„Biała Księga”
reaktywacji przedwojennych spółek

Analiza operacyjno-strategiczna
wybranych zagrożeń dla bezpieczeństwa ekonomicznego
oraz interesów prawnych
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
które w latach 2008-2011 były przedmiotem działań parlamentarnych

ZBIGNIEWA KOZAKA
Posła na Sejm RP, członka Komisji Gospodarki i Skarbu Państwa

i

LEONARDA KRASULSKIEGO

Posła na Sejm RP, członka Komisji Gospodarki i Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej

na przykładzie analizy:
procederu reaktywacji przedwojennych spółek na podstawie
akcji kolekcjonersko-historycznych oraz wyłudzania przez
nie nienależnych odszkodowań od Skarbu Państwa oraz budowy
Stadionu Narodowego w Warszawie w ramach EURO 2012

Gdynia, 2011 r.

*„**Sovereign Capital** jest firmą doradczo-inwestycyjną, której działalność obejmuje zarówno doradztwo w dziedzinie Corporate Finance jak i aktywne inwestowanie w projekty restrukturyzacyjne.*

*Firma specjalizuje się w inwestowaniu w przedsiębiorstwa, akcje lub inne aktywa, które ze względu na problemy formalne, organizacyjne, operacyjne lub inne (np. upadłość) wymagają gruntownej restrukturyzacji („distressed assets"). Zaangażowanie **Sovereign Capital** kreuje wartość dla wszystkich uczestników powiązanych z daną firmą przeżywającą problemy finansowe - tj. dla akcjonariuszy, wierzycieli, kooperantów oraz lokalnej społeczności - poprzez zastosowanie rozwiązań, które bez zaangażowania doświadczonego funduszu nie byłyby możliwe.*

*Realizując transakcje **Sovereign Capital** stawia na innowacyjność i elastyczność zawsze rzetelnie dotrzymując dokonanych ustaleń, co zostało wielokrotnie docenione przez partnerów i klientów w realizowanych projektach inwestycyjnych.*

*Długoletnie doświadczenie zespołu **Sovereign Capital** w wielu obszarach Bankowości Inwestycyjnej i międzynarodowych rynków finansowych pozwala na bardzo szerokie spojrzenie na każdy projekt i przyjęcie rozwiązań, które są indywidualnie dopasowane do każdej transakcji i każdego klienta. W celu optymalnej alokacji swoich zasobów ludzkich oraz kapitałowych i osiągnięcia ponadprzeciętnych zwrotów ze swoich inwestycji, każdy projekt prowadzony przez **Sovereign Capital** odpowiada bardzo restrykcyjnym kryteriom, które pozwalają ograniczyć ryzyko dla współinwestorów oraz akcjonariuszy funduszu."*[1]

[1] Źródło: http://www.sovereign.pl/

SOVEREIGN CAPITAL SPÓŁKA AKCYJNA[2]

KAPITAŁ: 525000,00 ZŁ

ADRES: Ul. EMILII PLATER 28, 00-688 WARSZAWA
SIEDZIBA: MAZOWIECKIE/Warszawa/Warszawa/Warszawa

KRS: 263183

NIP: 5361704110

REGON: 017518063

SĄD REJESTRU: Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy XII Wydział Gospodarczy - KRS

REPREZENTACJA:

SPOSÓB REPREZENTACJI: DWAJ CZŁONKOWIE ZARZĄDU ŁĄCZNIE LUB CZŁONEK ZARZĄDU ŁĄCZNIE Z PROKURENTEM
ZARZĄD:
JĘDRZEJOWSKI ROBERT - PREZES ZARZĄDU
GNIADEK JAROSŁAW PESEL - CZŁONEK ZARZĄDU
MADEJ ANDREAS - CZŁONEK ZARZĄDU

POWSTANIE:

NADZWYCZAJNE ZGROMADZENIE WSPÓLNIKÓW SPÓŁKI SOVEREIGN CAPITAL SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE PODJĘŁO W DNIU 19 LIPCA 2006 R UCHWAŁĘ NR 1 O PRZEKSZTAŁCENIU SPÓŁKI SOVEREIGN CAPITAL SP. Z O.O. W SOVEREIGN CAPITAL SPÓŁKA AKCYJNA

[2] Lex/KRS

PRZEKSZTAŁCENIE:

SOVEREIGN CAPITAL SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

PRZEKSZTAŁCENIE:

POŁĄCZENIE NA PODST. ART. 492 § 1 W ZW. Z ART. 506 KSH POPRZEZ PRZENIESIENIE CAŁEGO MAJĄTKU SOVEREIGN RECOVERY SP. Z O.O. JAKO SPÓŁKI PRZEJMOWANEJ NA SOVEREIGN CAPITAL S.A. JAKO SPÓŁKI PRZEJMUJĄCEJ.UCHWAŁA 0 POŁĄCZENIU PODJĘTA PRZEZ NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZY SOVEREIGN CAPITAL S.A. W DNIU 18 GRUDNIA 2008 R. UCHWAŁA NADZWYCZAJNEGO WALNEGO ZGROMADZENIA WSPÓLNIKÓW S0VEREIGN REC0VERY SP. Z O.O. PODJĘTA W DNIU 18 GRUDNIA 2008 R.

PRZEDMIOT DZIAŁALNOŚCI

51 1 (PKD 2004) Sprzedaż hurtowa realizowana na zlecenie
65 22 (PKD 2004) Pozostałe formy udzielania kredytów
65 23 (PKD 2004) Pośrednictwo finansowe pozostałe, gdzie indziej niesklasyfikowane
67 13 (PKD 2004) Działalność pomocnicza finansowa, gdzie indziej niesklasyfikowana
70 11 (PKD 2004) Zagospodarowanie i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek
70 12 (PKD 2004) Kupno i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek
70 2 (PKD 2004) Wynajem nieruchomości na własny rachunek
70 32 (PKD 2004) Zarządzanie nieruchomościami na zlecenie
74 12 (PKD 2004) Działalność rachunkowo-księgowa
74 14 A (PKD 2004) Doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania
74 87 B (PKD 2004) Działalność komercyjna pozostała, gdzie indziej niesklasyfikowana

Akcjonariat zagraniczny:[3]

1/ **Cantorelle Limited** (Cypr, Spółka prawa cypryjskiego) - posiada 670 000 sztuk akcji **Sovereign Capital S.A**., stanowiących 31,9% w kapitale zakładowym i 31,9% głosów na WZA **Sovereign Capital S.A.**
2/ **Fernik Holdings Limited** (Cypr, Spółka prawa cypryjskiego) - posiada 570 000 sztuk akcji **Sovereign Capital S.A**., stanowiących 27,1% w kapitale zakładowym i 27,1% głosów na WZA **Sovereign Capital S.A.**
3/ **Grassalen Investments Limited** (Cypr, Spółka prawa cypryjskiego) - posiada 150 000 sztuk akcji **Sovereign Capital S.A.,** stanowiących 7,1% w kapitale zakładowym i 7,1% głosów na WZA **Sovereign Capital S.A**
80 42 B (PKD 2004) Kształcenie ustawiczne dorosłych i pozostałe formy kształcenia, gdzie indziej niesklasyfikowane

Skład Zarządu Sovereign Capital S.A.[4]

[3] http://www.sovereign.pl/index.php?navi=005,004
[4] http://www.sovereign.pl/index.php?navi=005,004

Robert Jędrzejowski - **Prezes Zarządu**

Absolwent Wydziału Prawa i Administracji UMCS w Lublinie.
Nadzoruje wykonanie projektów realizowanych przez **Sovereign Capital** angażując się w szczególności w kompleksowe transakcje restrukturyzacyjne wymagające połączenia doświadczenia zarówno w zakresie finansów jak i prawa handlowego i upadłościowego. Jarosław Gniadek odpowiada również za restrukturyzowanie spółek, których **Sovereign Capital** jest akcjonariuszem.
Przed zaangażowaniem się w rozwój **Sovereign Capital** Robert Jędrzejowski piastował funkcję członka Zarządu ABN AMRO Securities (Polska) SA gdzie odpowiadał bezpośrednio za przygotowanie i obsługę transakcji obrotu akcjami na rynku niepublicznym. Uczestniczył w większości transakcji przeprowadzonych na rynku niepublicznym, które zostały zrealizowane za pośrednictwem ABN AMRO. Przed rozpoczęciem pracy w ABN AMRO w 1998 roku **Robert Jędrzejowski** pracował w Raiffeisen Capital & Investment na stanowisku maklera giełdowego.

Jarosław Gniadek - **Członek Zarządu**

Absolwent ekonomii Prywatnej Wyższej Szkoły Businessu i Administracji w Warszawie.
W **Sovereign Capital** odpowiada za zarządzanie projektami, za procesy związane z przygotowaniem analiz finansowych i wycen podmiotów gospodarczych dla klientów oraz na potrzeby inwestycyjne Spółki, jak również za doradztwo strategiczne świadczone klientom Spółki. Jarosław Gniadek odpowiada również za restrukturyzowanie spółek na poziomie operacyjnym, których **Sovereign Capital** jest akcjonariuszem.
Przed podjęciem pracy w **Sovereign Capital** Pan Jarosław Gniadek jako Dyrektor ds. Nadzoru Właścicielskiego i Analiz w Elektrim SA odpowiadał za nadzór i kontrolę finansową nad spółkami holdingu. Wcześniej pracował w ABN AMRO Securities (Polska) SA jako analityk finansowy spółek notowanych na GPW w Warszawie oraz w ABN AMRO Bank (Polska) SA jako asystent dealera rynku pieniężnego.

Andreas Madej - **Członek Zarządu**

W **Sovereign Capital** odpowiada za zarządzanie projektami, prowadzenie procesów restrukturyzacyjnych w spółkach, których **Sovereign Capital** S.A. jest akcjonariuszem, oraz za kontakty z krajowymi i zagranicznymi inwestorami instytucjonalnymi. Przed dołączeniem do zespołu **Sovereign Capital** Andreas Madej jako Prezes Zarządu ABN AMRO Securities Polska S.A. odpowiadał za operacje prowadzone przez ABN AMRO na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie.
Przed przybyciem do Polski w 2000r. Andreas Madej był Dyrektorem oddziału ABN AMRO Equities (UK) w Londynie gdzie odpowiadał za analizę i sprzedaż polskich akcji. Wcześniej, w Peregrine Securities (UK) oraz w Carnegie Emerging Markets Ltd. (UK) Andreas Madej odpowiadał za działalność brokerską na europejskich rynkach wschodzących.
Swoją karierę związaną z rynkami kapitałowymi Andreas Madej rozpoczynał w Carnegie Portugal w Lizbonie oraz na giełdzie papierów wartościowych w Madrycie. Po zakończeniu Uniwersytetu Fribourg (Szwajcaria) Andreas Madej studiował w Oxfordzie, Madrycie i Paryżu, gdzie francuska grande école (‘EAP Ecole Européenne des affaires’) przyznała mu tytuł European Master in Business Administration.

Skład Rady Nadzorczej Sovereign Capital S.A.[5]

Hubert Wroński - Przewodniczący Rady Nadzorczej
Leszek Fibakiewicz - Członek Rady Nadzorczej

[5] http://www.sovereign.pl/index.php?navi=005,004

Nicholas Fitzwilliams - Członek Rady Nadzorczej
Ryszard Pinker - Członek Rady Nadzorczej
Krzysztof Płachta - Członek Rady Nadzorczej

Działalność emisyjna Sovereign Capital S.A.[6]

Sovereign Capital, którego prospekt emisyjny zatwierdziła w czwartek Komisja Nadzoru Finansowego, zamierza przeprowadzić emisję 100.000 akcji serii B w październiku - poinformował członek zarządu spółki **Andreas Madej**.

„Przewidujemy publikację prospektu emisyjnego na początku tego tygodnia. Ofertę publiczną i debiut na GPW planujemy na październik" - powiedział **Madej**. Oferującym akcje jest BM BISE.

Spółka nie ujawnia, ile chce pozyskać z emisji akcji. Według nieoficjalnych informacji jest to kwota 6 mln zł.

„Środki z emisji zamierzamy przeznaczyć na rozwój naszej podstawowej działalności, czyli na inwestycje w trudne aktywa, wierzytelności, akcje i udziały spółek oraz w nieruchomości" - powiedział Madej.

Sovereign Capital jest firmą doradczo-inwestycyjną, która specjalizuje się w inwestowaniu w przedsiębiorstwa, akcje lub inne aktywa, które ze względu na problemy formalne, organizacyjne, operacyjne lub inne (np. upadłość) wymagają gruntownej restrukturyzacji („distressed assets").

„Nasz horyzont inwestycyjny to okres od dwóch miesięcy do dwóch lat. Stawiamy spółki na nogi i pozyskujemy dla nich inwestorów.

Szukamy inwestorów branżowych, nie mamy planów wprowadzania spółek na GPW. Interesuje nas branża budowlana, nieruchomości, energetyka" - powiedział członek zarządu **Sovereign Capital**.

Sovereign Capital jest głównym akcjonariuszem spółki budowlanej Pekabex (z udziałem 48 proc.), która kiedyś notowana była na warszawskiej giełdzie, a obecnie znajduje się w stanie upadłości.

„Zmieniliśmy status Pekabexu z upadłości likwidacyjnej na układową. Po spłacie wierzycieli spółkę chcemy sprzedać, mamy kilku zainteresowanych inwestorów branżowych" - powiedział **Madej**.

Grupa kapitałowa **Sovereign Capital** składa się ze spółki-matki oraz czterech spółek celowych, wykorzystywanych do realizacji projektów inwestycyjnych. W 2006 roku skonsolidowany zysk netto grupy, zgodny z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości i audytowany przez BDO, wyniósł 2,8 mln zł.

Celem zarządu na lata 2008-2010 jest utrzymanie zwrotu z kapitałów własnych na poziomie przewyższającym 40 proc.

Akcjonariusze spółki zobowiązali się nie sprzedawać swoich akcji przez okres 1 roku.

SOVEREIGN CAPITAL - SWARZĘDZ S.A.

Swarzędz Meble S.A. w likwidacji[7]
PL 62-020 Swarzędz, ul. Poznańska 14
tel. centrala (061) 817 23 60 fax: (061) 817 29 03

[6] http://www.sovereign.pl
[7] http://slimak.onet.pl/_m/nb/biznes/20091104/130138/pismo_do_sovereign_capital.pdf
[8] http://gielda.onet.pl/swarzedz-meble-sa-w-likwidacji-informacja-likwidatora-dotyczaca-oferty-sovereign-capital-s-a,18886,19580,komunikaty-detal

Swarzędz Meble Spółka Akcyjna w likwidacji
Wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Sadu Rejonowego w Poznaniu pod nr KRS 0000014461
o kapitale zakładowym 87.387.975,50 PLN wniesionym w całości
Konto Bankowe RAIFFEISEN BANK POLSKA S.A. nr 41 1750 0009 0000 0000 0637 6622,
NIP 782-00-21-217, Regon 004833300

Swarzędz, dnia 04 listopada 2009 r.

Sz. Pan
Robert Jędrzejowski
Prezes Zarządu
SOVEREIGN CAPITAL SA
Warsaw Corporate Center
ul. Emilii Plater 28
00-688 Warszawa

Szanowny Panie Prezesie,
Dziękuje za przesłanie dokumentu z dnia 03.11.br. zatytułowanego „ Dot: Skonkretyzowanie działań mających na celu restrukturyzacje Swarzędz Meble SA".
W odpowiedzi na to pismo, pragnę zauważyć, iż de facto nie stanowi ono skonkretyzowania uprzednio złożonej propozycji, lecz propozycje mocno odbiegającą od
wcześniejszej. Niemniej jednak, uważamy, że złożone wczoraj pismo stanowi kolejny krok na drodze do pełnego sprecyzowania Państwa propozycji. Pomimo powyższego, zwracam uwagę na fakt, iż Państwa pismo jest jedynie częściowa odpowiedzią na zalecenia Rady Nadzorczej Swarzędz Meble SA w likwidacji, które przekazaliśmy Państwu naszym pismem z dnia 23.10.br. W szczególności, nie otrzymaliśmy żadnych informacji w odniesieniu do poniższych punktów tego pisma:
„3) przedłożenie kompletnych sprawozdań finansowych za ostatnie 3 lata obrotowe tego przedsiębiorstwa/podmiotu,
4) wskazanie wartości przedsiębiorstwa oraz sposobu jej ustalenia, wraz z dokumentami źródłowymi."
Z uwagi na fakt, iż wycena rzeczywistej bieżącej wartości rynkowej Pekabex SA jest kluczowa w proponowanym przez Państwa procesie, nie powinno wzbudzać żadnych wątpliwości, iż dla Swarzędz Meble SA w likwidacji, jako potencjalnego nabywcy tego przedsiębiorstwa, kluczowa jest szczegółowa weryfikacja tej wyceny. Proszę o niezwłoczne przekazanie w/w informacji i dokumentów. Bez ich uzyskania nie będzie możliwe zwołanie posiedzenia Rady Nadzorczej Swarzędz Meble SA w likwidacji, gdyż nie będę w stanie przedstawić Radzie informacji i dokumentów, których uzyskanie zaleciła na poprzednim posiedzeniu. Deklaruje jednocześnie, że po otrzymaniu od Państwa kompletu informacji i dokumentów niezwłocznie dokonam ich weryfikacji i przedstawię je Radzie Nadzorczej w celu zaopiniowania Państwa propozycji.
Jednocześnie informuje, że jeśli taka jest Państwa wola, stosowne porozumienie o zachowaniu poufności możemy podpisać niezwłocznie po jego przedstawieniu przez Państwa.
W odniesieniu do wnioskowanego przez Państwa terminu podjęcia decyzji o zwołaniu NWZ Swarzędz Meble SA w likwidacji w celu podjęcia decyzji dotyczącej złożonej przez Sovereign Capital SA propozycji w terminie do 16.11.br., informuje już dzisiaj, iż dotrzymanie tego terminu nie wydaje się możliwe. Zwracam uwagę na fakt, iż Rada Swarzędz Meble S.A. w likwidacji zaleciła Likwidatorowi Spółki zebranie kompletu informacji oraz ich weryfikacje. W związku z powyższym, termin ustosunkowania się Rady Nadzorczej Swarzędz Meble SA w likwidacji do Państwa propozycji jest w pierwszej kolejności uzależniony od przekazania

przez Państwa Spółce kompletu informacji i dokumentów, o które prosiła Rada, a w drugiej kolejności okresu niezbędnego na dokonanie ich weryfikacji przez Likwidatora Spółki, z uwzględnieniem ewentualnego udziału niezależnego doradcy, jeśli sytuacja będzie tego wymagała. Dodatkowo, zwracam uwagę na fakt, iż zgodnie z Regulaminem Rady Nadzorczej Swarzędz Meble SA w likwidacji, posiedzenia Rady Nadzorczej Spółki zwoływane są z co najmniej 6-dniowym wyprzedzeniem związku z powyższym, ponownie uprzejmie proszę o niezwłoczne przekazanie wszystkich informacji, których uzyskanie zaleciła Rada Nadzorcza Swarzędz Meble SA w likwidacji, które będą mogły pomóc właściwie ocenić złożona przez Państwa propozycje.
Z poważaniem,
Marek Kamiński
Likwidator Swarzędz Meble SA w likwidacji

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO[8]

Raport 57 / 2009
bieżący nr

Data sporządzenia: 2009-11-04

Skrócona nazwa emitenta

SWARZĘDZ MEBLE SA w likwidacji

Temat

Informacja Likwidatora dotycząca oferty **Sovereign Capital S.A.**

Podstawa prawna

Art. 56 ust. 1 pkt 1 Ustawy o ofercie - informacje poufne

Treść raportu:

Swarzędz Meble odrzuca propozycję Sovereign Capital[9]

Spółka Swarzędz Meble, znajdująca się w stanie likwidacji, odrzuciła propozycję **Sovereign Capital** dotyczącą potencjalnej restrukturyzacji i zmiany profilu działalności - podał **Sovereign Capital** w komunikacie.
Tym samym zakończyły się rozmowy między obiema stronami.
Sovereign Capital zaproponował wprowadzenie planu restrukturyzacji Swarzędzu Meble, polegającego na zmianie profilu działalności spółki poprzez przejęcie przez nią producenta prefabrykatów żelbetowych - Poznańskiej Korporacji Budowlanej Pekabex.

Swarzędz drożeje w oczach, Sovereign Capital uspokaja[10]

W przyszłym tygodniu rada nadzorcza meblowej spółki zapozna się ze szczegółami propozycji funduszu. Na ewentualne odwołanie decyzji o likwidacji przyjdzie jeszcze poczekać

[9] http://www.parkiet.com/artykul/876696.html
[10] PARKIET. Błażej Dowgielski 17-10-2009,

Perspektywa uratowania Swarzędza Meble przed likwidacją w wyniku możliwego zaangażowania się w spółkę funduszu **Sovereign Capital** rozgrzała rynek do białości. Podczas gdy na otwarciu środowej sesji na GPW, w trakcie której likwidator meblowej spółki poinformował o propozycji funduszu, za akcje Swarzędza płacono 7 groszy, wczoraj nawet 17 groszy.

W reakcji na skokowy wzrost wyceny Swarzędza w ostatnich dniach **Sovereign Capital** zdecydował się stonować nastroje giełdowych graczy i przestrzegł przed spekulacją akcjami. W giełdowym komunikacie przypomniał, że Swarzędz jest postawiony w stan likwidacji i aby zmienić ten stan, uchwała uchylająca likwidację musiałaby zostać podjęta przez WZA, w którym wzięliby udział udziałowcy reprezentujący co najmniej 50 proc. kapitału zakładowego spółki.

Biorąc pod uwagę, że w marcowym NWZA Swarzędza, które zadecydowało o likwidacji, wzięli udział akcjonariusze, którzy zarejestrowali mniej niż 12 proc. papierów, przy obecnej strukturze własnościowej uchylenie uchwały likwidacyjnej wydaje się niemożliwe. Z kolei podwyższenie kapitału i wejście **Sovereign Capital** do likwidowanego przedsiębiorstwa wymaga spełnienia kilku warunków, w tym formalnych, oraz także zwołania WZA i zgody obecnych udziałowców, co sprawia, że powodzenie całej operacji nie jest przesądzone.

W reakcji na opublikowany w środku dnia komunikat kurs spółki wyraźnie spadł, z 17 do 14 groszy po południu. Na zamknięciu sesji za akcje Swarzędza płacono 15 groszy.

Sovereign Capital zaproponował obniżenie wartości nominalnej akcji spółki z 50 do 5 groszy i wyemitowanie 786,5 mln papierów po 5 groszy w ramach oferty prywatnej. W wypadku gdyby akcjonariusze Swarzędza nie wyrazili zgody na to, by skierować emisję do funduszu, w grę wchodzić miałaby emisja publiczna z prawem poboru. Wówczas **Sovereign Capital** mógłby kupić prawa poboru na rynku.

Pozyskane blisko 40 mln zł miałyby być zainwestowane w nowe przedsiębiorstwo „o rosnącej sprzedaży oraz będące jednym z liderów swojej branży". W grę wchodzi również zmiana profilu działania Swarzędza.

O dalszym losie Swarzędza i propozycji **Sovereign Capital** przesądzi NWZA. Jak poinformował nas Mariusz Kamiński, likwidator spółki, rada nadzorcza podczas zwołanego na najbliższą środę posiedzenia zaopiniuje ofertę. W oparciu o tę opinię podjęta zostanie decyzja w sprawie zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy. Jakie będzie stanowisko nadzoru?

– Jeszcze nie zapoznałem się z treścią propozycji, znam ją jedynie z medialnych przekazów – mówi nam Dariusz Sarnowski, szef nadzoru Swarzędza.

Czy udziałowcy, z dysponującym 22,99 proc. głosów na WZA BZ WBK AIB Asset Management, zgodzą się na podwyższenie kapitału na warunkach zaproponowanych przez **Sovereign Capital**? – Jest zbyt wiele niewiadomych, abyśmy mogli powiedzieć, jaką decyzję podejmiemy – komentuje Magdalena Bielak, menedżer PR z BZ WBK AIB. – Czekamy na decyzję rady nadzorczej – dodaje.

Od początku roku kurs akcji Swarzędza kilkakrotnie zmieniał się niezwykle dynamicznie. Pierwsza z gwałtownych przecen miała związek z przekazaniem pod koniec stycznia informacji o planowanej likwidacji. W ciągu dwóch sesji, 30 stycznia i 2 lutego, kurs spadł o ponad 60 proc. Akcje taniały już wcześniej, gdy papiery spółki zaczęli sprzedawać członkowie zarządu i nadzoru Swarzędza.

W odwrotnym kierunku notowania firmy powędrowały w dniach poprzedzających likwidacyjne NWZA Swarzędza, które odbyło się 10 marca. Giełdowi gracze do końca wierzyli jednak w możliwość uratowania przedsiębiorstwa – w trakcie sesji kurs Swarzędza wzrósł o 60 proc.

Za akcje płacono nawet 8 groszy, w porównaniu z 4 groszami na otwarciu sesji. Wpływ na to miała informacja o udziale w WZA spółki Mariusza Patrowicza, znanego inwestora, który

poinformował wówczas, że ma plan uratowania Swarzędza. Kolejne deklaracje Patrowicza w tej sprawie i sądowe próby uchylenia decyzji o likwidacji również wywoływały eksplozję kursu.
Zgodnie z komunikatem, fundusz proponuje, aby Swarzędz Meble SA zmienił profil działalności poprzez przejęcie poznańskiej spółki Pekabex produkującej m.in. prefabrykaty żelbetowe.
Propozycja **Sovereign Capital** przewiduje przegłosowanie przez akcjonariuszy Swarzędza uchylenie lub przerwanie procesu likwidacyjnego spółki oraz obniżenie wartości nominalnej akcji z 0,5 zł do 0,05 zł.
Propozycja zakłada ponadto wyemitowanie przez Swarzędz 1,47 mld akcji. Emisja miałoby zostać pokryta wkładem aportowy, w skład którego weszłoby całe przedsiębiorstwo Pekabex. Cena emisyjna miałaby wynosić 0,1 zł.
Sovereign Capital proponuje również wyemitowanie 524,3 mln akcji z prawem poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy. Na jedną starą akcję przypadałyby trzy nowe. Cena emisyjna miałaby wynieść 0,05 zł, wartość emisji wyniosłaby więc 26,2 mln zł. **Sovereign Capital** jest gotów zagwarantować emisję w przypadku nie objęcia nowych akcji przez dotychczasowych akcjonariuszy.
W wyniku proponowanych działań Swarzędz przejąłby działalność operacyjną Pekabexu.
Pekabex to jeden z najbardziej doświadczonych producentów prefabrykatów żelbetowych i sprężonych w Polsce. Początki działalności firmy sięgają roku 1972, kiedy powstał Poznański Kombinat Budowy Domów.
W 1991 r. przedsiębiorstwo przekształcono w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa i zaczęła funkcjonować pod nazwą Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex S.A. W 2002 r. w ramach korporacji została wyodrębniona spółka Pekabex BET Sp. z o.o., która zajmuje się działalnością produkcyjną. Od 2005r. spółka zmaga się z problemami finansowymi. W 2007r. Sąd ogłosił upadłość likwidacyjną spółki, którą następnie zmieniono na układową, dzięki zaangażowaniu **Sovereign Capital**, w którego portfelu Pekabex wciąż pozostaje.
Na początku października Pekabex został wybrany Głównym Dostawcą Prefabrykatów dla budowanego w Warszawie Stadionu Narodowego. W zakresie zleconych spółce prac jest m.in.: wykonanie projektu warsztatowego prefabrykatów, produkcja i dostawa elementów stropowych (płyty TT i filigrany), jak i wszystkich prefabrykowanych elementów strukturalnych (słupy, belki stropowe, rygle audytoryjne, trybuny, schody).
Zgodnie z komunikatem, fundusz proponuje, aby Swarzędz Meble SA zmienił profil działalności poprzez przejęcie poznańskiej spółki Pekabex produkującej m.in. prefabrykaty żelbetowe.
Propozycja **Sovereign Capital** przewiduje przegłosowanie przez akcjonariuszy Swarzędza uchylenie lub przerwanie procesu likwidacyjnego spółki oraz obniżenie wartości nominalnej akcji z 0,5 zł do 0,05 zł.
Propozycja zakłada ponadto wyemitowanie przez Swarzędz 1,47 mld akcji. Emisja miałoby zostać pokryta wkładem aportowy, w skład którego weszłoby całe przedsiębiorstwo Pekabex. Cena emisyjna miałaby wynosić 0,1 zł.
Sovereign Capital proponuje również wyemitowanie 524,3 mln akcji z prawem poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy. Na jedną starą akcję przypadałyby trzy nowe. Cena emisyjna miałaby wynieść 0,05 zł, wartość emisji wyniosłaby więc 26,2 mln zł. **Sovereign Capital** jest gotów zagwarantować emisję w przypadku nie objęcia nowych akcji przez dotychczasowych akcjonariuszy.
W wyniku proponowanych działań Swarzędz przejąłby działalność operacyjną Pekabexu.
Pekabex to jeden z najbardziej doświadczonych producentów prefabrykatów żelbetowych i sprężonych w Polsce. Początki działalności firmy sięgają roku 1972, kiedy powstał Poznański Kombinat Budowy Domów. W 1991 r. przedsiębiorstwo przekształcono w jednoosobową

spółkę Skarbu Państwa i zaczęła funkcjonować pod nazwą Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex S.A.
W 2002 r. w ramach korporacji została wyodrębniona spółka Pekabex BET Sp. z o.o., która zajmuje się działalnością produkcyjną.
Od 2005r. spółka zmaga się z problemami finansowymi. W 2007r. Sąd ogłosił upadłość likwidacyjną spółki, którą następnie zmieniono na układową, dzięki zaangażowaniu **Sovereign Capital**, w którego portfelu Pekabex wciąż pozostaje.
Na początku października Pekabex został wybrany Głównym Dostawcą Prefabrykatów dla budowanego w Warszawie Stadionu Narodowego. W zakresie zleconych spółce prac jest m.in.: wykonanie projektu warsztatowego prefabrykatów, produkcja i dostawa elementów stropowych (płyty TT i filigrany), jak i wszystkich prefabrykowanych elementów strukturalnych (słupy, belki stropowe, rygle audytoryjne, trybuny, schody).

SOVEREIGN CAPITAL S.A.**: Komunikat w sprawie Swarzędz S.A. w likwidacji**[11]

Raport bieżący	
Data sporządzenia	2009-10-16
Raport bieżący nr	24/2009
Skrócona nazwa emitenta	**SOVEREIGN CAPITAL S.A.**
Podstawa prawna	Art. 56 ust. 1 pkt 2 Ustawy o ofercie - informacje bieżące i okresowe

Treść raportu

Biorąc pod uwagę liczne zapytania akcjonariuszy Emitenta, przedstawicieli mediów a także inwestorów Swarzędz SA w likwidacji („Swarzędz", „Spółka"), w związku z ukazaniem się w dniu 14 października 2009 roku komunikatu Swarzędz o propozycji restrukturyzacji Spółki, Emitent w celu umożliwienia uczestnikom rynku rzetelnej oceny sprawy, informuje, iż:

1) aktualnie Swarzędz nieuchronnie zmierza ku likwidacji, co jest konsekwencją podjęcia uchwały o likwidacji spółki przez walne zgromadzenie Spółki;
2) uchylenie podjętej uchwały o likwidacji może nastąpić jedynie przez podjęcie kolejnej uchwały walnego zgromadzenia, która jednak dla swojej ważności wymaga obecności akcjonariuszy reprezentujących co najmniej 50% kapitału Swarzędz (kworum);
3) nawet w tak strategicznej dla Spółki sprawie jak jej likwidacja, frekwencja na walnym zgromadzeniu nie przekraczała 12% kapitału zakładowego. Wyłączając największego akcjonariusza Spółki (fundusz z grupy BZ WBK) w walnym zgromadzeniu Spółki uczestniczyli akcjonariusze reprezentujący zaledwie 2,41% kapitału Swarzędz.

W związku z powyższym w praktyce niemożliwe jest przerwanie procesu likwidacji Swarzędz bez zmian w akcjonariacie Spółki, które pozwoliłyby nowemu podmiotowi pozyskać, co najmniej 30% udziału w kapitale Swarzędz, ponieważ tylko taka okoliczność pozwoli osiągnąć na walnym zgromadzeniu kworum niezbędne do podjęcia uchwały o uchyleniu likwidacji Spółki. Równocześnie jednak, aby Swarzędz mógł ponownie się rozwijać, poza uchyleniem decyzji o likwidacji Spółki, konieczne jest zainwestowanie w nowy obszar działalności, co mogłoby zostać sfinansowane z nowej emisji akcji.
Podwyższenie kapitału Swarzędz w drodze nowej emisji akcji musi jednak uwzględniać poniższe okoliczności:

1) aktualnie wartość nominalna jednej akcji Spółki wynosi 50 groszy;

[11] http://gielda.onet.pl/sovereign-capital-sa-komunikat-w-sprawie-swarzedz-,18522,18483,1,komunikaty-detal

2) zgodnie z prawem nie jest możliwe przeprowadzenie nowej emisji akcji po cenie niższej niż wartość nominalna akcji (50 groszy);
3) zważywszy, że zarówno wartość rynkowa, wartość księgowa jak i wartość likwidacyjna akcji Swarzędz kształtuje się na poziomie znacznie niższym niż obecna wartość nominalna akcji (50 groszy), nie jest realistyczna emisja nowych akcji po cenie wynoszącej 50 groszy za akcję;
4) Swarzędz wygenerował w ostatnich latach ogromne straty, które mogą zostać pokryte z obniżenia kapitału Swarzędz poprzez obniżenie wartości nominalnej każdej akcji;
5) obniżenie wartości nominalnej akcji do 5 groszy pozwoliłoby na zaoferowanie nowych akcji po 5 groszy, albo w formie emisji skierowanej do inwestora albo w formie emisji z prawem poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy.

W tym drugim przypadku inwestor mógłby zaangażować się w Spółkę nawet na takich samych zasadach jak inni akcjonariusze Swarzędz.

Sovereign Capital dysponuje doświadczeniem oraz zasobami, aby przeprowadzić restrukturyzację Swarzędz zgodnie z w/w koncepcją w celu wypracowania wartości dla akcjonariuszy, która z pewnością przewyższy kwotę możliwą do odzyskania przez akcjonariuszy Swarzędz w drodze likwidacji.

Zarząd **Sovereign Capital** ma nadzieję, że powyższe wyjaśnienia pozwolą wszystkim uczestnikom rynku lepiej zrozumieć motywy propozycji złożonej likwidatorowi Swarzędz. Jednocześnie Emitent przestrzega przed nadmiernym optymizmem oraz spekulacją akcjami Swarzędz.

Sovereign Capital wciąż zainteresowany Swarzędzem [12]

Do końca roku zapadnie decyzja czy Swarzędz przyjmie proponowany przez **Sovereign Capital** plan restrukturyzacji Przedstawiciele inwestora przedstawili radzie nadzorczej Swarzędza dodatkowe materiały (m.in. wycenę przedsiębiorstwa Pekabex, z którym Swarzędz miałby się połączyć, wraz ze sprawozdaniami finansowymi za ostatnie lata) o które nadzór prosił i rozpoczęto kolejny etap negocjacji.

Sovereign Capital proponuje radzie nadzorczej zwołanie NWZA. W porządku obrad znaleźć by się miał m.in. projekt uchwały o emisji 524,3 mln walorów z prawem poboru po 5 gr za sztukę (w piątek za akcję Swarzędza płacono 12 gr). Na jedną „starą" akcję przypadałyby trzy „nowe".

Jednym z warunków stawianych przez **Sovereign Capital** jest też zmiana profilu działania Swarzędza. Przedsiębiorstwo znane dotąd z produkcji mebli, ma stać się firmą budowlaną działającą w branży prefabrykatów żelbetonowych.

Pozyskane 26,2 mln zł Swarzędz miałby wydać właśnie na realizację projektów generalnego wykonawstwa oraz przejęcia. NWZA miałoby też decydować o emisji 1,47 mld akcji po 10 groszy. Miałaby ona zostać pokryta wkładem aportowym, w skład którego weszłoby budowlane przedsiębiorstwo Pekabex (firma portfelowa **Sovereign Capital**), którego działalność operacyjną Swarzędz miałby przejąć. Oznacza to, że przedstawiciele **Sovereign Capital**, Pekabex wyceniają na 147 mln zł. Strony podpisały w piątek oświadczenie o zachowaniu poufności i będą informować wyłącznie o istotnych ustaleniach podjętych w toku negocjacji

Stanowisko Rady Nadzorczej w kwestii oferty Sovereign Capital S.A. dotyczącej restrukturyzacji Emitenta[13]

Piątek, 27 listopada 2009 (15:34)

[12] http://www.parkiet.com/artykul/21,868698_Sovere...

[13] http://gielda.onet.pl/swarzedz-meble-sa-w-likwidacji-stanowisko-rady-nadzorczej-w-kwestii-oferty-sovereign-capital-s-a-dotyczacej-restrukturyzacji-emitenta,18886,21252,komunikaty-detal

Raport bieżący nr 62/2009

Podstawa prawna:

Art. 56 ust. 1 pkt 1 Ustawy o ofercie - informacje poufne

Likwidator Swarzędz Meble S.A. w likwidacji, w nawiązaniu do raportu bieżącego nr 54/2009 z dnia 21.10.2009 r. informuje, iż Rada Nadzorcza, na posiedzeniu w dniu 27.11.2009 r. rozpatrzyła otrzymaną od spółki **Sovereign Capital S.A.** ofertę restrukturyzacji Spółki wraz z materiałami uzupełniającymi.
Rada Nadzorcza oceniła, iż w obecnej sytuacji Emitenta nie ma szansy na realizację zaproponowanej przez **Sovereign Capital S.A.** opcji aportowej, zarówno ze względów proceduralnych jak i czasowych.
Stanowisko to potwierdza sporządzona w tym przedmiocie analiza prawna przedstawiona Radzie Nadzorczej.
Po zapoznaniu się ze sprawozdaniem Likwidatora z przeprowadzonej weryfikacji materiałów, Rada Nadzorcza rekomendowała Likwidatorowi wypracowanie i przygotowanie wspólnie ze spółką **Sovereign Capital S.A.** scenariusza przewidującego objęcie przez **Sovereign Capital S.A.** akcji Swarzędz Meble S.A. w drodze gotówkowego podwyższenia kapitału zakładowego Emitenta, po uprzednim jego obniżeniu.
Ponadto na posiedzeniu Rady Nadzorczej poruszone były istotne problemy z płynnością finansową Swarzędz Meble S.A. w likwidacji wraz z możliwymi konsekwencjami tego stanu.
Marek Kamiński - Likwidator

Swarzędz Meble odrzuca propozycję Sovereign Capital[14]

Spółka Swarzędz Meble, znajdująca się w stanie likwidacji, odrzuciła propozycję **Sovereign Capital** dotyczącą potencjalnej restrukturyzacji i zmiany profilu działalności - podał **Sovereign Capital** w komunikacie.
Tym samym zakończyły się rozmowy między obiema stronami.
Sovereign Capital zaproponował wprowadzenie planu restrukturyzacji Swarzędzu Meble, polegającego na zmianie profilu działalności spółki poprzez przejęcie przez nią producenta prefabrykatów żelbetowych - Poznańskiej Korporacji Budowlanej Pekabex.

Swarzędz Sovereign Capital chce zainwestować[15]

Ewelina Wójcik 15-10-2009, ostatnia aktualizacja 15-10-2009 01:10

Firma **Sovereign Capital** chce zainwestować w będący w likwidacji Swarzędz.

Fundusz proponuje obniżenie wartości nominalnej akcji spółki z 50 do 5 groszy i wyemitowanie 786,5 mln papierów po 5 groszy w ramach oferty prywatnej. – Jeśli akcjonariusze nie wyrażą zgody, by skierować do nas emisję akcji, w grę wchodzi emisja publiczna z prawem poboru. Możemy zainwestować w Swarzędz, kupując prawa poboru – informuje Andreas Madej, członek zarządu **Sovereign Capital**.
Pozyskane blisko 40 mln zł miałyby być zainwestowane w nowe przedsiębiorstwo „o rosnącej sprzedaży oraz będące jednym z liderów swojej branży" – czytamy w komunikacie. W grę wchodzi również zmiana profilu działania spółki.
Największym akcjonariuszem producenta mebli z 22,99 proc. głosów na WZA jest BZ WBK AIB Asset Management. – Analizujemy ofertę. To jeszcze zbyt świeża sprawa i zbyt wiele

[14] http://www.efi24.com/info?itemId=107912&id=PL&rob=Swarzedz-Meble-odrzuca-propozycje-Sovereign-Capital&j=pl

[15] http://www.parkiet.com/artykul/7,859342_Swarzedz_Sovereign_Capital__chce_zainwestowac.html

jest niewiadomych, abyśmy mogli powiedzieć, jaką decyzję podejmiemy – komentuje Magdalena Bielak, menedżer PR z BZ WBK AIB. – Fakt, że pojawił się inwestor zainteresowany Swarzędzem, który ma pomysł na spółkę, postrzegamy pozytywnie.
Cieszymy się z propozycji, ale nasza decyzja o sprzedaży pakietu będzie zależała od szczegółowych warunków, które nie zostały jeszcze przedstawione.

Swarzędz drożeje w oczach, Sovereign Capital uspokaja[16]

Błażej Dowgielski 17-10-2009, ostatnia aktualizacja 17-10-2009 10:29

W przyszłym tygodniu rada nadzorcza meblowej spółki zapozna się ze szczegółami propozycji funduszu. Na ewentualne odwołanie decyzji o likwidacji przyjdzie jeszcze poczekać

Perspektywa uratowania Swarzędza Meble przed likwidacją w wyniku możliwego zaangażowania się w spółkę funduszu **Sovereign Capital** rozgrzała rynek do białości. Podczas gdy na otwarciu środowej sesji na GPW, w trakcie której likwidator meblowej spółki poinformował o propozycji funduszu, za akcje Swarzędza płacono 7 groszy, wczoraj nawet 17 groszy.

Fundusz tonuje nastroje

W reakcji na skokowy wzrost wyceny Swarzędza w ostatnich dniach **Sovereign Capital** zdecydował się stonować nastroje giełdowych graczy i przestrzegł przed spekulacją akcjami. W giełdowym komunikacie przypomniał, że Swarzędz jest postawiony w stan likwidacji i aby zmienić ten stan, uchwała uchylająca likwidację musiałaby zostać podjęta przez WZA, w którym wzięliby udział udziałowcy reprezentujący co najmniej 50 proc. kapitału zakładowego spółki.
Biorąc pod uwagę, że w marcowym NWZA Swarzędza, które zadecydowało o likwidacji, wzięli udział akcjonariusze, którzy zarejestrowali mniej niż 12 proc. papierów, przy obecnej strukturze własnościowej uchylenie uchwały likwidacyjnej wydaje się niemożliwe. Z kolei podwyższenie kapitału i wejście **Sovereign Capital** do likwidowanego przedsiębiorstwa wymaga spełnienia kilku warunków, w tym formalnych, oraz także zwołania WZA i zgody obecnych udziałowców, co sprawia, że powodzenie całej operacji nie jest przesądzone.
W reakcji na opublikowany w środku dnia komunikat kurs spółki wyraźnie spadł, z 17 do 14 groszy po południu. Na zamknięciu sesji za akcje Swarzędza płacono 15 groszy.

Podniesienie kapitału

Przypomnijmy, **Sovereign Capital** zaproponował obniżenie wartości nominalnej akcji spółki z 50 do 5 groszy i wyemitowanie 786,5 mln papierów po 5 groszy w ramach oferty prywatnej. W wypadku gdyby akcjonariusze Swarzędza nie wyrazili zgody na to, by skierować emisję do funduszu, w grę wchodzić miałaby emisja publiczna z prawem poboru. Wówczas **Sovereign Capital** mógłby kupić prawa poboru na rynku.
Pozyskane blisko 40 mln zł miałyby być zainwestowane w nowe przedsiębiorstwo „o rosnącej sprzedaży oraz będące jednym z liderów swojej branży". W grę wchodzi również zmiana profilu działania Swarzędza.

Rada nadzorcza w środę

O dalszym losie Swarzędza i propozycji **Sovereign Capital** przesądzi NWZA. Jak poinformował nas Mariusz Kamiński, likwidator spółki, rada nadzorcza podczas zwołanego

[16] http://www.parkiet.com/artykul/21,860174_Swarzedz_drozeje_w_oczach__Sovereign_Capital_uspokaja.html

na najbliższą środę posiedzenia zaopiniuje ofertę. W oparciu o tę opinię podjęta zostanie decyzja w sprawie zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy. Jakie będzie stanowisko nadzoru?
– Jeszcze nie zapoznałem się z treścią propozycji, znam ją jedynie z medialnych przekazów – mówi nam Dariusz Sarnowski, szef nadzoru Swarzędza.

Czy udziałowcy, z dysponującym 22,99 proc. głosów na WZA BZ WBK AIB Asset Management, zgodzą się na podwyższenie kapitału na warunkach zaproponowanych przez **Sovereign Capital**? – Jest zbyt wiele niewiadomych, abyśmy mogli powiedzieć, jaką decyzję podejmiemy – komentuje Magdalena Bielak, menedżer PR z BZ WBK AIB. – Czekamy na decyzję rady nadzorczej – dodaje.

Giełdowi spekulanci pokochali giełdowego producenta mebli

Od początku roku kurs akcji Swarzędza kilkakrotnie zmieniał się niezwykle dynamicznie. Pierwsza z gwałtownych przecen miała związek z przekazaniem pod koniec stycznia informacji o planowanej likwidacji. W ciągu dwóch sesji, 30 stycznia i 2 lutego, kurs spadł o ponad 60 proc. Akcje taniały już wcześniej, gdy papiery spółki zaczęli sprzedawać członkowie zarządu i nadzoru Swarzędza.

W odwrotnym kierunku notowania firmy powędrowały w dniach poprzedzających likwidacyjne NWZA Swarzędza, które odbyło się 10 marca. Giełdowi gracze do końca wierzyli jednak w możliwość uratowania przedsiębiorstwa – w trakcie sesji kurs Swarzędza wzrósł o 60 proc.

Za akcje płacono nawet 8 groszy, w porównaniu z 4 groszami na otwarciu sesji. Wpływ na to miała informacja o udziale w WZA spółki Mariusza Patrowicza, znanego inwestora, który poinformował wówczas, że ma plan uratowania Swarzędza. Kolejne deklaracje Patrowicza w tej sprawie i sądowe próby uchylenia decyzji o likwidacji również wywoływały eksplozję kursu.

Sovereign Capital proponuje przejęcie przez Swarzędz spółki Pekabex[17]
Sovereign Capital proponuje akcjonariuszom Swarzędza zmianę profilu działalności poprzez przejęcie spółki Pekabex produkującej prefabrykaty żelbetowe - podał Sovereign Capital we wtorkowym komunikacie.
Propozycja **Sovereign Capital** przewiduje przegłosowanie przez akcjonariuszy Swarzędza uchylenie lub przerwanie procesu likwidacyjnego spółki oraz obniżenie wartości nominalnej akcji z 0,5 zł do 0,05 zł.
Propozycja zakłada ponadto wyemitowanie przez Swarzędz 1,47 mld akcji. Emisja miałoby zostać pokryta wkładem aportowy, w skład którego weszłoby całe przedsiębiorstwo Pekabex. Cena emisyjna miałaby wynosić 0,1 zł.
Sovereign Capital proponuje również wyemitowanie 524,3 mln akcji z prawem poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy. Na jedną starą akcję przypadałyby trzy nowe. Cena emisyjna miałaby wynieść 0,05 zł, wartość emisji wyniosłaby więc 26,2 mln zł. **Sovereign Capital** jest gotów zagwarantować emisję w przypadku nie objęcia

[17] http://gielda.onet.pl/sovereign-capital-proponuje-przejecie-przez-swarze,18726,3048101,1,news-detal

nowych akcji przez dotychczasowych akcjonariuszy. W wyniku proponowanych działań Swarzędz przejąłby działalność operacyjną Pekabexu. Źródło: PAP

Sovereign nie przejmie Swarzędza [18]

Rozmowy pomiędzy **Sovereign Capital** SA i Swarzędz Meble SA zostały zakończone. Połączenia z Pekabexem nie będzie.
Propozycja **Sovereign Capital** zakładała między innymi wyemitowanie przez Swarzędz 1,47 mld akcji. Emisja miała zostać pokryta wkładem aportowym, w skład którego weszłoby całe przedsiębiorstwo Pekabex. W wyniku transakcji Swarzędz zmieniłby profil działalności z meblowego na budowlany.
Propozycja funduszu nie została przyjęta przez radę nadzorczą likwidowanego Swarzędza, która chciała aby Sovereign za podwyższenia kapitału zakładowego zapłacił gotówką.
Sovereign Capital nie odnosząc się merytorycznie do powyższej propozycji, jednostronnie uznał rozmowy za zakończone.

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO[19]

Raport bieżący nr 30 / 2009

Data sporządzenia: 2009-12-07

Skrócona nazwa emitenta

SOVEREIGN CAPITAL S.A.

Temat

Odrzucenie przez Swarzędz Meble S.A. w likwidacji propozycji Emitenta

Podstawa prawna

Art. 56 ust. 1 pkt 2 Ustawy o ofercie - informacje bieżące i okresowe

Treść raportu:

Emitent informuje, iż w związku z odrzuceniem przez Swarzędz Meble SA w likwidacji („Swarzędz Meble") propozycji **Sovereign Capital** SA dotyczącej potencjalnej restrukturyzacji Swarzędz Meble poprzez wniesienie do tej spółki przedsiębiorstwa Poznańskiej Korporacji Budowlanej Pekabex, rozmowy ze Swarzędz Meble zostały zakończone.

[18] http://www.drewno.pl/artykuly/6734-Sovereign+nie+przejmie+Swarz%C4%99dza+.html
[19] http://www.bankier.pl/wiadomosc/SOVEREIGN-CAPITAL-S-A-Odrzucenie-przez-Swarzedz-Meble-S-A-w-likwidacji-propozycji-Emitenta-2059607.html

SOVEREIGN
— CAPITAL —

SOVEREIGN CAPITAL S.A.
Warsaw Corporate Center
Emilii Plater 28
00-688 Warsaw

Tel: +48 22 630 35 50
Fax:+48 22 630 35 51
www.sovereign.pl

Sz. Pan Marek Kamiński
Likwidator

Swarzędz Meble S.A. w likwidacji
Ul. Poznańska 14
62-020 Swarzędz

Fax: 061 81 72 903

Warszawa, dnia 03 listopada 2009r

DOT: SKONKRETYZOWANIE DZIAŁAŃ MAJĄCYCH NA CELU RESTRUKTURYZACJĘ SWARZĘDZ MEBLE S.A.

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 23 października 2009r przy uwzględnieniu uwag władz Swarzędz Meble S.A. do części naszej propozycji, przedstawiamy dalsze szczegóły propozycji kierowanej na Pana ręce do akcjonariuszy spółki Swarzędz Meble S.A. W naszej ocenie przedstawiona propozycja pozwala w maksymalnym stopniu wykreować realną wartość dla akcjonariuszy spółki Swarzędz Meble S.A.

Załączony dokument zawiera szczegóły propozycji Sovereign Capital oraz proponowane dalsze kroki mające na celu umożliwienie akcjonariuszom poparcie lub odrzucenie naszej propozycji.

Prosimy o podjęcie przez Pana (w konsultacji z Radą Nadzorczą) decyzji o ewentualnym zwołaniu NWZA w celu podjęcia decyzji dotyczącej złożonej przez Sovereign Capital propozycji w terminie do dnia 16 listopada 2009r. Do tej daty przedstawiona propozycja pozostanie aktualna.

Jednocześnie pragniemy zaznaczyć, że zaproponowane warunki mogą podlegać potencjalnym zmianom oraz modyfikacjom do czasu podpisania wiążącej dokumentacji prawnej.

Kluczowym dla powodzenia transakcji jest pozostanie w strukturze akcjonariatu grupy BZ WBK na poziomie nie mniejszym niż 20% kapitału w spółce. W naszej ocenie BZ WBK jest gwarantem stabilności funkcjonowania Swarzędz Meble S.A. oraz umożliwia podjęcie właściwych uchwał poprzez zapewnienie kworum.

Z poważaniem,

Robert Jędrzejowski
Prezes Zarządu

Andreas Madej
Członek Zarządu

PROPOZYCJA SOVEREIGN CAPITAL DLA AKCJONARIUSZY SWARZĘDZ S.A.

Obecna sytuacja Swarzędz S.A.

W opinii Sovereign Capital w przypadku kontynuacji likwidacji Spółki Swarzędz Meble, maksymalna wartość jako może trafić do akcjonariuszy to około 4,6 grosza na akcję. Poniżej przedstawiono podsumowanie naszych szacunków. Szczegółowe wyliczenia znajdują się w załączeniu.

Środki należne akcjonariuszom przy założeniu zakończenia likwidacji na 30.06.2010r (Oszacowanie)	
'000 PLN	
Wpływy ze sprzedaży aktywów:	**23 623**
- nieruchomości	13 200
- inne aktywa trwałe	5 923
- zapasy	2 000
- należności i gotówka	2 500
Spłata zobowiązań	**10 511**
Koszty bieżącej działalności i likwidacji	**5 100**
Środki pozostałe dla akcjonariuszy	**8 012**
ilość akcji, mln szt	174,8
Środki pozostałe dla akcjonariuszy na 1 akcję, w groszach	**4,58**

Przedstawione oszacowanie jest wariantem optymistycznym i rzeczywista wartość na 1 akcję może jeszcze znacznie spaść, jeśli zmaterializuje się jedno z poniższych ryzyk:

- nie uda się spieniężyć aktywów po założonych cenach
- wystąpią znaczące koszty likwidacji salonów firmowych
- nie uda się pozytywnie rozwiązać sporu ze spółką Wisła Consulting
- proces likwidacji przedłuży się ponad czerwiec 2010r.

W szczególnie niekorzystnych okolicznościach może to nawet doprowadzić do niewypłacalności spółki Swarzędz S.A.

Propozycja Sovereign Capital S.A.

Jako że wyjście przez Swarzędz Meble S.A. z dotychczasowej działalności stało się faktem i jest nieodwracalne, jedynym rozwiązaniem alternatywnym do likwidacji Spółki jest kontynuacja istnienia Spółki w innej sferze działalności. Pozwoli to wykreować wartość dla akcjonariuszy dzięki podjęciu decyzji o zakończeniu likwidacji oraz rozpoczęciu działalności w nowej branży w oparciu o przejęcie cennych aktywów produkcyjnych oraz perspektywicznie działającego przedsiębiorstwa.

Rozwiązanie to pozwoli na wykorzystanie przez Swarzędz aktywów o charakterze niematerialnym. W przypadku kontynuacji likwidacji, tego rodzaju „aktywa" zazwyczaj nie przedstawiają żadnej wartości.

W związku z powyższym Sovereign Capital S.A. proponuje poddać pod rozważenie akcjonariuszy Swarzędz Meble S.A. plan restrukturyzacji polegający na zmianie profilu działalności Spółki. Zmiana profilu nastąpiłaby poprzez przejęcie przez Swarzędz Meble lidera branży prefabrykatów żelbetowych spółkę **Poznańska Korporacja Budowlana „Pekabex" S.A. (www.pekabex.pl).**

Pekabex (rok założenia: 1972) jest największym w Polsce producentem prefabrykowanych elementów żelbetowych i sprężonych. W latach 1999-2005 Pekabex był notowany na GPW w Warszawie. W wyniku pogorszenia koniunktury w branży budowlanej w latach 2001-2004, w kwietniu 2005 Pekabex został postawiony w stan upadłości likwidacyjnej. Pod koniec 2006 roku Sovereign Capital wraz z wybranymi inwestorami podjął decyzję o inwestycji w Pekabex. Restrukturyzacja Pekabex, prowadzona przez Sovereign Capital od początku 2007 roku, obejmowała między innymi:

1) Wzmocnienie kadry zarządzającej
2) Uporządkowanie stanu prawnego i finansowego
3) Pełne zaangażowanie doświadczonego zespołu, specjalizującego się w restrukturyzacji operacyjnej firm
4) Określenie potrzeb inwestycyjnych Pekabex oraz przeprowadzenie programu inwestycyjnego w celu zwiększenia zdolności produkcyjnych i podniesienia wydajności spółki

W kwietniu 2007 sąd zmienił tryb upadłości z likwidacyjnej na upadłość z możliwością zawarcia układu. Postępowanie upadłościowe Pekabex zostało umorzone w marcu 2008 i obecnie Pekabex działa jako w pełni zdrowe przedsiębiorstwo. Od wyjścia z upadłości Pekabex szybko zwiększa przychody i stał się pod względem przychodów największym producentem elementów żelbetonowych w Polsce. Warto wskazać, że w 2009r Pekabex osiągnie najwyższe przychodu w kilkudziesięcioletniej historii działalności.

Przychody pięciu największych producentów prefabrykatów żelbetowych

	2007	2008	2009P
Pekabex*	90,9	108,3	120,0
Ergon	100,9	bd	bd
Consolis	85,1	bd	bd
Gralbet	79,6	bd	bd
PW Comfort	60,2	bd	bd

Źródło: Pekabex S.A., dane spółek

Obecnie Pekabex jest największym producentem prefabrykatów żelbetonowych i strunobetonowych w Polsce takich jak fundamenty, słupy, belki stropowe, płyty kanałowe, belki dachowe, ściany i wiele innych. Nowoczesny sprzęt i rozwinięta technologia pozwala spółce produkować powyżej 3.000 m3 prefabrykatów miesięcznie w tym elementy o zwiększonych gabarytach np. dźwigary o długości powyżej 40 m i ciężarze powyżej 40 t. Dzięki zaawansowaniu inżynierskiemu i know-how opartemu o najnowsze technologie, produkty spółki wyróżniają się na rynku i stanowią kompletną i zespoloną gamę elementów standardowych i nietypowych, nie spotykaną u innych tego typu producentów. Pekabex oferuje profesjonalne doradztwo, szybki montaż prefabrykatów i realizację budowy niezależnie od warunków atmosferycznych. Produkty Pekabex wykorzystywane są do budowy hal fabrycznych, centrów logistycznych i magazynów, galerii handlowych, hoteli i biurowców, mostów oraz innych obiektów drogowych i infrastrukturalnych, parkingów oraz stadionów. Pekabex S.A. nie działa w segmencie budownictwa mieszkaniowego. Segment ten najbardziej odczuł skutki spowolnienia gospodarczego obserwowanego w 2009r, będącego efektem kryzysu na amerykańskim rynku

Plan Działań

Poniżej przedstawiono plan działań, którego efektem będzie znaczący wzrost wartości akcji dla akcjonariuszy Spółki:

I. Zwołanie i przeprowadzenie NWZA z następującym porządkiem obrad

1. Uchylenie likwidacji Spółki. W przypadku braku kworum podjęcie uchwał o wstrzymaniu likwidacji. W takim przypadku uchwała formalnie kończąca likwidację zostałaby podjęta po zarejestrowaniu podwyższenia kapitału zakładowego Swarzędz Meble S.A.
2. Obniżenie wartości nominalnej akcji z 50 gr do 5 gr celem pokrycia strat z lat ubiegłych, a jednocześnie przybliżenia jej do wartości rynkowej. Kwota 5 gr wynika z wyliczeń przedstawionych w załączeniu, które wskazują, że wartość fundamentalna akcji w przypadku likwidacji nie przekroczy 4,6 gr.
3. Podjęcie uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego Swarzędz S.A. o kwotę 147,3 mln zł poprzez emisję 1,47 mld akcji w drodze emisji z wyłączeniem prawa poboru. Emisja zostanie pokryta wkładem aportowym, na który składać się będzie całe przedsiębiorstwo należące do Pekabex S.A. (jako zorganizowany zespół składników majątkowych związanych z prowadzoną działalnością). Proponujemy ustalenie ceny emisyjnej za akcje na poziomie **10 gr za akcję** tj. po cenie dwukrotnie przekraczającej fundamentalną wartość Swarzędz Meble S.A.
4. Przeprowadzenie emisji publicznej z prawem poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy po cenie **5 gr za akcję**. Cena za akcje zostałby ustalona na poziomie dwukrotnie niższym od ceny po jakiej Swarzędz wyemituje akcje w emisji prywatnej. Przewidujemy, że na jedną starą akcję przypadałoby trzy nowe akcje. Wielkość emisji wyniosłaby więc 524,3 mln akcji, a wartość emisji 26,2 mln zł. Pozwoliłoby to dotychczasowym akcjonariuszom objąć akcje nowej emisji lub sprzedać prawa poboru. Co do zasady, Sovereign Capital S.A. jest gotów zagwarantować ww. emisję obejmując nowe akcje, w przypadku nie objęcia ich przez dotychczasowych akcjonariuszy. Środki z emisji zostałyby przeznaczone na realizację projektów generalnego wykonawstwa oraz przejęcia.

II. Rejestracja podwyższenia kapitału zakładowego przez sąd.

III. Jeżeli z powodu braku kworum uchwała dotycząca uchylenia nie została formalnie podjęta na wcześniejszym etapie – zwołanie WZA Swarzędz w celu podjęcia wiążącej uchwały o uchyleniu likwidacji.

IV. Przejęcie przez spółkę Swarzędz Meble S.A. działalności operacyjnej Pekabex S.A.

V. Kontynuacja wzrostu w branży budowlanej - w celu wykorzystania koniunktury Pekabex S.A. przewiduje konsolidację branży i samodzielną realizację wybranych projektów w oparciu o generalne wykonawstwo, co pozwoli na dalszy dynamiczny rozwój spółki i wzrost jej wartości. Celem nowej spółki byłoby przekroczenie w ciągu najbliższych 4 lat 500 mln zł przychodów.

Przybliżone oszacowanie środków należnych akcjonariuszom na akcję po przeprowadzeniu do końca trwającego procesu likwidacji

000 PLN	wrz 2009	paź 2009	lis 2009	gru 2009	sty 2010	lut 2010	mar 2010	kwi 2010	maj 2010	cze 2010
Aktywa trwałe/gotówka z ich sprzedaży	**19 123**	**19 123**	**19 123**	**19 123**	**19 123**	**19 123**	**19 123**	**19 123**	**19 123**	**19 123**
Nieruchomości										
Poznańska 14*	3 442	3 442	3 442	3 442	3 442	3 442	3 442	3 442	3 442	3 442
W-wa Powsińska 16*	3 989	3 989	3 989	3 989	3 989	3 989	3 989	3 989	3 989	3 989
Gostyń ul. Olejniczaka*	170	170	170	170	170	170	170	170	170	170
Kościan Fabryczna 3*	4 843	4 843	4 843	4 843	4 843	4 843	4 843	4 843	4 843	4 843
Kościan Oborzyska*	756	756	756	756	756	756	756	756	756	756
Inne										
Zakład w Nysie	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
Maszyny Kościan (FM Kościan)*	1 923	1 923	1 923	1 923	1 923	1 923	1 923	1 923	1 923	1 923
Środki transportu	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500
Znak firmowy Swarzędz*	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500
Aktywa obrotowe	**4 500**	**3 500**	**2 500**	**1 500**	**900**	**400**	**0**	**-300**	**-500**	**-600**
Zapasy (nadające się do sprzedaży)	2 000	1 500	1 000	500	300	100	-	-	-	-
Należności	1 000	800	600	400	300	200	100	-	-	-
Gotówka	**1 500**	**1 200**	**900**	**600**	**300**	**100**	**-100**	**-300**	**-500**	**-600**
Aktywa razem	**23 623**	**22 623**	**21 623**	**20 623**	**20 023**	**19 523**	**19 123**	**18 823**	**18 623**	**18 523**
Odprawy	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500
Rezerwa na kontrakt moskiewski (200.000 EUR)	840	840	840	840	840	840	840	840	840	840
Rezerwa na Wisła Consulting (100% kwoty głównej bez odsetek)	1 671	1 671	1 671	1 671	1 671	1 671	1 671	1 671	1 671	1 671
Leasing nier.Powsińska i samoch.	3 500	3 500	3 500	3 500	3 500	3 500	3 500	3 500	3 500	3 500
Zobowiązania krótk.	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
Koszty likwidacji sklepów	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000
Zobowiązania razem	**10 511**	**10 511**	**10 511**	**10 511**	**10 511**	**10 511**	**10 511**	**10 511**	**10 511**	**10 511**
AKTYWA minus ZOBOWIĄZANIA	**13 112**	**12 112**	**11 112**	**10 112**	**9 512**	**9 012**	**8 612**	**8 312**	**8 112**	**8 012**
ilość akcji, mln szt	174,8	174,8	174,8	174,8	174,8	174,8	174,8	174,8	174,8	174,8
Aktywa netto na 1 akcję, w groszach	**7,50**	**6,93**	**6,36**	**5,79**	**5,44**	**5,16**	**4,93**	**4,76**	**4,64**	**4,58**

Uproszczony rachunek przepływów pieniężnych (bez uwzględniania sprzedaży majątku trwałego i zmiany stanu pasywów)

Wyprzedaż zapasów	500	500	500	200	200	100	-	-	-
Pozyskanie należności	200	200	200	100	100	100	100	-	-
koszty bieżącej działalności	1 000	1 000	1 000	600	500	400	300	200	100
Przepływy pieniężne	**-300**	**-300**	**-300**	**-300**	**-200**	**-200**	**-200**	**-200**	**-100**

* wycena optymistyczna

Założenia:

1. Proces likwidacji zakończy się do 30 czerwca 2010r
2. **Aktywa trwałe/gotówka z ich sprzedaży** jak i **zobowiązania/ wypływ gotówki z tytułu ich spłaty** za cały okres analizy pokazywane są w tej samej pozycji
3. Przyjęto optymistyczne prognozy sprzedaży aktywów, mimo że część przetargów po przyjętych cenach zakończyła się niepowodzeniem
4. W przypadku opóźnień w sprzedaży aktywów mogą wystąpić problemy z płynnością

Swarzędz, dnia 04 listopada 2009 r.[20]

Sz. Pan

Robert Jędrzejowski

Prezes Zarządu

SOVEREIGN CAPITAL SA

Warsaw Corporate Center
ul. Emilii Plater 28
00-688 Warszawa

Szanowny Panie Prezesie,

Dziękuję za przesłanie dokumentu z dnia 03.11.br. zatytułowanego „Dot: Skonkretyzowanie działań mających na celu restrukturyzacje Swarzędz Meble SA".
W odpowiedzi na to pismo, pragnę zauważyć, iż de facto nie stanowi ono skonkretyzowania uprzednio złożonej propozycji, lecz propozycje mocno odbiegająca od wcześniejszej. Niemniej jednak, uważamy, że złożone wczoraj pismo stanowi kolejny krok na drodze do pełnego sprecyzowania Państwa propozycji.
Pomimo powyższego, zwracam uwagę na fakt, iż Państwa pismo jest jedynie częściową odpowiedzią na zalecenia Rady Nadzorczej Swarzędz Meble SA w likwidacji, które przekazaliśmy Państwu naszym pismem z dnia 23.10.br. W szczególności, nie otrzymaliśmy żadnych informacji w odniesieniu do poniższych punktów tego pisma:
„3) przedłożenie kompletnych sprawozdań finansowych za ostatnie 3 lata obrotowe tego przedsiębiorstwa/podmiotu,
4) wskazanie wartości przedsiębiorstwa oraz sposobu jej ustalenia, wraz z dokumentami źródłowymi."
Z uwagi na fakt, iż wycena rzeczywistej bieżącej wartości rynkowej Pekabex SA jest kluczowa w proponowanym przez Państwa procesie, nie powinno wzbudzać żadnych wątpliwości, iż dla Swarzędz Meble SA w likwidacji, jako potencjalnego nabywcy tego przedsiębiorstwa, kluczowa jest szczegółowa weryfikacja tej wyceny.
Proszę o niezwłoczne przekazanie w/w informacji i dokumentów. Bez ich uzyskania nie będzie możliwe zwołanie posiedzenia Rady Nadzorczej Swarzędz Meble SA w likwidacji, gdyż nie będę w stanie przedstawić Radzie informacji i dokumentów, których uzyskanie zaleciła na poprzednim posiedzeniu. Deklaruje jednocześnie, że po otrzymaniu od Państwa kompletu informacji i dokumentów niezwłocznie dokonam ich weryfikacji i przedstawię je Radzie Nadzorczej w celu zaopiniowania Państwa propozycji.
Jednocześnie informuje, że jeśli taka jest Państwa wola, stosowne porozumienie o zachowaniu poufności możemy podpisać niezwłocznie po jego przedstawieniu przez Państwa.
W odniesieniu do wnioskowanego przez Państwa terminu podjęcia decyzji o zwołaniu NWZ Swarzędz Meble SA w likwidacji w celu podjęcia decyzji dotyczącej złożonej przez **Sovereign Capital SA** propozycji w terminie do 16.11.br., informuje już dzisiaj, i dotrzymanie tego terminu nie wydaje się możliwe. Zwracam uwagę na fakt, i_ Rada Nadzorcza Swarzędz Meble SA w likwidacji zaleciła Likwidatorowi Spółki zebranie

[20] http://www.swarzedz-sa.com.pl/web/09_11_04_pismo_do_Sovereign_Capital.pdf

kompletu informacji oraz ich weryfikacje. W związku z powyższym, termin ustosunkowania się Rady Nadzorczej Swarzędz Meble SA w likwidacji do Państwa propozycji jest w pierwszej kolejności uzależniony od przekazania przez Państwa Spółce kompletu informacji i dokumentów, o które prosiła Rada, a w drugiej kolejności okresu niezbędnego na dokonanie ich weryfikacji przez Likwidatora Spółki, z uwzględnieniem ewentualnego udziału niezależnego doradcy, jeśli sytuacja będzie tego wymagała. Dodatkowo, zwracam uwagę na fakt, iż zgodnie z Regulaminem Rady Nadzorczej Swarzędz Meble SA w likwidacji, posiedzenia Rady Nadzorczej Spółki zwoływane są z co najmniej 6-dniowym wyprzedzeniem.
W związku z powyższym, ponownie uprzejmie proszę o niezwłoczne przekazanie wszystkich informacji, których uzyskanie zaleciła Rada Nadzorcza Swarzędz Meble SA w likwidacji, które będą mogły pomóc właściwie ocenić złożona przez Państwa propozycje.
Z poważaniem,
Marek Kamiński
Likwidator Swarzędz Meble SA w likwidacji

Powiązania Sovereign Capital S.A. - Werth-Holz S.A.[21]
W lutym 2008r w **Werth-Holz S.A.** zainwestował fundusz **Sovereign Capital S.A.**
Fundusz znany jest ze skutecznych działań restrukturyzacyjnych w wyniku których powstały dobrze prosperujące przedsiębiorstwa jak (i) jeden z największych w Polsce producentów konstrukcji żelbetonowych Pekabex S.A. z Poznania www.pekabex.pl, (ii) jeden z największych portali internetowych Wirtualna Polska S.A. www.wp.pl.
Fundusz również skutecznie pomagał również spółkom znaleźć strategicznych inwestorów tak jak np. firmie kurierskiej Messenger Service Stolica pozyskać silnego inwestora globalnego firmę UPS www.ups.com.
Sovereign Capital zainteresował się branżą architektury ogrodowej i spółką Werth-Holz ponieważ dostrzega duży potencjał rozwojowy tego sektora.
Celem nadrzędnym **funduszu** jest ponowne wprowadzenie Werth-Holz S.A. do ścisłego grona liderów w produkcji galanterii ogrodowej w Polsce i Europie.
Relacje Sovereign Capital S.A. – PEKABEX S.A.[22]

Sovereign Capital *proponuje akcjonariuszom Swarzędza zmianę profilu działalności poprzez przejęcie spółki Pekabex produkującej prefabrykaty żelbetowe* - **podał Sovereign Capital** we wtorkowym komunikacie.

Propozycja **Sovereign Capital** przewiduje przegłosowanie przez akcjonariuszy Swarzędza uchylenie lub przerwanie procesu likwidacyjnego spółki oraz obniżenie wartości nominalnej akcji z 0,5 zł do 0,05 zł.
Propozycja zakłada ponadto wyemitowanie przez Swarzędz 1,47 mld akcji. Emisja miałoby zostać pokryta wkładem aportowy, w skład którego weszłoby całe przedsiębiorstwo Pekabex. Cena emisyjna miałaby wynosić 0,1 zł.
Sovereign Capital proponuje również wyemitowanie 524,3 mln akcji z prawem poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy. Na jedną starą akcję przypadałyby trzy nowe. Cena emisyjna miałaby wynieść 0,05 zł, wartość emisji wyniosłaby więc 26,2 mln zł.

[21] www.sovereign.pl.
[22] PAP | 03.11.2009 | 14:56

Sovereign Capital jest gotów zagwarantować emisję w przypadku nie objęcia nowych akcji przez dotychczasowych akcjonariuszy.
W wyniku proponowanych działań Swarzędz przejąłby działalność operacyjną Pekabexu.

Sovereign Capital proponuje przejęcie spółki Pekabex[23]

Sovereign Capital proponuje akcjonariuszom Swarzędza zmianę profilu działalności poprzez przejęcie spółki Pekabex produkującej prefabrykaty żelbetowe - podał **Sovereign Capital** we wtorkowym komunikacie.
Propozycja **Sovereign Capital** przewiduje przegłosowanie przez akcjonariuszy Swarzędza uchylenie lub przerwanie procesu likwidacyjnego spółki oraz obniżenie wartości nominalnej akcji z 0,5 zł do 0,05 zł.
Propozycja zakłada ponadto wyemitowanie przez Swarzędz 1,47 mld akcji. Emisja miałoby zostać pokryta wkładem aportowy, w skład którego weszłoby całe przedsiębiorstwo Pekabex. Cena emisyjna miałaby wynosić 0,1 zł.
Sovereign Capital proponuje również wyemitowanie 524,3 mln akcji z prawem poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy. Na jedną starą akcję przypadałyby trzy nowe. Cena emisyjna miałaby wynieść 0,05 zł, wartość emisji wyniosłaby więc 26,2 mln zł. **Sovereign Capital** jest gotów zagwarantować emisję w przypadku nie objęcia nowych akcji przez dotychczasowych akcjonariuszy. W wyniku proponowanych działań Swarzędz przejąłby działalność operacyjną Pekabexu.

[23] INTERIA.PL/PAP, Wtorek, 3 listopada 2009

FABLOK
JEDNA AKCJA
FABLOK

PIERWSZA FABRYKA LOKOMOTYW W POLSCE

SPÓŁKA AKCYJNA. — SIEDZIBA SPÓŁKI W WARSZAWIE.

Spółka została zarejestrowana w Sądzie Okręgowym w Warszawie w dniu 27 września 1920 roku R.H.B/V. Nr 670. Emisja akcji w złotych została zarejestrowana w dniu 20 lipca 1929 roku.

KAPITAŁ ZAKŁADOWY SPÓŁKI
8.000.000 ZŁOTYCH

1 AKCJA

ZWYKŁA NA OKAZICIELA
NOMINALNEJ WARTOŚCI
STO ZŁOTYCH

Nr 063653

ZARZĄD

FABLOK
STO ZŁOTYCH
FABLOK

POLSKA WYTWÓRNIA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH WARSZAWA - 1938

<01000000+PL0000MF0037+00+000922>

RZECZPOSPOLITA POLSKA

OBLIGACJA NOMINOWANA W DOLARACH USA

1.000.000 USD
(jeden milion dolarów amerykańskich)

Obligacja nominowana w dolarach USA wyemitowana została na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1982 r. o urzędzie Ministra Finansów oraz urzędach i izbach skarbowych (Dz.U. Nr 45, poz. 289, z 1985 r. Nr 12, poz. 56, z 1987 r. Nr 3, poz. 18 i Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132) i art. 20 ust. 1 ustawy budżetowej na 1991 r. z dnia 13 lutego 1991 r. (Dz.U. Nr 21, poz. 89), uchwały Rady Ministrów Nr 133 z dnia 17 września 1991 r. w sprawie terminu i warunków spłaty obligacji nominowanej w dolarach USA oraz jej oprocentowania (Monitor Polski Nr 30, poz. 220) oraz zarządzenia Nr 44 Ministra Finansów z dnia 23 września 1991 r. w sprawie emisji obligacji nominowanej w dolarach USA (Dz.Urz. Min.Fin. Nr 13, poz. 65).

1. Wykup obligacji będzie prowadzony ze środków budżetu państwa corocznie w dniu 1 kwietnia i 1 października, począwszy od dnia 1 kwietnia 1992 roku. Obligacje są na okaziciela.

2. Obligacje emitowane są w 25 seriach o okresie wykupu od dnia 1 kwietnia 1992 roku do dnia 1 kwietnia 2004 roku, według planu wykupu umieszczonego na rewersie płaszcza obligacji.

3. Wypłaty z tytułu wykupu oraz z tytułu oprocentowania obligacji dokonywane są w złotych polskich. Wysokość wypłat jest ustalana w oparciu o przypadającą na dany termin wysokość wypłat w dolarach USA, przeliczoną według średniego bieżącego kursu dolara USA do złotego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu wymagalności zobowiązania.

4. Po upływie terminu wykupu, obligacje nie podlegają oprocentowaniu. Kupony odsetkowe o datach płatności przekraczających termin wykupu obligacji są nieważne.

5. Obligacje są oprocentowane według stawki referencyjnej powiększonej o marżę odsetkową.

Stawka referencyjna jest ustalana jako średnia arytmetyczna z pierwszych w każdym miesiącu (dla danego okresu naliczania odsetek) notowań oprocentowania kredytów na londyńskim rynku międzybankowym i zaokrąglona jest w górę do 1/16.

Notowania oprocentowania kredytów są ustalane jako zaokrąglona w górę do 1/16 średnia arytmetyczna oprocentowania 6-cio miesięcznych kredytów w wysokości 10 mln dolarów USA, udzielanych przez: National Westminster Bank, Bank of Tokyo, Deutsche Bank, Banque National de Paris i Morgan Guaranty Trust, notowana o godzinie 11.00 czasu londyńskiego.

Marżę odsetkową ustala się w wysokości:

1) 2% – w latach 1991-1995,

2) 0,5% – począwszy od 1996 roku.

6. Oprocentowanie obligacji jest naliczane od dnia 1 stycznia 1991 roku w okresach półrocznych i płatne dwa razy w roku w dniu 2 stycznia i 1 lipca.

7. Wraz z wykupem obligacji na podstawie blankietu obligacji wypłacana jest ostatnia należność z tytułu oprocentowania za okres odpowiednio od dnia 1 stycznia lub od dnia 1 lipca do terminu wykupu.

8. Obligacje wygasają po 2 latach od terminu wykupu przewidzianego dla danej serii. Kupony odsetkowe wygasają po roku od terminu realizacji.

9. Obsługę obligacji prowadzi Narodowy Bank Polski.

MINISTER FINANSÓW

Warszawa, dnia 23 września 1991 r.

Relacje Sovereign Capital S.A. – Telefonia DIALOG S.A. i sklep internetowy VIVID.pl

Interpelacja nr 19552
do prezesa Rady Ministrów
w sprawie naruszenia interesów prawnych i ekonomicznych Skarbu Państwa związanych z niejasnymi okolicznościami zakupu przez spółkę Telefonia Dialog SA sklepu internetowego Vivid.pl oraz z ogłoszeniem zaraz potem jego upadłości

Szanowny Panie Premierze! W dniu 20 października 2006 r. media poinformowały, że dnia 19 października 2006 r. Telefonia Dialog SA z siedzibą we Wrocławiu (spółka zależna od KGHM Polska Miedź SA) nabyła od doradczo-inwestycyjnej spółki prawa handlowego z siedzibą w Warszawie (posiadającej w swoim akcjonariacie spółki prawa cypryjskiego) - na podstawie zawartej w dniu 19 października 2006 r. umowy nabycia aktywów - 90% akcji spółki Vivid.pl SA z siedzibą w Warszawie.

Kapitał zakładowy spółki Vivid.pl SA wynosił wówczas 5300 tys. zł i dzielił się na 530 000 akcji imiennych w całości prawidłowo opłaconych, o wartości nominalnej 10 zł każda.

Cena nabycia 90% akcji o łącznej wartości nominalnej 4770 tys. zł wynosiła 1662,8 tys. zł. Dodatkowo w ramach zawartej umowy nabycia aktywów na Telefonię Dialog SA przelane zostały zobowiązania Vivid.pl SA z tytułu pożyczek za cenę 487,2 tys. zł. Łączna wartość wątpliwej ekonomicznie i prawnie transakcji nabycia aktywów Vivid.pl od doradczo-inwestycyjnej spółki prawa handlowego z siedzibą w Warszawie (posiadającej w swoim akcjonariacie spółki prawa cypryjskiego) zgodnie z zawartą umową wynosiła 2150 tys. zł. Tyle - moim zdaniem - wynosiła strata finansowa dla Skarbu Państwa i jego spółek. Wartość ewidencyjna aktywów w księgach rachunkowych Telefonii Dialog SA wynosiła zaś 3434,5 tys. zł. Wartość ewidencyjna aktywów zawierała koszty związane z nabyciem spółki, które szacowane były na kwotę ogółem l284,5 tys. zł. Źródłem finansowania nabytych aktywów były środki własne Telefonii Dialog SA z siedzibą we Wrocławiu. Zgodnie z informacjami prasowymi transakcja ta była konsekwencją przedwstępnej umowy, w której Telefonia Dialog SA zobowiązała się również do odkupienia pozostałych 10% akcji Vivid.pl SA, jeżeli do końca roku doradczo-inwestycyjna spółka prawa handlowego z Warszawy nabędzie powyższy mniejszościowy pakiet w wyniku realizacji opcji put.

Pragnę wskazać, iż zgodnie z ówczesnym komunikatami prasowymi nabyte aktywa miały charakter długoterminowej lokaty kapitałowej. Zakup zorganizowanego przedsiębiorstwa pozwolić miał rzekomo na szybkie zaistnienie w nowym obszarze, wykorzystując go zarówno jako nowy kanał sprzedaży i kontaktu z klientem, jak i jako poszerzenie i uatrakcyjnienie dotychczasowego zakresu usług. Uzupełnienie asortymentu sklepu Vivid.pl usługami Telefonii Dialog SA miało nastąpić jeszcze w roku 2006. W 2008 r. pojawiły się jednak informacje prasowe, iż sklep Vivid.pl bankrutuje z powodów strat, jakie sam generuje. Według mediów oraz nowego zarządu Telefonii Dialog SA już w momencie dokonywania zakupu przez Telefonię Dialog SA sklepu internetowego Vivid.pl od doradczo-inwestycyjnej spółki prawa handlowego z Warszawy Vivid.pl już notował straty w wysokości ponad 500 tys. zł rocznie i ten stan utrzymywał się do dnia ogłoszenia przez sąd upadłości Vivid.pl.

Powyższe wskazuje, iż transakcja handlowo-finansowa, związana ze sprzedażą Telefonii Dialog SA we Wrocławiu przez doradczo-inwestycyjną spółkę prawa handlowego z siedzibą w Warszawie (posiadającą w swoim akcjonariacie spółki prawa cypryjskiego) już generującego olbrzymie straty finansowe sklepu internetowego Vivid.pl, była dokonywana w sposób rażąco szkodliwy dla ekonomicznych i prawnych interesów Skarbu Państwa oraz dla należących do niego spółek.

Mając powyższe na uwadze, zwracam się do Pana Premiera z prośbą o udzielenie mi z upoważnienia Pana Premiera następujących informacji przez panią minister, sekretarza stanu w KPRM, pełnomocnik rządu ds. opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych:

1. Czy zdaniem pani minister, pełnomocnika rządu ds. opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych, okoliczności zawarcia szkodliwej ekonomicznie transakcji oraz sama transakcja związana ze sprzedażą przez doradczo-inwestycyjną spółkę prawa handlowego z siedzibą w Warszawie (posiadającą w swoim akcjonariacie spółki prawa cypryjskiego) spółce Telefonia Dialog SA (spółce zależnej od spółki Skarbu Państwa KGHM Polska Miedź SA) generującego znaczne straty finansowe sklepu internetowego Vivid.pl również budzą uzasadnione wątpliwości prawne (działanie na szkodę spółki córki należącej do spółki Skarbu Państwa - KGHM Polska Miedź SA) i w związku z tym zasadne jest podjęcie przez szefa ABW oraz przez szefa CBA stosownych działań procesowych oraz kontrolnych we współpracy z generalnym inspektorem kontroli skarbowej oraz komendantem głównym Policji?

   Czy zamierza pani minister zlecić ww. organom i służbom bezzwłoczne podjęcie takich działań?

2. Jeżeli działania, o których mowa w pkt 1, zostały już podjęte przez ABW, CBA oraz generalnego inspektora kontroli skarbowej (organy kontroli skarbowej oraz komórki operacyjno-kontrolne wywiadu skarbowego MF), to jakie zostały poczynione w ich następstwie ustalenia?
3. Czy wyniki ustaleń, o których mowa w pkt 2, zostały przekazane przez ABW, CBA lub generalnego inspektora kontroli skarbowej do Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu (Wydziałowi V ds. Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji), a jeżeli nie, to czy pani minister zamierza podjąć takie czynności informacyjne?
4. Czy zdaniem pani minister, pełnomocnika rządu ds. opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych, spółka Telefonia Dialog SA oraz spółka matka, tj. KGHM Polska Miedź SA, mogły zostać celowo wprowadzone w błąd przez doradczo-inwestycyjną spółkę prawa handlowego z Warszawy - na podstawie przedkładanych dokumentów - co do rzeczywistej kondycji finansowej sprzedawanego im sklepu internetowego Vivid.pl?

   Z poważaniem

   Poseł Zbigniew Kozak, Warszawa, dnia 3 grudnia 2010 r. [30]

Odpowiedź sekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - z upoważnienia prezesa Rady Ministrów -
na interpelację nr 19552
w sprawie naruszenia interesów prawnych i ekonomicznych Skarbu Państwa związanych z niejasnymi okolicznościami zakupu przez spółkę Telefonia Dialog SA sklepu internetowego Vivid.pl oraz z ogłoszeniem zaraz potem jego upadłości

Szanowny Panie Marszałku! Z upoważnienia prezesa Rady Ministrów pana Donalda Tuska oraz w porozumieniu z Ministerstwem Finansów uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka z dnia 3 grudnia 2010 r., o znaku: GS-023-19552/10, w sprawie naruszenia interesów prawnych i ekonomicznych Skarbu Państwa związanych z niejasnymi okolicznościami zakupu przez spółkę Telefonia Dialog SA sklepu internetowego Vivid.pl oraz ogłoszeniem zaraz potem jego upadłości, przekazaną pismem Pana Marszałka z dnia 15 grudnia 2010 r. o sygn. SPS-023-19552/10.

Z informacji otrzymanych z Centralnego Biura Anty korupcyjnego, Prokuratury Generalnej oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wynika, iż Prokuratura Okręgowa we Wrocławiu prowadziła śledztwo o sygn. akt VI Ds. 110/08 dotyczące dokonanego w okresie od lipca 2006 r. do stycznia 2007 r. niedopełnienia obowiązku i przekroczenia uprawnień przez członków zarządu Telefonii Dialog SA przy dokonaniu transakcji zakupu akcji spółki Vivid.pl z siedzibą w Warszawie oraz wyrządzenia szkody majątkowej wielkich rozmiarów w mieniu Telefonii Dialog SA we Wrocławiu, tj. o czyn z art. 296 § l Kodeksu karnego oraz art. 585 § l Kodeksu spółek handlowych w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. W przedmiotowej sprawie zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa złożył przedstawiciel Telefonii Dialog SA prokurator okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 10 maja 2009 r. umorzył ww. śledztwo, z uwagi na brak znamion czynu zabronionego zgodnie z art. 17 § l pkt 2 Kodeksu postępowania karnego. Wymienione postanowienie jest prawomocne. W przedmiotowej sprawie Prokuratura Okręgowa we Wrocławiu, wszczynając śledztwo, powierzyła je do prowadzenia Zarządowi Operacji Regionalnych CBA we Wrocławiu.
Odpowiadając na pytanie, jakie działania w opisanej sprawie podjęła Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, uprzejmie wyjaśniam, iż w związku z powzięciem informacji

[30] http://orka2.sejm.gov.pl/IZ6.nsf

o prowadzeniu w tej sprawie śledztwa przez Delegaturę CBA we Wrocławiu pod nadzorem Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu ABW nie podejmowała kolejnych czynności zgodnie z zasadą ekonomiki procesowej oraz z uwagi na treść art. 17 § l pkt 7 K.p.k.: ˝Postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się˝.
Ponadto według informacji uzyskanych z Ministerstwa Finansów w 2010 r. na wniosek organów ścigania organ kontroli skarbowej przeprowadził postępowanie kontrolne w spółce, która wykonywała usługi doradcze dla Telefonii Dialog SA w związku z zakupem akcji Vivid.pl. W wyniku przeprowadzonego postępowania organ kontroli skarbowej nie stwierdził uchybień w prawie podatkowym, jednakże poinformowano mnie, iż powyższa sprawa jest nadal przedmiotem zainteresowania tej instytucji. Według informacji przekazanych przez komendanta głównego Policji z Ministerstwa Finansów do Centralnego Biura Śledczego w 2010 r. wpłynęło zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 296 K.k. w spółce Telefonia Dialog SA. Powyższe zawiadomienie zostało przekazane do Delegatury CBA we Wrocławiu. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż opisana przez pana posła sprawa nieprawidłowości, dotyczących funkcjonowania spółki Telefonia Dialog SA w kontekście zakupu akcji sklepu internetowego Vivid.pl była przedmiotem śledztwa prowadzonego przez Delegaturę CBA we Wrocławiu pod nadzorem Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu, które zostało zakończone w 2009 r. prawomocnym postanowieniem. Ponadto z otrzymanych wyjaśnień wynika, iż w 2010 r. Centralne Biuro Śledcze przekazało zawiadomienie Ministerstwa Finansów o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w spółce Telefonia Dialog SA do Delegatury CBA we Wrocławiu.
W odpowiedzi na pytanie o opinię w sprawie ewentualnego celowego wprowadzenia w błąd przez doradczo-inwestycyjną spółkę prawa handlowego z Warszawy - na podstawie przedkładanych dokumentów - co do rzeczywistej kondycji finansowej sprzedawanego sklepu internetowego Vivid.pl pragnę poinformować, iż jako pełnomocnik rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych nie posiadam uprawnień do formułowania tego typu ocen, z uwagi na fakt, iż organem właściwym do oceny dowodów i wydawania na ich podstawie rozstrzygnięć są organy prowadzące postępowanie karne.
Z wyrazami szacunku
Sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Julia Pitera, Warszawa, dnia 7 stycznia 2011 r. [31]

Interpelacja Posła Zbigniewa Kozaka z dnia 27 maja 2011 r. nr 22906 w sprawie działań podejmowanych przez organy państwa w związku ze sprzedażą przez spółkę Skarbu Państwa KGHM Polska Miedź SA spółki zależnej - Telefonia Dialog SA

W marcu br. ogólnopolskie media prasowe podały, iż Spółka KGHM Polska Miedź S.A. przekazał do potencjalnych oferentów teasery, tj. wstępne zapytania ofertowe, dot. sprzedaży Spółki Telefonia Dialog S.A.
KGHM Polska Miedź S.A. wycenił księgowo wskazaną Spółkę telekomunikacyjną na kwotę ponad 800 mln zł.
Kilka lat wcześniej oferowana teraz do sprzedaży Spółka Telefonia Dialog S.A. zakupiła za znaczną kwotę finansową w 2006 r. Spółkę sprzedaży internetowej VIVID.pl.

[31] http://orka2.sejm.gov.pl/IZ6.nsf

Zakupiona przez Telefonię Dialog S.A. Spółka VIVID.pl chwilę po jej zakupie zmuszona była ze względu na straty finansowe do upadłości. Zainwestowane w zakup Spółki VIVID.pl przez Telefonię Dialog S.A. środki finansowe można w ten sposób uznać za stracone.
Biorąc pod uwagę poniesioną wówczas stratę zasadne wydaje się, iż nowa transakcja sprzedaży powinna uwzględniać poniesioną wówczas w znacznych rozmiarach stratę po stronie Spółki Telefonii Dialog S.A., a tym samym Spółki KGHM Polska Miedź S.A.

Mając powyższe na uwadze uprzejmie proszę Panów Ministrów o udzielenie mi następujących szczegółowych informacji:

1. Czy procedura sprzedaży Telefonii Dialog S.A. innemu nabywcy przez KGHM Polska Miedź S.A., w związku ze wcześniejszymi zaszłościami biznesowymi w postaci Spółki VIVID.pl nie powinna być przedmiotem szczegółowego monitorowania i działań profilaktycznych ze strony Ministra Skarbu Państwa, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Gospodarki, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Komendanta Głównego Policji)? Czy zamierzają Panowie Ministrowie podjąć takie decyzje zadaniujące w powyższym zakresie kierowane przez siebie instytucje?
2. Jakie działania zamierza podjąć Minister Skarbu Państwa, Minister Gospodarki, Minister Sprawiedliwości, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji (w tym Komendant Główny Policji) w ramach podjętego powyżej monitoringu antykorupcyjnego i prawnego związanego ze sprzedażą Telefonii Dialog S.A. nowemu nabywcy?
3. Czy Ministrowi Skarbu Państwa, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Gospodarki, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji (Komendantowi Głównemu Policji) znane są jakiekolwiek informacje związane z uprawdopodobnionymi nieprawidłowościami związanymi z okolicznościami sprzedaży Spółki VIVID.pl Spółce Telefonia Dialog S.A. (Spółce zależnej od KGHM Polska Miedź S.A.)?
4. Czy i jakie podmioty świadczące usługi prawne pośredniczą lub doradzają w sprzedaży przez KGHM Polska Miedź S.A. Spółki Telefonia Dialog S.A.?
5. Czy wiadomo jest kim była Spółka/Spółki, od których Telefonia Dialog S.A. (Spółka zależna od KGHM Polska Miedź S.A.) dokonała w 2006 r. zakupu sklepu internetowego VIVID.pl już wówczas generującego znaczne straty finansowe?
6. Czy Minister Skarbu Państwa, Minister Sprawiedliwości, Minister Gospodarki oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji (Komendant Główny Policji) - w stosunku do podmiotu/podmiotów sprzedających w 2006 r. sklep internetowy VIVID.pl Spółce Telefonia Dialog S.A. - podejmował lub prowadził jakiekolwiek postępowania w związku z jej ewentualnie negatywnym udziałem w obrocie prawnym i gospodarczym?
7. Czy zdaniem Ministra Skarbu Państwa, Ministra Gospodarki, Ministra Sprawiedliwości oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zapytanie ofertowe skierowane do nabywców Spółki Telefonia Dialog S.A. - ze względu na ochronę interesów ekonomicznych państwa - powinno zawierać również informację o zaszłościach biznesowych Spółki Telefonia Dialog S.A. w postaci zakupu - o negatywnej kondycji finansowej - sklepu internetowego VIVID.pl, którego nabycie ujemnie wpłynęło na jej kondycję finansową?

(-) Zbigniew Kozak[32]

[32] http://orka2.sejm.gov.pl/IZ6.nsf

Inwestycje Sovereign Capital S.A. w Zakłady TOORA[33]

Sovereign Capital inwestuje w wierzytelności Toory

2007-10-12 www.money.pl

Firma doradczo-inwestycyjna Sovereign Capital, która w listopadzie planuje debiut giełdowy, zaangażowała się w restrukturyzację Toory. Sovereign Capital złożył w sądzie w Tarnobrzegu propozycję przejęcia Toory.

„Po dokonaniu analizy sytuacji finansowej, formalno-prawnej oraz rynkowej firmy Toora SA, podmiotu przeżywającego aktualnie poważny kryzys, Sovereign Capital SA - po rozmowach z innymi wierzycielami - zaangażował się kapitałowo w zobowiązania Toora SA w celu zaproponowania restrukturyzacji finansowej jak i operacyjnej spółki" - poinformował Sovereign Capital w komunikacie prasowym.

Spółka podała, że w celu minimalizacji ryzyka jej obecny poziom zaangażowania kapitałowego „jest ograniczony".

Zarząd firmy analizuje sytuację i prowadzi rozmowy z wybranymi wierzycielami, co może w najbliższych dniach skutkować zwiększeniem bezpośredniej inwestycji w wierzytelności Toory.

„W związku z powyższym, wykorzystując swoje doświadczenie związane z realizacją podobnych projektów restrukturyzacyjnych, **Sovereign Capital** złożył w sądzie Rejonowym w Tarnobrzegu propozycje przejęcie przedsiębiorstwa Toora SA wraz z inwestorem strategicznym w zamian za spłatę wierzycieli dłużnika" - napisano w raporcie.

Sovereign Capital *chce zabezpieczyć ciągłość operacyjną spółki, by zachować wartość przedsiębiorstwa.*

Toora poinformowała w piątek, że banki finansujące spółkę zapewniły, iż nie postawią zadłużenia spółki w stan wymagalności.

Zarząd Toory, który w czwartek spotkał się z przedstawicielami banków i przedstawił im plan naprawczy ocenia, że jest szansa na restrukturyzację kredytów.

Sovereign Capital to firma doradczo-inwestycyjna, specjalizująca się w inwestowaniu w trudne aktywa, które ze względu na problemy formalne, organizacyjne, operacyjne lub inne wymagają gruntownej restrukturyzacji.

Oprócz tego przedmiotem działalności spółki jest doradztwo w zakresie fuzji i przejęć oraz restrukturyzacji.

Interpelacja nr 19554
do prezesa Rady Ministrów
w sprawie okoliczności związanych z ogłoszeniem upadłości dużego pracodawcy - spółki Toora Polska SA, i bezczynnością w tym zakresie uprawnionych organów państwa

Szanowny Panie Premierze! W 2007 r. dwie spółki prawa handlowego (**Sovereign Capital SA** oraz Pragma Inkaso sp. z o.o.) złożyły wniosek o ogłoszenie upadłości dużego pracodawcy w województwie podkarpackim - zakładów spółki Toora Polska SA, dysponując wierzytelnością w wysokości zaledwie 17 500 zł, z propozycją przejęcie przedsiębiorstwa i

[33] www.money.pl

zaspokojenia jego wierzycieli, jeśli oni zaakceptują warunki spłaty zadłużenia przedstawione przez Sovereign Capital SA.
Spółka Toora dokonała spłaty obu wierzycieli, w związku z czym spółka Pragma Inkaso sp. z o.o. wycofała wniosek o ogłoszenie upadłości. Spółka **Sovereign Capital SA** dokonała zaś nabycia kolejnej wierzytelności, tym razem w kwocie 1817 zł. Toora SA wskazała, iż jej problemy są przejściowe, a ponadto niemożliwe są do przyjęcie przez nią propozycje układowe **Sovereign Capital SA.** Wskazała ponadto na dysproporcję pomiędzy wierzytelnością 17 500 zł a wartością księgową Toora - 142 mln zł. **Sovereign Capital** złożył w Sądzie Rejonowym w Tarnobrzegu propozycje przejęcia przedsiębiorstwa Toora SA wraz z inwestorem strategicznym w zamian za spłatę wierzycieli dłużnika.
W listopadzie 2007 r. sąd ogłosił upadłość likwidacyjną spółki Toora Poland SA, która - naszym zdaniem - została zawnioskowana w celu niezgodnym z prawem. Wnioskodawca (spółka **Sovereign Capital SA**) kupił wierzytelność od podmiotu trzeciego celem wystąpienia o ogłoszenie upadłości spółki Toora Polska SA, dużego pracodawcy w województwie podkarpackim, i przejęcia za bezcen nowych linii produkcyjnych oraz nieruchomości budynkowych.
Powyższe transakcje odbywały się przy całkowitej bierności organów państwa nadzorowanych przez prokuratora generalnego, ministra finansów oraz szefa CBA i szefa ABW.
Mając powyższe na uwadze, zwracam się do Pana Premiera z prośbą o udzielenie następujących informacji:

1. Jakie naprawdę były zdaniem ministra sprawiedliwości, szefa ABW oraz szefa CBA okoliczności nabywania wierzytelności spółki Toora Polska SA, dużego pracodawcy w województwie podkarpackim, dysponującego zakładami w Nisku, przez spółkę Pragma Inkaso sp. z o.o. oraz spółkę **Sovereign Capital SA** oraz ogłoszenia jej upadłości przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu?
2. Jakie - według informacji posiadanych przez ministra sprawiedliwości - kryteria faktycznie zdecydowały o ogłoszeniu przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu upadłości likwidacyjnej spółki Toora Polska SA?
3. Jakie są zdaniem Pana Premiera negatywne skutki społeczne oraz ekonomiczne dla społeczeństwa powiatu niżańskiego oraz stalowowolskiego związane z likwidacją przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu oraz przez spółkę **Sovereign Capital SA** dużego pracodawcy w regionie?
4. Czy wątpliwe prawnie okoliczności obrotu wierzytelnościami spółki Toora Polska SA dużego pracodawcy w województwie podkarpackim przez spółkę Pragma Inkaso sp. z o.o. oraz spółkę **Sovereign Capital SA** były przedmiotem zainteresowania analityczno-informacyjnego podkarpackiego komendanta wojewódzkiego Policji w Rzeszowie, szefa CBA oraz szefa ABW? Jeżeli nie, to dlaczego?
   Prośba o dołączenie do odpowiedzi na niniejszą interpelację poselską kopii ich stanowiska w tej sprawie.
5. Czy zdaniem Pana Premiera minister finansów (generalny inspektor kontroli skarbowej) oraz szef CBA i szef ABW nie powinni zbadać, czy wskazane powyżej transakcje obrotu wierzytelnościami nie naruszyły prawnie chronionych interesów ekonomicznych państwa w kontekście również prawidłowości regulowania zobowiązań podatkowych?
   Prośba o dołączenie do odpowiedzi na niniejszą interpelację poselską kopii ich stanowiska w tej sprawie.

Z poważaniem
Poseł Zbigniew Kozak
Warszawa, dnia 3 grudnia 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości - z upoważnienia prezesa Rady Ministrów -

na interpelację nr 19554

w sprawie okoliczności związanych z ogłoszeniem upadłości dużego pracodawcy - spółki Toora Polska SA i bezczynnością w tym zakresie uprawnionych organów państwa

Szanowny Panie Marszałku! W związku z upoważnieniem ministra sprawiedliwości przez prezesa Rady Ministrów do udzielenia odpowiedzi na interpelację pana Zbigniewa Kozaka, posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, z dnia 15 grudnia 2010 r., w sprawie okoliczności związanych z ogłoszeniem upadłości Toora Polska SA, w porozumieniu z ministrem pracy i polityki społecznej, ministrem gospodarki, ministrem spraw wewnętrznych i administracji, ministrem finansów i sekretarzem stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów panem Jackiem Cichockim, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

1. Odnosząc się do pytania o okoliczności nabywania wierzytelności przez firmy Pragma Inkaso spółkę z o.o. w Tarnowskich Górach i Sovereign Capital SA w Warszawie (które wystąpiły o ogłoszenie upadłości) od Toora Poland SA w Nisku, stwierdzić należy, że minister sprawiedliwości ani inne podmioty wymienione w pytaniu pierwszym interpelacji nie posiadają informacji w tym zakresie. Obrót wierzytelnościami jest powszechną i legalną praktyką w stosunkach gospodarczych, uregulowaną szczegółowo w przepisach art. 509-518 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny.

2. W zakresie pytania o okoliczności ogłoszenia upadłości Toora Poland SA w Nisku i kryteria, które zadecydowały o ogłoszeniu upadłości przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu, ustalono, że wniosek o głoszenie upadłości złożyło dwóch wierzycieli Pragma Inkaso spółka z o.o. w Tarnowskich Górach i Sovereign Capital SA w Warszawie, którzy powoływali się na fakt nabycia wierzytelności w stosunku do dłużnika i nieuregulowanie tych wierzytelności mimo wezwania do zapłaty. W toku postępowania o ogłoszenie upadłości wierzyciel Pragma Inkaso spółka z o.o. w Tarnowskich Górach cofnął wniosek.

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2007 r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu ogłosił upadłość dłużnika Toora Poland SA w Nisku obejmującą likwidację majątku dłużnika.

Wyjaśniam, że zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (j.t. Dz. U. z 2009 r. nr 175 poz. 1361, ze zm.), upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny.

Jak wynika z uzasadnienia postanowienia o ogłoszeniu upadłości, w stosunku do dłużnika została spełniona przesłanka ogłoszenia upadłości w postaci niewypłacalności, albowiem Toora Poland SA w Nisku nie wykonywała swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych wobec wielu wierzycieli (czego potwierdzeniem jest obecna lista wierzytelności), a ponadto zobowiązania tej spółki przekraczały wartość jej majątku. Dla zobrazowania należy wskazać, że ze sprawozdania tymczasowego nadzorcy sądowego złożonego do akt wynikało, że w stosunku do dłużnika wydano niemal 50 tytułów wykonawczych na łączną kwotę 4 720 000 zł (bez odsetek za opóźnienie). Nadzorca ocenił, opierając się na danych uzyskanych od dłużnika, że zadłużenie spółki na dzień 30 września 2007 r. wynosiło około 294 mln zł (przy

przyjęciu kursu EURO 3,7 zł) wobec wielu podmiotów, przy wartości majątku oszacowanej przez nadzorcę na około 277 mln zł.

Postanowienie sądu o ogłoszeniu upadłości na skutek zażalenia dłużnika poddane zostało kontroli Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu, który zaakceptował ustalenia Sądu Rejonowego, oddalając zażalenie.

Z powyższych danych wynika, że okolicznością decydującą o ogłoszeniu upadłości Toora Polska SA było ustalenie przez sąd, że spółka ta nie wykonywała swoich wymagalnych zobowiązań oraz że zobowiązania spółki przekroczyły wartość jej majątku.

3. Analizę skutków społecznych i ekonomicznych upadłości spółki Toora Poland SA należy oprzeć przede wszystkim na analizie wpływu tego faktu na lokalny rynek pracy. Sytuacja na rynku pracy w powiatach niżańskim i stalowowolskim jest bardzo trudna. W powiecie niżańskim stopa bezrobocia na koniec listopada 2010 r. wynosiła 22,5% i dwukrotnie przewyższała średnią krajową. Powiat stalowowolski, choć stopa bezrobocia wynosi tam 13,7%, także ma trudną sytuację, gdyż niedawno ogłoszono tam upadłość Zakładu Zespołów Napędowych związanych z Hutą Stalowa Wola.

W 2007 r. Toora Polska SA zatrudniała w zakładzie w Nisku 600 osób. Po nagłym pogorszeniu sytuacji finansowej firmy w ciągu niespełna pół roku pracę w niej straciło ponad 400 osób, a na koniec 2008 r. zatrudniała ona już jedynie 134 osoby. Oznacza to ogólny spadek zatrudnienia o prawie 80%. Skala zwolnień (466 osób) sięgnęła niemal 8% w odniesieniu do około 5900 osób bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie niżańskim. Jeśli zatem rozpatrywać społeczne i ekonomiczne skutki upadłości spółki Toora, abstrahując w tym miejscu od jej kondycji finansowej oraz od wykorzystania jej aktywów po upadłości, trzeba je ocenić jako poważne i jednoznacznie negatywne. Oczywiście wysoki poziom bezrobocia w tym rejonie musi generować negatywne skutki społeczne, gdyż skutkuje - oprócz problemów ekonomicznych - zaniżaniem samooceny, poczuciem bezradności, frustracją i koniecznością korzystania z ośrodków pomocy społecznej. Jedynym rzeczywistym sposobem pomocy jest w tych przypadkach ponowna aktywizacja zawodowa. Dlatego ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) szczególny nacisk kładzie na wszystkie formy aktywizacji osób bezrobotnych. Bezrobotni zwolnieni z pracy w wyniku likwidacji Toora Poland SA, pozostający w rejestrach urzędu pracy w Nisku, mogą być zaliczeni do osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy i dzięki temu mogą być adresatami specjalnych działań aktywnej polityki rynku pracy określonych w art. 49a-61b powołanej ustawy. Ponadto Powiatowy Urząd Pracy w Nisku może opracować program specjalny, mający na celu aktywizację zawodową osób bezrobotnych zwolnionych ze spółki Toora Polska SA. Istnieje w tym przypadku możliwość dofinansowania takiego programu z rezerwy Funduszu Pracy będącej w dyspozycji ministra pracy i polityki społecznej.

Przy ocenie skutków społecznych i ekonomicznych upadłości spółki Toora Poland SA należy również wziąć pod uwagę okoliczności zaistniałe w toku dalszego postępowania upadłościowego. Na początku 2009 r. firma Armatura Kraków SA - przez zarejestrowaną w Nisku spółkę zależną Armatoora SA - nabyła od syndyka masy upadłościowej Toora Polska SA zakład produkujący grzejniki, z zamiarem wykorzystywania go zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem i nie redukując w nim zatrudnienia. Nowa spółka od początku działa w ramach Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. W połowie grudnia 2010 r. zatrudniała ona już ponad 340 osób, co oznacza, że przez dwa lata od

momentu przejęcia zakładu zatrudnienie w nim zwiększyło się już o ponad 200 osób (tj. o 150%, do 56% najwyższego poziomu zatrudnienia w całej spółce Toora). Jeśli plany biznesowe Armatoory powiodą się i jej sprzedaż będzie rosnąć w dotychczasowym tempie (w roku 2009 spółka sprzedała 3 mln elementów grzejnych, w 2010 r. - już 4 mln), jest bardzo prawdopodobne, że zatrudnienie w niżańskim zakładzie szybko osiągnie poziom sprzed upadłości spółki Toora Polska. Zarząd Grupy Kapitałowej Armatura zakłada docelowo całkowite przeniesienie produkcji z Krakowa i Gorzowa Śląskiego do Niska.

Obok zmian zatrudnienia do analizy skutków upadłości spółki należy włączyć również zmiany w zakresie inwestycji. Od początku działalności w 2002 r. do końca 2006 r. Toora Poland SA zainwestowała w Nisku ponad 360 mln zł, m.in. w budowę hali produkcyjnej, zakup maszyn i nowe miejsca pracy. Miało to niewątpliwie bardzo pozytywny wpływ na poziom lokalnej stopy zatrudnienia i aktywności ekonomicznej. Skala tych inwestycji okazała się jednak głównym powodem późniejszych kłopotów finansowych spółki i w efekcie jej upadłości. Obecny właściciel zakładu również prowadzi intensywną działalność inwestycyjną, choć na mniejszą skalę. Suma jego inwestycji sięgnęła dotychczas 51 mln zł, co i tak znacznie przewyższa wymogi Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomocznej. Armatoora SA inwestuje w obiekty produkcyjne, maszyny i linie montażowe, jednak jej największym projektem inwestycyjnym jest centrum logistyczne związane z koncentracją działalności. Wszystkie te inwestycje wymagają współpracy z lokalnymi dostawcami i podwykonawcami, w szczególności z branży budowlanej, i z pewnością mają pozytywny pośredni wpływ na lokalny rynek pracy, choć trudno oszacować skalę tego wpływu. Również z wypowiedzi na forum internetowym mieszkańców (www.nisko.fora.pl) wynika, że ze znacznych wydatków spółki, przeznaczonych na odnowienie zdewastowanych obiektów i budowę okolicznej infrastruktury drogowej, korzystają wszyscy mieszkańcy powiatu (np. wskutek wyłączenia ruchu ciężarowego z centrum miasta).

W kontekście obecnych losów aktywów spółki Toora Polska SA w Nisku bilans społecznych i ekonomicznych zysków i strat jej upadłości nie jest zatem jednoznacznie negatywny. Trudno bowiem rozsądzić, czy wpływ dalszej działalności tej spółki na otoczenie lokalne odznaczałby się większą skalą i jakością niż wpływ obecnego inwestora. Mając na uwadze długookresowe skutki likwidacji Toora Polska SA (od 2007 r. do dziś), należy stwierdzić, że po jej przejściowym ujemnym wpływie na lokalny rynek pracy następuje stopniowa poprawa sytuacji na tym rynku. W najbliższej perspektywie, w związku z planami rozwojowymi spółki Armatoora, można oczekiwać nie tylko powrotu do stanu sprzed upadłości Toora Polska SA, lecz nawet osiągnięcia stanu lepszego. Dodatkowym argumentem kompensującym w dłuższym okresie negatywne przejściowe skutki tej upadłości są aktualnie podejmowane inwestycje infrastrukturalne, wpływające nie tylko na rynek pracy, ale i na ogólne warunki życia mieszkańców.

4. W listopadzie i grudniu 2007 r. wpłynęły do Centralnego Biura Antykorupcyjnego zgłoszenia dotyczące ewentualnych nieprawidłowości w toku postępowania upadłościowego Toora Poland SA. Informacje zgromadzone przez CBA w toku czynności służbowych, podjętych na podstawie tych zgłoszeń, nie dały podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego w sprawie o przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. nr 104 poz. 708, ze zm.). W zakresie rzekomego działania na szkodę spółki Toora Poland SA i doprowadzenia jej do upadłości CBA nie prowadziło żadnych czynności ze względu na brak właściwości rzeczowej.

Okoliczności wskazane w interpelacji nie były i nie są przedmiotem prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego postępowań procesowych. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego prowadzi pod nadzorem prokuratury postępowania karne w odniesieniu do spraw określonych w art. 5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (j.t. Dz. U. z 2010 r. nr 29, poz. 154, ze zm.). Spółki wskazane w interpelacji są podmiotami prywatnymi, bez jakiegokolwiek udziału Skarbu Państwa w strukturze właścicielskiej, a tym samym prowadzenie procesowej weryfikacji w sygnalizowanej w interpelacji sprawie nie należy do właściwości ABW. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego nie jest właściwa do monitorowania wszystkich zdarzeń handlowych zaistniałych pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a tym bardziej ich zamiarów i intencji podejmowanych w obrocie gospodarczym (w przypadku sygnalizowanym w interpelacji byłyby to plany spółek Sovereign Capital SA w Warszawie i Pragma Inkaso spółka z o.o. w Tarnowskich Górach do wystąpienia z wnioskami o ogłoszenie upadłości Toora Poland SA w Nisku). W ocenie agencji informacje zawarte w interpelacji pana posła Zbigniewa Kozaka nie są wystarczające do wszczęcia postępowania przygotowawczego i wymagałyby pogłębienia oraz weryfikacji, na przykład w drodze postępowania sprawdzającego przeprowadzonego przez prokuraturę powszechną. Na zakończenie tej części odpowiedzi należy wskazać, że gdyby w sygnalizowanym powyżej przypadku doszło do złożenia w złej wierze wniosku o ogłoszenie upadłości - czego nie można wykluczyć - każdy, kto powziął uzasadnione podejrzenie, iż doszło do naruszenia obowiązujących przepisów prawnych (w tym podatkowych), zobowiązany jest do powiadomienia właściwego organu ścigania.

Informuję również, że Wydział do Walki z Przestępczością Gospodarczą Komendy Wojewódzkiej Policji w Rzeszowie prowadzi powierzone przez Prokuraturę Okręgową w Tarnobrzegu śledztwo w sprawie zaistniałego w okresie od 13 grudnia 2005 r. do 15 listopada 2007 r. w Nisku wyrządzenia znacznej szkody Toora Poland SA przez osoby będące obowiązanymi na podstawie decyzji właściwego organu lub umowy do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą tej spółki, tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 Kodeksu karnego. W trakcie prowadzonego postępowania zabezpieczona została dokumentacja finansowo-księgowa spółki, przesłuchano świadków, w tym wierzycieli i pracowników spółki. Akta postępowania liczą 85 tomów, w chwili obecnej trwają czynności zmierzające do powołania biegłego z zakresu księgowości. W przyjętych wersjach śledczych dotychczas nie brano pod uwagę obrotu wierzytelnościami spółki przez firmy zajmujące się skupem długów.

5. W zakresie ostatniego pytania, dotyczącego zbadania, czy wskazane w interpelacji transakcje obrotu wierzytelnościami nie naruszyły prawnie chronionych interesów ekonomicznych państwa, również w kontekście prawidłowości wykonywania zobowiązań podatkowych, wyjaśniam, że sprawa przedstawiona w interpelacji pana posła Zbigniewa Kozaka pozostaje w zainteresowaniu organów kontroli skarbowej. Właściwy organ kontroli skarbowej po przeanalizowaniu materiałów dostępnych w sprawie rozważy zasadność wszczęcia kontroli w podmiotach wskazanych w interpelacji. Podkreślić jednak należy, że zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (j.t. Dz. U. z 2004 r. nr 8, poz. 65, ze zm.) głównym zadaniem kontroli skarbowej jest ochrona interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa oraz zapewnienie skuteczności wykonywania zobowiązań podatkowych i innych należności stanowiących dochód budżetu państwa lub państwowych funduszy celowych.

Wyrażam nadzieję, że treść odpowiedzi pozwoliła na wyjaśnienie podniesionych wątpliwości.

Z poważaniem

Podsekretarz stanu Jacek Czaja

Warszawa, dnia 27 stycznia 2011 r.[34]

Decyzja Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie Sovereign Capital S.A.[35]

KNF jednogłośnie zakazała dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym akcji serii B i C oraz praw do akcji serii C spółki **Sovereign Capital SA** w związku z uzasadnionym podejrzeniem naruszenia obowiązku przedstawienia w prospekcie prawdziwych, rzetelnych i kompletnych informacji.

Jednocześnie KNF, działając na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, podjęła decyzję o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o zaistnieniu okoliczności wskazujących na popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 100 ustawy o ofercie publicznej, czyli podaniem w prospekcie emisyjnym nieprawdziwych informacji i zatajeniem prawdziwych danych w istotny sposób wpływających na treść informacji zawartych w prospekcie **Sovereign Capital:**

1. Nieujawnienie informacji o podpisaniu w dniu 20 marca 2007 r. umowy przez Pekabex Wykup Managerski SA (spółkę zależną od **Sovereign Capital)** (Pekabex W.M.) ze spółką Pekabex SA w upadłości (również podmiot zależny od **Sovereign Capital** w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej) (Pekabex) dotyczącej objęcia akcji IV emisji, kierowanej wyłącznie do Pekabex W.M., uchwalonej na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu Pekabex w dniu 19 stycznia 2007 r. oraz następczych działaniach tych spółek i zdarzeniach dotyczących tej umowy.

   W szczególności w prospekcie nie podano informacji o próbie rozwiązania ww. umowy aneksem z dnia 11 maja 2007 r. (ze względów formalnych aneks ten nie wywarł zamierzonych skutków).

   Nie podano również informacji o działaniach ww. spółek zmierzających bezpośrednio do wykonania tej umowy polegających na częściowym opłaceniu w lipcu 2007 r. podwyższenia kapitału zakładowego spółki Pekabex przez podmioty inne niż Pekabex W.M., uznanym następnie przez Pekabex W.M. za dokonane w jego imieniu i na jego rzecz, w kwocie 5 mln zł, przy czym nie ujawniono charakteru, warunków prawnych i finansowych tego opłacenia, a także przydziale ww. akcji spółce Pekabex W.M. w następstwie czego złożono w lipcu 2007 r. do sądu rejestrowego wniosek o zarejestrowanie podwyższenia kapitału zakładowego spółki Pekabex z jednoczesnym wnioskiem o zawieszenie postępowania rejestrowego w związku z ustanowionym przez sąd zabezpieczeniem powództwa Skarbu Państwa.

[34] http://orka2.sejm.gov.pl/IZ6.nsf
[35] www.sovereign.pl

2. Nieujawnienie informacji o zagrożeniach dla realizacji powyższej umowy w związku ze złożeniem przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa w dniu 19 lutego 2007 r. pozwu o stwierdzenie nieważności lub uchylenie niektórych uchwał nadzwyczajnego walnego zgromadzenia spółki Pekabex z 19 stycznia 2007 r. oraz ustanowieniem przez sąd prawomocnego zabezpieczenia tego powództwa w formie zakazu wykonania przedmiotowych uchwał nadzwyczajnego walnego zgromadzenia spółki Pekabex. Powództwo to zostało o wycofane przez Skarb Państwa, 14 września 2007 r.
3. Nieujawnienie informacji o niektórych transakcjach z pomiotami powiązanymi, w wyniku których osoby trzecie, powiązane ze spółką **Sovereign**, opłaciły w lipcu 2007 r. w imieniu Pekabex W.M., akcje IV emisji Pekabex, na kwotę 5 mln zł, jak i też transakcji w wyniku której podmiot powiązany ze **Sovereign** wpłacił na rachunek spółki **Sovereign** w lipcu 2007 r. środki pieniężne w kwocie 500 tys. zł tytułem zaliczki na poczet przyszłych emisji obligacji, a także transakcji objęcia przez podmioty powiązane ze **Sovereign** obligacji wyemitowanych w październiku 2007 r. przez spółkę Pekabex i Pekabex W.M. na łączną kwotę 8,5 mln zł.
4. Nieujawnienie informacji, że członek rady nadzorczej **Sovereign** jest udziałowcem i prezesem zarządu w spółce prawa handlowego, która brała udział w opłacaniu akcji IV emisji Pekabex w imieniu Pekabex W.M.
5. Nieujawnienie czynników ryzyka związanych z możliwością niedojścia do skutku podwyższenia kapitału zakładowego w Pekabex, pomimo szeregu działań zmierzających do realizacji tego zamierzenia podejmowanych przez **Sovereign,** Pekabex W.M. i Pekabex (także z wykorzystaniem podmiotów powiązanych z **Sovereign**), a tym samym związanych z ryzykiem nie dokapitalizowania spółki Pekabex kwotą 20 mln zł i potencjalnym wpływem takiego rozwoju sytuacji na zamiary **Sovereign** względem zaangażowania w akcje i wierzytelności Pekabex.
6. Brak ujawnienia informacji o zobowiązaniach grupy **Sovereign** na kwotę 20 mln zł wynikających z ww. działań zmierzających do objęcia ww. akcji Pekabex oraz źródeł finansowania tego podwyższenia.
7. Niezależnie od rozstrzygnięcia merytorycznego, Komisja uważa za niewłaściwe próby wywarcia przez spółkę **Sovereign Capital** nacisku na decyzje KNF. Bezprecedensowe działania spółki, polegające m. in. na manipulowaniu faktami godzą w dobre imię KNF i całego rynku finansowego w Polsce.

   Postępowanie administracyjne wobec **Sovereign Capital** zostało wszczęte wyłącznie w oparciu o przesłanki merytoryczne na podstawie informacji uzyskanych w drodze korespondencji ze spółką. Postępowanie miało na celu wyjaśnienie okoliczności związanych z przepływami finansowymi w grupie kapitałowej spółki w kontekście obowiązku ujawnienia tych informacji w prospekcie emisyjnym, zgodnie z przepisami prawa.

   Wszelkie działania związane z tą sprawą były prowadzone przez Urząd Komisji zgodnie z procedurami, w ramach uprawnień i obowiązków określonych w przepisach prawa oraz zmierzały wyłączenie do ustalenia faktów. Rozstrzygnięcie postępowania miało miejsce na posiedzeniu KNF, czyli organu podejmującego decyzje kolegialnie.

Wykaz informacji przekazanych do publicznej wiadomości przez Sovereign Capital S.A. w 2008 r.

- 04.01.2008 Zatwierdzenie aneksu nr 6 do prospektu emisyjnego

- 04.01.2008 Złożenie uaktualnionego wniosku o dopuszczenie akcji **Sovereign Capital** S.A. do obrotu na rynku równoległym Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.
- 10.01.2008 Komunikat nr 7 w sprawie zarzutów KNF
- 10.01.2008 Wykonanie prognoz finansowych
- 15.01.2008 Komunikat w sprawie listu do Premiera Rzeczypospolitej Polskiej
- 16.01.2008 Podsumowanie ankiety przeprowadzonej wśród akcjonariuszy
- 18.01.2008 Komunikat w sprawie terminu zakończenia postępowania
- 21.01.2008 Komentarz dotyczący artykułów Gazety Giełdy Parkiet z dnia 19 stycznia 2008r. oraz Pulsu Biznesu z dnia 21 stycznia 2008r.
- 21.01.2008 Opóźnienie podjęcia decyzji w sprawie dopuszczenia akcji **Sovereign Capital** S.A. do obrotu na GPW S.A.
- 24.01.2008 Komunikat KNF z dnia 23 stycznia 2008r.
- 28.01.2008 Plan wprowadzenia akcji **Sovereign Capital** S.A. na rynek „New Connect"
- 29.01.2008 Termin publikacji raportów okresowych w 2008 roku
- 29.01.2008 Decyzja KNF z dnia 23 stycznia 2008r.
- 31.01.2008 Umorzenie postępowania sądowego w sprawie uchwał NWZA Pekabex S.A. z dnia 19 stycznia 2007r.
- 05.02.2008 Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy zwołane na dzień 6 marca 2008r. – porządek obrad
- 05.02.2008 Wybór audytora
- 06.02.2008 Komunikat w sprawie decyzji KNF z dnia 23 stycznia 2008r
- 07.02.2008 Wniosek o zatwierdzenie aneksu nr 7 do prospektu emisyjnego
- 08.02.2008 Informacja o złożonym okresowym raporcie kwartalnym 4QSr 2007
- 08.02.2008 Zawarcie znaczącej umowy
- 11.02.2008 Wniosek o zatwierdzenie aneksu nr 8 do prospektu emisyjnego
- 13.02.2008 Zatwierdzenie aneksu nr 8 do prospektu emisyjnego
- 13.02.2008 Wniosek Emitenta o ponowne rozpatrzenie sprawy
- 14.02.2008 Odmowa zatwierdzenia układu z wierzycielami w postępowaniu upadłościowym Pekabex S.A.
- 15.02.2008 Zatwierdzenie aneksu nr 7 do prospektu emisyjnego
- 18.02.2008 Odpowiedź KNF na zapytanie **Sovereign Capital** z dnia 6 lutego 2008r.
- 20.02.2008 Pozew o naruszenie dóbr osobistych
- 27.02.2008 NWZA zwołane na dzień 6 marca 2008r. – projekty uchwał
- 29.02.2008 Zawarcie znaczących umów przez spółki zależne Emitenta
- 29.02.2008 Zawarcie znaczącej umowy
- 29.02.2008 Wniosek o zatwierdzenie aneksu nr 9 do prospektu emisyjnego
- 07.03.2008 Uchwały podjęte przez NWZA **Sovereign Capital** S.A. w dniu 6 marca 2008r.
- 07.03.2008 Powołanie osoby nadzorującej
- 07.03.2008 Postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego
- Pekabex SA
- 11.03.2008 Wykaz informacji przekazanych do publicznej wiadomości w 2007r.
- 11.03.2008 Lista akcjonariuszy posiadających ponad 5% głosów na NWZA **Sovereign Capital** S.A. w dniu 6 marca 2008r.
- 17.03.2008 Zmiana terminu publikacji raportów rocznych za rok 2007
- 19.03.2008 Raport dotyczący stosowania zasad ładu korporacyjnego w roku 2007

- 20.03.2008 Wniosek o zatwierdzenie aneksu nr 11 do prospektu emisyjnego
- 21.03.2008 Termin rozpatrzenia wniosku **Sovereign Capital** S.A. o ponowne rozpatrzenie sprawy przez KNF
- 26.03.2008 Stan zaawansowania prac związanych z wprowadzeniem akcji **Sovereign Capital** SA na rynek „New Connect"
- 27.03.2008 Decyzja KNF o odmowie uchylenia decyzji DEM/419/1/24/08
- 29.03.2008 Nabycie aktywów znacznej wartości
- 31.03.2008 Ponowne złożenie w KNF aneksów nr 9 i nr 10 do prospektu emisyjnego **Sovereign Capital** SA
- 02.04.2008 Nabycie aktywów znacznej wartości
- 03.04.2008 Uprawomocnienie postanowienia o umorzeniu postępowania upadłościowego Pekabex S.A.
- 03.04.2008 Złożenie aneksu nr 12 w KNF oraz zatwierdzenie aneksu nr 10 do prospektu emisyjnego **Sovereign Capital** SA
- 04.04.2008 Częściowe umorzenie postępowania o zatwierdzenie aneksu nr 9
- 07.04.2008 Decyzja KNF o utrzymaniu w mocy decyzji DEM/419/1/24/08
- 14.04.2008 Zatwierdzenie aneksu nr 12 do prospektu emisyjnego
- 17.04.2008 Wycofanie wniosku o dopuszczenie akcji **Sovereign Capital** S.A. do obrotu na rynku regulowanym GPW S.A.
- 18.04.2008 Komentarz dotyczący artykułu Gazety Parkiet z dnia 18 kwietnia 2008r.
- 08.05.2008 Zaskarżenie decyzji KNF nr DEM/419/1/24/08 z dnia 23 stycznia 2008r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
- 21.05.2008 Emisja obligacji serii B
- 30.05.2008 Postanowienie KNF o zawieszeniu postępowania w sprawie zatwierdzenia aneksów nr 9, 11, 13 oraz 14 do prospektu emisyjnego **Sovereign Capital** S.A.
- 03.06.2008 Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy zwołane na dzień 27 czerwca 2008r. – porządek obrad
- 04.06.2008 Pismo w sprawie spotkania z Przewodniczącym KNF oraz Stowarzyszeniem Inwestorów Indywidualnych
- 17.06.2008 Pismo do Przewodniczącego KNF
- 18.06.2008 Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy zwołane na dzień 27 czerwca 2008r. – projekty uchwał
- 19.06.2008 Ustanowienie zastawu na akcjach w spółce W-H S.A.
- 28.06.2008 Uchwały podjęte przez ZWZA **Sovereign Capital** S.A. w dniu 27 czerwca 2008r.
- 01.07.2008 Złożenie przez Emitenta zawiadomienia do Prokuratury
- 04.07.2008 Lista akcjonariuszy posiadających ponad 5% głosów na ZWZA **Sovereign Capital** S.A. w dniu 27 czerwca 2008r.
- 11.07.2008 Poręczenie za zobowiązanie spółki Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex S.A.
- 08.08.2008 Wykup obligacji serii B
- 22.09.2008 Zawarcie znaczącej umowy przez spółkę zależną Emitenta
- 26.09.2008 Wybór audytora
- 30.09.2008 Wyniki finansowe grupy **Sovereign Capital** za okres 01.01.2008 - 30.06.2008
- 01.10.2008 Zastaw rejestrowy na akcjach przysługujących spółce zależnej Emitenta
- 03.10.2008 Polityka informacyjna Emitenta
- 03.10.2008 Wstąpienie w prawa zaspokojonego wierzyciela

- 23.10.2008 Wygaśnięcie poręczenia
- 24.10.2008 Rejestracja podwyższenia kapitału zakładowego spółki zależnej **Sovereign Capital** SA
- 27.10.2008 Podjęcie decyzji o zamiarze połączenia **Sovereign Capital** SA z jej spółką zależną Sovereign Recovery sp. z o.o.
- 28.10.2008 Członkostwo wspierające Transparency International Polska
- 07.11.2008 Zmiana terminu publikacji rozszerzonego raportu skonsolidowanego za III kwartał 2008
- 18.11.2008 wyniki finansowe grupy kapitałowej **Sovereign Capital** SA za Q3 2008r
- 24.11.2008 Zwołanie NWZA **Sovereign Capital** SA na dzień 18 grudnia 2008r - porządek obrad
- 05.12.2008 Wybór audytora
- 09.12.2008 Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy zwołane na dzień 18 grudnia 2008r – projekty uchwał
- 18.12.2008 Uchwały podjęte przez NWZA **Sovereign Capital** S.A. w dniu 18 grudnia 2008r
- 19.12.2008 Lista Akcjonariuszy posiadających ponad 5% głosów na NWZA **Sovereign Capital** S.A. w dniu 18 grudnia 2008r.

Raporty okresowe:
Data przekazania Rodzaj raportu

- 07.02.2008 Raport okresowy 4QSr/2007 Grupy Kapitałowej **Sovereign Capital** S.A.
- 19.03.2008 Jednostkowy raport roczny SA-R 2007 **Sovereign Capital** S.A.
- 19.03.2008 Skonsolidowany raport roczny SA-RS 2007 Grupy Kapitałowej **Sovereign Capital** S.A.
- 14.05.2008 Raport okresowy 1QSr/2008 Grupy Kapitałowej **Sovereign Capital** S.A.
- 13.08.2008 Raport okresowy 2QSr/2008 Grupy Kapitałowej **Sovereign Capital** S.A.
- 29.09.2008 Skonsolidowany raport półroczny PSr 2008 **Sovereign Capital** S.A.
- 17.11.2008 Raport okresowy 3QSr/208 Grupy Kapitałowej **Sovereign Capital** S.A.

Wykaz
informacji przekazanych do publicznej wiadomości przez Sovereign Capital S.A. w 2009r.

- 09.01.2009 Rezygnacja członka zarządu
- 14.01.2009 Termin publikacji raportów okresowych w 2009 roku
- 27.01.2009 Niestosowanie niektórych zasad ładu korporacyjnego „Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW"
- 27.01.2009 Połączenie spółki **Sovereign Capital** S.A. ze spółką zależną Sovereign Recovery sp. z o.o.
- 30.01.2009 Wycofanie rezygnacji przez członka zarządu
- 25.02.2009 Zamiar przeprowadzenia skupu własnych akcji
- 02.03.2009 Wykaz informacji przekazanych do publicznej wiadomości w 2008r.
- 05.03.2009 Wszczęcie postępowania przed Sądem
- 30.03.2009 Aktualizacja terminów publikacji raportów okresowych w 2009 roku
- 30.03.2009 Pozytywna opinia Rady Nadzorczej w przedmiocie skupu własnych akcji

- 23.04.2009 Zawarcie znaczącej umowy
- 24.04.2009 Zawarcie znaczącej umowy
- 28.04.2009 Zmiana terminu przekazania jednostkowego i skonsolidowanego raportu rocznego
- 21.05.2009 Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy zwołane na dzień 15 czerwca 2009r. - porządek obrad
- 29.05.2009 Prywatny akt oskarżenia dyrektora Departamentu Emitentów KNF
- 02.06.2009 Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy zwołane na dzień 15 czerwca 2009 roku - projekty uchwał
- 16.06.2009 Uchwały podjęte przez ZWZA **Sovereign Capital** S.A. w dniu 15 czerwca 2009 roku
- 16.06.2009 Wypłata dywidendy za 2008 rok
- 17.06.2009 Lista akcjonariuszy posiadających ponad 5% głosów na ZWZA **Sovereign Capital** S.A. w dniu 15 czerwca 2009r.
- 24.06.2009 Zawarcie znaczącej umowy
- 15.09.2009 Program skupu akcji własnych
- 18.09.2009 Udzielenie poręczenia
- 14.10.2009 Propozycja **Sovereign Capital** S.A. złożona wobec Swarzędz S.A. w likwidacji
- 16.10.2009 Komunikat w sprawie Swarzędz S.A. w likwidacji
- 03.11.2009 Uszczegółowienie propozycji **Sovereign Capital** S.A. złożonej wobec Swarzędz Meble S.A. w likwidacji
- 03.11.2009 Nabycie akcji własnych
- 10.11.2009 Rezygnacja członka Rady Nadzorczej
- 10.11.2009 Zmiana terminu przekazania skonsolidowanego raportu
- kwartalnego
- 30.11.2009 Zawarcie znaczącej umowy przez jednostkę zależną od Emitenta
- 07.12.2009 Odrzucenie przez Swarzędz Meble S.A. w likwidacji propozycji Emitenta
- 07.12.2009 Uchylenie decyzji Komisji Nadzoru Finansowego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
- 11.12.2009 Zawarcie znaczącej umowy przez jednostkę zależną Emitenta
- 11.12.2009 Emisja obligacji przez jednostkę zależną Emitenta
- 18.12.2009 Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie **Sovereign Capital** S.A. zwołane na dzień 15 stycznia 2010 roku
- 18.12.2009 Proponowane zmiany Statutu Emitenta
- 18.12.2009 Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki zwołane na dzień 15 stycznia 2010 r. – projekty uchwał

Relacje Sovereign Capital S.A. – Julia Pitera, Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów[36]

Konkurs dla polskich gmin organizowany przez Sovereign Capital na najlepszy projekt partnerstwa publiczno – prywatnego (PPP)

Urząd Komitetu Integracji Europejskiej został zaproszony do roli obserwatora konkursu.

[36] http://www.cie.gov.p1/WWW/iikie.nsf/0/9A3A52207EB7A6DlC1256E7D003D2BD47O pen

KONKURS NA PROJEKT PPP

pod patronatem Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Pani Ireny Herbst

Patronat medialny nad konkursem objął dziennik RZECZPOSPOLITA

Szanowny Wójcie, Burmistrzu, Prezydencie!

SOVEREIGN CAPITAL będąca doradcą finansowym samorządów ogłasza Konkurs na najlepszy projekt partnerstwa publiczno – prywatnego (PPP).

Celem Konkursu jest upowszechnienie wiedzy i standardów, dotyczących realizacji przedsięwzięć za pomocą tej metody, przygotowanie wzorcowego projektu PPP oraz ukazanie istniejących możliwości rozwoju infrastruktury oraz realizacji zadań publicznych za pomocą partnerstwa publiczno – prywatnego**.**

Konkurs przeznaczony jest dla Gmin w całej Polsce. Mogą w nim wziąć udział pojedyncze jednostki samorządu terytorialnego oraz związki tych jednostek.

Opisy pomysłów na projekt PPP (zawierające m. in. opis infrastruktury lub usług, które są przedmiotem projektu, uzasadnienie projektu, wstępne źródła i pomysły na sfinansowanie projektu) należało nadesłać **do 17 maja br.** na adres: **Sovereign Capital** Sp. z o.o., ul. Marynarska 19a, 02 – 674 Warszawa z dopiskiem „Konkurs PPP".

Aby ułatwić zaprezentowanie pomysłu, prosimy o skorzystanie z ankiety (ankietę można pobrać ze strony internetowej).

Pytania można kierować faxem (22)..., telefonicznie (22)... oraz mailem: **sovereign@sovereign.pl.**

Po obradach Komisji (ok. 4 tygodni) w połowie czerwca (**19 – 21 czerwca**) zostaną ogłoszone wyniki i przyznane nagrody.

NAGRODA

Komisja Konkursu, biorąc pod uwagę powyższe kryteria, wybierze dwa najlepsze projekty, dla których I nagrodą będzie opracowanie wstępnego biznesplanu projektu PPP (identyfikacja projektu, ogólna analiza finansowa, określenie metody finansowania projektu). II nagrodą będzie wykonanie ww. wstępnego biznesplanu w 50% finansowanego przez Zwycięzcę.

KOMISJA OCENIAJĄCA

Komisja Konkursu, w której honorowe przewodnictwo objął Profesor Michał Kulesza, spośród nadesłanych propozycji wyłoni dwa najlepsze projekty według następujących kryteriów:

- projekt musi dotyczyć infrastruktury lub świadczenia usług, które stanowią podstawowe zadania publiczne jednostek samorządu terytorialnego;
- projekt musi być w fazie pomysłu;
- projekt musi być skoordynowany z polityką regionu oraz ze strategią lub

polityką rozwoju jednostki samorządu terytorialnego;

- zrealizowanie projektu musi stanowić wartość dodaną dla właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

W Komisji Konkursu na projekt PPP oprócz Profesora Michała Kuleszy zasiadać będą:

Prezes Sovereign Capital Pan Robert Jędrzejowski,

Pan Piotr Siemion, Dyrektor,

Pani Agata Wawrzak, Dyrektor,

Pan Andrew Kozłowski (Cameron McKenna),

Pani Julia Pitera Prezes Transparency International Polska,

Pan Krzysztof Siwek (przedstawiciel Ministerstwa Infrastruktury),

Pan Bartosz Korbus (Instytut PPP),

Przedstawiciel Ministerstwa Finansów.

Regulamin przeprowadzenia Konkursu na projekt PPP, zawierający zasady pracy Komisji Konkursu oraz szczegółowe zasady obliczania punktów za każdy projekt zostanie opracowany i zatwierdzony przez Komisję Konkursu do dnia 22 marca br. i będzie dostępny na stronie internetowej.

Sovereign Capital organizuje Konkurs przy współpracy „Gazety Samorządu i Administracji"

Konkurs wspiera również Pismo Samorządowe „Wspólnota"

Konkurs współorganizuje Kancelaria Cameron McKenna oraz Instytut PPP

Relacje Sovereign Capital S.A. – Transparenty International Polska

Wojciech Cieśla
„Dziennik" Jak zarabia Transparency International?
Wątpliwy biznes pogromców korupcji
Transparency International, pozarządowa organizacja zwalczająca korupcję, prowadzi kontrowersyjny biznes - za kilkadziesiąt tysięcy złotych wystawia certyfikat moralności firmom w kłopotach. Takie świadectwo otrzymał choćby klub piłkarski Widzew w samym szczycie afery korupcyjnej. W zamian został darczyńcą stowarzyszenia.

Transparency International Polska jest jak widmo. Nie można się do niej dodzwonić, jej biuro jest zamknięte na głucho. Lista sponsorów? Sprawozdanie finansowe? Spotkanie z

prezesem? Nic z tego. Organizacja strzeże swoich tajemnic. Nie lubi pytań. Zwłaszcza tych o kodeks etyczny.
Wystarczy spytać o finanse, współpracę ze sponsorami i zasady działania **TI Poland,** żeby prezes organizacji Anna Urbańska wyłączyła komórkę i nie odpowiadała na prośby o spotkanie. Podobnie na pytania reaguje Paweł Kamiński, jedna z najważniejszych osób w **TI Polska,** pracownik Ministerstwa Sprawiedliwości. Na pytania DZIENNIKA działacze **TI Polska** zgodzili się odpowiedzieć jedynie mejlowo.
W 2007 r., po ostrym konflikcie wewnątrz stowarzyszenia, zmieniły się jego władze. Urbańska została prezesem. We władzach zasiedli Katarzyna Gniadek, Paweł Kobza i Paweł Kamiński – wszyscy wówczas byli poselskimi asystentami **posła PO Julii Pitery** - to oznacza, że łamali kodeks etyczny **TI Polska.**
TI ten konflikt interesów tłumaczy prosto na przykładzie Pawła Kamińskiego: nie był zatrudniony w biurze poselskim, bo „na podstawie zawieranych umów zlecenia prowadził jedynie obsługę prawną tego biura". Czyli zarabiał w biurze PO, ale na umowę-zlecenie, więc etycznie był w porządku.
W stanie konfliktu pracowali tak do końca kadencji Sejmu.
Tajemnicza darowizna od Baxtera
Drzwi warszawskiej siedziby stowarzyszenia z napisem „Program interwencyjny" są zamknięte na głucho. W biurze nikt nie odbiera telefonów.
Zbadaliśmy, czym zajmuje się organizacja, która zwalcza nieprawidłowości w życiu publicznym. Łamanie własnego kodeksu etycznego to tylko drobny przykład patologii, które trawią **Transparency International Polska.**
Przykład pierwszy: współpraca z koncernami farmaceutycznymi.
TI zimą 2007 r. pisze raport o planowanej zmianie prawa farmaceutycznego. Wskazuje konkretne rozwiązania. Sęk w tym, że raport powstał na podstawie informacji Federacji Pacjentów Polskich, którą... sponsorują m.in. koncerny farmaceutyczne.
Ciekawe, że tuż przed apelem **Transparency** o zmianę prawa farmaceutycznego, wśród jej darczyńców znalazł się koncern farmaceutyczny Baxter (wpłacił **TI Polska** kilka tysięcy euro). W tym czasie jeden z prezesów stowarzyszenia zainkasował 80 tys. zł za opracowywanie projektów i szkoleń dla Baxtera.
Pracowników Baxtera szkolił też działacz **Transparency**, który w tym samym czasie był asystentem poselskim **Julii Pitery.** Nie udało nam się dowiedzieć, dlaczego - niezgodnie z zasadami - część pieniędzy za szkolenia przelano na konto **TI** z Baxtera jako darowiznę.
Dziś obsługą PR Baxtera zajmuje się firma Katarzyny Chojnowskiej, która wcześniej pracowała dla **TI Polska**. A Baxter na swoich stronach w internecie chwali się transparentnością i współpracą z **TI Polska**.
Urzędnicy są skorumpowani
Przykład drugi: załatwianie spraw sponsorom.
W maju 2008 r. do polskiego **Transparency** zgłosiła się spółka **Sovereign Capital.** Miała problem: Komisja Nadzoru Finansowego nie dopuściła jej na giełdę. Wytknęła kilka błędów w prospekcie emisyjnym.
Zazwyczaj firma, która chce wejść na giełdę, usuwa błędy i składa prospekt ponownie. W maju 2008 **Sovereign** poskarżyła się **TI Polska,** że urzędnicy KNF są skorumpowani, bo prowadzili szkolenia dla firm, które walczą z **Sovereign**. Wniosek: urzędnicy odgrywają się na ich spółce na zlecenie konkurencji.
Ta wojna trwa do dzisiaj. Obie strony - **Sovereign** i KNF - donoszą na siebie do prokuratury, CBA i wytaczają cywilne procesy. **Sovereign** tak wchłonął konflikt, że zrezygnowała nawet z wejścia na giełdę.
Od czerwca 2008 r. **Transparency** zaczyna bombardować szefa KNF pismami. Wszystkie dotyczą sprawy, którą interesuje się **Sovereign.** We wrześniu na konferencji prasowej

występuje wiceprezes **TI Polska** Paweł Kamiński. Pada poważny zarzut: „(Istnieją) pewne takie zachowania, które mogą świadczyć o korupcji wśród urzędników, powiedziałbym nawet wysokich funkcjonariuszy w urzędzie nadzoru finansowego" - mówi.
Na początku marca tego roku do KNF wkroczyła kontrola urzędników podległych **Julii Piterze.**

...a my walczymy w imieniu sponsora

Miesiąc po tej konferencji **Sovereign Capital** ujawnia, że jest... członkiem wspierającym **Transparency.** Co to znaczy? Że faktycznie ją sponsoruje. Zasady dotyczące przyjmowania członków wspierających powinny być przyjęte uchwałą zarządu i muszą być szczegółowo opisane. **TI Polska** nie chciało nam pokazać takich dokumentów. Według niej są „dokumentami wewnętrznymi stowarzyszenia i nie wymagają promulgacji w rejestrach sądowych".
Według informacji DZIENNIKA od października **Sovereign** wpłaciła organizacji ok. 60 tys. zł. **„**Do 2007 r. mieliśmy jednego członka wspierającego" - wspomina były **wiceprezes TI Polska.** „To była hurtownia papieru. Dostawaliśmy od nich ryzy z papierem do drukarki".
Robert Jędrzejowski, wiceprezes Sovereign: „Płacimy kilka tysięcy złotych miesięcznie. Jest to działalność w pełni charytatywna na rzecz stowarzyszenia użyteczności publicznej, którego władze również pracują społecznie".
Informacja o tym, że można zostać członkiem wspierającym **TI Polska,** to wiedza tajemna. Nie ma jej na stronach internetowych **TI.** Kto dostaje propozycje wspierania organizacji? Na jakich zasadach odbywają się rozmowy? **Robert Jędrzejowski** mówi z uśmiechem: „Jako członek wspierający chcielibyśmy, żeby idea transparentności była powszechna. Proszę ją rozpropagować.
DZIENNIK ustalił, że kiedy spółka „stowarzyszała" się z **TI,** Prokuratura Okręgowa w Warszawie prowadziła śledztwo, które miało ustalić, czy w **prezes Sovereign** wykorzystał poufne informacje do gry na giełdzie. **TI Polska** wiedziała o tym śledztwie (zostało umorzone dopiero miesiąc temu).
W rozmowie z DZIENNIKIEM **szefowie Sovereign** zaznaczają, że **TI Polska** nie walczy o ich sprawę, tylko tropi nadużycia w KNF. Nie wspominają, że to oni dostarczyli działaczom informacji o nadużyciach.
Kiedy kończymy spotkanie, **prezes Sovereign Andreas Madej** się ożywia: proponuje inny temat. Mógłby mi pokazać sensacyjne materiały, których nikt nigdy nie publikował. O czym? O nadużyciach w KNF.

Młot na urzędników

Przykład trzeci: ukrywanie listy sponsorów i tajemnicze „audyty antykorupcyjne".

Kilka lat temu (na żądanie centrali w Berlinie) **TI Polska** uchwaliła swój kodeks etyczny. Głosi on wprowadzenie „zasady przejrzystości do działań stowarzyszenia, zwłaszcza w odniesieniu do zagadnień związanych z finansami i funduszami".
Chcieliśmy sprawdzić, kto wspiera **TI Polska** i na jakich zasadach. Nic z tego: ze strony internetowej organizacji zniknęły roczne raporty (w tym sprawozdania finansowe). Od wielu miesięcy nie można się z niej dowiedzieć, kto zasiada we władzach **TI.** Od dwóch lat - choć ma taki obowiązek - **TI** nie składa sprawozdań finansowych w sądzie. Nie składa ich również w warszawskim urzędzie miasta, który formalnie ją nadzoruje. Nigdy publicznie nie ujawniła, od kogo dostaje darowizny. **TI** twierdzi, że od jesieni 2008 r. pracuje nad nową stroną internetową, a informacji udziela każdemu, kto... się o nie spyta.
O wiele bardziej aktualna jest strona **Sovereign**. Jeszcze miesiąc temu można było na niej znaleźć logo... berlińskiej centrali **Transparency International.** Problem w tym, że Berlin nie dawał spółce zgody na wykorzystanie logo. „To jest brand, to jest jak młot na urzędników" - mówi o logo **TI Polska** Piotr Strzembosz, były członek jej komisji rewizyjnej.

„Ktoś, kto się nim posługuje, może sprawiać wrażenie, że ma za sobą wpływową, szanowaną organizację. I że sam jest doskonale przejrzysty. Tylko że to jest bezprawie".

Certyfikat, ale na jakich zasadach?

Sovereign chwali się, że przed „stowarzyszeniem" z **Transparency** przeszła audyt**. Robert Jędrzejowski:** „Przeszliśmy audyt antykorupcyjny w takiej formule, jaką narzuca **Transparency**".

Pytany o szczegóły przerzuca na stole jakieś papiery - nie potrafi powiedzieć, jak wyglądał audyt.

Być może dlatego, że audyt to w stowarzyszeniu formuła umowna. Od spółek **TI Polska** wymaga „dostarczenie kopii sprawozdania finansowego za ostatni rok obrachunkowy wraz z opinią biegłego rewidenta. Weryfikacji są poddawane informacje prasowe na temat działalności kandydatów na członków wspierających, przestrzeganie przepisów antykorupcyjnych zawartych w polskim ustawodawstwie, podejmowanie ewentualnych działań naprawczych".

Czy **Transparency** robi audyty za darmo? Powinna, bo żyje z grantów i dotacji, nie może prowadzić działalności gospodarczej. Ale nie odpowiedziała DZIENNIKOWI na to pytanie.

„Wyniki audytu powinny być formalnie przyjęte i szczegółowo opisane, jaka metodologia i jakie rezultaty. Tak robi się w Niemczech" - mówi jeden z działaczy **TI**.

Ile firm zaudytowała **TI Polska**? Na jakich zasadach robi audyty, gdzie je można znaleźć? Jak zdobyć informacje o takim audycie? Nie wiadomo.

Sprawdziliśmy. Certyfikatem **TI Polska** może się poszczycić od kilku tygodni Akademia Medyczna we Wrocławiu. Wcześniej przez wiele miesięcy prokuratura i ABW sprawdzały, czy przy przetargach na uczelni dochodzi do korupcji (chodziło o przepłacenie kilku milionów za sprzęt medyczny).

<u>My, lokatorzy z **Transparency**</u>

Transparency International Polska żyje na bakier z przejrzystością i własnym kodeksem etycznym. Podsumujmy: - członkowie zarządu apolitycznego stowarzyszenia pracowali jednocześnie w biurze poselskim Platformy; - **TI Polska** walczy o sprawy swojego sponsora w urzędzie; - ukrywa przed sądem rejestrowym i urzędem miasta finanse; - prowadzi szkolenia dla firmy farmaceutycznej, która zostaje jej darczyńcą; - prowadzi nieogłaszane nigdzie audyty na niesprecyzowanych zasadach; - pozwala sponsorom bezprawnie korzystać z logo centrali organizacji.

„Organizacja zamieniła się w kółko adoracji. Tam nie ma dużych pieniędzy, nie ma etatów, ale za pracę nad projektem można swoje zarobić" - mówi Piotr Strzembosz.

Rocznie **TI Polska** wydaje ok. 70 - 90 tys. zł na umowy-zlecenia. W 2006 r. wydała 285 tys. Ile później? Nie wiadomo.

Dziś działacze **Transparency** łamią kodeks etyczny, używając szyldu organizacji do załatwiania prywatnych spraw. Nie widzą w tym konfliktu interesów.

Przykład pierwszy: Anna Chlebińska, była członkini komisji rewizyjnej (**prywatnie teściowa syna Julii Pitery**). Zaangażowała się w organizowanie rozbiórki apartamentowca na ulicy Płyćwiańskiej - wybudowanego tuż za jej oknami. W prasie wypowiadała się o sprawie apartamentowca raz jako lokatorka, raz jako działaczka **TI Polska.**

Na długo przed publikacją tego tekstu Anna Chlebińska sama zadzwoniła do DZIENNIKA, twierdząc, że informacje o jej konflikcie interesów są nieprawdziwe. Odmówiła spotkania. Napisała za to sążnistego mejla: „Żadne podejmowane przeze mnie działania nie stoją w sprzeczności z zasadami działalności **TI Polska**" - stwierdziła.

Przykład drugi: Anita Jaworska, psycholog, **wiceprezes TI Polska.** Wiele razy wypowiadała się publicznie jako działaczka **TI** przeciwko budowie apartamentowca na ulicy Jazgarzewskiej, na byłych gruntach PAN. Sęk w tym, że Jaworska walczy o swoje najbliższe sąsiedztwo: jest członkiem rady Osiedla Domów Jednorodzinnych Jazgarzewska, któremu

przeszkadza inwestycja. W maju 2008 r. Jaworska zażądała (jako **wiceszef TI Polska**) gruntownej kontroli sprzedaży gruntów przez PAN.
Z pisma **TI Polska** do redakcji DZIENNIKA: „**TI Polska** nie interweniuje w sprawach swoich członków w sytuacji, gdy dochodzi do konfliktu interesów".
Profesorowie nie mają głosu
TI Polska zakładali ludzie o dużych nazwiskach: prof. Andrzej Rzepliński, prof. Andrzej Kojder, Janusz Kochanowski, Barbara Kudrycka, Andrzej Sadowski. „Mówiliśmy o nich <czcigodni profesorowie> - śmieje się jeden z założycieli **TI Polska.**
Dziś w stowarzyszeniu dużych nazwisk nie ma: „czcigodni profesorowie" zostali wyrzuceni. Oficjalny powód: nieopłacone składki. Nieoficjalny: miejsce założycieli musieli zająć ludzie, którzy na walnych zebraniach stowarzyszenia stworzą sprawnie głosującą grupę (członkostwo straciła nawet **Julia Pitera**). **TI Polska** to dziś de facto kilkanaście osób. Od kilku lat nie przyjmuje nowych ludzi.
W zeszłym roku apolityczna **TI Polska** objęła patronat nad akcją organizacji politycznej NZS. Jej działacz Paweł Kamiński (pracuje w kadrach Ministerstwa Sprawiedliwości) użył ostatnio nazwy organizacji, podpisując list w obronie zwalnianej z TVP Anity Gargas, szefowej „Misji specjalnej".
Co na to wszystko centrala **TI** w Berlinie? Z mejla Gypsy Kaiser z biura prasowego TI do redakcji DZIENNIKA: - Jeśli **TI Polska** złamała standardy **TI** - na co w tej chwili nie mamy dowodów - sprawdzimy **TI Polska** zgodnie z naszymi procedurami".

Wojciech Cieśla

„Dziennik" Na czym zarabia Transparency International
Pitera broni biznesu pogromców korupcji

„Jesteśmy czyści jak łza" - twierdzą działacze **Transparency International Polska.** To reakcja na nasz artykuł, w którym napisaliśmy, że organizacja ta za kilkadziesiąt tysięcy złotych wystawia „certyfikaty moralności" firmom, które popadły w tarapaty. Działaczy, swoich byłych współpracowników, wspiera **Julia Pitera**, minister odpowiedzialna za walkę z korupcją.
„Dziennik" ujawnił w czwartek, że certyfikaty otrzymały m.in. klub piłkarski Widzew i mało znana spółka **Sovereign Capital.** Obie wykorzystały **Transparency International (TI)** do walki z urzędami, z którymi mają kłopoty.
„Certyfikat moralności" przyznawany jest po audycie **TI.** Nie wiadomo, jak dokładnie wygląda. Wiadomo, że zaudytowane firmy zostają członkami stowarzyszonymi **TI Polska**. To oznacza, że płacą do kasy organizacji po kilkadziesiąt tysięcy złotych rocznie i mogą używać logo szanowanej na świecie organizacji. **TI** w e-mailu odpowiedziała nam, że „audyt nie jest co do zasady odpłatny, jednakże w przypadku konieczności poniesienia kosztów audytu staramy się otrzymać ich refundację od podmiotu ubiegającego się o członkostwo wspierające".
Po naszej czwartkowej publikacji w rozmowie z PAP specyfikę certyfikatów próbował wyjaśnić Paweł Kamiński, opisany przez nas działacz, który łamał kodeks etyczny organizacji. Zasiadał w zarządzie i pracował jednocześnie w biurze poselskim **Pitery**. Za rządów PO trafił do kadr Ministerstwa Sprawiedliwości.
„To, co prowadzimy, to audyt antykryzysowy, który ma sprawdzić i zweryfikować, czy podmioty wspierające **Transparency International** dają rękojmię wykonywania swoich zobowiązań" - powiedział.
Przyznał, że w roku 2006 i 2007 członkiem wspierającym **TI** był koncern farmaceutyczny Baxter. Jednak - jak powiedział Kamiński - **TI** wycofała się z tego, „gdyż przeprowadzone symulacje wykazywały, że mogło się to przyczynić do osłabienia pozycji Transparency". Tymczasem jak ustalił DZIENNIK, to właśnie m.in. Kamiński (wtedy asystent **Pitery)** prowadził dobrze płatne szkolenia dla Baxtera.

W 2007 r. w **TI** powstał raport o planowanej zmianie prawa farmaceutycznego. Powstał na podstawie informacji Federacji Pacjentów Polskich, którą sponsorują m.in. koncerny farmaceutyczne. Krótko przed tym wśród darczyńców **TI Polska** znalazł się właśnie Baxter.
W czwartek w obronie **TI Polska** stanęła sama **Julia Pitera**. Uznała, że troje jej asystentów poselskich pracujących jednocześnie we władzach **TI Polska**, nie łamało standardów: „Organizacje pozarządowe typu <watchdog> - zarówno w Polsce, jak i na świecie - z zasady zrzeszają m.in. osoby poszkodowane przez instytucje publiczne, które bronią swoich praw" - powiedziała. Według **Pitery** trzech jej asystentów nie działało w konflikcie interesów.
DZIENNIK napisał m.in., że **TI Polska i Pitera** równolegle interweniowali w Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie, na której zależało spółce **Sovereign Capital,** sponsorowi **Transparency. Pitera** wysłała nawet do KNF rządową kontrolę. Odnosząc się do tego zarzutu, **Pitera** stwierdziła, że jednym z instrumentów nadzoru premiera m.in. nad KNF jest kontrola.
Ale Katarzyna Biela, rzecznik KNF, twierdzi że kontrola nie miała podstaw prawnych: „Sprawdzano szkolenia pracowników KNF w 2008 r., a jako podstawę prawną podano przepis, który ma zastosowanie tylko do kontroli zadań zleconych przez rząd lub premiera".
Kontrola wysłana przez **Piterę** skończyła się 3 tygodnie temu. Nie stwierdziła istotnych nieprawidłowości.
Wojciech Cieśla

Sprostowanie dotyczące artykułu pt: „Wątpliwy biznes pogromców korupcji"[37]

Sprostowanie dotyczące artykułu prasowego Pana Wojciecha Cieśli w „Dzienniku - Polska, Europa, Świat" z dnia 30 kwietnia 2009 r.
Data publikacji: 27 maja 2009

Szanowni Państwo

W związku z uhonorowaniem nagrodą Grand Press Pana Wojciecha Cieśli za artykuł, który rzekomo ujawnił nieetyczną działalność naszego Stowarzyszenia, Pragniemy wyrazić zdumienie, iż nagrodę roku za najlepszy tekst śledczy otrzymał artykuł w którym zostały zawarte nieprawdziwe informacje, mające charakter pomówienia.

W artykule tym zabrakło wypowiedzi przedstawicieli naszego stowarzyszenia, i to nie dlatego, jak twierdzi autor, iż odmawialiśmy współpracy z autorem ale z powodu braku obiektywizmu w ocenie sytuacji.

W załączeniu zamieszczamy treść korespondencji prowadzonej z Panem Wojciechem Cieślą. Materiały te świadczą o naszej woli współpracy udzielenia wszystkich możliwych informacji.

Pismem z dnia 4 maja 2009 r. **Transparency International Polska** działając na podstawie art. 31 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5 poz. 24 ze zm.) wniosła o opublikowanie w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, sprostowania nieprawdziwych lub nieścisłych informacji, zawartych w opublikowanym w dniu 30 kwietnia 2009 r. artykule prasowym Pana Wojciecha Cieśli w dzienniku „Polska, Europa, Świat".

Do dnia 27 maja 2009 r. gazeta nie zadośćuczyniła prośbie naszego Stowarzyszenia.

[37] http://www.transparency.pl/

W związku z powyższym Stowarzyszenie zdecydowało o publikacji na stronie internetowej sprostowania o następującej treści:

1. Nie jest prawdą, że osoba pełniąca funkcje prezes zarządu **TI Polska** (Małgorzata Wojciechowska-Brennek) zainkasowała 80 tys. złotych za opracowanie projektów i szkoleń dla firmy Baxter.
2. Katarzyna Gniadek i Paweł Kobza nie zasiadali nigdy we władzach **TI Polska,** osoby o takich personaliach nie są znane władzom **TI Polska.**
3. Pan Piotr Kobza pełnił funkcje członka Zarządu **TI Polska** od 14 kwietnia 2007 r. do dnia 8 marca 2008 r.
4. Pan Paweł Kamiński pełnił funkcje członka zarządu **TI Polska** od grudnia 2005 r. do dnia 8 marca 2008 r.
5. Pani Katarzyna
6. Gierak pracując w Biurze Poselskim **Julii Pitery** nie pełniła żadnych funkcji w organach statutowych Stowarzyszenia, w szczególności nie zasiadała we władzach **TI Polska** po dniu 14 kwietnia 2007 r.
7. Pani Anita Jaworska nie pełniła nigdy funkcji wiceprezesa zarządu **TI Polska**.
8. Opinia **TI Polska** w sprawie zmian przepisów prawa farmaceutycznego została podpisana przez Małgorzatę Wojciechowską-Brennek (ówczesną prezes zarządu) oraz Jacka Łęskiego (członka zarządu) w lutym 2007 r., przy sprzeciwie Pawła Kamińskiego (wiceprezesa zarządu). Zarząd **TI Polska** wycofał się z tej opinii, zaś Małgorzata Wojciechowska Brennek i Jacek Łęski zostali usunięci z szeregów **TI Polska**.
9. **TI Polska** jako stowarzyszenie mające status organizacji pożytku publicznego nie ma obowiązku składania sprawozdań finansowych w rejestrze sądowym. Stowarzyszenie jest obowiązane z mocy art. 23 ust. 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie do sporządzenia i ogłoszenia sprawozdania finansowego, zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości. Ogłoszenie następuje poprzez publikację w Dzienniku Urzędowym Monitor Polski B (w przypadkach, o których mowa w art. 70 w zw. z art. 65 ust, 1 ustawy o rachunkowości) lub na stronach internetowych Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej (w pozostałych przypadkach, zgodnie z interpretacją przepisów stosowaną przez MPiPS). Do Stowarzyszenia nie znajdują zastosowania unormowania art. 69 ustawy o rachunkowości, albowiem: nie jest jednostką o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 1 powołanej powyżej ustawy. W ustawie Prawo o stowarzyszeniach oraz w ustawie o działalności pożytku publicznego i wolontariacie brak jest przepisu, który zobowiązywałby Stowarzyszenie do składania sprawozdań finansowych do sądu rejestrowego.
10. **TI Polska** nie ma obowiązku prawnego przesyłania sprawozdań finansowych organowi nadzoru nad stowarzyszeniami (prezydentowi m.st. Warszawy).
11. Audyt antykorupcyjny jest wewnętrzną procedurą Stowarzyszenia, mającą na celu sprawdzenie, czy kandydat na członka wspierającego daje rękojmię należytego wypełniania obowiązków członka **TI Polska.** Za przeprowadzenie audytu Stowarzyszenie nie pobiera wynagrodzenia.
12. **TI Polska** nie przyznaje jakichkolwiek certyfikatów z tytułu pomyślnego przejścia audytu antykorupcyjnego.
13. Akademia Medyczna we Wrocławiu nie ubiegała się o członkostwo wspierające w **TI Polska**, a w związku z tym nie przechodziła audytu antykorupcyjnego. **TI Polska** wydało Akademii Medycznej we Wrocławiu zaświadczenie, że przetargi publiczne, które były obserwowane przez **TI Polska** na mocy zawartego porozumienia, zostały przeprowadzone zgodnie ze standardami przejrzystości przyjętymi przez **TI Polska**.

14. Kodeks etyczny **TI Polska** nie zabrania łączenia funkcji w organach statutowych (np. w zarządzie) z pracą lub świadczeniem usług na rzecz biura poselskiego, o ile charakter świadczonej pracy lub usług nie przejawia się w preferowaniu jakiejkolwiek partii politycznej. Paweł Kamiński i Piotr Kobza świadczyli na rzecz biura poselskiego jedynie usługi prawne. W przeszłości zdarzało się, że członek zarządu **TI Polska** był partyjnym radnym samorządowym (Radny PiS w radzie m.st. Warszawy) lub członek komisji rewizyjnej był również partyjnym radnym samorządowym (Piotr Strzembosz startował do sejmiku wojewódzkiego z listy PO). Obie te osoby utraciły członkostwo w Stowarzyszeniu.
15. W latach 2007-2008 członkostwo w **Stowarzyszeniu** uzyskało kilkanaście osób.
16. **TI Polska** objęła patronat nad organizowaną przez NZS konferencją na rzecz wprowadzenia jednomandatowych okręgów wyborczych, co stanowiło realizację postulatów **TI Polska** zgłaszanych już 2005 r.

Dodatkowo informujemy, że:

1. Nie jest prawdą, że Pan Paweł Kamiński kiedykolwiek prowadził jakiekolwiek szkolenia dla firmy Baxter.
2. Nie jest prawdą sugestia, jakoby Pan Paweł Kamiński pozostawał nadal asystentem **Julii Pitery**.
3. Nie jest prawdą sugestia, jakoby Pan Paweł Kamiński (działacz **TI Polska**) prowadził działalność gospodarczą („niejasne interesy").
4. Nie jest prawdą, że Pan Paweł Kamiński nie odpowiedział na prośbę o spotkanie z Wojciechem Cieślą ani że Pan Cieśla podczas rozmowy z nim zadał pytania dotyczące finansów i darczyńców TI Polska.
5. Nie jest prawdą, że Pan Paweł Kamiński jest pracownikiem Ministerstwa Sprawiedliwości.
6. Nie jest prawdą, że Pan Paweł Kamiński „pracował jednocześnie w biurze poselskim PO i dla **TI**."(lub dla **TI Polska**). Z żadnym z tych podmiotów nie pozostawał w stosunku zatrudnienia.
7. Nie jest prawdą sugestia, że do końca V kadencji Sejmu Pan Paweł Kamiński współpracował z biurem poselskim.
8. Pan Paweł Kamiński nie jest ani nigdy nie był działaczem NZS.
9. We wrześniu 2008 r. Pan Paweł Kamiński nie pełnił funkcji wiceprezesa **TI Polska.**

Mail TI Polska z dnia 15 kwietnia 2009 r. Mail TI Polska z dnia 9 kwietnia 2009 r. skierowany do Pana Roberta Krasowskiego Redaktora Naczelnego Gazety „Dziennik Europa Polska Świat"

Warszawa, dnia 15 kwietnia 2009 r.

Pan
Robert KRASOWSKI
Redaktor Naczelny
Dziennika Europa, Polska, Świat

W odpowiedzi na wystąpienie przesłane za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 10 kwietnia 2009 r. uprzejmie informuję, że powodem opóźnień w zamieszczaniu informacji na stronach internetowych oraz braku niektórych informacji na stronach internetowych Stowarzyszenia były i są trudności organizacyjne spowodowane ograniczonymi

możliwościami kadrowymi oraz znacznym obciążeniem pracą osób włączających się w bieżącą działalność Stowarzyszenia.

Wskazać również należy że upublicznienie sprawozdania finansowego oraz informacji o członkach wspierających może następować w każdy sposób, który umożliwi zapoznanie się z jego treścią osobom zainteresowanym. Przesyłanie tych informacji każdej osobie zainteresowanej bądź wyłożenie w siedzibie Stowarzyszenia do publicznego wglądu również spełnia kryterium upublicznienia. Nie negując celowości zamieszczenia tego typu informacji na stronie internetowej należy wskazać, że żaden akt normatywny nie stanowi, że jest to obowiązkowy „sposób upublicznienia". Powyższa uwaga jest również aktualna w stosunku do informacji o członkach wspierających.

Termin „audyt antykorupcyjny" używany jest jako określenie procesu weryfikacji spełniania kryteriów stawianych przed członkami wspierającymi. Informacje o działalności członków wspierających są weryfikowane, a sposób i zakres weryfikacji stanowi know-how naszej organizacji. Audyt nie jest co do zasady odpłatny, jednakże w przypadku konieczności poniesienia kosztów audytu staramy się otrzymać ich refundację od podmiotu ubiegającego się o członkostwo wspierające.

Uchwały o przyjęciu w poczet członków wspierających zostały powzięte przez Zarząd Stowarzyszenia: na początku sierpnia 2008 r. w przypadku Spółki **Sovereign Capital** oraz na początku listopada 2008 r. w przypadku Widzewa Łódź S.A. W rezultacie powzięcia wskazanych powyżej uchwał oba podmioty zostały uprawnione do publicznego posługiwania się informacjami o członkostwie wspierającym w **TI Polska** (w tym również zostały uprawnione do umieszczania organizacyjnego logo na materiałach firmowych).

W momencie podejmowania decyzji o przyjęciu w poczet członków wspierających Spółki **Sovereign Capital, TI Polska** miało wiedzę o tym, że żaden z członków zarządu wskazanej powyżej Spółki nie miał postawionych zarzutów w postępowaniu karnym, tzn. nie miał statusu podejrzanego w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania karnego.

Sygnał o „procederze szkoleniowym" w którym uczestniczyli pracownicy urzędu nadzoru otrzymaliśmy od whistleblowera w grudniu 2007 r.

Odnosząc się do dalszych pytań redaktora Cieśli stwierdzić należy, że stanowią one polemikę z informacjami przekazanymi dotychczas przez **TI Polska**, zaś niektóre z nich dotyczą zdarzeń przyszłych i ewentualnych zamierzeń. **TI Polska** nie czuje się również obowiązane do udzielania redaktorowi Cieśli informacji o obowiązującym prawie.

Z poważaniem,
Anna Urbańska
Prezes Zarządu
Transparency International Polska

Mail Pana W. Cieśli z dnia 10 kwietnia 2009 r.

Szanowni Państwo,

Proszę o wyjaśnienie zdania z Państwa odpowiedzi: 'Tego typu organizacje według prawa polskiego nie mają obowiązku składania sprawozdań finansowych w Sądzie Rejestrowym (KRS)'. Proszę o podanie podstawy prawnej i orzecznictwa w tej sprawie.

Sprawozdanie finansowe z działalności Stowarzyszenia za rok 2007 opublikowane zostało w internecie z opóźnieniem - dlaczego? Dlaczego na Państwa stronie nie ma linku do tej informacji?
Według Państwa informacje o darczyńcach i członkach wspierających **TI Polska** są udzielane każdej osobie, która się o to zwróci. Proszę o odpowiedz na pytanie: dlaczego nie są powszechnie dostępne?
Z Państwa odpowiedzi wynika, ze audyt antykorupcyjny polega na przejrzeniu bilansów, wycinków i deklaracji audytowanego podmiotu, ze będzie przestrzegał standardów **TI Polska.** Czy jest płatny? Proszę o wskazanie, gdzie w takich czynnościach jak przeglądanie bilansów znajdują Państwo działania związane z antykorupcyjnością, ew. czy spotkali się Państwo ze zjawiskiem fałszowania ksiąg rachunkowych?
Proszę o odpowiedz na pytanie: czy **TI Polska** mogłaby przejść audyt zgodnie z takimi standardami biorąc pod uwagę kłopoty Państwa organizacji z przejrzystością lub dostępnością bilansów, listy sponsorów i darczyńców, nie wspominając o niekorzystnych dla **TI Polska** publikacjach prasowych z ostatnich kilku miesięcy?
Proszę o podanie dat i sygnatur dokumentów, którymi w **TI Polska** podjęto decyzje o przyjęciu członków stowarzyszonych.
W momencie przyjmowania jako członka stowarzyszonego **Sovereign Capital** postępowanie w prokuraturze nie było umorzone. Czy **TI Polska** miało taka wiedze?
Od kogo i kiedy **TI Polska** dowiedziała się o sprawie szkoleń, prowadzonych przez urzędników urzędu nadzoru finansowego?
Proszę o podanie dat i sygnatur dokumentów, którymi w **TI Polska** podjęto decyzje o używaniu logo organizacji przez **Sovereign Capital.** Z jakiego powodu przez wiele miesięcy na swojej stronie **Sovereign Capital** posługiwał się logo centrali **TI**?
Czy Pan Paweł Kamiński zamierza interweniować w Kancelarii Sejmu w związku z powszechnie dostępną informacja na stronie internetowej Sejmu RP, ze był asystentem **poseł Julii Pitery**? Kto podjął decyzje o oddelegowaniu Pana Pawła Kamińskiego do Ministerstwa Sprawiedliwości? Na jakiej podstawie Pan Paweł Kamiński, choć nie pełni juz funkcji wiceprezesa, podpisuje dokumenty **TI Polska** 'z upoważnienia prezesa'? Ile takich dokumentów podpisał od marca 2008 r.?
Proszę o wyjaśnienie zdania: **TI Polska** nie interweniuje w sprawach swoich członków w sytuacji, gdy dochodzi do konfliktu interesów. Czy to oznacza, ze kiedy członek **TI Polska** działa w sytuacji konfliktu interesów, **TI** nie zajmuje się taka sprawa?
Z życzeniami Wesołych Świąt.
Wojciech Cieśla

Mail TI Polska z dnia 9 kwietnia 2009 r. skierowany do Pana Roberta Krasowskiego Redaktora Naczelnego Gazety „Dziennik Europa Polska Świat"

Warszawa, dnia 9 kwietnia 2009 r.

Pan
Robert Krasowski
Redaktor Naczelny
Dziennika Europa Polska Świat

W odpowiedzi na wystąpienie Wojciecha Cieśli z dnia 7 kwietnia 2009 r., wystąpienie Wojciecha Cieśli z dnia 6 kwietnia 2009 r. przesłane do Centrali **Transparency International** w Berlinie oraz w uzupełnieniu informacji przekazanych redaktorowi naczelnemu „Dziennika" w dniu 7 kwietnia 2009 r., uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Transparency International Polska jest stowarzyszeniem mającym status organizacji pożytku publicznego, prowadzi tylko i wyłącznie nieodpłatną działalność pożytku publicznego. Tego typu organizacje według prawa polskiego nie mają obowiązku składania sprawozdań finansowych w Sądzie Rejestrowym (KRS).

Sprawozdanie finansowe z działalności Stowarzyszenia za rok 2007 zostało opublikowane w publicznie dostępnej bazie sprawozdań finansowych organizacji pożytku publicznego na serwerach ministerstwa pracy i polityki społecznej pod adresem:

http://bopp.pozytek.gov.pl/opp_pokaz.do;jsessionid=31F6B70FF99E09EF00B709F66E5F9EBB?oppId=31367.

Sprawozdanie finansowe z działalności **Stowarzyszenia** za rok 2008 r. zostanie opublikowane we wskazanej powyżej bazie sprawozdań w możliwie krótkim terminie, po zakończeniu badania audytorskiego.

W lipcu 2008 r. doszło do uszkodzenia strony internetowej, na której znajdowały się m.in. informacje o finansowaniu organizacji. Z uwagi na charakter uszkodzenia (skasowaniu uległ panel administracyjny) tymczasowo stworzono w sierpniu 2008 r. stronę zastępczą.

W listopadzie 2008 r. zawarto umowę z firmą informatyczną na stworzenie nowej witryny internetowej. Obecnie trwają prace nad uzupełnianiem zawartości stworzonej nowej strony, w związku z czym nie jest uzupełniana strona zastępcza. **TI Polska** dołoży starań, ażeby nowa witryna internetowa została jak najszybciej uruchomiona.

Informacje o darczyńcach i członkach wspierających **TI Polska** są udzielane każdej osobie, która się o to zwróci.

W 2008 r. z tytułu składek członkowskich wpłacanych przez członków wspierających Stowarzyszenie uzyskało kwotę 70 tysięcy złotych. Stowarzyszenie posiada dwóch członków wspierających, którymi są spółki akcyjne: **Sovereign Capital** oraz Widzew Łódź. Pozyskiwanie członków wspierających Stowarzyszenie rozpoczęło dopiero w połowie 2008 r.

Podmioty zamierzające ubiegać się o status członka wspierającego powinny spełnić wymagania statutowe, zobowiązać się do m.in. do przestrzegania standardów wypracowanych przez **Transparency International.**

Zakres przedmiotowy przeprowadzanej weryfikacji spełniania warunków pozwalających na uzyskanie członkostwa wspierającego (tzw. audyt antykorupcyjny) jest dostosowany do każdego indywidualnego przypadku jak również uwzględnia formę prawną członka wspierającego.

W przypadku spółek akcyjnych wymagane jest dostarczenie kopii sprawozdania finansowego za ostatni rok obrachunkowy wraz z opinią biegłego rewidenta. Weryfikacji są poddawane informacje prasowe na temat działalności kandydatów na członków wspierających, przestrzeganie przepisów antykorupcyjnych zawartych w polskim ustawodawstwie, podejmowanie ewentualnych działań naprawczych.

W przypadku Spółki **Sovereign Capital**, w korespondencji prowadzonej z Komisją Nadzoru Finansowego, **TI Polska** zwróciło się do tego organu, że jeśli dysponuje informacjami wskazującymi, że działalność członka wspierającego narusza obowiązujące

prawo lub standardy, do których przestrzegania członek się zobowiązywał, to aby poinformowała o tym nasz oddział. **TI Polska** nie otrzymało od Komisji Nadzoru Finansowego żadnych informacji o tego typu nieprawidłowościach w działalności członka wspierającego.

Nadto należy wskazać, że postępowanie w sprawie ujawnienia informacji poufnej przy zakupie akcji firmy „Hoop" znajdowało się w fazie postępowania im rem (postępowanie w sprawie, a nie przeciwko) i zostało prawomocnie umorzone.

TI Polska nie podejmuje żadnych interwencji w sprawach, w których w charakterze strony postępowania występuje członek wspierający – Spółka **Sovereign Capital**. Przedmiotem zainteresowania polskiego oddziału **TI** jest sprawa szkoleń, prowadzonych przez urzędników urzędu nadzoru finansowego, w których to szkoleniach uczestniczyli przedstawiciele spółek zamierzających ubiegać się o debiut na giełdzie papierów wartościowych. Urzędnicy ci otrzymywali wynagrodzenia od podmiotu nadzorowanego. Komisja Nadzoru Finansowego nigdy w sposób całościowy tej sprawy nie wyjaśniła, zaś obecnie w sposób bezprawny nie udziela informacji o które zwróciło się **TI Polska**, co potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w dwóch wyrokach z dnia 1 kwietnia 2009 r.

Spółka **Sovereign Capital** upubliczniała na swojej stronie fakt wspierania działalności **TI Polska.** Mając na względzie okoliczność, że Spółka jest członkiem wspierającym polskiego oddziału **TI**, została poproszona o zmianę zamieszczonego logo, które mogło wskazywać, że udziela wsparcia Sekretariatowi **TI**, gdy tymczasem udzielała wsparcia polskiemu oddziałowi **TI**. Wymaga podkreślenia, że polski oddział **TI** wyraził zgodę na użycie organizacyjnego logo na stronie internetowej **Sovereign Capital** (http://www.sovereign.pl/index.php?navi=006,001&id=182). Również Klub Sportowy Widzew Łódź S.A. jest upoważniony do używania logo Stowarzyszenia.

Spółka **Sovereign Capital** jako członek wspierający jest zobowiązana do przyjęcia standardów przejrzystości działania. Informując na swojej stronie o finansowym wspieraniu ruchu **Transparency International,** realizowała swoje zobowiązania nigdy nie ukrywając, że udziela wsparcia polskiemu oddziałowi **TI**.

Uchwały Zarządu **Stowarzyszenia** o przyjęciu w poczet członków wspierających Stowarzyszenia są dokumentami wewnętrznymi **Stowarzyszenia** i nie wymagają promulgacji w rejestrach sądowych.

Pani Katarzyna Gierak w okresie zatrudnienia w biurze poselskim **Julii Pitery** nie pełniła żadnych funkcji we władzach **TI Polska**, nie była też stroną umów zlecenia zawieranych ze Stowarzyszeniem, ani jego pracownikiem.

Pan Paweł Kamiński nie był zatrudniony w biurze poselskim **Julii Pitery**. Na podstawie zawieranych umów zlecenia prowadził jedynie obsługę prawną tego biura. Pan Paweł Kamiński w okresie pełnienia funkcji w zarządzie **Stowarzyszenia** nie był stroną zawieranych ze Stowarzyszeniem umów zlecenia ani jego pracownikiem.

Pan Piotr Kobza otrzymywał wynagrodzenia z tytułu zawieranych ze **Stowarzyszeniem** umów zlecenia do czasu rozpoczęcia współpracy z biurem poselskim **Julii Pitery**.

Okoliczność współpracy wyżej wymienionych osób w różnych okresach czasu z biurem poselskim **Julii Pitery** była wiadoma władzom **TI Polska**, zaś przedmiotowa współpraca nigdy nie miała wpływu na ich działalność w polskim oddziale **TI**. Było to zachowanie zgodne ze standardami wyrażonymi kodeksie etycznym **TI Polska**.

Pani Anna Urbańska jest socjologiem, doktorantką Instytutu Stosowanych Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego. Przygotowywała prace naukowe poświęcone

problematyce korupcyjnej oraz ruchowi antykorupcyjnemu. Naukowo zajmuje się również problematyką społecznej odpowiedzialności w biznesie.

Sprawy zasygnalizowane przez Panią Annę Chlebińską oraz Panią Anitę Jaworską były przedmiotem interwencji **TI Polska** w wątku, który dotyczył interesu publicznego, a nie interesu prywatnego. **TI Polska** nie interweniuje w sprawach swoich członków w sytuacji, gdy dochodzi do konfliktu interesów. W tych przypadkach nieprawidłowości sygnalizowane przez **TI Polska** potwierdziły m.in. orzeczenia sądów administracyjnych oraz decyzje prokuratury.

TI Polska udzieliło wsparcia konferencji organizowanej m.in. przez Niezależne Zrzeszenie Studentów na temat konieczności wprowadzenia jednomandatowych okręgów wyborczych. Nie była to jednak inicjatywa związana z jakąkolwiek inicjatywą partyjną. Postulat wprowadzenia jednomandatowych okręgów wyborczych był już wcześniej wielokrotnie zgłaszany przez **TI Polska** (np. w rekomendacjach towarzyszących publikacji Indeksu Percepcji Korupcji 2005), zaś poparcia tej inicjatywie udzieliło wiele organizacji pozarządowych (np. Madison Foundation) oraz wiele osobistości życia publicznego (m.in. prof. Witold Kieżun, prof., Jadwiga Staniszkis, Pan Marek Goliszewski – Prezes Business Center Club, dr Janusz Kochanowski – Rzecznik Praw Obywatelskich).

Pan Paweł Kamiński od marca 2008 r. nie pełni już funkcji wiceprezesa zarządu **TI Polska.** W ostatnim czasie był on sygnatariuszem listu otwartego w obronie Pani Anity Gargas – dziennikarki telewizyjnej, którą zwolniono z pracy w TVP. W swoich programach telewizyjnych red. Gargas podejmowała problematykę korupcji w Polsce zapraszając przedstawicieli **TI Polska** do swoich programów, gdzie mieli pełną swobodę prezentowania swoich poglądów. Należy również zauważyć, że pod tym listem podpisało się wiele osobistości życia publicznego (m.in. sędzia Trybunału Konstytucyjnego Wiesław Johann, prof. Antoni Kamiński (były prezes **TI Polska**) oraz wielu publicystów i dziennikarzy.

TI Polska nie czuje się upoważnione do informowania o przyczynach utraty członkowstwa w **Stowarzyszeniu** imiennie wskazanych osób, albowiem jest to sprawa prywatna tych osób i osoby te mogłyby nie życzyć sobie upublicznienia tego typu informacji. Jednocześnie wskazać należy że najczęstszym powodem utraty członkostwa w Stowarzyszeniu jest brak jakiegokolwiek zainteresowania jego pracami, nieobecność na walnych zebraniach oraz długotrwałe nieopłacanie składek członkowskich.

Stowarzyszenie nie posiada członków honorowych.

Transparency International Polska jest stowarzyszeniem liczącym ok. 30 członków. Nie zatrudnia etatowych pracowników. Podstawą działalności Stowarzyszenia jest praca społeczna członków, dla większości z nich działalność w Stowarzyszeniu jest dodatkową aktywnością wykonywaną w czasie wolnym od zajęć zarobkowych.

W latach 2007-2008 Stowarzyszenie podjęło wiele cennych inicjatyw związanych z realizacją celów statutowych: Wśród nich najważniejsze to:

– zrealizowało projekt MATRA – praktyczne narzędzia walki z korupcją,

– zrealizowało projekt „Działania Strażnicze – Monitoring Powiatowych Inspektoratów Nadzoru Budowlanego”,

– opiniowało projekty ustaw (m.in. prawo budowlane, projekt zmian w ustawach samorządowych dotyczących ograniczeń antykorupcyjnych, ustawy o służbie celnej)

– podejmowało też interwencje w sprawach zgłaszanych Stowarzyszeniu w ramach działalności programu interwencyjnego (ALAC – do którego kwalifikowane są sprawy, w których zachodzi podejrzenie występowania mechanizmów korupcyjnych),

– realizowało projekt przejrzystości zamówień publicznych realizowanych przez Akademię Medyczną we Wrocławiu,

– realizowało projekt Defence Integrity Pact w zamówieniach obronnych, w ramach którego obserwator **TI Polska** uczestniczył w procedurach przetargu na zakup samolotów dla najważniejszych osób w państwie (VIP),
– opracowało i rozpropagowuje projekt „Przejrzysta Piłka Nożna".
– udostępnia swoje zbiory biblioteczne i materiały osobom zainteresowanym problematyką przejrzystości życia publicznego oraz stanem prawnym, m.in. studentom, osobom poszukującym informacji prawnej.

Zważyć należy, że powyższe przedsięwzięcia były i są realizowane przy małym nakładzie finansowym i przy dużym zaangażowaniu nieodpłatnej pracy członków i sympatyków **TI Polska.**

Osoby, które chcą zwrócić się o pomoc w sprawach związanych z korupcją mogą zwrócić się do **Stowarzyszenia** za pośrednictwem poczty (tradycyjnej lub elektronicznej), i tak też czynią. Istnieje też możliwość umówienia się na spotkanie w celu omówienia zaistniałego problemu.

Z upoważnienia Zarządu Stowarzyszenia

Dr Stanisław Cichocki Dyrektor Wykonawczy

Mail Pana W. Cieśli skierowany do TI Polska dnia 7 kwietnia 2009 r.

Szanowni Państwo,

W związku z przygotowywana na środę publikacja i odmowa spotkania ze strony pani Anny Urbańskiej i pana Pawła Kamińskiego, Proszę o odpowiedzi na pytania dotyczące działalności **TI Polska** i członków **TI Polska**.
Na jakiej zasadzie **TI Polska** przyjmuje członków stowarzyszonych (klub Widzew Łódź, spółka **Sovereign Capital**)? Statut **TI Polska** przewiduje, ze „członkiem wspierającym może być każda osoba fizyczna lub prawna, zainteresowana udzielaniem pomocy materialnej stowarzyszeniu (...), która złoży w tej sprawie oświadczenie woli Zarządowi. Zarząd podejmuje w tej kwestii stosowna uchwale". W żadnym ze sprawozdań **TI Polska** w sadzie rejestrowym nie ma decyzji zarządu o stowarzyszeniu się ze spółka **Sovereign Capital** i klubem Widzew. Gdzie można znaleźć stosowne uchwały Zarządu?
Jakie są kryteria audytu antykorupcyjnego, któremu poddają Państwo firmy stowarzyszone z **TI Polska**? W rozmowie z 'Dziennikiem' prezesi spółki **Sovereign Capital** nie potrafili w przybliżeniu określić, czego dotyczył audyt ani kto go wykonywał - podobnie szefostwo klubu Widzew Łódź. Z ilu audytorów korzysta **TI Polska**? Jakie maja kwalifikacje? Co badają i co daje podstawę do twierdzenia, ze spółka przeszła audyt antykorupcyjny'? Ile kosztuje audyt? Jak długo trwa? Kto za niego płaci? Czym różni się od innego audytu?
Czy podejmując współpracę z **Sovereign Capital TI Polska** miała informacje, ze w tym czasie warszawska Prokuratura Okręgową prowadziła śledztwo w sprawie wykorzystania przez **Andreasa Madeja z Sovereign Capital** informacji poufnej przy zakupie w grudniu 2005 r. akcji firmy Hoop?
Czy Według **TI Polska** zgodne ze standardami Państwa organizacji jest wspieranie interesu prywatnej spółki **Sovereign Capital** w sporze z Komisja Nadzoru Finansowego, a następnie mianowanie spółki członkiem stowarzyszonym **TI Polska** (co wiąże się z przyjmowaniem wpłat o **Sovereign Capital**)?
Kto i kiedy z ramienia Państwa stowarzyszenia podjął decyzje o zgodzie na używanie przez spółkę **Sovereign Capital** logo **Transparency International** na swojej stronie internetowej, bez wiedzy i zgody **Transparency International** z Berlina? Czy **Sovereign Capital** zapłaciła

z tytułu copyright za używanie logo jakakolwiek kwotę **TI Polska** lub **TI**? Jakie są kryteria użyczenia i używania logo **TI Polska**? Jakie podmioty w Polsce używają go publicznie oprócz **TI Polska** i **Sovereign Capital**?
Dlaczego **TI Polska** od dwóch lat nie składa sprawozdań finansowych w sadzie rejestrowym? Czy Według Państwa organizacja, która narzuca i kontroluje standardy przejrzystości i jawności w życiu publicznym, powinna ujawnić opinii publicznej kto jest jej sponsorem lub darczyńca i kto jest jej członkiem stowarzyszonym? Dlaczego takich informacji nie można znaleźć na stronie internetowej **TI Polska**? Co było powodem usunięcia dotychczasowych sprawozdań finansowych, które do niedawna były dostępne na Państwa stronie?
Ilu członków stowarzyszonych posiada w tej chwili **TI Polska**? Jakimi kwotami zasilili stowarzyszenie w 2008 r.? Jaki procent rocznego budżetu **TI Polska** za 2007 i 2008 r. stanowią kwoty wpłacone przez członków stowarzyszonych?
W jaki sposób osoba szukająca pomocy w sprawach korupcji może kontaktować się z Państwa stowarzyszeniem (przez ostatnie trzy tygodnie codziennie dzwoniliśmy do Państwa biura na Ordynackiej - bez skutku, telefon nie jest wyposażony w sekretarkę)? Gdzie można zdobyć informacje o tym, kto zasiada we władzach **TI Polska**?
Z jakiego powodu zarząd **TI Polska** pozbawi członkostwa w **TI Polska** prof. Andrzeja Rzeplinskiego, Janusza Kochanowskiego, Andrzeja Sadowskiego, Annę Amsterdamską, Ewę Kudrycką, Andrzeja Kojdera?
Czy zgodnie z obietnicami pana Pawła Kamińskiego **TI Polska** nadała członkostwo honorowe w stowarzyszeniu **Julii Piterze**? Jeśli tak - kiedy?
Proszę o komentarz do sprawy znanej z mediów, ale do tej pory niewyjaśnionej przez **TI** Polska. Pani Anna Chlebińska z **TI Polska** zaangażowała się w organizowanie rozbiórki apartamentowca na Pływiańskiej w Warszawie - wybudowanego tuz za jej oknami. W prasie wypowiada się o sprawie apartamentowca raz jako lokatorka, raz jako działaczka **TI Polska**.
Z kolei pani Anita Jaworska, wiceprezes **TI Polska**, wiele razy wypowiadała się publicznie jako działaczka **TI Polska** przeciwko budowie apartamentowca na ul. Jazgarzewskiej w Warszawie - prywatnie jest członkiem rady Osiedla Domów Jednorodzinnych Jazgarzewska, które sprzeciwia się budowie apartamentowca. Czy Według Państwa taka sytuacja jest zgodna ze standardami i kodeksem etycznym **TI Polska**?
Proszę o informacje, w jakich stowarzyszeniach oprócz **TI Polska** działa pan Paweł Kamiński, i dla jakich podmiotów świadczyła usługi w ostatnim roku jego firma. Jakie kwalifikacje zawodowe dotyczące zwalczania korupcji posiada pani Anna Urbańska, prezes **TI Polska**?
Proszę o informacje, czy zatrudniając na zlecenia Katarzynę Gierak, Piotra Kobzę i Pawła Kamińskiego apolityczna z założenia **TI Polska** miała wiedze o tym, ze osoby te pracują w biurze poselskim pani **Julii Pitery**? Jakie kwoty na umowy- zlecenia w 2007 r. zarobili w TI Polska pp. Gierak, Kobza i Kamiński?
Pozdrawiam.
PS. Proszę o szybkie odpowiedzi - publikacja planowana jest na jutro, dobrze byłoby gdybym poznał Państwa odpowiedzi przed godz. 15. Jeśli przygotowanie odpowiedzi na piśmie stanowi dla Państwa problem, ponawiam propozycje spotkania.

Wojciech Cieśla, Dziennik, dział śledczy

Mail Pana W. Cieśli skierowany do TI Polska dnia 7 kwietnia 2009 r.

Szanowni Państwo,

Kiedy mogę się spodziewać odpowiedzi na pytania, które zadałem? W jaki sposób można się z Państwem telefonicznie skontaktować - od wczoraj p. Anna Urbańska i p. Paweł Kamiński nie odbierają telefonów, a telefonu w biurze **TI Polska** na Ordynackiej nikt nie odbiera.

Pozdrawiam.

Wojciech Cieśla, Dział śledczy Dziennika

Mail Pawła Kamińskiego z dnia 7 kwietnia 2009 r. skierowany do Pana W. Cieśli

W związku z tym, że nie odebrał Pan telefonu (nagrałem się na sekretarkę) pragnę uprzejmie poinformować, że odpowiedź na Pana wystąpienia została wystosowana w formie pisemnej i dzisiaj do godziny 17.00 (może uda się wcześniej) zostanie przekazana w Redakcji Dziennika na ręce Redaktora Naczelnego.

Uprzejmie proszę o cierpliwość. Paweł Kamiński

Mail Pana W. Cieśli skierowany do Pana Pawła Kamińskiego 7 kwietnia 2009 r.

Szanowny Panie,

Korzystając ze sposobności ze jest Pan pod mailem, prószę o informacje w jakim czasie i charakterze był Pan lub jest zatrudniony w ministerstwie sprawiedliwości?

Pozdrawiam. Wojciech Cieśla

Mail Pawła Kamińskiego z dnia 7 kwietnia 2009 r. skierowany do Pana W. Cieśli.

W odpowiedzi na Pana zapytania dotyczące mojej osoby pragnę zważyć, co następuje:

1. W okresie od grudnia 2005 r. do marca 2008. społecznie pełniłem funkcję wiceprezesa zarządu Stowarzyszenia **TI Polska**. W okresie pełnienia funkcji nie byłem zatrudniony w **TI Polska** ani też nie otrzymywałem też żadnego wynagrodzenie z tytułu działalności w **TI Polska.**
2. Nie prowadzę działalności gospodarczej.
3. Obecnie jestem pracownikiem Sądu Okręgowego w Warszawie, delegowanym do pełnienia czynności administracyjnych w Departamencie Kadr Ministerstwa Sprawiedliwości na stanowisku Głównego Specjalisty.

Z poważaniem,

Paweł Kamiński

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2009 r.

Pan
Robert KRASOWSKI
Redaktor Naczelny

W odpowiedzi na zapytania Pana Redaktora Wojciecha Cieśli, przesłane za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu dzisiejszym (o godzinie 0.16) uprzejmie informuję, że **Transparency International Polska** niezwłocznie udzieli na nie odpowiedzi nie przekraczając terminu przewidzianego w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej stosowanego w związku z w art. 3a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe, tj. nie przekraczając terminu 14 dni.

Oczywiście postaramy się udzielić odpowiedzi maksymalnie szybko jeszcze przed upływem wskazanego powyżej terminu.

Powyższe stanowisko wynika z faktu, że w związku z charakterem zadanych pytań oraz ich zakresem przedmiotowym (wielowątkowość) dotyczącym funkcjonowania naszej organizacji, przed zajęciem swojego stanowiska jesteśmy zobowiązani uzyskać opinię Centrali **Transparency International** w Berlinie w tej materii, ponieważ nasza odpowiedź na przedmiotowe pytania może być odnoszona do standardów obowiązujących w całym **Transparency International** (TI Movement).

Należy przy tym zwrócić uwagę, że Wojciech Cieśla sam również zwrócił się do Centrali z prośbą o opinie i obecnie udzielamy Centrali wyjaśnień w tej materii.

Tym nie mniej część problematyki objęta pytaniami była już przedmiotem naszych wystąpień, o które zwracali się do nas dziennikarze (również Państwa redakcji), posiadamy już stanowisko Centrali **TI** w tym przedmiocie, w związku z czym stanowiska nasze załączamy.

Ponadto uprzejmie informuję, że kopie sprawozdań finansowych za lata 2002-2007 zostały przekazane Państwa Redakcji przy piśmie z dnia 12 września 2008 r.

Uprzejmie proszę o cierpliwość i zapewnienie nam realnej możliwości udzielenia rzeczowej i wyczerpującej odpowiedzi na interesujące redaktora Cieślę pytania.

Na marginesie pragniemy zauważyć, że Pan Paweł Kamiński w rozmowie telefonicznej odbytej z redaktorem Cieślą w dniu wczorajszym (6.04.2009 r.) ok. godziny 12 zwrócił się o sformułowanie pytań w formie pisemnej. Pytania te zostały przesłane dopiero w dniu 7.04.2009 r. o godzinie 0.16. Wcześniej Pan Cieśla nie kontaktował się z nami w żadnej formie, w szczególności nie otrzymaliśmy od niego żadnej korespondencji mailowej.

Z poważaniem,
Anna Urbańska
Prezes Zarządu **TI Polska** czwartek 30 kwietnia 2009 08:05

sobota 2 maja 2009 00:04

Minister Julia Pitera i jej relacje z Transparenty International Polska w interpelacjach i zapytaniach poselskich[38]
Interpelacja nr 9752
do prezesa Rady Ministrów
w sprawie relacji minister Julii Pitery z organizacją Transparency International Polska

[38] Źródło: www.sejm.gov.pl

Szanowny Panie Premierze! W związku z kolejnymi doniesieniami medialnymi oraz zważywszy na zapewnienie o transparentności osób pełniących funkcje publiczne, zwracamy się do Pana Premiera z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy Kancelaria Prezesa Rady Ministrów prowadzi działania kontrolne związane ze sprawami podnoszonymi przez media odnośnie do podmiotów wspierających finansowo **Transparency International** - w kontekście pani minister **J. Pitery**?
2. Czy kancelaria prawna, w której zatrudniony jest syn pani minister **Julii Pitery** w ciągu ostatnich 2 lat zrealizował lub realizuje zlecenia na rzecz podmiotów wspierających - wspieranych przez **Transparency International**?
3. Gdzie można uzyskać informację o liście członków wspierających finansowo **Transparency International** w czasach, kiedy tą organizacją kierowała pani minister **Julia Pitera**?
4. Czy zgodne ze standardem przejrzystości działania partii politycznych oraz standardami **Transparency International** było zasiadanie w jej władzach asystentów pani minister **Julii Pitery** będących jednocześnie członkami partii politycznej?
5. Czy pani minister **Julia Pitera** lub jej asystenci na przestrzeni ostatnich 6 lat pobierali wynagrodzenia z tytułu zleceń, umów o dzieło, umów o pracę etc. w związku z działalnością **TI**? Jeśli tak, to jakie to były kwoty?
6. Gdzie można znaleźć sprawozdania finansowe **Transparency International** z czasów, kiedy tą organizacją kierowała pani minister **Julia Pitera**?
7. Jaką rolę w działalności **Transparency International** pełniła teściowa syna pani minister **Julii Pitery** i czy otrzymywała z tego tytułu wynagrodzenie?
8. Czy i jakie osoby, oprócz szefa **Transparency International**, zatrudnionego w Ministerstwie Sprawiedliwości, sprawujące obecnie funkcje we władzach **Transparency International** są również zatrudnione w jednostkach administracji publicznej, urzędach publicznych? Jaki jest zakres ich obowiązków i jakie pełnią funkcje?

Z poważaniem
Posłowie Leonard Krasulski i Zbigniew Kozak
Warszawa, dnia 20 maja 2009 r.

Odpowiedź sekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - z upoważnienia prezesa Rady Ministrów -
na interpelację nr 9752
w sprawie relacji minister Julii Pitery z organizacją Transparency International Polska

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację panów posłów Leonarda Krasulskiego i Zbigniewa Kozaka z dnia 29 maja 2009 r., upoważniona przez prezesa Rady Ministrów, uprzejmie informuję, że w lipcu 2005 r., w związku z zamiarem kandydowania do Sejmu, zrezygnowałam z funkcji prezesa **Transparency International Polska**, zaś po wyborach zrezygnowałam z członkostwa w tej organizacji. Ostatni raz w jej siedzibie byłam w październiku 2005 r. na walnym zebraniu członków, wybierającym nowe władze.

Informuję też, że żaden z moich asystentów nigdy w swoim niedługim życiu nie był członkiem żadnej partii politycznej. Nigdy również, nie tylko na przestrzeni ostatnich 6 lat, ale na przestrzeni 11 lat, czyli odkąd zostałam członkiem tej organizacji, nie pobierałam żadnych honorariów z żadnego tytułu. Przeciwnie, honoraria, które otrzymywałam np. z tytułu dorocznej publikacji Global Corruption Raport, wydawanej przez **Transparency International** w Berlinie, były na mój wniosek przekazywane na zasilenie konta **TI Polska** na działalność statutową. Wszystkie sprawozdania finansowe z czasów, gdy pełniłam funkcję prezesa (2001-2005), składane były w terminie zgodnie z ustawą o stowarzyszeniach.

Uprzejmie informuję, że prawo do kontroli organizacji pozarządowych ma właściwy organ nadzoru, a więc w tym wypadku (organizacji pożytku publicznego) minister pracy i polityki społecznej. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości mogą zawsze złożyć panowie posłowie zawiadomienie do prokuratury. Informuję, że nr KRS stowarzyszenie **TI Polska** (ul. Ordynacka 9 Warszawa) to 0000094265 i pod tym numerem w Krajowym Rejestrze Sądowym, z siedzibą przy ul. Czerniakowskiej 100 w Warszawie, znajdą dokumenty, które pomogą zweryfikować posiadaną wiedzę, względnie ją uzupełnić, przed sformułowaniem uzasadnienia wniosku do właściwej instytucji. W załączeniu przesyłam skrócony odpis KRS, dostępny dla każdego użytkownika na stronach internetowych*).

Odnosząc się do pytań dotyczących mojego syna, pragnę zauważyć, że informacja na ten temat nigdy nie zaistniała publicznie. Pojawiła się jeden jedyny raz w pytaniach skierowanych przez dziennikarza do kancelarii adwokackiej, w której syn jest zatrudniony. W następstwie odpowiedzi mającej charakter pisma przedprocesowego informacja ta nie została opublikowana. Mogę jedynie żywić (oby nie złudną) nadzieję, że niniejsza interpelacja nie ma z tamtym niefortunnym zdarzeniem żadnego związku.

Z wyrazami szacunku

Sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Julia Pitera

Warszawa, dnia 3 czerwca 2009 r.

Interpelacja nr 9752

do prezesa Rady Ministrów

w sprawie relacji minister Julii Pitery z organizacją Transparency International Polska - ponowna

Szanowny Panie Premierze! Na podstawie art. 193 ust. 3 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz w związku z odpowiedzią na interpelację poselską nr 9752 z dnia 3 czerwca 2009 r., otrzymaną w imieniu prezesa Rady Ministrów od pani **Julii Pitery**, sekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, składamy na ręce pana marszałka ponowną interpelację poselską do prezesa Rady Ministrów w sprawie relacji minister **Julii Pitery** z organizacją **Transparency International Polska.**

Uprzejmie informujemy, iż uzyskana odpowiedź, w imieniu Pana Premiera, od pani minister **Julii Pitery** całkowicie nas nie satysfakcjonuje, bowiem jest ona udzielona w sposób lakoniczny i wymijający. Nie odnosi się ona również w żaden sposób do podniesionych przez nas pytań dotyczących relacji minister **Julii Pitery** z organizacją **Transparency International Polska.**

Nasze zdziwienie budzi również fakt, iż upoważnił Pan do udzielenia odpowiedzi osobę, co do której formułujemy zastrzeżenia, wbrew zasadzie z prawa rzymskiego oraz zasadzie państwa prawa, gdzie nikt nie może być sędzią we własnej sprawie (nemo iudex in sua causa).

Mając powyższe na uwadze, uprzejmie prosimy Pana Premiera ponownie o szczegółowe informacje:

1. Czy i jakiego rodzaju kontakty utrzymuje pani minister **Julia Pitera** z organizacją **Transparency International Polska**?
2. Czy przedstawiciele **Transparency International Polska** odwiedzają panią minister **Julię Piterę** w biurze poselskim lub na terenie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów? Czy fakt takich spotkań ma swoje odzwierciedlenie w prowadzonym przez BOR rejestrze wejść osób trzecich na teren KPRM?
3. Dlaczego w okresie kierowania **Transparency International Polska** przez panią minister **Julię Piterę** stowarzyszenie to nie dokonało na swojej stronie internetowej, w sposób jak najbardziej transparentny i szeroki, umieszczenia sprawozdań finansowych, wykazu kwot finansowych otrzymywanych od imiennie wskazanych sponsorów oraz tzw. członków

wspierających? Kiedy takie informacje zostaną przez **Transparency International Polska** tam umieszczone?

4. Czy działalność finansowo-księgowa **Transparency International Polska** była przedmiotem, od początku jego funkcjonowania w Polsce, zainteresowania kontrolnego organów podatkowych oraz organów kontroli skarbowej? Jakie były wyniki takich czynności kontrolnych?
5. Czy działalność **Transparency International Polska** była przedmiotem kontroli lub analizy przez nadzorujące go Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej? Jakie były wyniki tej kontroli lub analizy?
6. Czy wiadomo Panu Premierowi, na jakiej zasadzie **TI Polska**, którą kierowała pani minister **Julia Pitera**, udzielała podmiotom komercyjnym praw do korzystania na swoich blankietach firmowych z marki **Transparency International**, np. **Sovereign Capital SA**?
7. Jakie są związki towarzysko-biznesowe syna pani **Julii Pietery** z instytucją, która była lub jest nadal jeszcze wpisana do rejestru instytucji lobbingowych w MSWiA, jaką jest PRacownia sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie?
8. Czy Pan Premier lub podległe Panu instytucje posiadają wiedzę, jakiego rodzaju kontakty finansowo-biznesowe łączą **Transparency International Polska** ze spółką **Sovereign Capital SA,** zajmującą się kwestią dotyczącą tzw. przedwojennych akcji spółek? Nadmieniam, iż zgodnie z publikacjami prasowymi kwestia ta jest przedmiotem zainteresowania procesowego Prokuratury Okręgowej w Tarnobrzegu oraz Delegatury ABW w Katowicach.
9. Czy przyjęcie na aplikację radcowską syna pani minister **Julii Pitery** odbyło się w trybie obowiązującym wszystkich kandydatów?
10. Kiedy dokładnie pan **Jakub Pitera** wniosek o dopuszczenie do egzaminu konkursowego na aplikację radcowską?
11. Kiedy dokładnie pan **Jakub Pitera** przystąpił do egzaminu konkursowego na aplikację radcowską przed komisją egzaminacyjną do spraw aplikacji radcowskiej przy ministrze sprawiedliwości?
12. Jakie wyniki pan **Jakub Pitera** osiągnął podczas egzaminu konkursowego na aplikację radcowską?
13. W okręgu jakiej izby radców prawnych odbywał on aplikację radcowską?
14. Jaki wynik osiągnął pan **Jakub Pitera** podczas końcowego egzaminu radcowskiego?
15. Ile lat trwała jego aplikacja?
16. Czy i gdzie zachowały się dokumenty źródłowe z konkursu na aplikację radcowską oraz z końcowego egzaminu radcowskiego pana **Jakuba Pitery?**

Z wyrazami szacunku

Posłowie Zbigniew Kozak i Leonard Krasulski

Warszawa, dnia 2 lipca 2009 r.

Odpowiedź szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - z upoważnienia prezesa Rady Ministrów - na ponowną interpelację posłów Leonarda Krasulskiego i Zbigniewa Kozaka

na interpelację nr 9752

w sprawie relacji minister Julii Pitery z organizacją Transparency International Polska

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na ponowną interpelację posłów Prawa i Sprawiedliwości pana Leonarda Krasulskiego i pana Zbigniewa Kozaka z dnia 2 lipca 2009 r. uprzejmie informuję, że:

Ad 1. Od lipca 2005 r. pani minister **Julia Pitera** nie jest już członkiem **Transparency International Polska** i według otrzymanych od niej informacji nie utrzymuje kontaktów z osobami działającymi w tej organizacji.

W załączeniu przekazuję pełny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego dotyczący **Transparency International Polska**, który potwierdza fakt rezygnacji pani minister z zasiadania we władzach stowarzyszenia*. Stosowna zmiana wpisu w KRS nastąpiła w dniu 5 października 2005 r.

Ad 2. **Pani minister**, wykonując mandat posła RP oraz sekretarza stanu w KPRM, na co dzień spotyka się z wieloma osobami z różnych środowisk. Z racji posiadanych prerogatyw jest sprawą całkowicie naturalną, że wśród nich są osoby zajmujące się kwestiami korupcji zarówno zawodowo, jak i na zasadzie wolontariatu. Niemniej jednak, odpowiadając na pytanie panów posłów, wg informacji uzyskanych od pani minister od 2007 r. nie spotykała się na terenie KPRM z przedstawicielami **Transparency International Polska**. Natomiast w sierpniu 2006 r. **pani minister** spotkała się w swoim biurze poselskim z jednym z członków stowarzyszenia.

Ad 3. Z informacji przekazanej przez **panią minister** wynika, iż w okresie kierowania przez nią stowarzyszeniem informacje, o których piszą panowie posłowie, były dostępne na stronie internetowej stowarzyszenia. Odnośnie do kwestii umieszczania w chwili obecnej takich informacji sugeruję bezpośrednie zwrócenie się z tym pytaniem do aktualnego kierownictwa **Transparency International Polska**.

Ad 4. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów wystąpiła do Ministerstwa Finansów z prośbą o udzielenie informacji dotyczącej kontroli stowarzyszenia przez organy kontroli skarbowej i organy podatkowe. W przekazanym w załączeniu piśmie z dnia 3 sierpnia 2009 r. Ministerstwo Finansów poinformowało, iż stowarzyszenie nie było kontrolowane przez organy kontroli skarbowej i podatkowej*).

Ad 5. Stowarzyszenie uzyskało status organizacji pożytku publicznego 4 czerwca 2004 r. W załączeniu przekazuję kopię sprawozdań tego podmiotu za lata 2004-2007 otrzymane z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej*).

Według informacji otrzymanych z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w latach 2002-2009 stowarzyszenie było kontrolowane dwukrotnie. W załączeniu przekazuję wyniki tych kontroli*).

Ad 6. Odnośnie do pytania, czy wiadomo panu premierowi, na jakiej zasadzie **TI Polska**, którą kierowała pani minister **Julia Pitera**, udzielała podmiotom komercyjnym praw do korzystania na swoich blankietach firmowych z marki ˝Transparenty International...˝, uprzejmie informuję, że w mojej ocenie prezes Rady Ministrów nie jest właściwym adresatem pytań o szczegóły dotyczące działalności niezależnej organizacji międzynarodowej. Jednakże z informacji przekazanych przez panią minister **J. Piterę** wynika, iż w okresie, kiedy przewodniczyła **Transparency International Polska,** żadne podmioty komercyjne nie otrzymały prawa i nie korzystały z logo tej organizacji.

Ad 7, 9-16. Pytania panów posłów na temat pana **Jakuba Pitery** dotyczą osoby prywatnej niebędącej funkcjonariuszem publicznym i z tego też powodu naturalne wydaje się zaadresowanie ich do instytucji, które mogą być w posiadaniu wnioskowanych informacji. W tym przypadku takimi instytucjami wydają się być: właściwa okręgowa izba radców prawnych, jako podmiot organizujący i prowadzący aplikację na podstawie art. 38 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, z późn. zm.) oraz Krajowa Izba Radców Prawnych, sprawująca nadzór nad okręgowymi izbami radców prawnych i koordynująca ich działalność.

Ad 8. Ze względu na zakres wykonywanych zadań i pełnioną funkcję informacje przekazywane prezesowi Rady Ministrów wykraczają daleko poza szczegóły funkcjonowania i relacji pomiędzy działającymi w Polsce organizacjami pozarządowymi oraz spółkami prawa handlowego. Kontrola zasad przestrzegania prawa przez podmioty funkcjonujące na terenie Rzeczypospolitej Polskiej została w polskim porządku prawnym powierzona wyspecjalizowanym instytucjom, które w imieniu państwa monitorują, sprawdzają oraz gdy

potrzeba, ścigają łamiących prawo. Dwie z tych instytucji byli panowie łaskawi wymienić w swoim pytaniu.
Odnośnie do zastrzeżeń panów posłów do odpowiedzi udzielonej przez panią minister wbrew zasadzie prawa rzymskiego: Nemo iudex in sua causa, pragnę zwrócić uwagę na inną podstawową zasadę w prawie rzymskim, która brzmi: Audiatur et altera pars.
Podsumowując, wierzę, iż powyższe wyjaśnienia okażą się dla panów posłów wystarczające.

Z wyrazami szacunku
Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Tomasz Arabski

Warszawa, dnia 7 sierpnia 2009 r.

Zapytanie nr 4914
do ministra sprawiedliwości
w sprawie przebiegu aplikacji syna pani minister Julii Pitery

Szanowny Panie Ministrze! W odpowiedzi na pytania dotyczące syna pani minister **Julii Pitery** - zamieszczone w mojej interpelacji poselskiej dotyczącej relacji pani minister **Julii Pitery** z organizacją **Transparenty International** - z dnia 2 lipca 2009 r. szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pan Tomasz Arabski w swoim piśmie z dnia 7 sierpnia 2009 r. pisze: ˝Pytania panów posłów na temat pana **J. P.** dotyczą osoby prywatnej niebędącej funkcjonariuszem publicznym i z tego też powodu naturalnym wydaje się zaadresowanie ich do instytucji, które mogą być w posiadaniu wnioskowanych informacji. W tym przypadku takimi instytucjami wydają się być: właściwa okręgowa izba radców prawnych, jako podmiot organizujący i prowadzący aplikację na podstawie art. 38 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, oraz Krajowa Izba Radców Prawnych, sprawująca nadzór nad okręgowymi izbami radców prawnych i koordynująca ich działalność˝.
Zgodnie ze wskazaniem szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:
1. Czy przyjęcie na aplikację radcowską syna pani minister **Julii Pitery** odbyło się w trybie obowiązującym wszystkich kandydatów?
2. Kiedy dokładnie pan **Jakub Pitera** złożył wniosek o dopuszczenie do egzaminu konkursowego na aplikację radcowską?
3. Kiedy dokładnie pan **Jakub Pitera** przystąpił do egzaminu konkursowego na aplikację radcowską przed komisją egzaminacyjną do spraw aplikacji radcowskiej przy ministrze sprawiedliwości?
4. Jakie wyniki pan **Jakub Pitera** osiągnął podczas egzaminu konkursowego na aplikację radcowską?
5. W okręgu jakiej izby radców prawnych odbywał on aplikację radcowską?
6. Jaki wynik osiągnął pan **Jakub Pitera** podczas końcowego egzaminu radcowskiego?
7. Ile lat trwała jego aplikacja?
8. Czy i gdzie zachowały się dokumenty źródłowe z konkursu na aplikację radcowską oraz z końcowego egzaminu radcowskiego pana **Jakuba Pitera**?

Z poważaniem
Poseł Zbigniew Kozak, Warszawa, dnia 25 września 2009 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości - z upoważnienia ministra - na zapytanie nr 4914
w sprawie przebiegu aplikacji syna pani minister Julii Pitery

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na przekazane przy piśmie z dnia 30 września 2009 r., nr SPS-024-4914/09, zapytanie pana posła Zbigniewa Kozaka z dnia 25 września 2009 r. w sprawie aplikacji radcowskiej syna pani minister **Julii Pitery**, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Na wstępie pragnę zaznaczyć, że kwestie będące przedmiotem zapytania pana posła dotyczą prywatnej sfery życia pana **Jakuba Pitery**. Wymieniony nie wykonuje funkcji publicznych, a przez to nie może zostać uznany za osobę publiczną.

W związku z tym dane dotyczące pana **Jakuba Pitery** podlegają ochronie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.). Możliwość przetwarzania i udostępniania wymienionych danych jest zatem co do zasady ograniczona również w świetle przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.).

W konsekwencji dane dotyczące prywatnej sfery życia pana **Jakuba Pitery** nie mogą być upubliczniane poza ustawowo przewidzianymi przypadkami.

Pragnę jednocześnie poinformować pana posła, że minister sprawiedliwości, sprawując nadzór nad samorządem radcowskim na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, z późn. zm.) nie stwierdził nieprawidłowości związanych z wpisem pana **Jakuba Pitery** na listę aplikantów radcowskich, przebiegiem aplikacji oraz uzyskaniem wpisu na listę radców prawnych.

Z wyrazami szacunku
Podsekretarz stanu
Zbigniew Wrona
Warszawa, dnia 12 listopada 2009 r.

Udział Spółki Sovereign Capital S.A. w procesie reaktywacji przedwojennych polskich przedsiębiorstw

„RZECZPOSPOLITA" - Operacja „Akcja"[39]

Piotr Nisztor 18-04-2009

Reaktywacja przedwojennych przedsiębiorstw. ABW bada wielki popyt na kolekcjonerskie akcje firm. Czy zamieniono je w wartościowe udziały?

W styczniu 2009 r. funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego badali dokumenty kilkunastu reaktywowanych spółek przedwojennych znajdujące się w archiwum Ministerstwa Finansów.

W jednym z pomieszczeń resortu, gdzie trzymano szczotki i środki czystości, znaleziono stół. Leżały na nim setki przedwojennych obligacji. – Niewykluczone, że ktoś z ministerstwa mógł

[39] www.rp.pl

nimi handlować – twierdzi jeden z pracowników resortu. Dodaje, że na razie nie wiadomo, skąd pochodziły akcje i czy na ich podstawie można było reaktywować spółki.

Nagły popyt na akcje

Kolorowe, bogato zdobione, oprawione w ramki – stare akcje przedwojennych polskich przedsiębiorstw znakomicie prezentują się np. na ścianach gabinetów szefów instytucji finansowych czy w mieszkaniach zwykłych kolekcjonerów.
Pojedyncze egzemplarze albo nawet całe pakiety można kupić na popularnych serwisach aukcyjnych w Internecie lub w antykwariatach. Kosztują od kilku do kilkuset złotych za sztukę. Choć trafiają się i kolekcjonerskie rzadkości za tysiące złotych.
Skąd wzięły się w składziku w Ministerstwie Finansów? Być może pochodziły z depozytów państwowych banków. – Od lat pojawiały się bowiem informacje, że duża część z nich w bliżej niewyjaśnionych okolicznościach została opróżniona – mówi nasz informator z MF.
Na początku lat 90. nikt nie interesował się reprywatyzacją, a spadkobiercy przedwojennych akcji, które zdeponowano w bankach, najczęściej nie mogli nawet ich zobaczyć.
Jak wynika z ustaleń „Rz", styczniowa akcja w Ministerstwie Finansów to efekt śledztwa prowadzonego przez ABW. Od przynajmniej dwóch lat do Agencji docierają informacje o masowym skupie przedwojennych akcji niektórych przedsiębiorstw. – Wynajmowano np. studentów, którzy przeczesywali antykwariaty, sklepy ze starociami, a także Internet, i kupowali akcje zleconych przedsiębiorstw. Sprawa jest na tyle ważna dla państwa, że jest na bieżąco monitorowana – mówi „Rz" funkcjonariusz ABW.
W jakim celu skupowano akcje? Dlaczego te informacje zaniepokoiły polskie służby? Do czego mogą posłużyć papiery, które mają tylko kolekcjonerską wartość?

Miliardy na reaktywacji?

Służby podejrzewają, że reaktywacje niektórych przedwojennych firm mogą być oparte na „legalizacji" kolekcjonerskich papierów.
– Papiery kupowane w celach kolekcjonerskich, np. na Allegro, nie mogą posłużyć do reaktywacji spółki – tłumaczy mecenas Roman Nowosielski, ekspert w sprawach reprywatyzacji. – Należy wykazać się odpowiednimi dokumentami, np. umową kupna takich akcji w celach inwestycyjnych, lub też udowodnić, że jest się spadkobiercą udziałów danej spółki, i zgromadzić 10 procent wszystkich akcji spółki, które przenoszą tzw. prawa akcyjne.
Do tego potrzebna jest „legalizacja" kolekcjonerskich akcji. Jak to się robi? Można fałszować dokumenty zakupu albo np. odszukać spadkobierców i uzyskać dokument zakupu akcji jako udziału w przedsiębiorstwie, a nie zabytkowego dokumentu.
Dzięki reaktywacji akcjonariusze takich przedsiębiorstw mogą się starać o zwrot majątków firm, które po II wojnie światowej zagrabiło państwo. Szacuje się, że roszczenia z tego tytułu mogą sięgać w Polsce miliardów złotych. Z informacji „Rz" zbliżonych do ABW wynika, że może istnieć kilkadziesiąt tysięcy firm, których nie wykreślono z rejestrów handlowych i które dzięki temu można reaktywować.
Mecenas Nowosielski przyznaje, że istnieje duże pole do nadużyć.
– Zawsze gdy ktoś się do mnie zgłasza w sprawie reaktywacji przedwojennego przedsiębiorstwa, żądam dowodu zakupu akcji. Nie mogę bowiem ryzykować, że wprowadzę potem w błąd sąd. Jeśli zauważę cokolwiek dziwnego, to od razu rezygnuję z takiej sprawy – podkreśla Nowosielski.
W 2007 r. „Gazeta Wyborcza" informowała, że wątpliwości prezydenta Katowic Piotra Uszoka wzbudzili akcjonariusze reaktywowanej przedwojennej spółki Giesche SA. Przed wojną była jednym z największych przedsiębiorstw na Śląsku, które posiadało nie tylko wiele nieruchomości, ale również kopalnie rud żelaza, węgla brunatnego i kamiennego oraz huty.

Nowi akcjonariusze, którzy reaktywowali ją w 2005 r., zaczęli rościć sobie prawo do majątku obejmującego m.in. jedną trzecią Katowic.

Wątpliwości prezydenta Katowic

Uszok zawiadomił organy ścigania o możliwości popełnienia przestępstwa.
Od ponad roku śledztwo w sprawie podejrzenia usiłowania oszustwa przez osoby działające w imieniu spółki Giesche SA prowadzi katowicka delegatura ABW pod nadzorem Prokuratury Okręgowej w Tarnobrzegu. – Badane są okoliczności reaktywowania spółki Giesche SA na podstawie przedwojennych akcji tej spółki – mówi „Rz" Irena Mazurkiewicz-Kondrat, rzecznik prokuratury w Tarnobrzegu. Nie chce mówić o szczegółach śledztwa. Z nieoficjalnych informacji „Rz" wynika, że śledczy podejrzewają, iż akcje, które posłużyły do reaktywacji, mogły mieć właśnie wartość tylko kolekcjonerską.
W ramach śledztwa funkcjonariusze ABW przeszukali domy udziałowców spółki Giesche oraz kancelarię mecenasa Leszka Pachulskiego, który reprezentuje reaktywowaną spółkę.
Prezesem i udziałowcem reaktywowanej Giesche jest trójmiejski biznesmen Maciej Niegrzybowski. Nie chciał rozmawiać z „Rz" i odesłał nas do Pachulskiego. Prawnik stwierdził, że śledztwo „jest żałosne". Według niego ma służyć przewlekaniu postępowań związanych ze zwrotem majątku spółki.

Akcje w walizce taty

Zapytaliśmy prawnika, w jakich okolicznościach Niegrzybowski nabył przedwojenne akcje? Pachulski stwierdził, że od osoby fizycznej, ale o szczegółach transakcji nie chciał opowiadać. – Wszystko przebiegało zgodnie z prawem – uciął.
Sprawdziliśmy, że Niegrzybowski zasiada także we władzach dwóch innych reaktywowanych spółek przedwojennych: Warszawskiego Towarzystwa Fabryki Cukru SA oraz Zakładów Amunicyjnych Pocisk SA. Z dokumentów, do których dotarła „Rz", wynika, że dokumentacje tych spółek również bada ABW.
Na liście sprawdzanych firm znajdują się też m.in. Zakłady Hohenlohego SA w Katowicach, Sierszańskie Zakłady Górnicze SA w Sierszy, Vacum Oil Company SA w Czechowicach, Śląskie Zakłady Elektryczne SA, Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu, a także browary Haberbusch & Schiele. Wszystkie łączy to samo – przed wojną posiadały ogromny majątek.
Udziałowcem niektórych z tych spółek jest Tomasz Górniak – kolekcjoner akcji. U niego także pojawili się na przeszukaniu funkcjonariusze ABW. – Byłem tym mocno zaskoczony, bo nie przekraczam prawa – mówi „Rz" Górniak. W jaki sposób nabył akcje, dzięki którym udało się reaktywować spółki? – Ojciec przywiózł po wojnie dwie walizki pełne akcji – odpowiada. Nie pamięta jednak, skąd one pochodziły i w jaki sposób ojciec wszedł w ich posiadanie.
Z Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że z częścią reaktywowanych przedwojennych spółek związany jest także 59-letni pochodzący z Łodzi biznesmen Antoni Feldon. To prezes Stowarzyszenia Przemysłowców Polskich, które zrzesza osoby posiadające udziały w przedwojennych spółkach.
W rozmowie z „Rz" przyznał, że nie wie nic o śledztwie ABW. Twierdzi, że jego działania są zgodne z prawem. – Mam prawo do roszczeń, bo moja rodzina miała udziały w tych spółkach – mówi Feldon. Pytany o kontrowersje wokół spółki Giesche, odpowiada krótko: – Ponoszą konsekwencje swojej chytrości.
Dopytywany nie chce jednak powiedzieć o sprawie tej spółki ani słowa więcej.

Małżeński biznes

W spółkach, którymi interesuje się ABW, zasiada również 35-letnia **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska**, warszawska prawniczka specjalizująca się w sprawach reprywatyzacyjnych. Jak zainteresowała się tym tematem? „Uważam, że jestem najlepszym polskim prawnikiem w tym zakresie" – odpisała „Rz".
Udziałowcem reaktywowanych przedwojennych przedsiębiorstw jest także jej mąż **Robert Jędrzejowski**, prezes spółki **Sovereign Capital.** Jak wynika z jednego z aneksów (kwiecień 2008 r.), do jej prospektu emisyjnego posiada on udziały: Białostockiego Towarzystwa Elektryczności SA, Elektrowni w Kielcach SA, Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego SA, Elektrowni w Piotrkowie SA i Częstochowskiego Towarzystwa Elektrycznego SA. W przesłanym do „Rz" piśmie **Jędrzejowski** twierdzi, że zakupił je wiele lat temu od osoby fizycznej w celu zgodnym z prawem. Zaznacza, że nic nie wie o śledztwie ABW.

Krauze też reaktywował

W styczniu 2009 r. miesięcznik „Forbes" pisał, że wśród osób, które reaktywowały przedwojenne firmy, jest Ryszard Krauze, jeden z najbogatszych Polaków. Biznesmen reaktywował spółkę C.Ulrich założoną w 1805 r. w Warszawie. – Spółka odzyskała około 20 ha na warszawskiej Woli. Tam, gdzie teraz stoi centrum handlowe Wola Park – mówił gazecie Zbigniew Szachniewicz, członek zarządu C.Ulrich. Drugą reaktywowaną przez Krauzego spółką jest trójmiejskie Pierwsze Polskie Towarzystwo Kąpieli Morskich. Uzyskało odszkodowanie za tereny, które zostały zajęte pod ulice i torowiska. Spółka walczy jeszcze o jedną z działek w centrum Gdyni.
Jak ustaliła „Rz", ze śledczymi badającymi sprawę przedwojennych akcji współpracują przedstawiciele Komisji Nadzoru Finansowego. Łukasz Dajnowicz, rzecznik KNF, twierdzi, że nie ma w tym nic dziwnego. „Jeśli w toku sprawowania nadzoru nad rynkiem finansowym natrafiamy na wątki potencjalnych nadużyć, to podejmujemy współpracę z instytucjami, które mają w tym zakresie jurysdykcję" – odpisał „Rz".
Rząd pracuje obecnie nad ustawą reprywatyzacyjną. Resort skarbu skierował ją już do Komitetu Stałego Rady Ministrów. Nie przewidziano w niej jednak wypłaty odszkodowań dla posiadaczy udziałów lub akcji przedwojennych spółek.
Z nieoficjalnych informacji wynika, że problemem ma rozwiązać Ministerstwo Finansów, które niebawem powinno przygotować przepisy regulujące tę kwestię.

„DZIENNIK" - ABW alarmuje: To mogą być naciągacze[40]
Przedwojenne firmy zrujnują Polskę?

Rząd ma problem. Przedwojenne firmy, o których dawno zapomniano, reaktywują się i żądają od Skarbu Państwa zwrotu ich mienia. W grę wchodzą na przykład atrakcyjne nieruchomości. Sprawę pilnie bada ABW. Niewykluczone, że w ten sposób oszuści chcą wyłudzić gigantyczne odszkodowania.
Zaledwie trzy lata temu nazwę Giesche SA kojarzyli tylko ci Ślązacy, którzy interesowali się historią regionu. Nawet prezydent Katowic Piotr Uszok przyznaje, że i jemu niewiele ona mówiła.
- Podczas imprezy podszedł do mnie mężczyzna powiedział, że jest z Giesche. Pytał kiedy porozmawiamy na temat zwrotu nieruchomości w zabytkowym Nikiszowcu. Sprawa jakich wiele, ale coś mnie tknęło. Poleciłem urzędnikom prześwietlić sprawę - opowiada Uszok. Gdy przeczytał, jaki majątek przed wojną należał do Giesche SA, poinformował o problemie wszystkich: od mediów i wojewody, po prokuraturę i ABW. - Bo finansowe i społeczne skutki zwrotu ich majątku byłyby niewyobrażalne - przyznaje prezydent Katowic.
Właściciele nowego Giesche SA zaczęli domagać się przed sądami zwrotu kilkunastu nieruchomości. Zasypali magistrat wnioskami o negocjacje dotyczące np. budowy dróg, które

[40] www.dziennik.pl

zaplanowano na terenach, które przed wojną należały do korporacji. - Zwracają się o niewiele warte nieruchomości pewnie dlatego, że za każdym razem trzeba w sądzie wnosić wadium. Podejrzewamy, że chcą doprowadzić do choć jednej, precedensowej decyzji. Później będą mogli to wykorzystywać w kolejnych sprawach - opowiada nam ważny urzędnik z Katowic.
Ale ważniejszy proces właściciele Giesche SA rozpoczęli w ministerstwie gospodarki. - Od 2007 roku prowadzimy postępowanie dotyczące unieważnienia decyzji nacjonalizacyjnej przedwojennego majątku Giesche SA. Wciąż badamy zasadność ich wniosku - powiedziała nam dyrektor biura oceny legalności decyzji nacjonalizacyjnych w ministerstwie Monika Studzińska.
Sprawdziliśmy, w jaki sposób kilku trójmiejskich biznesmenów na czele z prawnikiem Markiem Niegrzybowskim, doprowadziło do wznowienia po 70 latach działalności Giesche SA. Z lektury akt rejestrowych wynika, że w 2006 roku sędzia zdecydował o jej odrodzeniu w ekspresowym tempie. A za podstawę decyzji wystarczyło mu oświadczenie notariuszy z różnych miast w Polsce, że są u nich zdeponowane przedwojenne akcje spółki, stanowiące 99,9 proc. wyemitowanych akcji.
- To w tych kolorowych, pięknych papierach kryje się cała tajemnica. W śledztwie dowodzimy, że to wyrafinowany szwindel - mówi DGP wysoki rangą oficer ABW.
Jak się dowiedzieliśmy, służby chcą udowodnić, że samo posiadanie papierowych akcji nie oznacza, że biznesmeni mają prawo do nazwy i majątku Giesche SA sprzed wojny. Wyjaśnia to mec. Roman Nowosielski, ekspert w sprawach reprywatyzacji: - Papiery kupowane w celach kolekcjonerskich, np. na Allegro, nie mogą posłużyć do reaktywacji spółki. Należy wykazać się odpowiednimi dokumentami, np. umową kupna takich akcji w celach inwestycyjnych. Albo udowodnić, że jest się spadkobiercą udziałów danej spółki i zgromadzić 10 procent wszystkich akcji spółki, które przenoszą tzw. prawa akcyjne.
Ale trójmiejscy biznesmeni nie kupili swoich akcji od spółki SACO, w której dominujące udziały miały dwie potężne amerykańskie rodziny: Harimanów i Bushów. Poprzedni ich właściciel mieszka w zwykłym bloku na warszawskim Bemowie. To emerytowany pułkownik, a dziś uznany kolekcjoner i znawca papierów wartościowych Ryszard Kowalczuk. - Faktycznie, sprzedałem panu Markowi Niegrzybowskiemu akcje Giesche SA, które gromadziłem przez lata. Ale niestety nie jestem spadkobiercą przedwojennych właścicieli - przyznaje kolekcjoner.
Jednak to właśnie dzięki tym akcjom Niegrzybowski i jego wspólnicy w katowickim sądzie wznowili działalność spółki. - Po rozpoczęciu śledztwa nasi oficerowie spędzili tygodnie w archiwach Ministerstwa Finansów, odtwarzając losy tych akcji. To, co raportowali jest przerażające. Panuje tam szokujący bałagan, nikt nie wie, gdzie co jest. Część akcji znaleziona została w pomieszczeniu z środkami czystości, jakby były przygotowane do wyniesienia. Ten chaos dotyczy setek spółek, które właśnie wznawiają swoją działalność - przyznaje funkcjonariusz ABW.
Po szczegółowych analizach ABW i resortu gospodarki okazało się, że sprawa Giesche SA ma także wymiar absurdalny. Bo Polska już raz spłaciła jej faktycznych spadkobierców. - W 1965 roku rząd podpisał umowę z USA, na mocy której wypłaciliśmy odszkodowanie za znacjonalizowane mienie. Kosztowało to ponad 40 milionów dolarów, z czego około 35 milionów trafiło do właścicieli Giesche. Warto pamiętać, że wartość ówczesnego dolara była wielokrotnie większa niż dziś - mówi dyrektor Studzińska.
Po wypłaceniu tych pieniędzy za oceanem, do Warszawy dotarły worki z akcjami Giesche SA. Z dokumentów wynika, że wylądowały w archiwach ministerstwa finansów przy ul. Świętokrzyskiej. Stąd musiały trafić na „czarny rynek". - W Niemczech nie ma takiego problemu. Tam takie akcje zostały ostemplowane i przedziurkowane. I dopiero wtedy rząd zaoferował je na rynku antykwarycznym. W ten sposób zapobieżono takiemu problemowi

przed którym tak naprawdę dopiero stoimy. Bo takich historii będzie wiele - mówi Ryszard Kowalczuk.
Jak daleka od finału jest historia Giesche SA i innych podobnych spółek pokazują doniesienia z warszawskiej giełdy. Do debiutu na rynku NewConnect szykuje się reaktywowana, przedwojenna spółka Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru SA. Ewentualnym inwestorom zdradziła już swoje plany: zamierza wszcząć procesy o odszkodowania i zacząć starać się o zwrot znacjonalizowanego majątku. Ich wartość szacuje na, bagatela, 300 milionów złotych. Z komunikatu wynika, że kupi akcje innej reaktywowanej spółki: Mądrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze.
- Wśród naszych inwestorów znajdzie się prawdopodobnie WTFC oraz Giesche SA - tłumaczyła niedawno w „Pulsie Biznesu" prezes MHZZGH **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska**. Sprawdzamy rejestry sądów gospodarczych. Okazuje się, że radca prawny **Magdalena Kowalska- Jędrzejowska** jest związana z kilkunastoma spółkami, które działały przed wojną i wznowiły swoje działania w ostatnich latach.
- W ministerstwie mówimy, że duża część tych spółek odradza się jak feniks z makulatury. I były już precedensy, w których udało im się odzyskać wartościowy majątek. Po mistrzowsku wykorzystują dzisiejszy system prawny. Dlatego konieczne są zmiany w prawie, nim sprawy nie zajdą zbyt daleko - mówi nam urzędnik resortu gospodarki.
Urzędnicy liczą, że sytuację zmieni śledztwo prokuratury i ABW. Sprawa Giesche SA od dwóch lat znajduje się pod ich lupą. - Prowadzimy je w kierunku oszustwa na ogromną skalę i szkodę miasta Katowice oraz dziesiątków innych podmiotów gospodarczych - przyznaje Andrzej Kiełtyka, zastępca prokuratora apelacyjnego.
Robert Zieliński „DZIENNIK" [41]
Będzie wojna o odszkodowania
Przedwojenne papiery pogrążą rząd?
Rząd idzie na wojnę z przedwojennymi spółkami, które wznawiają swoje istnienie i żądają zwrotu znacjonalizowanego majątku. Bronią ma być nowelizacja ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, która utrudni rejestrowanie takich firm i podda ich działania ścisłej kontroli.

Według ustaleń DGP projekt jest efektem poufnego raportu Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, który trafił do wszystkich ministrów. - Wynika z niego, że wskrzeszanie przedwojennych firm to zorganizowany proceder. Jeśli czegoś nie zrobimy, państwo może stracić na tym dziesiątki miliardów złotych - mówi DGP jeden z adresatów raportu.
Rządowa nowelizacja ustawy o KRS zakłada, że sędzia musi zbadać, czy okaziciel akcji przedwojennych firm ma do nich faktyczne prawa np. wynikające ze spadku. - Dziś sędzia KRS dba tylko o formalną stronę, jest trochę jak notariusz. Czasem nie ma po prostu innego wyjścia, niż zarejestrować spółkę, która odbyła walne zgromadzenie - wyjaśnia nam wysoki rangą urzędnik resortu gospodarki. Projekt wprowadza również szerokie uprawnienia dla prokuratorów, którzy będą mogli kontrolować działania „odrodzonych" firm. Także tych już wcześniej zarejestrowanych.
- Dziś zajmujemy się około 150 wnioskami od różnych podmiotów. Wśród nich są takie, które wznowiły swoją działalność w oparciu o papiery wartościowe zdobyte w niejasnych okolicznościach - opowiada nam dyrektor biura oceny legalności decyzji nacjonalizacyjnych w ministerstwie gospodarki Monika Studzińska.
Jedna ze spraw dotyczy przedwojennej korporacji Giesche SA. W momencie wybuchu II wojny światowej znajdowała się w rękach amerykańskiego kapitału. Należała do niej blisko jedna trzecia terenu dzisiejszych Katowic, w tym m.in zabytkowe osiedle Giszowiec, kopalnie i dziesiątki nieruchomości na całym Śląsku.

[41] www.dziennik.pl

Pod przedwojenną nazwą Giesche SA wznowiła swoją działalność pięc lat temu. Ze śledztwa DGP wynika, że jej założycielom wystarczyły do tego akcje kupione od znanego kolekcjonera papierów wartościowych Ryszarda Kowalczuka. - Zawierając umowę o sprzedaży zaznaczyłem, że mają one jedynie wartość historyczną. Sam je kupiłem w latach 80-tych na warszawskim Kole. Pewnie wypłynęły z archiwów ministerstwa finansów - wyjaśnia Kowalczuk w rozmowie z DGP. - Takich historii są dziesiątki. Stoi za tym kilka potężnych kancelarii prawnych, które wyspecjalizowały się w tej metodzie, do perfekcji wykorzystują luki w prawie - mówi wysoki rangą oficer ABW, która pod nadzorem prokuratury w Tarnobrzegu prowadzi śledztwo w sprawie Giesche SA.
Gdyby działało już nowe prawo, taka sytuacja nie byłaby możliwa. Prawo do reaktywowania Giesche SA mieliby jedynie spadkobiercy właścicieli, a więc m.in. rodzina byłego prezydenta USA George'a W. Busha.

Robert Zieliński „DZIENNIK"[42]
Niebezpieczne przedwojenne akcje spółek
2010-02-01
Rząd rzuca wyzwanie firmom, które wznawiają działalność na podstawie przedwojennych papierów wartościowych i domagają się zwrotu znacjonalizowanego majątku - pisze „Dziennik Gazeta Prawna".
Bronią rządu ma być nowelizacja ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, która utrudni rejestrowanie takich firm i podda ich działanie ścisłej kontroli. Według ustaleń „DGP" projekt nowego prawa jest efektem raportu ABW, który trafił do wszystkich ministrów.
- Wynika z niego, ze wskrzeszanie przedwojennych firm to zorganizowany proceder. Jeśli czegoś nie zrobimy, państwo straci dziesiątki miliardów złotych - mówi „DGP" jeden z adresatów dokumentu. Nowelizacja ustawy o KRS zakłada, że sędzia, zanim wpisze przedwojenną firmę do rejestru, musi zbadać, czy okaziciel papierów wartościowych spółki ma do nich prawa, np. wynikające ze spadku, czy też kupił je w antykwariacie. Projekt wprowadza też duże uprawnienia dla prokuratorów. Będą oni mogli kontrolować odrodzone firmy.
Od pięciu lat funkcjonuje pod przedwojenną nazwą spółka Giesche SA, której założycielom wystarczyły akcje zakupione od kolekcjonera. Tymczasem Polska już raz spłaciła faktycznych spadkobierców Giesche SA - największego przedwojennego przedsiębiorstwa przemysłu ciężkiego w Polsce. ABW pod nadzorem prokuratury w Tarnobrzegu prowadzi śledztwo w sprawie Giesche SA w kierunku oszustwa na ogromną skalę.

Tomasz Prusek „GAZETA WYBORCZA" [43]2009-12-28
Za przedwojenne obligacje jak za mienie zabużańskie
Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowił, że za przedwojenne obligacje rządowe należy się takie samo odszkodowanie jak za mienie pozostawione na Wschodzie, czyli 20 proc.
Po 1945 r. nie płacono odsetek ani nie zwracano kapitału z obligacji. Pół roku temu Sąd Okręgowy w Warszawie przyznał Tomaszowi Górniakowi 478 tys. zł odszkodowania za obligacje Państwowej Renty Ziemskiej z 1936 r. o nominale 90 tys. 400 przedwojennych złotych. To była połowa obecnej wartości nominału obligacji, ale bez odsetek.
Sąd przyjął, że Górniak po połowie ze skarbem państwa powinien ponieść skutki spadku wartości waluty przez kilkadziesiąt lat. Wyszło, że złoty II RP w czystym złocie wart jest ok. 10 zł.

[42] www.dziennik.pl
[43] wyborcza.biz/.../1,101562,7403529,Za_przedwojenne_obligacje_jak_za_ mienie_zabuzanskie.html

Tomasz Górniak, prezes Stowarzyszenia Posiadaczy Przedwojennych Obligacji, dostał obligacje od ojca, żołnierza armii Andersa, który po wojnie wrócił do kraju z Anglii i przywiózł je ze sobą. O odszkodowanie przed sądami walczył siedem lat.
Dotychczas resort finansów nie chciał spłacać obligacji, argumentując, że się przedawniły. Jednak Górniak zaczął się starać w sądach o odszkodowanie jeszcze przed przedawnieniem.
Od wyroku sądu okręgowego odwołało się i Ministerstwo Finansów, i Tomasz Górniak. Wczoraj sąd apelacyjny ich wnioski oddalił. Potwierdził, że aktualną wartość obligacji można wyliczyć tak, jak zrobił to sąd okręgowy, przyjmując kurs złota NBP z dnia złożenia wniosku przez Górniaka w lipcu 2008 r., ale radykalnie zmienił wysokość odszkodowania. Górniak dostanie tylko 191 tys. zł. Dlaczego?
- Sąd uznał, że należy mi się nie 50 proc., ale tylko 20 proc. odszkodowania, tak jak posiadaczom mienia zabużańskiego - powiedział „Gazecie" Górniak. Dostanie on także odsetki od zasądzonej kwoty, naliczone od czerwcowego wyroku sądu okręgowego.
Od 2005 r. obowiązuje ustawa dająca prawo do 20 proc. rekompensaty za mienie pozostawione na Wschodzie, tzw. zabużańskie, w pełni zaakceptowana przez Trybunał w Strasburgu. - Jestem niezadowolony. Już 50-proc. odszkodowanie było krzywdzące, a co dopiero 20 proc. Jeszcze się nie zastanawiałem, czy wnieść kasację do Sądu Najwyższego - powiedział Górniak.
Nie udało nam się wczoraj uzyskać komentarza Ministerstwa Finansów.
Prawomocny wyrok w sprawie Górniaka jest precedensowy. Dotychczas tylko raz posiadaczowi przedwojennych papierów udało się odzyskać pieniądze. W 2003 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zdecydował, że kombatant z Podlasia otrzyma ponad 33 tys. zł odszkodowania. Resort finansów tłumaczył wtedy, że taki wyrok zapadł jedynie ze względów czysto proceduralnych, bo urzędnicy zbyt późno się odwołali i wyrok się uprawomocnił.
Bój Górniaka ze skarbem państwa śledzi wielu posiadaczy przedwojennych obligacji, które dotychczas miały wartość czysto kolekcjonerską, bo resort finansów odmawiał ich spłaty.
Nadzieję na uzyskanie odszkodowania dał im w kwietniu 2007 r. Trybunał Konstytucyjny. Uznał za niezgodne z konstytucją przepisy kodeksu cywilnego blokujące określanie wartości przedwojennych długów, czyli ich rewaloryzację. Jednak do tej pory Sejm wyroku nie wykonał, o czym pisaliśmy wielokrotnie. Ustawa dawałaby szansę na spłatę obligacji w miarę możliwości budżetu. Teraz sądy mają wolną rękę w ustalaniu odszkodowania.
Sprawę obligacji II RP próbowała legislacyjnie ruszyć z miejsca grupa senatorów PO, ale jak opisywaliśmy w „Gazecie" - resort finansów wytłumaczył im, żeby zostawili to „zgniłe jajo".

„GAZETA WYBORCZA"[44]

Katowice za flaszkę

Anna Malinowska
2010-03-06

Marek N. sprawdził w internecie. Przedwojenny bajeczny majątek firmy Giesche to jedna trzecia dzisiejszych Katowic. I wszystko może być jego
Grudzień 2006. W Katowicach wielka uroczystość. Za chwilę otworzą tunel pod rondem. Nowoczesny, jak na Zachodzie. Przyjechał minister ze świtą. Ludzie spacerują po równych jak stół jezdniach. Zewsząd pochwały.
Piotr Uszok, prezydent Katowic, pęka z dumy. Tunel ma zmniejszyć korki w mieście. Chętnie rozmawia z ludźmi, słucha komplementów.
Młody mężczyzna czeka na okazję. Prezydent przez chwilę jest sam. Podchodzi pewnym krokiem i pyta: - Kiedy dostaniemy te nieruchomości z Giszowca?

[44] *wyborcza.pl/1,75480,7619016,**Katowice_za_flaszke**.html*

O co chodzi? Jakie nieruchomości? Mężczyzna przedstawia się: - Marek N. Prezes odrodzonej przedwojennej spółki Giesche SA.
Prezydent blednie. Giesche SA. Ta nazwa oznacza kłopoty. Przed wojną mieli w swoich rękach połowę Katowic. Jak to możliwe? Po tylu latach? Przecież była nacjonalizacja, muszą być dokumenty... - prezydentowi serce zaczyna bić coraz mocniej.
Wśród fajerwerków dociera do niego sens słów Marka N. Chcą przejąć domy, grunty, fabryki... Pędzi do urzędu. Żąda dokumentów i informacji. Fakty: firma Giesche SA złożyła pozwy w sądach. Domaga się zwrotu kilku nieruchomości w Katowicach, a to dopiero początek. Spółka stara się obalić decyzję, na mocy której majątek rodu został po wojnie znacjonalizowany.
Kim są nowi właściciele? Pochodzą z Wybrzeża. Marek N. pracował kiedyś w gdańskiej firmie Nexus. W 2000 roku firma opracowała program restrukturyzacji śląskich szpitali. Kontrakt był wart około 500 tys. zł. Za tę sumę Nexus opracował listę szpitali do zamknięcia.
- Nie zamierzam im niczego oddawać - zapowiada współpracownikom prezydent Uszok. - Sprawa brzydko pachnie. Szykujemy się na wojnę.
Urząd Miejski w Katowicach zawiadamia prokuraturę i ABW.
Bogactwo z galmanu
Ojciec Georga Gieschego był kupcem. Pod koniec XVII wieku osiadł we Wrocławiu i zaczął handlować suknem. Ubierał pruską armię, ale szybko odkrył żyłę złota. Galman. Ruda cynku, prawdziwe bogactwo. Na cynk jest wielki popyt. Można nim pokryć stal, a przestanie rdzewieć. Z cynku są dachy, rynny, wiadra, garnki, maszyny i statki. Świat szaleje. Cynk jest cenny jak złoto.
W 1704 roku cesarz Leopold I w zamian za wspieranie wojska i swoje niespłacone długi daje Gieschemu i jego potomkom monopol na wydobywanie galmanu na Śląsku. Fortuna rodu Giesche rośnie z każdym dniem. Ostatni z rodu, Fryderyk, umiera w 1754 roku, nie zostawiając męskiego potomka, cały majątek przypada siostrze i dwóm siostrzenicom. Spadkobiercy zadbali, by dokonania Georga nie zostały rozdrobnione. Jego nazwisko miało na zawsze pozostać w nazwie firmy zarządzanej przez trzy linie rodu. W 1845 roku przyjęto pierwszy statut firmy i nazwę Die Bergwerks-Gesellschaft Georg von Giesches Erben - mówi Joanna Tofilska z Muzeum Historii Katowic.
Świat potrzebuje coraz więcej cynku. Drewno, które ogrzewa wielkie piece, już nie wystarcza. Potrzebne jest nowe paliwo. Węgiel. Na Śląsku wyrastają szyby kopalń: Brandenburg, Königin Luise, Prinz Karl von Hessen.
Połowa XIX wieku. Już trzy czwarte światowej produkcji cynku pochodzi ze Śląska. W kopalniach i hutach pracują 23 tysiące ludzi. Górny Śląsk wydobywa 975 tys. ton węgla, 200 tys. ton rudy żelaza, 170 tys. ton galmanu oraz 800 ton rudy ołowiu i srebra. W hutach wytapia 62 tys. ton żelaza, 28 tys. ton cynku, 700 ton ołowiu i 580 kg srebra.
Można wymienić wszystkie inwestycje i własności Die Bergwerks-Gesellschaft Georg von Giesches Erben, ale trzeba by zapisać kilka kartek drobnym drukiem. Wystarczy wspomnieć o najważniejszych: huta w Szopienicach, kopalnie węgla (jak dzisiejszy Wieczorek i nieistniejący już Kleofas w Katowicach, Rozbark w Bytomiu), kopalnia rud cynku i ołowiu w Piekarach Śląskich.
W 1855 roku kanclerz Bismarck wydaje zarządzenie: wszystkie osoby, które nie mają pruskich papierów, muszą się wynosić. 6 tysięcy ludzi ma opuścić Górny Śląsk. Kto chce mieć robotnika, musi mu dać mieszkanie.
Ród Giesche skupuje ziemię w Katowicach i buduje osiedla. Mają być wyjątkowe. Dba o to Anton Uthemann, dyrektor generalny koncernu. Sprowadza na Śląsk Georga i Emila Zillmannów z Charlottenburga. Budują Nikiszowiec, osiedle familoków z czerwonej cegły, i Giszowiec. Osiedle nawiązuje do idei miasta ogrodu. Domki dla robotników są wtopione w zieleń.

Giesche to my!

Marek N. dobrze zna historię rodu Giesche. Patrzy na plan miasta. Spółka posiadała nie tylko całą wschodnią część Katowic, czyli Giszowiec, Nikiszowiec, Szopienice, ale też leżące na zachodzie Załęże oraz tereny na południe od Drogowej Trasy Średnicowej aż do działek na wschód od ul. Bocheńskiego. I dalej na południe, do autostrady.

Majątek tak ogromny, że trudny do oszacowania. Miliony, setki milionów. Zamierza to odzyskać. To on jest teraz właścicielem spółki Giesche. Tej, która powstała 23 września 2005 roku.

Powołało ją walne zgromadzenie w składzie Marek N. i Jacek S., którzy posiadają większość przedwojennych akcji. Kilka miesięcy potem sąd w Katowicach wpisuje do krajowego rejestru sądowego: Giesche Spółka Akcyjna z siedzibą w Gdyni, kapitał założycielski pół miliona złotych.

Marek N. nie chce zdradzić, skąd ma akcje. Ale ma. I ogłasza: moja firma jest sukcesorką przedwojennej Giesche SA. Spółka - jak jej wielka poprzedniczka - zajmuje się m.in. górnictwem rud żelaza, wydobyciem węgla brunatnego i kamiennego, hutnictwem. Działalności jednak nie prowadzi, bo Marek N. musi najpierw odzyskać jej własność - wszystko, co kiedyś należało do rodu Giesche, a teraz jest własnością skarbu państwa, gminy, prywatnych firm i osób oraz spółdzielni mieszkaniowych.

Prezydent Uszok: - Majątek spółki znacjonalizowano i panu Markowi N. nic się nie należy.

Leszek Pachulski, pełnomocnik odrodzonej Giesche SA: - Spółka nigdy nie została wykreślona z rejestru, a jej mienie zostało znacjonalizowane bezprawnie. Część nieruchomości została jej odebrana na podstawie dekretu o mieniu poniemieckim. Władze polskie wskazały, że to była spółka niemiecka, a to nieprawda, bo była amerykańska.

Amerykanie grają w golfa

Po plebiscycie w 1922 roku część Śląska wraz z największym majątkiem spółki Giesche przypada Polsce. Trudno zarządzać takim majątkiem zza granicy. Właściciele tworzą nową spółkę. Ma się zająć mieniem, które zostało w Polsce. Powstaje Giesche Spółka Akcyjna z siedzibą w Katowicach. To córka spółki Die Bergwerks-Gesellschaft Georg von Giesches Erben z Wrocławia. Ale Giesche SA ma problemy. Polskie władze nakładają wysokie podatki, nie udzielają koncesji, nasyłają kontrole, mnożą trudności administracyjne. Rody Giesche postanawiają więc spółkę sprzedać. Transakcją zainteresowane są dwie firmy amerykańskie: Anakonda Copper Mining Company oraz W.A. Harriman & Company Inc.

W 1926 roku Czesław Klarnet, minister skarbu, oraz Eugeniusz Kwiatkowski, minister przemysłu i handlu, podpisali umowę z Irvingiem Rossim reprezentującym obie amerykańskie spółki. W imieniu polskiego rządu zgodzili się, by rody Giesche sprzedały swoje udziały. Amerykanie zobowiązali się, że będą inwestować w polskiej części Górnego Śląska, a polski rząd zapewnił ulgi podatkowe i pomoc w uzyskiwaniu koncesji. Jeszcze w tym samym roku powstała amerykańska spółka Silesian-American Corporation (SACO). Przejęła cały kapitał Giesche SA i stała się jej jedynym akcjonariuszem.

Kapitał został podzielony na 172 akcje na okaziciela, każda o wartości ówczesnego miliona złotych (porządna kamienica w Katowicach kosztowała wtedy około 200 tys. zł).

Wszystkie akcje zostały zdeponowane w Guaranty Trust Company w Nowym Jorku, a na Śląsku dla urzędników zza oceanu wybudowano nowe willowe osiedle w Giszowcu. Amerykanie kontynuowali dzieło Giesche SA. W Giszowcu kazali wybudować pole golfowe, a zimą na zamarzniętym Stawie Małgorzaty uprawiali curling.

Tajemnica 44 pojemników

II wojna światowa, Niemcy zajmują Polskę. Kontrolę nad spółką przejmuje zarządca Albrecht Jung ustanowiony przez władze III Rzeszy. Nie jest osobą przypadkową - we wrocławskiej spółce-matce jest szefem departamentu prawnego.

Właściciele SACO składają w Stanach Zjednoczonych wniosek o upadłość spółki i czekają na rozwój wypadków, ale wojna zmienia wszystko. Nie mogą już wrócić na Śląsk. W 1946 roku władze Polski Ludowej przejmują majątek prywatnych firm. Giesche SA jest na liście przedsiębiorstw przewidzianych do nacjonalizacji. Amerykanie nie dają za wygraną, chcą odszkodowania, rozpoczynają rokowania. Rozmowy trwają aż do 1960 roku. 16 lipca rządy polski i amerykański podpisują umowę. Odszkodowania za nacjonalizację majątku mają trafić do osób fizycznych i prawnych, które w Polsce utraciły mienie. Polski rząd ma zapłacić 40 mln dolarów, a rząd amerykański ma oddać przedwojenne papiery wartościowe. Spłata zobowiązań została rozłożona na 20 rat po 2 mln dolarów rocznie. Polska część należności spłaca węglem.

Akcje leżą bezpiecznie w sejfach Guaranty Trust Company. W 1948 roku zostają tylko ostemplowane w prawym górnym rogu pieczęcią z datą oraz nazwiskiem konsula polskiego w Nowym Jorku. Stempel miał potwierdzać ważność akcji i stanowić zabezpieczenie Amerykanów w dochodzeniu swych roszczeń.

Polska spłaca akcje aż do 1981 roku, ale już w 1967 roku SACO przekazuje swoje papiery amerykańskiej Komisji do spraw Rozpatrywania Roszczeń Zagranicznych. Komisja zbiera akcje wszystkich amerykańskich przedsiębiorstw znacjonalizowanych w Polsce. 44 pojemniki z papierami wartościowymi trafiają do Polski, w tym wszystkie 172 akcje spółki Giesche SA.

W Ministerstwie Finansów nikt już nie pamięta ani o szczegółach transakcji, ani o sposobie przekazania akcji. Zostały tylko niekompletne dokumenty, np. list do ambasadora Stanów Zjednoczonych w Warszawie podpisany przez przewodniczącego amerykańskiej komisji ds. roszczeń. Z instrukcji wynika, że pojemniki przypłyną do Polski drogą morską i mają zostać niezwłocznie przekazane polskiemu Ministerstwu Finansów. Zachowała się też lista wysyłkowa - spis papierów wartościowych przekazanych przez Amerykanów. Są na niej 172 akcje Giesche SA.

Polski rząd nigdy ich nikomu nie sprzedał ani nie przekazał.

Giesche kontra ABW

Katowice są pełne plotek. Wszyscy już wiedzą o odrodzeniu spółki Giesche SA. Miasto plotkuje: wyrzucą nas z mieszkań, zamkną szkoły i przedszkola. Wykurzą nas stąd.

Dziennikarze pytają: - Co zrobicie z Nikiszowcem?

Marek N.: - Nie mamy jeszcze kompleksowej wizji. Ale właściciele prywatnych mieszkań nie mają się czego bać. Na osiedlach zostaną nam tylko kawałeczki działek.

- To po co wam one?

Marek N.: - Nawet na tym można zarobić.

Prezydent Uszok: - Stanie się tak, ale po moim trupie.

Giesche SA wykupuje ogłoszenie w „Gazecie Wyborczej" i pisze list otwarty do mieszkańców Katowic. Próbuje uspokoić ludzi. Zapewnia, że nie chce likwidować przedszkoli i szpitali.

Zaniepokojeni radni sejmiku województwa śląskiego domagają się, by Sejm uregulował przepisy związane z reprywatyzacją i zmianami własnościowymi po 1945 roku. Zaznaczają, że to żądanie jest efektem roszczeń spółki Giesche wobec nieruchomości na terenie Katowic.

Giesche SA nie przejmuje się. Walczy w sądach o odzyskanie nieruchomości. Pozew dostaje m.in. Hutniczo-Górnicza Spółdzielnia Mieszkaniowa. Giesche chce zwrotu starego domu z ogrodem przy ul. Morawy w Szopienicach.

Sprawy w sądach utykają (bo najpierw musi być przeprowadzone postępowanie administracyjne) albo ciągną się.

Na początku lutego 2010 roku prokuratura wydaje suchy komunikat: późnym wieczorem funkcjonariusze katowickiej ABW zatrzymali w Warszawie i Gdańsku czterech członków zarządu spółki Giesche SA. Zarzucamy im usiłowanie wyłudzenia mienia znacznej wartości

na kwotę co najmniej 341 mln zł. Naszym zdaniem spółka działała na szkodę skarbu państwa. Zatrzymanym grozi od roku do dziesięciu lat więzienia.
Członkowie zarządu Giesche SA po złożeniu wyjaśnień i wpłaceniu poręczenia majątkowego - 15 tys. zł każdy - odpowiadają z wolnej stopy.
Majątek na Kole
Ryszard Kowalczuk ma 80 lat. Jest pułkownikiem Wojska Polskiego w stanie spoczynku, był wykładowcą Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie i jest właścicielem największego w Polsce zbioru historycznych papierów wartościowych. Opowiada: - W skupie makulatury przy ul. Różanej w Warszawie pracowało trzech braci. Jeden z nich już nie żyje, drugi stoczył się przez wódkę, tylko średni może potwierdzić, jak było.
A było tak: w 1981 roku do skupu makulatury przyjechały trzy ciężarówki z papierem. Wśród sterty dokumentów znaleźli pakiet przedwojennych druków. Piękne, rdzawobrązowe, kunsztownie wykonane. Zaciekawił ich napis: Giesche, 1 mln zł. Bracia byli popularni w środowisku kolekcjonerów. Nie takie cudeńka przynosili ze skupu. Pakiecik z akcjami Giesche też uratowali od przemielenia i zanieśli na targ staroci na Kole. - Mieli tam układ z facetem, od którego ja później akcje kupiłem - wspomina Kowalczuk. - Bracia pewnie sprzedali akcje za przysłowiową flaszkę, a ja kupiłem cały komplet za nieduże pieniądze.
Akcje Giesche to dla kolekcjonera prawdziwa gratka. Raz, że to tylko 172 sztuki, dwa, że przed wojną firma była bajecznie bogata. - Cieszyłem się jak dziecko, że je kupiłem. W tamtym czasie po targowisku kręciło się wielu cwaniaków z Zachodu. Skupowali papiery na potęgę - mówi Kowalczuk.
W połowie lat 80. Kowalczuk wystawił swoją kolekcję na Jarmarku Dominikańskim w Gdańsku. To tam poznał Marka N. Sprzedał mu kilka różnych akcji, kilkoma się wymienili. - Marek N. widział moje akcje Giesche. Kilka z nich wystawiłem nawet na Allegro. To, że je mam, nie było żadną tajemnicą - mówi kolekcjoner. - Marek N. łaził za mną, mędził, namawiał, żebym mu akcje sprzedał. Uległem. Jaki głupek ze mnie! Za jedną akcję wziąłem 2 tys. zł, a powinienem sprzedać po 10 tys. Tyle są warte, ale kolekcjonersko, a nie w kontekście odbioru przedwojennego majątku.
Kowalczuk później o akcjach nie myślał. O tym, co z nimi zrobił Marek N., dowiedział się z gazet.
Dowód w bibliotece
Kilka dni po zatrzymaniu przez ABW rozmawiam z Markiem N. - Nie mogę powiedzieć, za ile, ale sto akcji kupiliśmy od Ryszarda Kowalczuka. Podpisał z nami umowę, oświadczając, że jest ich właścicielem. Poinformował nas, że kupił je wcześniej na targowisku na Kole i nie zna źródła ich pochodzenia. Akcje nie były ani przedziurawione, ani oznaczone w sposób, który wskazywałby, że mają wyłącznie wartość kolekcjonerską.
Marek N. przyznaje, że akcje kupował też od kilku innych osób. Ze 172 zgromadził aż 118.
- Pan wie, że rząd polski spłacił Amerykanów? - pytam prezesa Giesche SA.
- Ta umowa nigdy nie została ratyfikowana przez Sejm ani opublikowana w „Monitorze". Została zatajona przed obywatelami. Nie wiedzieliśmy, że została zawarta. W żadnym z dostępnych dokumentów dotyczących majątku spółki władze polskie nie powołują się na zapisy z tego porozumienia. Zarówno w Archiwum Akt Nowych w Warszawie, jak i Archiwum Państwowym w Katowicach nie można się natknąć na jakąkolwiek wzmiankę w tej sprawie - podkreśla N.
Dzwonię do Biblioteki Śląskiej. Bez trudu odnajduję „Zbiór umów międzynarodowych Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej" wydany w 1960 roku przez Polski Instytut Spraw Międzynarodowych. Na stronach 84-87 jest zapis układu między rządem PRL a rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczący roszczeń obywateli Stanów Zjednoczonych.
Za sto akcji Giesche SA Marek N. ze wspólnikami zapłacili Kowalczukowi 200 tys. zł. Na umowie jest jednak suma 20 tys. zł. Skąd taka rozbieżność?

- Marek N. prosił, żebym wykreślił z umowy słowa „historyczne papiery". Nie zgodziłem się. Zapytałem: pan ma prawnika czy prawiczka? Trzeba być durnym, żeby coś takiego wykreślić, bo to bezprawne. Machnąłem ręką, kiedy poprosili mnie, żebym zgodził się wpisać do umowy niższą kwotę ze względu na podatki - mówi Kowalczuk. - Dziwię się Markowi N. Akcje mają stempel konsula w Nowym Jorku. Można się domyślić, że już dawno zostały spłacone. Nie wierzę w jego zapewnienia. To się nie trzyma kupy. Ja też - stosując logikę Marka N. - mogłem wiele spółek reaktywować. Jakiś kretyn w ministerstwie nie upilnował i przez to te wszystkie problemy! Kto wie, co jeszcze z tego dziurawego ministerstwa wyciekło?

Marek N. wciąż działa

W Ministerstwie Finansów nic nie powiedzą. - Pani pyta o procedury związane z przechowywaniem, zabezpieczaniem przedwojennych akcji, a to informacje tajne - mówi Szymon Milczanowski z biura prasowego. - Mogę tylko powiedzieć, że papiery wartościowe przechowuje się w specjalnie wydzielonym pomieszczeniu, zabezpieczonym zgodnie z obowiązującymi procedurami w ramach planu ochrony obiektu.

Zdaniem rzecznika nie ma dowodów, że akcje Giesche były przechowywane w resorcie. - Z dokumentów wynika tylko, że w 1968 roku przedstawiciel ambasady USA miał się skontaktować z pracownikiem ministerstwa, aby przekazać mu te papiery. W archiwum ministerstwa odnaleziono też list przewozowy, są w nim m.in. akcje Giesche SA. Brak jednak potwierdzenia, że dokumenty objęte tym listem przewozowym rzeczywiście zdeponowano w ministerstwie. Nie odnaleziono ani potwierdzenia odbioru przesyłki, ani śladów w spisach zawartości archiwum czy też w dokumentacji dotyczącej przekazywania materiałów archiwalnych poza Ministerstwo Finansów - mówi Milczanowski, rozkładając ręce. - Nie są również znane okoliczności, w jaki sposób akcje te znalazły się w obrocie.

Ministerstwo Gospodarki umorzyło postępowanie administracyjne w sprawie roszczeń spółki Giesche, powołując się m.in. na umowę polsko-amerykańską. - Sprawa zrobiła się głośna, bo Marek N. połaszczył się na zbyt wiele - uważa jeden z prokuratorów.

Mecenas Pachulski: - Spółka Giesche wciąż działa. Nikt i nic nie zatrzyma naszych dalszych działań.

- Wiedział pan, o jaki majątek walczycie? - pytam Marka N.

- Przecież pani mówiłem, że sprawdziłem w internecie.

Interpelacja nr 14714

do ministra sprawiedliwości, ministra spraw wewnętrznych i administracji oraz ministra finansów

w sprawie monitorowania i ochrony interesów ekonomicznych i prawnych państwa przez uprawnione organy w odniesieniu do procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań.

Szanowni Panowie Ministrowie! W ostatnim okresie czasu w ˝Rzeczpospolitej˝ (operacja ˝Akcja˝) oraz w ˝Dzienniku Gazecie Prawnej˝ opublikowane zostały teksty dotyczące znacznego wzrostu reaktywacji na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich polskich przedwojennych przedsiębiorstw. Za procesem reaktywacji często stoją osoby fizyczne i prawne zarówno krajowe, jak i zagraniczne, które nie mają nic wspólnego ze spadkobiercami tychże przedsiębiorstw.

Wskazane powyżej osoby akcje reaktywowanych przedsiębiorstw usiłują wprowadzić na publiczny rynek papierów wartościowych - Newconnect celem uzyskania środków finansowych na prowadzenie procesów sądowych ze Skarbem Państwa o rzekomo utracone mienie przedwojenne, czyli tak naprawdę na walkę z państwem. Uzasadnione wątpliwości

budzi również status podatkowo-skarbowy funkcjonowania i prowadzenia działalności przez reaktywowane przedsiębiorstwa.

Biorąc pod uwagę ustawowe obowiązki związane z ochroną interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa spoczywające na organach i służbach nadzorowanych przez ministra finansów (wywiad skarbowy, UKS), ministra sprawiedliwości (prokuratury apelacyjne, wydziały ds. przestępczości zorganizowanej i korupcji) oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji (CBŚ KGP) wydaje się zasadne, iż powinny one od dłuższego czasu monitorować proceder reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw, podejmowany często w celach dokonania uszczerbku na mieniu Skarbu Państwa.

Mając powyższe na uwadze, uprzejmie zwracamy się z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy organy i służby nadzorowane przez ministra finansów (wywiad skarbowy, UKS), ministra sprawiedliwości (prokuratora generalnego) (prokuratury apelacyjne, wydziały ds. przestępczości zorganizowanej i korupcji) oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji (CBŚ KGP) monitorują i analizują proceder reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych? Jeżeli nie, to dlaczego?
2. Jakie są wyniki i efekty prowadzonego monitoringu oraz analiz?
3. Czy i jakie minister sprawiedliwości (prokurator generalny) podjął działania prawno-legislacyjne w celu uniemożliwienia procesu reaktywacji na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych? Czy stosowne informacje zostały przekazane do sądów gospodarczych - KRS oraz izb notarialnych? Jeżeli jeszcze nie, to dlaczego?
4. Czy biorąc pod uwagę dotychczasowe doniesienia prasowe dotyczące prowadzenia postępowania karnego w sprawie spółki Giesche na Śląsku, organy podległe pod ministra sprawiedliwości (prokuratora generalnego) oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji nie uznają - na podstawie posiadanych informacji - za zasadne wszczynanie kolejnych postępowań karnych przeciwko krajowym i zagranicznym osobom prawnym lub fizycznym o działanie na szkodę interesów ekonomicznych i prawnych państwa? Jeżeli nie, to dlaczego?
5. Czy minister finansów nie powinien wydać polecenia generalnemu inspektorowi kontroli skarbowej, aby w 2010 r. zagadnienia związane z funkcjonowaniem i reaktywowaniem przez krajowe i zagraniczne osoby prawne lub fizyczne na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw nie powinno być przedmiotem wnikliwego i stałego zainteresowania operacyjno-kontrolnego wywiadu skarbowego, jednostki analityki finansowej w MF, jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej oraz organów podatkowych we współpracy z organami i służbami nadzorowanymi przez ministra sprawiedliwości (prokuratora generalnego) oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji (np. CBŚ KGP)? Jeżeli nie, to dlaczego?
6. Z jakich państw, krajów (proszę o wskazanie imienne) wywodzą się akcjonariusze osób prawnych działających w Polsce zajmujących się na szeroką skalę procesem reaktywacji - na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych - przedwojennych polskich przedsiębiorstw i jakie jest stanowisko w tej sprawie ministra sprawiedliwości (prokuratora generalnego), ministra spraw wewnętrznych i administracji oraz ministra finansów (generalnego inspektora informacji finansowej)?

   Z poważaniem Posłowie Zbigniew Kozak i Leonard Krasulski

   Warszawa, dnia 18 lutego 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów
na interpelację nr 14714

w sprawie monitorowania i ochrony interesów ekonomicznych i prawnych państwa przez uprawnione organy w odniesieniu do procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację posłów Zbigniewa Kozaka i Leonarda Krasulskiego w sprawie monitorowania i ochrony interesów ekonomicznych i prawnych państwa przez uprawnione organy w odniesieniu do procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań, przesłaną za pismem z dnia 26 lutego 2010 r. nr SPS-023-14714/10, uprzejmie informuję, co następuje.

Na wstępie pragnę zauważyć, iż sprawa dotycząca prób podejmowania przez posiadaczy historyczno-kolekcjonerskich akcji przedwojennych polskich przedsiębiorstw pozaprawnych działań zmierzających do reaktywacji tych przedsiębiorstw w celu dochodzenia odszkodowań od Skarbu Państwa za znacjonalizowane mienie tych przedsiębiorstw znana jest mi z publikacji prasowych w kontekście roszczeń odszkodowawczych władz reaktywowanej spółki Giesche SA z siedzibą w Gdyni.

Według informacji prasowych opisaną sprawą zajmuje się obecnie Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Ministerstwo Gospodarki.

Na obecnym etapie przedmiotowa sprawa nie mieści się w zakresie właściwości podległych mi jednostek kontroli skarbowej oraz informacji finansowej.

Do zakresu właściwości kontroli skarbowej, określonego w art. 2 i 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.), należy bowiem zapewnienie skuteczności wykonywania zobowiązań podatkowych i innych należności stanowiących dochód budżetu państwa lub państwowych funduszy celowych. Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505, z późn. zm.) generalny inspektor informacji finansowej jest organem właściwym w sprawach przeciwdziałania praniu brudnych pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Z doniesień prasowych wynika natomiast, że osobom, które domagały się zwrotu przedwojennego majątku spółki Giesche SA lub odszkodowania za utracony majątek tej spółki Prokuratura Okręgowa w Tarnobrzegu postawiła zarzut ˝usiłowania wyłudzenia na szkodę Skarbu Państwa˝. Zapobieganie i zwalczanie tego typu przestępstw nie leży w zakresie działania podległych mi jednostek, lecz właściwych organów ścigania.

Kontrola skarbowa, reprezentowana przez jednostki wywiadu skarbowego i organy kontroli skarbowej, gotowa jest podjąć ustawowe czynności wobec osób zaangażowanych w tego typu działania, ale dopiero w momencie ujawnienia się w sprawie aspektu podatkowego. W chwili, gdy ujawnione zostaną informacje wskazujące na popełnienie przez te osoby przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu polegającego na praniu brudnych pieniędzy, w sprawę mógłby zaangażować się również generalny inspektor informacji finansowej.

Z poważaniem

Podsekretarz stanu

Andrzej Parafianowicz

Warszawa, dnia 19 marca 2010 r.

Odpowiedź prokuratora krajowego, zastępcy prokuratora generalnego
na interpelację nr 14714
w sprawie monitorowania i ochrony interesów ekonomicznych i prawnych państwa przez uprawnione organy w odniesieniu do procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań

Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na interpelację panów posłów Zbigniewa Kozaka i Leonarda Krasulskiego z dnia 18 lutego 2010 r. w sprawie monitorowania i ochrony interesów ekonomicznych i prawnych państwa przez uprawnione organy w odniesieniu do procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań, przekazaną m.in. ministrowi sprawiedliwości prokuratorowi generalnemu pismem z dnia 26 lutego 2010 r. o sygnaturze SPS-023-14714/10, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Odpowiadając na pierwsze cztery pytania przedstawione w interpelacji, w zakresie dotyczącym ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego, uprzejmie informuję Pana Marszałka, iż kwestia tzw. reaktywacji przedwojennych polskich przedsiębiorstw jest przedmiotem zainteresowania zarówno Prokuratury Krajowej, jak i Departamentu Legislacyjno-Prawnego oraz Departamentu Sądów Powszechnych w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Z informacji przedstawionej przez poszczególnych prokuratorów apelacyjnych wynika, że aktualnie jedynie Prokuratura Okręgowa w Tarnobrzegu prowadzi śledztwo, którego przedmiotem jest reaktywacja przedwojennego polskiego przedsiębiorstwa na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich.

Przedmiotowe śledztwo, prowadzone pod sygnaturą akt VI Ds 7/08, dotyczy spółki akcyjnej Giesche i jej roszczeń majątkowych zgłaszanych m. in. wobec Skarbu Państwa.

W toku dotychczasowego postępowania pięciu osobom (obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej) przedstawiono zarzuty usiłowania wyłudzenia mienia znacznej wartości na szkodę Skarbu Państwa, miasta Katowice, Katowickiego Holdingu Węglowego SA i Hutniczo-Górniczej Spółdzielni Mieszkaniowej w Katowicach, tj. o czyny z art. 13 § 1 K.k. w zw. z art. 286 § 1 K.k. w zw. z art. 294 § 1 K.k. i w zw. z art. 12 K.k.

Działanie przestępcze podejrzanych w tej sprawie polegało na stwarzaniu oszukańczego mechanizmu poprzez przedstawianie się przed organami władzy sądowniczej i administracyjnej jako sukcesorzy praw majątkowych z akcji na okaziciela przedwojennej spółki Giesche, którzy zamierzają prowadzić działalność gospodarczą i inwestować na terenie Śląska.

Jednak w rzeczywistości nabyli oni akcje tej spółki od kolekcjonerów historycznych papierów wartościowych i, wykorzystując fakt, że spółka Giesche nie została wykreślona z przedwojennego rejestru handlowego, doprowadzili do zarejestrowania jej w obecnym Krajowym Rejestrze Sądowym.

Aktualnie właściwa prokuratura skierowała do Sądu Rejonowego w Katowicach Wydział XIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego skargę o wznowienie postępowania o wpis do Rejestru Przedsiębiorstw Spółki Giesche SA.

Przedmiotowe śledztwo objęte zostało zwierzchnim nadzorem służbowym Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie i pozostaje w zainteresowaniu Biura Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej.

Poza wskazanym wyżej śledztwem nie prowadzono postępowań karnych związanych z przedmiotem interpelacji, gdyż nie odnotowano innych informacji uzasadniających powzięcie podejrzenia o możliwości zaistnienia przestępstw związanych z reaktywowaniem polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych.

Niezależnie od omówionego wyżej postępowania karnego prokuratura podejmuje także działania pozakarne.

W związku z pojawiającymi się publikacjami o nieprawidłowościach mających postać naruszeń prawa, występujących podczas reaktywowania działalności przedwojennych spółek prawa handlowego, pismem zastępcy prokuratora generalnego z dnia 9 marca 2010 r. zobowiązano wszystkich prokuratorów apelacyjnych do następujących działań:

- ustalenia w sądach rejonowych (opiekuńczych) czy aktualnie toczą się postępowania z wniosku akcjonariusza (udziałowca) spółki o ustanowienie dla niej kuratora z powodu braku organów uprawnionych do działania i niemożności prowadzenia spraw,
- ustalenia w sądach rejestrowych (wydziałach gospodarczych - KRS) czy prowadzone są postępowania z wniosku akcjonariusza (udziałowca) o wpisanie spółki do Krajowego Rejestru Sądowego (lub przerejestrowanie), ewentualnie czy prowadzone są postępowania (w trybie art. 26 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym) w przedmiocie ustanowienia dla spółki kuratora,
- w razie stwierdzenia - na podstawie akt sprawy - że postępowania, o których wyżej mowa, dotyczą spółek kapitałowych zawiązanych w okresie przed dniem 1 września 1939 r. zapewnienia zgłoszenia, w trybie art. 7 K.p.c. i 60 K.p.c., udziału prokuratora w tych postępowaniach.

Zobowiązano również prokuratorów apelacyjnych do bieżącego i stałego monitorowania wpływu takich spraw do sądów rejonowych (opiekuńczych, rejestrowych) celem każdorazowego rozważenia możliwości i potrzeb udziału prokuratora w tych postępowaniach.

Jednocześnie informacyjnie podaję, że Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury, wspólnie z Komisją Nadzoru Finansowego, zorganizowała szkolenie zawodowe dla sędziów i prokuratorów na temat przerejestrowywania przedwojennych spółek.

W programie tego szkolenia przewidziano m.in. omówienie projektowanych rozwiązań prawnych dotyczących tej problematyki oraz udziału prokuratora w postępowaniu rejestrowym.

Odnosząc się do pytania zawartego w punkcie trzecim interpelacji, uprzejmie informuję Pana Marszałka, iż kwestie związane z reaktywowaniem przedwojennych spółek prawa handlowego były przedmiotem prac legislacyjnych prowadzonych w Ministerstwie Sprawiedliwości przy udziale Ministerstwa Gospodarki.

Prace te zostały zainicjowane pismem ministra gospodarki z dnia 31 października 2008 r. skierowanym do ministra sprawiedliwości, w którym sygnalizowano przypadki nieprawidłowej reaktywacji przedwojennych spółek prawa handlowego w celu uzyskania od Skarbu Państwa odszkodowań za przeprowadzoną nacjonalizację przemysłu.

W następstwie tego pisma minister sprawiedliwości wystąpił do Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego z prośbą o opinię oraz ewentualne przygotowanie propozycji rozwiązań prawnych. Przedmiotowa opinia została przesłana do Ministerstwa Gospodarki. Na bazie propozycji komisji zostały opracowane - przez resort sprawiedliwości oraz przez resort gospodarki - dwa zbliżone projekty ustaw zmieniających ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770, z późn. zm.).

W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości projekty wymagały szeregu konsultacji z uwagi na wątpliwości co do zgodności projektowanych przepisów z konstytucją, jak i z prawem Unii Europejskiej.

Wstępny projekt Ministerstwa Sprawiedliwości był konsultowany ponownie z Komisją Kodyfikacyjną Prawa Cywilnego, Rządowym Centrum Legislacji, Urzędem Integracji Europejskiej oraz Prokuratorią Generalną Skarbu Państwa. W dniu 13 lipca 2009 r. minister gospodarki przedłożył ministrowi sprawiedliwości do konsultacji swój projekt nowelizacji ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym. W dniu 15 października 2009 r. projekt, przygotowany w resorcie gospodarki, został przedłożony do rozpatrzenia przez komitet Rady Ministrów. W związku z licznymi wątpliwościami komitet Rady Ministrów powołał zespół roboczy pod przewodnictwem ministra sprawiedliwości i ministra gospodarki w celu wypracowania wspólnych rozwiązań prawnych.

W dniu 19 października 2009 r. zespół roboczy - przy udziale Prokuratorii Generalnej SP - przygotował nową wersję projektu ustawy o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, uwzględniającą wszystkie dotychczasowe zastrzeżenia.
Przygotowany projekt przewiduje ograniczenie możliwości posługiwania się przez podmioty nieprzerejestrowane do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) dokumentami z dawnych rejestrów, poprzedzających utworzenie KRS, tylko do postępowania w celu rejestracji w KRS lub do dochodzenia i zaspokojenia roszczeń od tych podmiotów. Nadto projekt poszerzył kognicję sądów rejestrowych w sprawach o wpis do rejestru, w szczególności sąd powinien zbadać spełnienie wymogów dotyczących rejestracji i umarzania niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. Poszerzony zakres badania okoliczności ponownego podjęcia działalności przez spółki przedwojenne znajdzie zastosowanie również w przypadku wznowienia postępowania o wpis do KRS. W postępowaniu rejestrowym zapewnia się aktywny udział prokuratora, co powinno stanowić dodatkową gwarancję prawidłowości reaktywacji spółek. Projekt ten został przyjęty przez Radę Ministrów na posiedzeniu w dniu 29 grudnia 2009 r. i aktualnie jest przedmiotem prac parlamentarnych.
Z poważaniem
Prokurator krajowy, zastępca prokuratora generalnego
Edward Zalewski, Warszawa, dnia 22 marca 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji - z upoważnienia ministra -
na interpelację nr 14714
w sprawie monitorowania i ochrony interesów ekonomicznych i prawnych państwa przez uprawnione organy w odniesieniu do procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań
Szanowny Panie Marszałku! W nawiązaniu do pisma z dnia 26 lutego 2010 r. (sygn. SPS-023-14714/10) przekazującego interpelację posłów na Sejm RP pana Zbigniewa Kozaka i pana Leonarda Krasulskiego z dnia 18 lutego 2010 r. w sprawie monitorowania i ochrony interesów ekonomicznych i prawnych państwa przez uprawnione organy w odniesieniu do procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań uprzejmie przedstawiam informacje odnoszące się do kwestii pozostających w zakresie właściwości ministra spraw wewnętrznych i administracji.
Na wstępie warto wskazać na opracowany przez Komisję Nadzoru Finansowego dokument pn. ˝Analiza implikacji dla rynku kapitałowego oraz interesów ekonomicznych Skarbu Państwa wynikających z˝reaktywacji˝spółek przedwojennych˝. Według powyższego opracowania istnieje realne ryzyko naruszenia istotnych interesów Skarbu Państwa poprzez niekontrolowany proces rejestracji w KRS spółek przez osoby, które nabywają dokumenty akcji na rynku kolekcjonerskim. Dotyczy to podmiotów gospodarczych, których majątek po II wojnie światowej został znacjonalizowany, natomiast spółki nie zostały wykreślone z rejestru handlowego.
Opisana przez KNF praktyka wskazuje, iż fizyczne posiadanie nawet minimalnej ilości akcji (0,003%) pozwala na reaktywację takiego podmiotu. Brak mechanizmów kontrolnych do weryfikacji procesu reaktywacji może powodować, iż wąska grupa osób z rynku kolekcjonerskiego w sposób zorganizowany będzie odtwarzała przedwojenne spółki, które posiadają znaczne roszczenia majątkowe w stosunku do Skarbu Państwa (nieruchomości ziemskie, zakłady przemysłowe etc.). W wyniku opisanego wyżej sposobu działania zakup

eksponatów numizmatycznych wiąże się z jednoczesnym uzyskaniem praw korporacyjnych, które uprawniają do udziału w walnym zgromadzeniu akcjonariuszy.

W związku z powyższym w dniu 30 grudnia 2009 r. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji odbyło się spotkanie robocze poświęcone potencjalnemu zagrożeniu interesów ekonomicznych Skarbu Państwa, w którym uczestniczyli przedstawiciele Komisji Nadzoru Finansowego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Skarbu Państwa, Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Komendy Głównej Policji.

Celem spotkania było wypracowanie katalogu działań możliwych do podjęcia przez właściwe instytucje państwowe i kontrolne w zakresie weryfikacji postępowań rejestrowych dotyczących reaktywowanych spółek oraz uregulowania statusu papierów wartościowych zdeponowanych w instytucjach rządowych lub innych państwowych jednostkach organizacyjnych i korzystania z uprawnień korporacyjnych z nich wynikających, w szczególności na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy spółek, które są obecnie reaktywowane.

Uczestnicy przedmiotowego spotkania zobowiązali się do realizacji poniższych wniosków:

1) organizacji specjalistycznych szkoleń dla funkcjonariuszy ABW, Policji i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także prokuratorów, sędziów (referendarzy) sądów rejestrowych i rodzinnych oraz przedstawicieli innych podmiotów (Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, Ministerstwo Gospodarki) w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu przejmowaniu majątku Skarbu Państwa poprzez reaktywacje przedwojennych przedsiębiorstw;
2) wskazania wojewodom na proceder nielegalnego przejmowania majątku Skarbu Państwa (przedmiotowe zagadnienie może zostać poruszone np. podczas obrad konwentu wojewodów), jak również za pośrednictwem urzędów wojewódzkich organom samorządu terytorialnego - przede wszystkim starostom;
3) wystąpienia do starostów - za pośrednictwem wojewodów - o udzielenie informacji o sprawach związanych z odzyskiwaniem nieruchomości (sprawy windykacyjne, o uzgodnienie treści księgi wieczystej, o ustalenie i o wpis do księgi wieczystej) przez reaktywowane spółki;
4) monitorowania prac parlamentarnych nad zmianą ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j.: Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186, z późn. zm.) pod kątem wydłużenia 2-letniego okresu kontroli prawidłowości procesu rejestrowego;
5) przygotowania przez MSWiA propozycji zmiany Kodeksu postępowania administracyjnego odnośnie ograniczenia okresu roszczeń w stosunku do Skarbu Państwa, osób lub spadkobierców osób objętych nacjonalizacją;
6) podjęcia przez CBA i ABW działań mających na celu niedopuszczenie do wystąpienia zjawisk korupcyjnych w trakcie prac nad projektem zmiany ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym;
7) podjęcia działań mających na celu monitorowanie środowiska osób specjalizujących się w reaktywowaniu spółek przedwojennych oraz bezprawnym przejmowaniu ich majątku;
8) kontynuowania czynności służących dalszemu zacieśnianiu współpracy poszczególnych służb i instytucji w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu przejmowaniu majątku Skarbu Państwa poprzez reaktywacje przedwojennych przedsiębiorstw.

Realizując powyższe zobowiązania, Biuro Kryminalne Komendy Głównej Policji wspólnie z Centralnym Biurem Śledczym KGP zorganizowało w dniach 11-12 marca 2010 r. wspólne szkolenie dotyczące przeciwdziałania nielegalnemu przejmowaniu majątku Skarbu Państwa poprzez „reaktywację przedwojennych przedsiębiorstw. W charakterze prelegentów uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Gospodarki,

Komisji Nadzoru Finansowego, Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
Wymienione przedsięwzięcie skierowane było do kadry kierowniczej pionu do walki z przestępczością gospodarczą i korupcją komend wojewódzkich/stołecznej Policji oraz zarządów terenowych Centralnego Biura Śledczego KGP.
W trakcie przedmiotowego szkolenia omówiono następujące zagadnienia:
- proces wykrywczy w sprawie reaktywacji jednej ze spółek i ewentualne nieprawidłowości, jakie mogą w tym procesie następować;
- uprawnienia prokuratora w świetle przepisów ustawy o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym i przepisów Kodeksu postępowania cywilnego w procesie ˝reaktywacji˝ spółki;
- układy indemnizacyjne w świetle reaktywacji przedwojennych spółek;
- informacje o dawnych papierach wartościowych oraz ewentualnych tytułach odszkodowania dla reaktywowanych spółek;
- oferta publiczna oraz notowania na zorganizowanym rynku kapitałowym.
Warto podkreślić, że w powyższych sprawach zasadnym wydaje się podjęcie działań profilaktyczno-szkoleniowych, stosownie do uzgodnień poczynionych w dniu 30 grudnia 2009 r. przez uczestników spotkania w MSWiA - przede wszystkim z Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Sprawiedliwości w zakresie czynności szkoleniowych pracowników administracji sądowej, sądów rejestrowych oraz administracji rządowej i samorządowej.
Problematycznym może być również zagadnienie związane z przechowywaniem dokumentów akcji przedwojennych przedsiębiorstw w depozytach Ministerstwa Finansów, Narodowego Banku Polskiego oraz Banku Gospodarstwa Krajowego, które nie zostały zinwentaryzowane. Wiedza dotycząca posiadanych przez Skarb Państwa aktywów w postaci akcji przedwojennych przedsiębiorstw jest istotna z punktu widzenia ewentualnych działań organów ścigania.
Jednocześnie pragnę wskazać, że z przedstawionych przez Komendę Główną Policji informacji wynika, że sprawą nieprawidłowości przy reaktywacji spółki Giesche SA oraz usiłowania zwrotu majątku od Skarbu Państwa zajmuje się Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Prokuratura Okręgowa w Tarnobrzegu.
Ponadto uprzejmie informuję, że w Ministerstwie Gospodarki opracowano projekt ustawy o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, który po uzgodnieniach międzyresortowych został skierowany do Sejmu RP (druk nr 2684). Z powyższego projektu wynika zaostrzenie procedur przy reaktywowaniu przedwojennych spółek polegające m.in. na tym, iż:
- reaktywowanie takiej spółki nastąpi poprzez ewentualne ustanowienie kuratora w trybie Kodeksu cywilnego przez sędziego z sądu rejestrowego KRS, a nie, jak dotychczas, przez sędziego z sądów rejonowych - wydziału rodzinnego i opiekuńczego;
- na mocy nowelizacji ustawy będzie możliwe ponowne zbadanie i wznowienie procedur rejestrowych spółek, co do których nastąpił prawomocny wpis do KRS (na wniosek prokuratora);
- w odniesieniu do spółek kapitałowych sędzia sądu rejestrowego KRS zbada prawidłowość zwołania zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia oraz powołania składów osobowych organów tych spółek, prawidłowość nabycia lub objęcia udziałów albo akcji, a w szczególności spełnienie wymogów dotyczących rejestracji i umarzania niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.;
- o złożeniu przez podmiot wniosku o wpis do KRS sąd rejestrowy zawiadamia prokuratora. Prokurator wstępuje do postępowania w przypadku spółek zawiązanych przed 1 września 1939 r.

Podkreślić należy, iż przyjęcie powyższych rozwiązań ustawodawczych wprowadzających możliwość udziału prokuratora w procesie reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw istotnie i należycie zabezpieczy ten proces, a także wpłynie na wyeliminowanie ewentualnych patologii.
Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Adam Rapacki
Warszawa, dnia 22 marca 2010 r.

Interpelacja nr 15358
do ministra gospodarki, ministra obrony narodowej oraz ministra skarbu państwa
w sprawie procederu reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw

Szanowni Panowie Ministrowie! W ostatnim czasie media prasowe (˝Dziennik˝, ˝Gazeta Prawna˝ oraz ˝Rzeczpospolita˝) oraz telewizyjne (TVP 1, program z dnia 10 marca 2010 r. ˝Misja specjalna˝) wskazują na istnienie poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego oraz dla interesów ekonomicznych i prawnych państwa związanych z reaktywacją na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw, zajmujących się produkcją zarówno cywilną, jak i wojskową (np. reaktywowane Zakłady Amunicyjne Pocisk SA z siedzibą w Warszawie).

Zakłady Amunicyjne Pocisk SA z siedzibą w Warszawie w okresie przedwojennym jako spółka państwowa zajmowała się produkcją amunicji do broni strzeleckiej i artyleryjskiej oraz materiałów wybuchowych dla celów wojskowych.

Z obecnych zapisów zawartych w KRS (nr 0000321388) Zakładów Amunicyjnych Pocisk SA z siedzibą w Warszawie wynika, iż nadal posiada ona w profilu swojego działania produkcję broni, amunicji i materiałów wybuchowych.

Pragniemy zauważyć, iż osoby fizyczne i prawne zajmujące się tym procederem w następstwie reaktywowania przedwojennych przedsiębiorstw często występują z żądaniami wypłaty im znacznego kwotowo odszkodowania finansowego z tytułu rzekomej utraty mienia nieruchomego posiadanego przez te przedsiębiorstwa przed II wojną światową. Niestety, tym fikcyjnym spadkobiercom udaje się często odzyskać nieruchomości posiadane przed II wojną światową przez reaktywowane przedsiębiorstwa.

Mając na uwadze ustawowe zadania spoczywające na kierowanych przez Panów Ministrów organach administracji państwowych, uprzejmie prosimy o następujące informacje:

1. Czy zdaniem Panów Ministrów przedwojenne prywatne lub państwowe przedsiębiorstwa reaktywowane przez prywatne osoby fizyczne lub prywatne osoby prawne (zarządzane m.in. przez cudzoziemców lub będące współwłasnością zagranicznych osób prawnych) były w latach 20.-30. XX w. właścicielami znacznych terenów miejskich oraz przemysłowych, które to obecnie mogą mieć duże znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa i obronności państwa ze względu na to, że na nich lub obok nich znajdować się mogą budynki lub urządzenia służące zapewnieniu bezpieczeństwa i obronności państwa (np. Zakłady Amunicyjne Pocisk SA z siedzibą w Warszawie) lub budynki administracji rządowej?
2. Czy dopuszczalne dla bezpieczeństwa wewnętrznego jest posiadanie w KRS przez reaktywowaną przedwojenną spółkę Zakłady Amunicyjne Pocisk SA z siedzibą w Warszawie wpisu, iż posiada ona obecnie w zakresie swojego działania produkcję broni, amunicji i materiałów wybuchowych?

3. Czy jakikolwiek związek z procederem reaktywacji przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych mają osoby powiązane kapitałowo lub personalnie ze spółką Prokom SA oraz ze spółką Sovereign Capital SA?
4. Czy akcjonariat podmiotów zajmujących się procederem reaktywacji przedwojennych polskich przedsiębiorstw, w tym m.in. Zakładów Amunicyjnych Pocisk SA z siedzibą w Warszawie, zawiera podmioty mające status zagranicznych osób prawnych? W jakich krajach jest ich siedziba macierzysta i jakie jest Panów Ministrów stanowisko w tej sprawie, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo wewnętrzne państwa?
5. Czy w związku z powyższym pkt 4 podległe Panom Ministrom organy oraz służby, właściwe w sprawach wewnętrznych, jak również zagranicznych, powinny otrzymać polecenie stałego monitorowania procederu związanego z reaktywowaniem na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw, w tym o profilu zbrojeniowym, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa wewnętrznego i obronności państwa oraz ochronę interesów ekonomiczno-prawnych Skarbu Państwa? Jeżeli nie, to dlaczego?
6. Czy Panowie Ministrowie posiadają imienny wykaz reaktywowanych przedwojennych polskich przedsiębiorstw? Prosimy o przedstawienie go nam.
7. Jakie, komu i na jakich zasadach zostały przekazane na podstawie przedwojennych akcji kolekcjonersko-historycznych atrakcyjne nieruchomości związane z Pierwszym Polskim Towarzystwem Kąpieli Morskich SA z siedzibą w Gdyni? Czy miały one znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego i obronności państwa?
8. Jakie negatywne znaczenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego państwa mają działania podejmowane przez reaktywowane spółki Giesche SA oraz Lilpop SA?
9. Jakie działania - w zakresie swojej właściwości podejmują kierowane przez Panów Ministrów organy administracji państwowej w celu przeciwdziałania procederowi wyłudzania od Skarbu Państwa przez reaktywowane przedwojenne przedsiębiorstwa nienależnych odszkodowań i nieruchomości?
10. Jakie ekonomiczne straty może ponieść Skarb Państwa w wyniku procederu wyłudzania przez reaktywowane przedwojenne przedsiębiorstwa nienależnych odszkodowań finansowych oraz nieruchomości?
11. Czy zdaniem Panów Ministrów z procederem masowego reaktywowania, na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych, przedwojennych polskich przedsiębiorstw, w tym również o profilu zbrojeniowym, mogą mieć również związek osoby fizyczne wywodzące się z byłych cywilnych lub wojskowych służb specjalnych PRL albo osoby fizyczne związane krajowymi lub międzynarodowymi zorganizowanymi grupami lub związkami przestępczymi?

Z poważaniem
Poseł Zbigniew Kozak oraz grupa posłów Warszawa, dnia 18 marca 2010 r.

Odpowiedź ministra gospodarki
na interpelację nr 15358
w sprawie procederu reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw

Odpowiadając na interpelację panów posłów Zbigniewa Kozaka, Antoniego Macierewicza i Leonarda Krasulskiego, przesłaną przy piśmie z dnia 31 marca br., znak: SPS-023-15358/10, dotyczącą procederu reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw, odnosząc się do pytań panów posłów, uprzejmie informuję, co następuje.
Odpowiadając na pytanie 1., należy zauważyć, iż niewątpliwie przedwojenne osoby prawne były właścicielami nieruchomości o znacznej wartości, znajdujących się na terenie całego

kraju (nierzadko w centralnej części dużych miast), co stanowi motywację osób ubiegających się o ich zwrot bądź odszkodowanie, w szczególności w związku z dużym wzrostem cen nieruchomości po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej. Ministerstwu Gospodarki znane są przy tym przypadki, w których nieruchomości znacjonalizowane wraz z przedsiębiorstwami aktualnie wykorzystywane są na cele administracji rządowej (np. Towarzystwo Żeglugowe Bergtrans sp. z o.o. w Gdyni).

Odnosząc się do pytania 2., należy wskazać, iż organem właściwym do zajęcia stanowiska w tym przedmiocie jest minister spraw wewnętrznych i administracji, który udziela koncesji w zakresie wytwarzania i obrotu bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

W związku z pytaniem 3. wyjaśniamy, że w Ministerstwie Gospodarki nie są rozpatrywane żadne wnioski dotyczące roszczeń osób powiązanych kapitałowo lub personalnie ze spółką Prokom S.A. Natomiast odnośnie do spółki Sovereign Capital SA należy wskazać, iż jest nam ona znana wyłącznie z enuncjacji prasowych, z których wynika, iż prezes tej spółki jest udziałowcem kilku reaktywowanych spółek. Powyższe informacje nie mogą być jednak przez ministra gospodarki weryfikowane w oparciu o dokumenty, które może on gromadzić w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji nacjonalizacyjnych.

Odpowiadając na pytanie 4., należy stwierdzić, iż w ramach realizacji zadań związanych z oceną legalności decyzji nacjonalizacyjnych nie ustalono, by akcjonariat podmiotów zajmujących się procederem reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw posiadał status zagranicznych osób prawnych.

Jednocześnie należy podkreślić, iż Zakłady Amunicyjne Pocisk SA z siedzibą w Warszawie nie wystąpiły do ministra gospodarki z roszczeniami dotyczącymi znacjonalizowanego po II wojnie światowej mienia.

Ustosunkowując się do pytania 5., należy podkreślić, że Ministerstwo Gospodarki, mając w szczególności na uwadze upowszechnianie się procederu wykorzystywania przedwojennych spółek do dochodzenia odszkodowań przez osoby nieuprawnione, uznaje za właściwe, by w sprawach wszczynanych przez spółki, co do prawidłowości reaktywacji których istnieją wątpliwości, zawiadamiane były służby bezpieczeństwa państwa.

W zakresie pytania 6. informujemy, iż Ministerstwo Gospodarki nie posiada imiennego wykazu reaktywowanych spółek. Organem właściwym do udzielenia informacji w tym zakresie jest minister sprawiedliwości jako sprawujący nadzór nad Krajowym Rejestrem Sądowym. Tym niemniej w Ministerstwie Gospodarki sporządzono wykaz przedwojennych spółek, które wystąpiły do ministra gospodarki (względnie jego poprzedników prawnych) z roszczeniami odnośnie do przejętego na własność państwa, na podstawie dekretów i ustaw nacjonalizacyjnych, mienia. W załączeniu przekazujemy kopię wykazu do wiadomości*).

Ustosunkowując się do pytania 7., należy wskazać, iż - jak wynika z prowadzonego w Ministerstwie Gospodarki rejestru wniosków reprywatyzacyjnych - zarówno przed ministrem gospodarki, jak i jego poprzednikami prawnymi nie toczyło się postępowanie dotyczące roszczeń spółki Pierwsze Towarzystwo Kąpieli Morskich SA z siedzibą w Gdyni, a tym samym nie są nam znane okoliczności dotyczące ewentualnego zwrotu nieruchomości związanych z tą spółką.

W zakresie dotyczącym pytania 8. należy wyjaśnić, iż niewątpliwie ze względu na wielkość roszczeń spółki Giesche SA z siedzibą w Gdyni podejmowane przez nią działania mogą stanowić istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego, a w szczególności interesów majątkowych Skarbu Państwa.

Odnosząc się natomiast do spółki Lilpop SA, należy wskazać, że w Ministerstwie Gospodarki nie stwierdzono, aby podjęte zostały działania zmierzające do odzyskania znacjonalizowanego majątku przez ww. spółkę.

Odnosząc się do pytania 9., informujemy, że Ministerstwo Gospodarki wystąpiło z inicjatywą legislacyjną w przedmiocie nowelizacji ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, której celem jest m.in. poszerzenie kompetencji sądów rejestrowych dokonujących wpisów dawnych spółek do Krajowego Rejestru Sądowego, co pozwoli na weryfikację okoliczności niestanowiących dotychczas przedmiotu badania w postępowaniu przed sądem rejestrowym, a tym samym przyczyni się do zapewnienia prawidłowości procesu reaktywacji przedwojennych spółek.
W związku z pytaniem 10. należy podkreślić, iż proceder dochodzenia roszczeń przez osoby nieuprawnione ma istotny wpływ na interesy finansowe Skarbu Państwa. Zwrot znacjonalizowanych wraz z przedsiębiorstwami nieruchomości, zlokalizowanych niejednokrotnie w centrach dużych miast, negatywnie wpływa na substrat majątkowy Skarbu Państwa, a wypłaty odszkodowań zasądzonych przez sądy mogą spowodować zmniejszenie środków finansowych Funduszu Reprywatyzacyjnego, z którego finansowane są przedmiotowe roszczenia.
Ustosunkowując się do pytania 11., wyjaśniamy, że takie okoliczności nie są nam znane, tym niemniej należy podkreślić, iż przedsiębiorstwa zbrojeniowe nie występują z roszczeniami do Ministerstwa Gospodarki.
Minister
Waldemar Pawlak
Warszawa, dnia 20 kwietnia 2010 r.

Odpowiedź ministra obrony narodowej
na interpelację nr 15358
w sprawie procederu reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw
Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka oraz grupy posłów w sprawie procederu reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw (SPS-023-15358/10), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień w zakresie kompetencji resortu obrony narodowej.
Obecny stan prawny regulujący problematykę obrotu nieruchomościami ogranicza możliwość dowolnego rozporządzania (sprzedaż, najem, dzierżawa, użyczenie) nieruchomościami sąsiadującymi z nieruchomościami Skarbu Państwa będącymi w zarządzie Ministerstwa Obrony Narodowej. Ponadto zmiana planu zagospodarowania przestrzennego wymaga w takim przypadku zgody ministra obrony narodowej. Aktualnie resort obrony narodowej nie posiada informacji na temat lokalizacji nieruchomości związanych z budynkami administracji rządowej lub terenami wykorzystywanymi na cele bezpieczeństwa i obronności państwa, które byłyby zlokalizowane na lub też w bezpośrednim sąsiedztwie terenów mogących być przedmiotem roszczeń reaktywowanych spółek. W przypadku jednak powyższych działań konieczne jest poinformowanie o nich Ministerstwa Obrony Narodowej, ponieważ - jak już wspomniano - tego rodzaju zmiany nie są możliwe bez zgody ministra obrony narodowej, co wynika z przepisów ustaw z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, ze zm.) oraz z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, ze zm.).
Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym możliwe jest wyłącznie w przypadku posiadania ważnej koncesji wydanej przez ministra spraw wewnętrznych i administracji. Samo zadeklarowanie zakresu prowadzonej działalności jako produkcji uzbrojenia i sprzętu wojskowego nie upoważnia do jej prowadzenia. Wydana koncesja ma określony okres ważności i jest przyznawana

konkretnym osobom reprezentującym dany podmiot, a ponadto musi być ona aktualizowania w przypadku zmiany przesłanek mających znaczenie przy jej wydawaniu, zgodnie z ustawą z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, ze zm.).
W odniesieniu do kwestii ewentualnego powierzenia monitorowania działalności, której dotyczy interpelacja, podległym resortowi obrony narodowej organom i służbom, uprzejmie informuję, że w mojej ocenie podjęcie działań przez jednostki organizacyjne resortu, a także Służbę Kontrwywiadu Wojskowego i Służbę Wywiadu Wojskowego należy uznać za zasadne. Wynika to ze skali zjawiska oraz prawdopodobieństwa wystąpienia w przyszłości podobnych przypadków reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw.
Resort obrony narodowej nie dysponuje informacjami na temat procederu wyłudzania od Skarbu Państwa nienależnych odszkodowań i nieruchomości przez reaktywowane przedwojenne przedsiębiorstwa. Ministerstwo Obrony Narodowej podjęło jednak działania mające na celu ustalenie, czy w księgach wieczystych nieruchomości będących w zarządzie resortu obrony narodowej znajdują się wpisy dotyczące roszczeń z wykorzystaniem przedwojennych papierów wartościowych lub też prób takich działań.
Pozostałe szczegółowe kwestie zawarte w przedmiotowej interpelacji pozostają poza zakresem właściwości resortu obrony narodowej.
Przedstawiając powyższe wyjaśnienia, pozostaję w przekonaniu, że uzna je Pan Marszałek za wystarczające.
Łączę wyrazy szacunku i poważania
Minister
Bogdan Klich
Warszawa, dnia 30 kwietnia 2010 r.

Interpelacja nr 15921
do prezesa Rady Ministrów
w sprawie bezczynności pełnomocnika rządu ds. opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych w związku z procederem reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych oraz żądania nienależnych odszkodowań
Na podstawie art. 191 ust. 1 oraz art. 195 uchwały Sejmu RP z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu RP (Dz. U. Nr 23, poz. 398) uprzejmie pozwalam sobie skierować do Pana Premiera interpelację poselską w sprawie bezczynności pełnomocnika rządu ds. opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych w związku z procederem reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań.
W ostatnim okresie czasu w dziennikach ˝Rzeczpospolita˝ oraz ˝Dziennik Gazeta Prawna˝ opublikowano materiały prasowe wskazujące na znaczny wzrost reaktywacji na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich przedwojennych polskich przedsiębiorstw. Za procesem reaktywacji często stoją osoby fizyczne i prawne, które nie miały i nie mają niczego wspólnego ze spadkobiercami tychże przedsiębiorstw.
Działania wskazanych powyżej osób rodzą poważne wątpliwości co do możliwości naruszania ochrony interesów ekonomicznych i prawnych państwa ze względu na dokonywanie bardzo często reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw celem odzyskania rzekomo utraconego przez nie mienia przedwojennego, które obecnie stanowi własność Skarbu Państwa.

Zadowoleniem napawa fakt, iż państwo polskie podejmuje szereg skutecznych działań zmierzających do przeciwdziałania procederowi reaktywacji poprzez dokonywanie stosownych zmian legislacyjnych, np. zmiana ustawy o KRS oraz poprzez działania organów ochrony prawnej i bezpieczeństwa państwa w sprawie dot. np. spółki Giesche.
W następstwie kierowanych wcześniej interpelacji poselskich otrzymałem pismo z dnia 6 kwietnia 2010 r. od członka zarządu reaktywowanej przedwojennej spółki Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru SA z siedzibą w Warszawie. Wskazuje on, iż według niego: ˝Niepokojem napawają wydarzenia ostatnich tygodni, które w demokratycznym państwie nie powinny mieć miejsca. Palący problem reprywatyzacji w Polsce próbuje się rozwiązać przy pomocy służb specjalnych, przymusowego wykreślania spółek z Krajowego Rejestru Sądowego przez prokuratorów, zastraszania akcjonariuszy spółek przedwojennych i ich pełnomocników˝. Poinformował on również, iż w związku z powyższym: ˝Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru Spółka Akcyjna podjęła decyzję o wystąpieniu ze skargą przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej do Komisji Europejskiej˝.
Biorąc pod uwagę skalę niebezpiecznych dla bezpieczeństwa ekonomicznego państwa zjawisk związanych z reaktywowaniem przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych, zagadnienie to powinno znajdować się od dłuższego czasu w obszarze intensywnych działań opłacanego ze środków publicznych (podatków) ministra pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych. Takich działań niestety nie podejmuje, chociaż znajdują się w obszarze jego zadań.
Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów dnia 27 listopada 2007 r. w sprawie pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych do zadań pełnomocnika należy opracowanie programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych, w tym w instytucjach samorządu terytorialnego, a zwłaszcza inicjowanie i koordynowanie prac zmierzających do poprawy funkcjonowania centralnej administracji rządowej. Zadania te pełnomocnik realizuje w szczególności przez opracowanie planu działań rządowych oraz inicjowanie i prowadzenie prac związanych z przygotowaniem aktów prawnych i projektów zmian organizacyjnych dotyczących poprawy funkcjonowania centralnej administracji rządowej, w celu zapobiegania nieprawidłowościom.
Mając powyższe na uwadze, proszę o szczegółowe informacje:

1. Jakie jest stanowisko ministra pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych w odniesieniu do procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw, na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych?
2. Czy minister pełnomocnik rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych zamierza podjąć jakiekolwiek działania celem przeciwdziałania lub monitorowania procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych?
3. Jakie jest stanowisko pana premiera, ministra pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych oraz ministra gospodarki w odniesieniu do twierdzeń członka Zarządu reaktywowanego WTFC SA, iż: ˝niepokojem napawają wydarzenia ostatnich tygodni, które w demokratycznym państwie nie powinny mieć miejsca. Palący problem reprywatyzacji w Polsce próbuje się rozwiązać przy pomocy służb specjalnych, przymusowego wykreślania spółek z krajowego rejestru sądowego przez prokuratorów, zastraszania akcjonariuszy spółek przedwojennych i ich pełnomocników˝ oraz że reaktywowane ˝Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru Spółka Akcyjna podjęło decyzję o wystąpieniu ze skargą przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej do Komisji Europejskiej˝?

4. Jakie, zdaniem Pana Premiera, rząd RP powinien w związku z tym podjąć działania przygotowawcze, jeśli ww. skarga zostanie przyjęta przez Komisję Europejską? Jakie jest w tej sprawie stanowisko ministra gospodarki?
5. Czy minister pełnomocnik rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych jako osoba kierująca wcześniej Transparenty International Polska zna osobiście oraz w jakim stopniu członka Zarządu WTFC SA oraz osoby zarządzające spółką Sovereign Capital SA? Czy utrzymuje z nimi z kontakty? Czy osoby te odwiedzają ministra w KPRM lub w biurze poselskim?
6. Czy zdaniem ministra pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych zjawisko reaktywowania przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych w skali całego kraju nie powinno być objęte obszarem stałego monitorowania Centralnego Biura Antykorupcyjnego? Czy zamierza skierować wniosek o podjęcie stosownych w tej sprawie działań? Jakie jest w tej sprawie stanowisko szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz ministra gospodarki?

Z poważaniem
Posłowie Zbigniew Kozak i Leonard Krasulski
Warszawa, dnia 6 maja 2010 r.

Odpowiedź sekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - z upoważnienia prezesa Rady Ministrów -
na interpelację nr 15921
w sprawie bezczynności pełnomocnika rządu ds. opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych w związku z procederem reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych oraz żądania nienależnych odszkodowań

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na pismo z dnia 12 maja 2010 r. (znak: SPS-023-15921/10) w sprawie interpelacji z dnia 6 maja 2010 r. posłów Prawa i Sprawiedliwości: pana Zbigniewa Kozaka i pana Leonarda Krasulskiego, dotyczącej działań pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych (dalej: pełnomocnik) i innych instytucji państwowych w związku z procederem reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań, na podstawie art. 193 ust. 2 regulaminu Sejmu (uchwała Sejmu RP z dnia 30 lipca 1992 r. - M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47), przedstawiam z upoważnienia prezesa Rady Ministrów następujące stanowisko.

Na wstępie chcę wskazać, że nie jest zasadna forsowana przez autorów interpelacji teza o bezczynności pełnomocnika i innych instytucji państwowych. Wydaje się, że może ona wynikać z pobieżnego zapoznania się ze skomplikowaną i wielowątkową materią dotyczącą procesów reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw.

Odnośnie do pytania o stanowisko pełnomocnika w sprawie akcji kolekcjonersko-historycznych wyjaśniam, że celowe posługiwanie się historycznymi papierami wartościowymi w sposób bezpodstawnie sugerujący dysponowanie prawami korporacyjnymi wynikającymi z ich posiadania wypełnia - w opinii mojej jak i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - kodeksową definicję oszustwa zawartą w art. 286 § 1 Kodeksu karnego. Bezprawny proceder docelowo zorientowany jest na wyłudzenie m.in. od Skarbu Państwa odszkodowań za przejęty przez władze PRL majątek wchodzący w skład mienia przedwojennych podmiotów. W części takich przypadków formułowane na tej podstawie roszczenia nie uwzględniają faktu, że po 1945 r. udziałowcy tych podmiotów lub ich

spadkobiercy - w ramach tzw. układów indemnizacyjnych - otrzymali stosowne odszkodowania za znacjonalizowany majątek.
Pełnomocnik monitoruje sprawę reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych i jest w stałych kontaktach roboczych z innymi organami państwowymi, w których zakresie działania znajduje się omawiana sprawa. Należy podkreślić, że dotychczasowe działania organów państwowych skutecznie zapobiegają temu procederowi oraz zabezpieczają majątek publiczny przed jego niekorzystnymi następstwami.
Organy państwowe wykazały ogromne zaangażowanie w przeciwdziałanie omawianemu procederowi. Przykładowo warto wskazać, że w kwerendę mającą na celu zinwentaryzowanie dawnych papierów wartościowych zaangażowana była m.in. 1/3 pracowników wszystkich archiwów państwowych.
Chcę przypomnieć, że szczegółowe informacje w sprawie działań rządu RP zostały przekazane w odpowiedzi ministra spraw wewnętrznych i administracji z dnia 22 marca 2010 r. (BMP-0713-1704(2)/10/JD) na interpelację posłów na Sejm RP pana Zbigniewa Kozaka i pana Leonarda Krasulskiego z dnia 18 lutego 2010 r. w sprawie monitorowania i ochrony interesów ekonomicznych i prawnych państwa przez uprawnione organy w odniesieniu do procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań.
Wypowiedzi osób zajmujących się procederem wyłudzania majątku publicznego przy pomocy reaktywowanych przedwojennych przedsiębiorstw, w których kwestionowane są działania organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości, są w mojej ocenie bezpodstawne. Działania służb specjalnych i prokuratury podjęte zostały w oparciu o obowiązujące przepisy prawa i służą ochronie praworządności i majątku publicznego. Wykreślania spółek z Krajowego Rejestru Sądowego dokonują natomiast niezawisłe sądy (a więc niezależne od władzy wykonawczej). Składanie skarg do Komisji Europejskiej na zgodne z prawem działania organów państwowych i niezawisłych sądów nie znajduje uzasadnienia.
W pełni podzielam opinię prezentowaną przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, że niektóre osoby zaangażowane w omawiany proceder podejmują szereg zabiegów, które mogą być ukierunkowane na uzyskanie informacji o działaniach służb państwowych związanych z przeciwdziałaniem nieprawidłowościom w tym zakresie. Jednocześnie podmioty te inicjują działania, których realizacja przez instytucje publiczne może doprowadzić do przedwczesnego ujawnienia istotnych szczegółów prowadzonych postępowań oraz strategii przeciwdziałania temu procederowi przyjętej przez państwowe organy. Nie można również wykluczyć, że ich aktywność może być także obliczona na doprowadzenie do publicznej debaty w tej sprawie, stanowiącej potencjalne źródło kolejnych informacji dla uczestników procederu aktywowania przedwojennych spółek.
Pragnę zwrócić uwagę na fakt, że w Ministerstwie Gospodarki opracowano projekt ustawy o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (druk nr 2684). W dniu 20 maja 2010 r. ww. ustawa została podpisana przez marszałka Sejmu RP wykonującego obowiązki prezydenta RP. Z powyższego aktu prawnego wynika zaostrzenie procedur przy reaktywowaniu przedwojennych spółek, polegające m.in. na tym, iż:
- na mocy nowelizacji ustawy będzie możliwe ponowne zbadanie i wznowienie procedur rejestrowych spółek, co do których nastąpił prawomocny wpis do Krajowego Rejestru Sądowego (na wniosek prokuratora);
- w odniesieniu do spółek kapitałowych sędzia sądu rejestrowego Krajowego Rejestru Sądowego zbada prawidłowość zwołania zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia oraz powołania składów osobowych organów tych spółek, prawidłowość nabycia lub objęcia udziałów albo akcji, a w szczególności spełnienie wymogów dotyczących rejestracji i umarzania niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.;

- o złożeniu przez podmiot wniosku o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego sąd rejestrowy zawiadamia prokuratora. Prokurator wstępuje do postępowania w przypadku spółek zawiązanych przed 1 września 1939 r.
Należy podkreślić, iż przyjęcie powyższych rozwiązań ustawodawczych, wprowadzających możliwość udziału prokuratora w procesie reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw, powinno zabezpieczyć ten proces, a także wpłynąć na wyeliminowanie ewentualnych patologii.
Wykonując mandat posła RP oraz sekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na co dzień spotykam się z wieloma osobami z różnych środowisk. Niemniej jednak odpowiadając na pytanie zawarte w interpelacji, nie znam osobiście członków Zarządu Warszawskiego Towarzystwa Fabryk Cukru SA oraz osób zarządzających spółką Sovereign Capital SA. Wyjaśniam, że nie utrzymuję z tymi osobami kontaktów. Osoby te nie odwiedzają mnie w biurze poselskim, zaś podejmowane przez Sovereign Capital SA próby kontaktu ze mną na terenie KPRM dotyczyły kwestii konfliktu pomiędzy spółką a Komisją Nadzoru Finansowego.
Na wniosek pełnomocnika Centralne Biuro Antykorupcyjne rozważa objęcie zjawiska reaktywowania przedwojennych spółek monitoringiem z uwagi na to, że problem ten dotyczy działań, które mogą obejmować teren całego kraju oraz skutkować szkodą w mieniu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.
Podsumowując, zapewniam Pana Marszałka oraz panów posłów, że rząd RP podjął niezbędne działania w celu przeciwdziałania ewentualnym niekorzystnym dla majątku publicznego skutkom reaktywowania przedwojennych spółek na podstawie kolekcjonerskich papierów wartościowych. W tym kontekście nie jest zasadna teza, że w przypadku procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań ma miejsce bezczynność ze strony pełnomocnika jak i innych organów państwowych.
Z wyrazami szacunku
Sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Julia Pitera
Warszawa, dnia 7 czerwca 2010 r.

Interpelacja nr 15939
do ministra sprawiedliwości
w sprawie możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności karnej lub służbowej urzędników państwowych z tytułu celowego i świadomego przekazywania marszałkowi Sejmu nieprawdziwych informacji lub zatajania prawdy w odpowiedziach na zapytania i interpelacje poselskie
Szanowny Panie Ministrze! Na podstawie art. 191 ust. 1 oraz art. 195 uchwały Sejmu RP z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu RP (Dz. U. Nr 23, poz. 398) uprzejmie pozwalam sobie złożyć na ręce Pana Ministra interpelację poselską w sprawie możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności karnej lub służbowej urzędników państwowych z tytułu celowego i świadomego przekazywania marszałkowi Sejmu RP nieprawdziwych informacji lub zatajania prawdy w odpowiedziach na zapytania poselskie oraz interpelacje poselskie.
Na mocy powszechnie obowiązujących przepisów prawa posłom przysługuje prawo składania za pośrednictwem marszałka Sejmu RP interpelacji i zapytań poselskich skierowanych do członków Rady Ministrów.
W ostatnim okresie pojawiły się skargi posłów, że w odpowiedziach udzielanych marszałkowi Sejmu RP na zapytania i interpelacje poselskie urzędnicy państwowi, a za nimi

członkowie Rady Ministrów, przekazują informacje niemające niczego wspólnego z rzeczywistością, wręcz są one nieprawdziwe.
Mając powyższe na uwadze, w przypadku potwierdzenia się tego faktu proszę o szczegółowe informacje:

1. Jakie są zdaniem ministra sprawiedliwości prawne możliwości wyegzekwowania przestrzegania prawa w powyżej wskazanym zakresie, związanym z udzielaniem marszałkowi Sejmu RP i posłom w odpowiedziach na zapytania i interpelacje poselskie w sposób świadomy informacji nieprawdziwych?
2. Jaka jest ocena prawnokarna i kwalifikacja prawna takiego postępowania przez ministra sprawiedliwości na gruncie Kodeksu postępowania karnego oraz Kodeksu karnego?
3. Czy w następstwie kierowania do marszałka Sejmu RP i posłów nieprawdziwych informacji w odpowiedziach na interpelacje i zapytania poselskie organy prokuratury będą podejmować decyzje o wszczęciu z urzędu postępowań przygotowawczych?

Z poważaniem
Poseł Maks Kraczkowski
oraz grupa posłów
Warszawa, dnia 6 maja 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości - z upoważnienia ministra - na interpelację nr 15939
w sprawie możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności karnej lub służbowej urzędników państwowych z tytułu celowego i świadomego przekazywania marszałkowi Sejmu nieprawdziwych informacji lub zatajania prawdy w odpowiedziach na zapytania i interpelacje poselskie

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację panów posłów Maksa Kraczkowskiego, Zbigniewa Kozaka oraz Kazimierza Smolińskiego w sprawie możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności karnej lub służbowej urzędników państwowych z tytułu celowego i świadomego przekazania marszałkowi Sejmu nieprawdziwych informacji lub zatajania prawdy w odpowiedziach na zapytania i interpelacje poselskie, przesłaną pismem z dnia 18 maja 2010 r., nr SPS-023-15939/10, uprzejmie przedstawiam, co następuje.
Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., realizując wskazaną w art. 10 ust. l zasadę podziału i równowagi władz, wyznacza strefę kontroli parlamentarnej nad władzą wykonawczą, przyznając Sejmowi uprawnienia kontrolne wobec Rady Ministrów i podporządkowanym jej organom administracji rządowej. Zgodnie z art. 95 ust. l konstytucji Sejm sprawuje kontrolę nad działalnością Rady Ministrów w zakresie określonym przepisami konstytucji i ustaw. Uprawnienia kontrolne Sejmu wobec Rady Ministrów wskazane na gruncie ustawy zasadniczej obejmują w szczególności prawo posłów do składania interpelacji i zapytań poselskich, jak również zadawania pytań w sprawach bieżących (art. 115 ust. l i 2 konstytucji). Postanowienia konstytucji znajdują swoje rozwinięcie w uchwale Sejmu Rzeczpospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczpospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47, z późn. zm.), m.in. w treści art. 191 ust. l, który stanowi, że interpelacje, wnioski o przedstawienie informacji bieżących, zapytania poselskie i pytania w sprawach bieżących mogą być kierowane do członków Rady Ministrów.
Jak wynika z treści art. 147 ust. l konstytucji, Rada Ministrów składa się z prezesa Rady Ministów i ministrów. Ponadto w jej skład mogą być powołani wiceprezesi Rady Ministrów oraz przewodniczący określonych w ustawach komitetów (art. 147 ust. 2 i 4 konstytucji).
Należy także zauważyć, że minister wykonuje swoje zadania przy pomocy sekretarza i podsekretarzy stanu, którzy są powołanymi przez prezesa Rady Ministrów na wniosek

właściwego ministra (art. 37 ust. l i 3 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrom - Dz. U. z 2003 r. Nr 24, z późn. zm.). Sekretarz stanu zastępuje ministra w zakresie przez niego ustalonym lub też - jeżeli sekretarz stanu nie został powołany - ministra zastępuje podsekretarz stanu (art. 37 ust. 5 ustawy o Radzie Ministrów).

Wprawdzie ani art. 115 ust. l i 2 konstytucji, ani przepisy regulaminu Sejmu formułujące obowiązek członków Rady Ministrów udzielenia odpowiedzi na interpelacje, zapytania poselskie i pytania w sprawach bieżących nie stanowią expressis verbis, że odpowiedzi te muszą być zgodne ze stanem faktycznym, czyli obiektywnie prawdziwe, jakkolwiek nie budzi żadnych wątpliwości, że źródłem tego obowiązku są zasady konstytucyjne - praworządności (art. 7 konstytucji) oraz podziału i równowagi władz (art. 10 ust. l konstytucji). Dodatkowym elementem wskazującym na konieczność udzielania wyłącznie prawdziwych odpowiedzi przez członków Rady Ministrów jest treść preambuły konstytucji określająca obowiązek ˝współdziałania władz˝. Wydaje się, że w ramach obowiązku udzielania wyłącznie prawdziwych odpowiedzi na interpelacje i zapytania zawiera się także obowiązek lojalnego informowania o wszystkich aspektach zagadnień poruszanych, a zatem zakaz zatajania wszelkich prawdziwych.

W związku z tym, że ministrowie, sekretarze stanu i podsekretarze stanu są urzędnikami państwowymi szczebla politycznego, brakuje przepisów przewidujących ich odpowiedzialność za przewinienia dyscyplinarne w czasie pełnienia funkcji. A zatem w ich przypadku można mówić wyłącznie o ich odpowiedzialności politycznej oraz konstytucyjnej, a także odpowiedzialności karnej, realizowanej przed Trybunałem Stanu lub sądem powszechnym.

Trzeba podkreślić, że odpowiedzialność polityczna członków Rady Ministrów może zostać zrealizowana w dwojaki sposób. Po pierwsze, prezes Rady Ministrów, posiadający kompetencje do kształtowania składu Rady Ministrów, może w każdym czasie zwrócić się z wnioskiem do prezydenta o odwołanie z jej składu danego członka Rady Ministrów (art. 161 konstytucji). Ponadto prezes Rady Ministrów posiada samodzielną kompetencję do odwoływania sekretarzy i podsekretarzy stanu (art. 37 ust. 4 ustawy o Radzie Ministrów). Po drugie, zgodnie z art. 157 ust. 2 konstytucji członkowie Rady Ministrów ponoszą przed Sejmem odpowiedzialność indywidualną za sprawy należące do ich kompetencji lub powierzone im przez prezesa Rady Ministrów. Sejm może wyrazić ministrowi wotum nieufności na wniosek zgłoszony przez co najmniej 69 posłów (art. 159 ust. l konstytucji). Prezydent odwołuje ministra, któremu Sejm wyraził wotum nieufności większością głosów ustawowej liczby posłów (art. 159 ust. 2 konstytucji).

Oprócz odpowiedzialności politycznej członkowie Rady Ministrów mogą ponieść odpowiedzialność przed Trybunałem Stanu. Może obejmować ona również odpowiedzialność za przestępstwa popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem (art. 156 ust. l konstytucji). Uchwałę o pociągnięciu członka Rady Ministrów do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu Sejm podejmuje na wniosek prezydenta lub co najmniej 115 posłów, większością 3/5 ustawowej liczby posłów (art. 156 ust. 2 konstytucji).

Odnosząc się do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu, należy wskazać, iż jej przesłanki zostały określone w ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 925, z późn. zm.).

Jak wynika z treści art. 2 ust. 5 tej ustawy, członkowie Rady Ministrów mogą być pociągnięci o odpowiedzialności karnej przed Trybunałem Stanu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem, jeżeli w uchwale Sejmu o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej tych osób łączne pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej i karnej uznano za celowe. W takim przypadku Trybunał Stanu przejmuje do łącznego rozpoznania sprawę, która toczy się już przed sądem.

Ust. 4a tego artykułu stanowi natomiast, że jeżeli przeciwko członkom Rady Ministrów wszczęto postępowanie przygotowawcze o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem, prokurator jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Marszałka Sejmu.
Wprowadzenie tych przepisów było konsekwencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 lutego 2001 r., sygn. P 12/00 (OTK 2001/3/47), który stanął na stanowisku, iż to sąd powszechny jest właściwy w postępowaniu o przestępstwo członków Rady Ministrów, jednak tylko tak długo, jak długo Sejm, formułując zarzut popełnienia deliktu konstytucyjnego, nie obejmie oskarżeniem przed Trybunałem Stanu tego czynu. Tak więc kognicja Trybunału Stanu w odniesieniu do członka Rady Ministrów nie jest ani wyłączna, ani automatyczna.
Dalsze rozważania w przedmiocie wskazanym w interpelacji należy podzielić na dwie płaszczyzny - ewentualnej odpowiedzialności karnej oraz dyscyplinarnej (służbowej).
Odnosząc się do ewentualnej odpowiedzialności karnej urzędników państwowych z tytułu celowego i świadomego przekazania Marszałkowi Sejmu informacji nieprawdziwych lub zatajenia prawdy w odpowiedziach na zapytania i interpelacje poselskie, należy stwierdzić, iż można ją rozpatrywać jedynie na podstawie art. 271 § l ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553, z późn. zm., zwanej dalej ˝K.k.˝) i art. 231 § l lub 3 K.k.
Przedmiotem ochrony typu czynu określonego w art. 271 § l K.k. (zwanego fałszem intelektualnym) jest wiarygodność dokumentów, jak również zaufanie obywateli do prawdziwości dokumentów wystawianych przez osoby do tego powołane. Przestępstwo to ma charakter przestępstwa indywidualnego. Może je popełnić wyłącznie funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu.
Pojęcie funkcjonariusza publicznego reguluje treść art. 115 § 13 K.k. Zgodnie z pkt 4 tego przepisu funkcjonariuszem publicznym jest m.in. osoba będąca pracownikiem administracji rządowej, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe. W tej grupie zawierają się ministrowie, sekretarze i podsekretarze stanu oraz inni pracownicy merytoryczni poszczególnych ministerstw.
Przestępstwo z art. 271 § l K.k. polega na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne w autentycznym dokumencie. Poświadczenie nieprawdy może polegać na potwierdzeniu okoliczności, które nie miały miejsca, lub też ich przeinaczeniu lub zatajeniu, wbrew obowiązkowi. Czynność ta jest dokonana w momencie, gdy dokument zawierający poświadczenie zostaje wprowadzony do obrotu prawnego (zob. M. Mozgawa, ˝Komentarz do art. 271 Kodeksu karnego˝, w: M. Mozgawa, M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, ˝Kodeks karny. Komentarz praktyczny˝, Oficyna, 2007, II wyd.).
Pojęcie dokumentu zostało określone w art. 115 § 14 K.k. Jak wynika z jego treści, jest nim każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne.
Odnosząc tę definicję do odpowiedzi właściwego ministra na interpelację poselską, należy uznać, iż można ją rozpatrywać jedynie w kontekście zapisanego nośnika informacji, który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód okoliczności mającej znaczenie prawne, czyli okoliczności, która wywołuje lub może wywołać skutki z punktu widzenia obowiązujących przepisów jakiejkolwiek dziedziny prawa (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2004 r., IV KK 213/04, LEX nr 137464).
Dokument, o którym mowa w art. 271 § l K.k., nie tylko musi odpowiadać cechom wymienionym w art. 115 § 14 K.k., lecz ponadto musi być wystawiony przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę uprawnioną do wystawienia dokumentu i zawierać w swojej treści poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a związku z tym domniemanie prawdziwości (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2005 r., III

KK 206/04, LEX nr 151674). Nie można zatem uznać za dokument jego projektu, który stanowi nośnik informacji, jednakże nabiera cechy dokumentu dopiero po podpisaniu go przez osobę uprawnioną.
Należy podkreślić, iż poświadczenie nieprawdy w rozumieniu przepisu art. 271 § l K.k. może dotyczyć jedynie faktów, które poddają się weryfikacji z punktu widzenia ich prawdziwości lub fałszu, natomiast nie obejmuje samych ocen czy stanowiska (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2001 r., IV KKN 563/97, OSNKW 2002/3-4/17 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2006 r., SNO 46/06, LEX 198089).
Przestępstwa poświadczenia nieprawdy można się dopuścić jedynie umyślnie, przy czym sprawca musi obejmować swoją świadomością, że poświadcza nieprawdę oraz że poświadczenie to dotyczy okoliczności mającej znaczenie prawne. W odniesieniu do tej ostatniej przesłanki wystarczy godzenie się z taką możliwością, co przy bezpośredniej formie zamiaru poświadczenia nieprawdy prowadzi do konstrukcji zamiaru quasi-ewentualnego.
Mając powyższe na uwadze, należy uznać, iż jeżeli zachowanie osoby, która podpisała odpowiedź na interpelację poselską, będzie spełniało wyżej opisane kryteria, można rozpatrywać jej odpowiedzialność karną na podstawie art. 271 K.k.
Tak jak wcześniej podniesiono, ewentualną odpowiedzialności za popełnienie przestępstwa z art. 271 § l K.k. może ponieść jedynie osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, czyli w przypadku odpowiedzi na interpelację właściwy minister lub upoważniona przez niego zastępująca go osoba.
Ewentualna odpowiedzialność z tego przepisu może być również rozpatrywana w odniesieniu do osoby uprawnionej do wystawienia dokumentu, na podstawie którego przygotowany został projekt odpowiedzi na interpelację lub zapytanie poselskie.
Inaczej wygląda ewentualna odpowiedzialność karna osób przygotowujących projekt odpowiedzi. W tym zakresie odpowiedzialność należy rozpatrywać przez pryzmat art. 231 § l i 3 K.k.
Bezpośrednio chronionym dobrem typu czynu określonego art. 231 § l K.k. jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych i samorządu terytorialnego i związany z tym autorytet władzy publicznej (zob. A. Barczak-Oplustil, ˝Komentarz do art. 231 Kodeksu karnego˝, w: A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoil, ˝Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 K.k.˝, Zakamycze 2006, wyd. II i powołany przez autora: Andrzej Zolll, ˝Kodeks karny. Komentarz. Część szczególna˝, t. II, Zakamycze 1999, s. 778).
Przestępstwo to polega na działaniu funkcjonariusza publicznego na szkodę interesu publicznego lub prywatnego w wyniku przekroczenia swoich uprawnień lub niedopełnienia obowiązków wynikających z przepisów określających ich zakres w związku z zajmowanym stanowiskiem lub pełnioną funkcją (przepisy ustawy, rozporządzenia wykonawcze, regulaminy czy statuty), a także z istoty zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji (zob. A Marek, ˝Komentarz do art. 231 Kodeksu karnego˝, w: A. Marek, ˝Kodeks karny. Komentarz˝, LEX, 2007, wyd. IV).
Przestępstwo z art. 231 § l K.k. jest przestępstwem formalnym, należącym do przestępstw abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo. Działanie na szkodę interesu publicznego nie jest charakterystyką skutku, lecz zachowania się sprawcy, zaś samo powstanie bezpośredniego niebezpieczeństwa szkody nie jest znamieniem tego typu czynu zabronionego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2003 r., WK 3/03, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 53, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2004 r., III KK 81/04, LEX 141348).
Przestępstwo to jest umyślne, co oznacza, że funkcjonariusz publiczny musi obejmować swoim zamiarem (bezpośrednim lub ewentualnym) zarówno przekroczenie uprawnień lub

niedopełnienie obowiązków (w wyniku działania lub zaniechania), jak i działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, charakteryzujące to przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2003 r., WK3/03, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 53).

Pod pojęciem ″interes″ należy rozumieć pożytek, korzyść. ″Interes publiczny″ to m.in. interes ogółu obywateli, pewnych grup lub organizacji społecznych, władz i urzędów państwowych oraz samorządowych. Musi to być interes oparty na prawie materialnym, a nie interes w zakresie właściwej procedury, bo w przeciwnym wypadku każde przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków należałoby utożsamiać z działaniem na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Pojęcie szkody należy rozumieć szeroko. Nie chodzi wyłącznie o szkodę majątkową, ale o każde narażenie dobra chronionego prawem (zob. A. Barczak-Oplustil, ″Komentarz do art. 231 Kodeksu karnego″, w: A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, ″Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 K.k.″, Zakamycze 2006, wyd. II).

Kwestią bardzo ważną jest rozgraniczenie zachowania realizującego znamiona tego czynu zabronionego od zachowań sankcjonowanych na drodze odpowiedzialności służbowej lub dyscyplinarnej. Przyjmuje się, iż kryterium rozgraniczającym jest stopień społecznej szkodliwości ocenianego zachowania (zob. Oktawia Górniok, ″Kodeks karny. Komentarz″, tom III, s. 254, Arche, 1999).

Art. 231 § 3 K.k. przewiduje karalność za nieumyślną realizację znamion typu czynu zabronionego opisanego w § l, którego skutkiem jest wyrządzenie istotnej szkody.

Kodeks karny nie zawiera definicji pojęcia ″istotna szkoda″. Pojęcie to doprecyzowano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, stwierdzając w odniesieniu do szkody niematerialnej, iż o tym, na ile jest to szkoda istotna w konkretnych okolicznościach, stanowią względy stanowiące znaczną dolegliwość dla strony pokrzywdzonej (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2004 r., I KZP 38/03, OSNKW 2004/2/14). Dla oceny, czy wyrządzona szkoda była istotna, ważne jest również to, czy szkoda stanowiła znaczną dolegliwość dla pokrzywdzonego w momencie jej wyrządzenia, a nie po upływie znacznego czasu od chwili jej powstania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2008 r., III KK 29/08, LEX 435321).

Mając powyższe na uwadze, należy uznać, iż jeżeli zachowanie osoby odpowiedzialnej za przygotowanie projektu odpowiedzi na interpelację poselską będzie spełniało wyżej opisane kryteria, można rozpatrywać odpowiedzialność karną tej osoby na podstawie art. 231 § l lub § 3 K.k.

Drugą płaszczyzną rozważań w przedmiotowym zakresie jest kwestia ewentualnej odpowiedzialności dyscyplinarnej (służbowej) w omawianej sprawie.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż osoby, których ewentualną odpowiedzialność możemy rozpatrywać, posiadają różny status prawny, a tym samym różne przepisy prawa będą miały do nich zastosowanie.

Jak wyżej podniesiono, w przypadku osób właściwych do udzielenia odpowiedzi na interpelacje i zapytania poselskie, z uwagi na brak przepisów przewidujących ich odpowiedzialność za przewinienia dyscyplinarne popełnione w czasie sprawowania funkcji, można mówić wyłącznie o ich odpowiedzialności politycznej lub konstytucyjnej oraz odpowiedzialności karnej realizowanej przed Trybunałem Stanu lub sądami powszechnymi.

Ewentualną odpowiedzialność urzędników obowiązanych do przygotowania projektu odpowiedzi lub osób upoważnionych do wystawienia dokumentu, na podstawie którego przygotowano projekt odpowiedzi, regulują akty prawne normujące ich pragmatyki służbowe, w tym m.in.:

- członka korpusu służby cywilnej (pracownika i urzędnika służby cywilnej) - rozdział 9 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505, z późn. zm.),
- mianowanych urzędników państwowych - rozdział 5 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.),
- funkcjonariusza Służby Więziennej - rozdział 21 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523),
- funkcjonariusza Policji - rozdział 10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.),
- funkcjonariusza Straży Granicznej - rozdział 14 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.),
- funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu - rozdział 10 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154),
- prokuratora - art. 66-89 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.),
- sędziego - art. 107-133 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.).

W przypadku członków korpusu służby cywilnej oraz mianowanych urzędników państwowych odnoszące się do nich ustawy wskazują, iż odpowiadają dyscyplinarnie za naruszenie obowiązków, wśród których wskazano m.in.:
- przestrzeganie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa,
- rzetelne i bezstronne, sprawne i terminowe wykonywanie powierzonych zadań.

W przypadku funkcjonariuszy Służby Więziennej, funkcjonariuszy Policji, funkcjonariuszy Straży Granicznej, funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu odnoszące się do nich ustawy wskazują, iż odpowiadają dyscyplinarnie m.in. za naruszenie dyscypliny służbowej, w tym za niedopełnienie obowiązków wynikających z roty złożonego ślubowania.

Z przepisów określających treść roty ślubowania funkcjonariuszy poszczególnych służb wynika, iż wykonując powierzone im zadania, są zobowiązani pilnie przestrzegać prawa, dochować wierności konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, przestrzegać dyscypliny służbowej oraz wykonywać rozkazy i polecenia przełożonych. Mają obowiązek strzec tajemnicy państwowej i służbowej, a także honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej.

W odniesieniu do sędziów i prokuratorów właściwe dla nich ustawy określają, iż odpowiadają dyscyplinarnie za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa i uchybienia godności urzędu prokuratorskiego (przewinienia dyscyplinarne).

Biorąc pod uwagę omówione przesłanki odpowiedzialności dyscyplinarnej w odniesieniu do osób odpowiedzialnych za przygotowanie projektu odpowiedzi na interpelację lub zapytanie poselskie, należy wyrazić przekonanie, iż celowe i świadome zawarcie w nim informacji nieprawdziwych lub zatajenie prawdy będzie stanowiło delikt dyscyplinarny.

Wnioski o pociągnięcie do odpowiedzialności dyscyplinarnej należy kierować do właściwych przełożonych dyscyplinarnych, którzy w przypadku istnienia ku temu podstaw wszczynają postępowanie dyscyplinarne.

Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej jest prowadzone niezależnie od postępowania karnego, może być również wyłącznym postępowaniem przy stwierdzeniu, iż zachowanie funkcjonariusza publicznego nie zawiera znamion przestępstwa, a jego ocena możliwa jest jedynie w ramach postępowania dyscyplinarnego.

W przypadku postępowania karnego, zgodnie z art. 303 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.), przesłanką jego wszczęcia, a jednocześnie okolicznością zobowiązującą, zgodnie z zasadą legalizmu

wyrażoną w art. 10 § l K.p.k., do takiej decyzji, jest uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, stwierdzane przez właściwy organ procesowy dokonujący oceny zachowania konkretnej osoby w konkretnej sprawie.
Należy podkreślić, że nie jest wymagana pewność organu procesowego co do faktu zaistnienia przestępstwa. Ograniczenie wszczęcia postępowania tylko do wypadków, gdy istnieje pewność zaistnienia przestępstwa, w sposób istotny ograniczałoby realizację zasady legalizmu. Nie można zapominać, że celem postępowania przygotowawczego jest m.in. ustalenie, czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwo (art. 297 § l pkt l K.p.k.).
Tak jak podniesiono wcześniej, omawiając znamiona typów przestępstw, na płaszczyźnie których może być ewentualnie rozpatrywana odpowiedzialność karna urzędników, którzy zawierają informacje nieprawdziwe lub zatajają prawdę w odpowiedziach na zapytania i interpelacje poselskie, zainicjowanie postępowania karnego będzie możliwe w sytuacji uzasadnionego podejrzenia wypełnienia znamion określonego typu przestępstw.
Z wyrazami szacunku
Podsekretarz stanu
Zbigniew Wrona
Warszawa, dnia 11 czerwca 2010 r.

Interpelacja nr 16496
do ministra sprawiedliwości oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji
w sprawie monitorowania uprawdopodobnionych nieprawidłowości prawnych związanych z procesem likwidacji firmy Swarzędz Meble SA - w likwidacji w Poznaniu, której akcje są notowane na publicznym rynku papierów wartościowych
Szanowni Panowie Ministrowie! W dniu 9 czerwca 2010 r. otrzymałem list protestacyjny członków NSZZ ˝Solidarność˝, w którym wskazano na uprawdopodobnione nieprawidłowości prawne związane z procesem likwidacji spółki Swarzędz Meble SA - w likwidacji, w Poznaniu, której akcje są notowane na publicznym rynku papierów wartościowych.
Poważne zastrzeżenia i wątpliwości związane z zaistnieniem konfliktu interesów i sytuacji wręcz korupcjogennej ich zdaniem budzi fakt, iż w dniu 8 czerwca 2010 r. pan R. J., prezes zarządu spółki **Sovereign Capital SA** w Warszawie i jednocześnie członek zarządu Poznańskiej Korporacji Budowlanej Pekabex SA, objął funkcję likwidatora spółki Swarzędz Meble SA - w likwidacji w Poznaniu.
Zgodnie z analizą wyników tzw. białego wywiadu prasowego opartego na ˝Pulsie Biznesu˝, ˝Rzeczpospolitej˝ oraz ˝Raportach bieżących z 2009 i 2010 - ESP I˝ wydawanych przez Komisję Nadzoru Finansowego pan **Robert Jędrzejowski**, prezes spółki **Sovereign Capital SA** oraz członek zarządu zależnej od **Sovereign Capital SA** spółki Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA, najpierw sam zgłaszał do spółki Swarzędz Meble SA - w likwidacji i jej ówczesnego likwidatora pana M. K. propozycje dotyczące potencjalnej restrukturyzacji Swarzędz Meble SA - w likwidacji poprzez wniesienie do tej spółki przedsiębiorstwa Poznańskiej Korporacji Budowlanej Pekabex SA.
Zdaniem ww. członków NSZZ ˝Solidarność˝ propozycje te jako wysoce szkodliwe zostały przez spółkę na szczęście odrzucone. Były bowiem ich zdaniem próbą zagarnięcia środków finansowych zainwestowanych w spółkę Swarzędz Meble SA przez OFE ARKA-BZ WBK

SA oraz próbą obejścia przepisów prawa w zakresie dotyczącym wejścia spółki **Sovereign Capital SA** na publiczny rynek papierów wartościowych.
Zdaniem związkowców pan **Robert Jędrzejowski**, prezes **Sovereign Capital SA** i jednocześnie członek zarządu przedsiębiorstwa Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex, SA sam w dniu 8 czerwca 2010 r. na WZA spółki Swarzędz SA zgłosił swoją kandydaturę i został likwidatorem spółki Swarzędz SA, którą uprzednio chciał przejąć.
Ich wątpliwości budzi w tym zakresie fakt, iż pan **Robert Jędrzejowski**, prezes **Sovereign Capital SA,** jako likwidator spółki giełdowej Swarzędz Meble SA - w likwidacji teraz sam będzie mógł zdecydować o sprzedaży tejże spółki i jej majątku (Swarzędz Meble SA - w likwidacji) innej zarządzanej przez siebie spółce Pekabex SA, gdzie jest członkiem zarządu.
Kwestia ta moim zdaniem mieści się w obszarze zadań ustawowych jednostek nadzorowanych przez ministra spraw wewnętrznych i administracji.
Mając na względzie powyższe, uprzejmie proszę o następujące informacje:

1. Czy minister sprawiedliwości z urzędu zamierza zwrócić się do prokuratora generalnego o zbadanie lub monitorowanie przez właściwą miejscowo jednostkę prokuratury apelacyjnej (wydział ds. przestępczości zorganizowanej i korupcji) wskazanej korupcjogennej sytuacji i konfliktu interesów mogących skutkować niekorzystnym rozporządzaniem majątkiem likwidowanej - notowanej na publicznym rynku papierów wartościowych - spółki Swarzędz Meble SA, gdzie znaczne publiczne środki finansowe zainwestowały OFE?
2. Jakie jest stanowisko MSWiA i nadzorowanych przez nie organów i służb specjalizujących się w zwalczaniu zorganizowanej przestępczości ekonomicznej i gospodarczej we wskazanej powyżej sprawie dotyczącej korupcjogennej sytuacji i wątpliwego prawnie postępowania likwidacyjnego oraz konfliktu interesów mających miejsce w spółce Swarzędz Meble SA - w likwidacji?
3. Czy podległe MSWiA organy specjalizujące się w zwalczaniu zorganizowanej przestępczości ekonomicznej i gospodarczej podejmą lub już podjęły we wskazanej sprawie czynności kontrolno-analityczne we współpracy z właściwą miejscowo jednostką prokuratury apelacyjnej (wydział ds. przestępczości zorganizowanej i korupcji), z szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego, z Komisją Nadzoru Finansowego oraz Giełdą Papierów Wartościowych SA?
4. Czy wg danych MSWiA oraz ministra sprawiedliwości spółka **Sovereign Capital SA** lub osoby z nią powiązane zgodnie z publikacjami prasowymi ˝Rzeczpospolitej˝ i ˝Dziennika - Gazety Prawnej˝ faktycznie mają związek z procederem masowego reaktywowania przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich?

Z poważaniem
Poseł Zbigniew Kozak
Warszawa, dnia 11 czerwca 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości
na interpelację nr 16496
w sprawie monitorowania uprawdopodobnionych nieprawidłowości prawnych związanych z procesem likwidacji firmy Swarzędz Meble SA - w likwidacji w Poznaniu, której akcje są notowane na publicznym rynku papierów wartościowych

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację pana Zbigniewa Kozaka, posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie osoby likwidatora Swarzędz Meble SA w likwidacji z siedzibą w Swarzędzu (w interpelacji błędnie wskazano Poznań jako siedzibę) oraz wznawiania działalności spółek przedwojennych uprzejmie przedstawiam wyjaśnienia w zakresie kompetencji ministra sprawiedliwości.

W dniu 16 czerwca 2010 r. w Sądzie Rejonowym Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VIII Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego zarejestrowany został, pod sygnaturą PO VIII Ns Rej. KRS 13441/10/310, wniosek dotyczący m.in. zmiany statutu, zmiany likwidatora i złożenia dokumentów finansowych.
W oparciu o akta rejestrowe powyższej spółki ustalone zostało, że podstawą wniosku o wpis zmiany likwidatora na pana R. J. jest uchwała nr 18 zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki z dnia 8 czerwca 2010 r. zaprotokołowana w formie aktu notarialnego. Z treści tej uchwały wynika, że zwyczajne walne zgromadzenie dokonało wyboru pana R. J. na likwidatora w związku z rezygnacją z tej funkcji dotychczasowego likwidatora. Oświadczenie dotychczasowego likwidatora pana M. K. o rezygnacji z funkcji znajduje się w aktach rejestrowych. Jak z powyższego wynika, to organ spółki, a nie sąd dokonał wyboru pana R. J. na likwidatora.
Powyższy wniosek nie został jeszcze rozpoznany przez sąd rejestrowy. Minister sprawiedliwości w ramach sprawowanego nadzoru nad działalnością administracyjną sądów powszechnych nie ma wpływu na sposób jego rozpoznania przez sąd.
Dodatkowo wskazać należy, że przepis art. 463 § 4 Kodeksu spółek handlowych przewiduje możliwość odwołania z ważnych powodów, przez sąd rejestrowy na wniosek osób mających w tym interes prawny, likwidatorów i ustanowienia innych.
Aktualnie w Sądzie Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu XI Wydziale Gospodarczym do Spraw Upadłościowych i Naprawczych toczy się postępowanie o ogłoszenie upadłości Swarzędz Meble SA w likwidacji. Wniosek o ogłoszenie upadłości w imieniu spółki został podpisany jeszcze przez poprzedniego likwidatora pana M. K. W dniu 16 czerwca 2010 r. sąd wydał postanowienie o zabezpieczeniu majątku dłużnika i ustanowił tymczasowego nadzorcę sądowego.
Odnosząc się do pytania nr 4, stwierdzam, że minister sprawiedliwości nie posiada danych o tym, czy **Sovereign Capital SA** lub osoby z nią powiązane faktycznie mają związek z procederem masowego wznawiania działalności przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich. Podejmując próbę uzyskania odpowiedzi na to pytanie, zwrócono się o udzielenie stosownych informacji do Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, która wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w tego rodzaju postępowaniach sądowych. Z uzyskanej odpowiedzi wynika, że Prokuratoria Generalna nie dysponuje wiadomościami na temat spółki **Sovereign Capital SA.** Pewne jest natomiast, że przedmiotowa spółka nie występuje w charakterze powoda w toczących się sprawach, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonywane jest przez Prokuratorię Generalną.
Jak wynika z informacji prasowych, kwestia reaktywowania przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich jest również przedmiotem działania Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i jednostek prokuratury. Jednostki te samodzielnie podejmują decyzję co do możliwości udzielenia zgromadzonych danych, kierując się przede wszystkim wpływem ujawnienia posiadanych informacji na dobro prowadzonego postępowania.
Jednocześnie uprzejmie wyjaśniam, że wobec wniosku zawartego w pkt 1 o zbadanie lub monitorowanie przez prokuraturę opisanej sytuacji w spółce Swarzędz Meble kopia interpelacji pana posła Zbigniewa Kozaka przekazana została do Prokuratury Generalnej.
Wyrażam nadzieję, że przedstawione informacje pozwoliły na przybliżenie aktualnej sytuacji związanej ze zmianą likwidatora Swarzędz Meble SA w likwidacji w Poznaniu.
Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Piotr Kluz Warszawa, dnia 13 lipca 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji - z upoważnienia ministra -
na interpelację nr 16496
w sprawie monitorowania uprawdopodobnionych nieprawidłowości prawnych związanych z procesem likwidacji firmy Swarzędz Meble SA - w likwidacji w Poznaniu, której akcje są notowane na publicznym rynku papierów wartościowych

Szanowny Panie Marszałku! W nawiązaniu do pisma z dnia 23 czerwca 2010 r. (sygn. SPS-023-16496/10), przekazującego interpelację posła na Sejm RP, pana Zbigniewa Kozaka, z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie monitorowania uprawdopodobnionych nieprawidłowości prawnych związanych z procesem likwidacji firmy Swarzędz Meble SA - w likwidacji w Poznaniu, której akcje są notowane na publicznym rynku papierów wartościowych, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

W dniu 30 grudnia 2009 r. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji odbyło się spotkanie robocze poświęcone potencjalnemu zagrożeniu interesów ekonomicznych Skarbu Państwa w związku z procedurą reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań, w którym uczestniczyli przedstawiciele Komisji Nadzoru Finansowego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Skarbu Państwa, Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Komendy Głównej Policji.

Celem spotkania było wypracowanie katalogu działań możliwych do podjęcia przez właściwe instytucje państwowe i kontrolne w zakresie weryfikacji postępowań rejestrowych dotyczących reaktywowanych spółek oraz uregulowania statusu papierów wartościowych zdeponowanych w instytucjach rządowych lub innych państwowych jednostkach organizacyjnych i korzystania z uprawnień korporacyjnych z nich wynikających, w szczególności na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy spółek, które są obecnie reaktywowane.

Uczestnicy przedmiotowego spotkania zobowiązali się do:

1) organizacji specjalistycznych szkoleń dla funkcjonariuszy ABW, Policji i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także prokuratorów, sędziów (referendarzy) sądów rejestrowych i rodzinnych oraz przedstawicieli innych podmiotów (Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, Ministerstwo Gospodarki) w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu przejmowaniu majątku Skarbu Państwa poprzez reaktywacje przedwojennych przedsiębiorstw;
2) wskazania wojewodom na proceder nielegalnego przejmowania majątku Skarbu Państwa (przedmiotowe zagadnienie może zostać poruszone np. podczas obrad Konwentu Wojewodów), jak również za pośrednictwem urzędów wojewódzkich organom samorządu terytorialnego - przede wszystkim starostom;
3) wystąpienia do starostów - za pośrednictwem wojewodów - o udzielenie informacji o sprawach związanych z odzyskiwaniem nieruchomości (sprawy windykacyjne, o uzgodnienie treści księgi wieczystej, o ustalenie i o wpis do księgi wieczystej) przez reaktywowane spółki;
4) monitorowania prac parlamentarnych nad zmianą ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186, z późn. zm.) pod kątem wydłużenia 2-letniego okresu kontroli prawidłowości procesu rejestrowego;
5) przygotowania przez MSWiA propozycji zmiany Kodeksu postępowania administracyjnego odnośnie do ograniczenia okresu roszczeń w stosunku do Skarbu Państwa, osób lub spadkobierców osób objętych nacjonalizacją;

6) podjęcia przez CBA i ABW działań mających na celu niedopuszczenie do wystąpienia zjawisk korupcyjnych w trakcie prac nad projektem zmiany ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym;
7) podjęcia działań mających na celu monitorowanie środowiska osób specjalizujących się w reaktywowaniu spółek przedwojennych oraz bezprawnym przejmowaniu ich majątku;
8) kontynuowania czynności służących dalszemu zacieśnianiu współpracy poszczególnych służb i instytucji w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu przejmowaniu majątku Skarbu Państwa poprzez reaktywacje przedwojennych przedsiębiorstw. Jednocześnie pragnę uprzejmie wyjaśnić, że Policja nie wykonuje czynności kontrolno-analitycznych. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.) Policja w granicach swych zadań w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw wykonuje czynności operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe. W związku z tym brakuje podstaw do podejmowania przez Policję działań o charakterze kontrolnym. Służbą właściwą do spraw zwalczania korupcji w życiu publicznym i gospodarczym, w szczególności w instytucjach państwowych i samorządowych, a także zwalczania działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa jest Centralne Biuro Antykorupcyjne, które w granicach swych zadań wykonuje m.in. czynności kontrolne w celu ujawniania przypadków korupcji (vide: art. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym; Dz. U. Nr 104, poz. 708, z późn. zm.).

Z kolei do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154), należy rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw godzących w podstawy ekonomiczne państwa. Mając powyższe na uwadze, pragnę poinformować, że minister spraw wewnętrznych i administracji, uznając wiodącą rolę Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w tych sprawach, przekazał otrzymane wystąpienie do ww. służb.

Z poważaniem
Podsekretarz stanu, Adam Rapacki
Warszawa, dnia 13 lipca 2010 r.

Interpelacja nr 17847
do ministra gospodarki oraz ministra sprawiedliwości
w sprawie ochrony interesów ekonomicznych państwa w procesie reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w Krakowie

Szanowni Panowie Ministrowie! W ostatnim okresie czasu wiele poważnych kontrowersji prawnych oraz prawnokarnych wzbudza proceder masowego reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw celem późniejszego zgłaszania - przez osoby fizyczne lub podmioty stojące za ″reaktywacją″ - do Skarbu Państwa bezpodstawnych, znacznych kwotowo roszczeń finansowo-prawnych za rzekomo utracone mienie będące w posiadaniu ″reaktywowanych″ spółek przed II wojną światową.

W dniu 16 sierpnia 2010 r. w dzienniku ″Puls Biznesu″ w publikacji pt. ″Piasecki wraca do gry″ (str. 3) wskazana została informacja o ″reaktywowaniu″ na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w Krakowie.

W najbliższym czasie, tj. w I półroczu września 2010 r., odbyć ma się w Krakowie walne zgromadzenie akcjonariuszy ˝reaktywowanej˝ przedwojennej spółki A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie, za którą mogą stać - ze względu na atrakcyjne nieruchomości w Krakowie posiadane przez tę przedwojenną spółkę Skarbu Państwa - również osoby powiązane ze zorganizowanymi grupami lub związkami przestępczymi.

Mając powyższą kwestię na uwadze, zwracam się do Panów Ministrów z prośbą o pilne udzielenie mi następujących informacji:

1. Czy Minister Sprawiedliwości (prokurator generalny) oraz Minister Gospodarki we współpracy z szefem ABW oraz z szefem CBA podjęli lub zamierzają podjąć stosowne działania operacyjno-prawno-kontrolne zmierzające do zabezpieczenia interesów prawnych i ekonomicznych państwa, biorąc pod uwagę fakt, iż ˝reaktywowana˝ na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych spółka A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w Krakowie przed II wojną światową była spółką akcyjną należącą do Skarbu Państwa, zaś osoby stojące za tą ˝reaktywacją˝ uczyniły to zapewne wyłącznie celem późniejszego wystąpienia ze znacznymi niezasadnymi roszczeniami finansowymi przeciwko obecnemu państwu polskiemu?
2. Czy Minister Sprawiedliwości (prokurator generalny) oraz Minister Gospodarki we współpracy z szefem ABW oraz z szefem CBA zamierzają pilnie zlecić ex post zbadanie prawidłowości procesu ˝reaktywacji˝ na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie przez podległe sobie organy i służby? Jeżeli nie, to dlaczego?
3. Jakie osoby prawne lub osoby fizyczne (akcjonariusze, członkowie zarządu oraz rady nadzorczej), notariusze, sędziowie Sądu Rejestrowego stoją za procesem ˝reaktywacji˝ na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie?

Z poważaniem

Poseł Zbigniew Kozak

Warszawa, dnia 21 sierpnia 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości
na interpelację nr 17847
w sprawie ochrony interesów ekonomicznych państwa w procesie reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w Krakowie

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację pana Zbigniewa Kozaka, posła na Sejm RP, z dnia 21 sierpnia 2010 r. w sprawie ochrony interesów ekonomicznych państwa w procesie reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w Krakowie, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

W dniu 17 lipca 2010 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. 2010 r., Nr 106, poz. 671). Wprowadzone zmiany zmierzają do wyeliminowania nieprawidłowości związanych z procesem tzw. reaktywacji spółek prawa handlowego zawiązanych przed 1 września 1939 r. przez wnikliwe monitorowanie przerejestrowań tych spółek z dawnego rejestru handlowego do Krajowego Rejestru Sądowego oraz uszczegółowienie kognicji sądu rejestrowego.

Zgodnie z art. 9b ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. 1997 r., Nr 121, poz. 770, ze zm.), jeżeli podmiot

podlegający obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców, który był wpisany do dotychczasowego rejestru, złoży wniosek o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego, sąd rejestrowy, poza zakresem określonym w art. 23 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. 2007 r., Nr 168, poz. 1186, ze zm.), będzie badał w odniesieniu do spółki kapitałowej prawidłowość zwołania zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia oraz powołania składów osobowych organów tych spółek, prawidłowość nabycia lub objęcia udziałów albo akcji, a w szczególności spełnienie wymogów dotyczących rejestracji i umarzania niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. W odniesieniu zaś do spółki osobowej, poza zakresem określonym w art. 23 powołanej ustawy, sąd będzie zobowiązany badać okoliczności wstąpienia w prawa wspólnika.

Dodatkowo o złożeniu przez taki podmiot wniosku o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego sąd rejestrowy zawiadomi obligatoryjnie prokuratora oraz doręczy mu odpis uchwały wspólników albo uchwały walnego zgromadzenia, jeżeli stanowi ona podstawę dokonania wpisu w rejestrze. Prokurator wstąpi do postępowania w przypadku spółek zawiązanych przed dniem 1 września 1939 r. (art. 9b ust. 2 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym).

Z informacji uzyskanych z Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie wynika, że do dnia dzisiejszego nie wpłynął wniosek o przerejestrowanie A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w Krakowie z rejestru handlowego do Krajowego Rejestru Sądowego. Oznacza to, że nie mogło jeszcze nastąpić szczegółowe zbadanie przez sąd wniosku oraz dokumentów mających stanowić podstawę wpisu.

Odnosząc się natomiast do pytań pana posła, stwierdzić należy, że minister sprawiedliwości nie ma jakichkolwiek uprawnień, aby podejmować działania operacyjno-prawno-kontrolne zmierzające do zabezpieczenia interesów prawnych i ekonomicznych Skarbu Państwa w związku ze wskazaną przez pana posła sprawą. Jeżeli do sądu rejestrowego wpłynie w przyszłości wniosek o przerejestrowanie spółki A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie z rejestru handlowego do Krajowego Rejestru Sądowego, to zostanie on wraz z dołączonymi dokumentami stanowiącymi podstawę wpisu szczegółowo zbadany, zgodnie z przytoczonym wyżej art. 9b ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym. O złożeniu takiego wniosku sąd rejestrowy będzie również zobowiązany zawiadomić prokuratora. W przypadku spółek zawiązanych przed dniem 1 września 1939 r. wstąpienie prokuratora do postępowania jest obligatoryjne. Od dnia 31 marca 2010 r. po rozdzieleniu funkcji ministra sprawiedliwości i prokuratora generalnego minister sprawiedliwości nie ma już jakiegokolwiek wpływu na działania podejmowane w takich sprawach przez jednostki prokuratury. Również ewentualny wpis tej spółki do rejestru nie będzie podlegał kontroli Ministerstwa Sprawiedliwości. Każdy wpis spółki do Krajowego Rejestru Sądowego jest bowiem dokonywany na podstawie orzeczenia sądu rejestrowego, które podlegać może jedynie instancyjnej kontroli sądu wyższej instancji.

Niezależnie od faktu, że spółka A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie nie została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego, konieczne jest odniesienie się do zawartej w pytaniu nr 3 sugestii, że to notariusze i sędziowie stoją za procesem reaktywacji spółek przedwojennych. W rzeczywistości wznowienie działalności następuje z inicjatywy samej spółki (lub podmiotów trzecich) i polega w pierwszej kolejności na nabyciu akcji lub udziałów, następnie wyborze władz spółki, a dopiero w dalszej kolejności na złożeniu przez zarząd do sądu wniosku o przerejestrowanie spółki do Krajowego Rejestru Sądowego.

Czynności dokonywane przez notariusza sprowadzają się jedynie do sporządzenia protokołu ze zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia albo poświadczenia podpisów i zawsze muszą mieć umocowanie w obowiązujących przepisach prawa. Również sąd rejestrowy działa w takim przypadku na wniosek zarządu spółki (ewentualnie kuratora lub

likwidatora) i zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym jest zobowiązany do jego rozpoznania. Po stwierdzeniu, że wniosek i dołączone dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa, sąd rejestrowy jest zobowiązany do przeniesienia danych z rejestru handlowego do Krajowego Rejestru Sądowego, z jednoczesnym ujawnieniem zmienionych danych. Należy jeszcze raz podkreślić, że przerejestrowanie spółki do Krajowego Rejestru Sądowego nie decyduje o wznowieniu przez nią działalności, a zatem całkowicie nieuprawnione jest twierdzenie, że to sądy lub notariusze stoją za procesem reaktywacji spółek.
Przedstawiając powyższe informacje, wyrażam nadzieję, że pozwoliły one wyjaśnić wątpliwości podniesione w interpelacji poselskiej.
Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Jacek Czaja
Warszawa, dnia 14 września 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki - z upoważnienia ministra -
na interpelację nr 17847
w sprawie ochrony interesów ekonomicznych państwa w procesie reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w Krakowie
Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka, przekazaną przy piśmie wicemarszałka Sejmu RP pani Ewy Kierzkowskiej z dnia 31 sierpnia 2010 r., znak: SPS-023-17847/10, w sprawie ochrony interesów ekonomicznych państwa w procesie reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w Krakowie, uprzejmie informuję, jak następuje.
Z treści przedmiotowej interpelacji wynika, iż spółka A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w Krakowie stanowiła przed II wojną światową własność Skarbu Państwa. Wobec okoliczności, iż organem, który sprawuje nadzór właścicielski nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa jest minister skarbu państwa, należałoby przyjąć, iż to właśnie ten organ jest właściwy do podjęcia czynności ˝zmierzających do zabezpieczenia interesów prawnych i ekonomicznych państwa˝, o których mowa w tej interpelacji.
Podkreślenia wymaga również fakt, że minister gospodarki jest uprawniony do działania wyłącznie w zakresie swojej właściwości, którą określa ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437). Tym samym minister gospodarki ma możliwość podejmowania ˝czynności kontrolnych˝ przewidzianych w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 770), w brzmieniu nadanym jej ustawą z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 671), wyłącznie w odniesieniu do podmiotów, które wystąpiły z wnioskiem o ocenę legalności decyzji nacjonalizacyjnych, na mocy których przejęto na własność państwa mienie stanowiące ich własność.
Z prowadzonej w Ministerstwie Gospodarki ewidencji wniosków składanych w trybie art. 156 § 1 K.p.a. (stwierdzenie nieważności decyzji - jeden z nadzwyczajnych trybów weryfikacji ostatecznych decyzji) wynika, że spółka A. Piasecki Fabryka Czekolady SA z siedzibą w

Krakowie nie zwróciła się do ministra gospodarki z żądaniem stwierdzenia nieważności decyzji nacjonalizujących mienie stanowiące ówcześnie jej własność. Wobec powyższego brak jest na obecnym etapie podstaw do podejmowania przez ministra gospodarki działań, o których mowa w przedmiotowej interpelacji.
Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Dariusz Bogdan
Warszawa, dnia 16 września 2010 r.

Interpelacja nr 17848
do ministra spraw wewnętrznych i administracji
w sprawie monitorowania środowiska osób i podmiotów zajmujących się reaktywacją na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa, na przykładzie spółki A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie

Szanowny Panie Ministrze! W ostatnim okresie czasu wiele poważnych kontrowersji prawnych wzbudza kwestia związana z procesem reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa przez osoby fizyczne oraz osoby prawne. Zgodnie z informacjami zawartymi na stronie internetowej ˝Gazety Wyborczej˝ (http://www.komunikaty.p1/komunikaty/0,79738.html?xx_announ=2387973) w dniu 9 czerwca 2010 r. o godz. 12 w Krakowie, ul. Czapińskiego 2, lokal Metropolis na podstawie art. 11 ust. 2 i 3 statutu spółki, art. 402 K.s.h. odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszy reaktywowanej przedwojennej spółki Skarbu Państwa pod firmą A. Piasecki Fabryka Czekolady spółka akcyjna w Krakowie. Kolejne WZA spółki ma odbyć się w I półroczu września 2010 r.
Mając powyższe na uwadze oraz ustalenia podjęte na szczeblu Rady Ministrów związane z monitorowaniem przez MSWiA procederu reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych przedsiębiorstw, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o pilne udzielenie mi następujących informacji:

1. Czy i jakie Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji podjął działania związane z ustaleniem inspiratorów reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa pod firmą A. Piasecki Fabryka Czekolady spółka akcyjna w Krakowie oraz ochroną interesów ekonomicznych i prawnych państwa?
2. Czy i jakie działania analityczno-informacyjne podjęli w niniejszej sprawie wojewoda małopolski, prezydent miasta Krakowa oraz małopolski komendant wojewódzki Policji?
3. Jakie poczynione zostały przez ww. ustalenia co do akcjonariuszy i osób (podmiotów) zaangażowanych w proceder reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Skarbu Państwa pod firmą A. Piasecki Fabryka Czekolady spółka akcyjna w Krakowie, którzy to mogą wkrótce wystąpić z roszczeniami finansowymi przeciwko Skarbowi Państwa?

Z poważaniem

Poseł Zbigniew Kozak
Warszawa, dnia 21 sierpnia 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji - z upoważnienia ministra -
na interpelację nr 17848
w sprawie monitorowania środowiska osób i podmiotów zajmujących się reaktywacją na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa, na przykładzie spółki A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie

Szanowny Panie Marszałku! Nawiązując do pisma z dnia 31 sierpnia 2010 r. (znak: SPS-023-17848/10) przekazującego interpelację posła na Sejm RP pana Zbigniewa Kozaka z dnia 21 sierpnia 2010 r. w sprawie monitorowania środowiska osób i podmiotów zajmujących się reaktywacją na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa, na przykładzie spółki A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

W dniu 30 grudnia 2009 r. z inicjatywy pana Stanisława Kluzy przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji odbyło się spotkanie poświęcone potencjalnemu zagrożeniu interesów ekonomicznych Skarbu Państwa w kontekście reaktywacji spółki Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru SA. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele Komisji Nadzoru Finansowego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Skarbu Państwa, Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Komendy Głównej Policji.

Celem spotkania było wypracowanie katalogu działań możliwych do podjęcia przez właściwe instytucje państwowe i kontrolne w zakresie weryfikacji postępowań rejestrowych dotyczących reaktywowanych spółek oraz uregulowania statusu papierów wartościowych zdeponowanych w instytucjach rządowych lub innych państwowych jednostkach organizacyjnych i korzystania z uprawnień korporacyjnych z nich wynikających, w szczególności na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy spółek, które są obecnie reaktywowane.

W związku z konkluzjami z ww. spotkania należy podkreślić, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji podjęło działania służące zapobieganiu i zwalczaniu przedmiotowego procederu.

W dniu 11 marca 2010 r. w Centrum Szkolenia Policji w Legionowie odbyło się seminarium skierowane do przedstawicieli organów ścigania pt. ˝Przerejestrowywanie przedwojennych spółek˝, zorganizowane przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Komendę Główną Policji. W trakcie szkolenia wskazano w szczególności na praktyczne aspekty zwalczania przestępczości związanej z reaktywacją przedwojennych spółek w kontekście nieprawidłowości towarzyszących ww. zjawisku.

Ponadto wystąpiłem do pana Krzysztofa Kwiatkowskiego, ministra sprawiedliwości pismem z dnia 29 stycznia 2010 r. oraz do pana Aleksandra Grada, ministra skarbu państwa pismem z dnia 6 maja 2010 r. z prośbą o ustosunkowanie się do kwestii wyznaczenia instytucji wiodącej w zakresie zagadnień związanych z weryfikacją postępowań rejestrowych w odniesieniu do reaktywowanych spółek oraz możliwości wprowadzenia czasowego ograniczenia dochodzenia roszczeń.

Wskazać należy, iż resort sprawiedliwości zobowiązał się do aktywnego włączenia w działania mające na celu wyeliminowanie zjawiska nielegalnego przejmowania majątku Skarbu Państwa poprzez reaktywowanie przedwojennych spółek.

Dodatkowo w dniu 29 marca 2010 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego wystosowało pismo do wojewodów

z prośbą o przekazanie informacji na temat możliwości wystąpienia wyżej opisanego procederu na terenach poszczególnych województw oraz przedstawienie wykazu spraw związanych z odzyskiwaniem nieruchomości (sprawy windykacyjne, o uzgodnienie treści księgi wieczystej, o ustalenie i o wpis do księgi wieczystej) przez reaktywowane spółki. Na podstawie informacji uzyskanych od właściwych miejscowo wojewodów, według stanu na dzień 10 sierpnia 2010 r., należy stwierdzić, iż ww. proceder nie został odnotowany na terenie następujących dziesięciu województw: lubelskiego, dolnośląskiego, warmińsko-mazurskiego, wielkopolskiego, świętokrzyskiego, lubuskiego, zachodniopomorskiego, opolskiego, kujawsko-pomorskiego, podlaskiego.

Zwierzchnicy zespolonej administracji rządowej na terenie ww. jednostek podziału administracyjnego kraju zapewnili, iż podległe im organy będą monitorować w ramach swojej właściwości obszary, w których mogą pojawić się zagrożenia interesów ekonomicznych Skarbu Państwa w kontekście reaktywacji przedwojennych spółek.

Analiza ww. materiałów wykazała, iż na terenie pozostałych sześciu województw łącznie odnotowano 50 spraw mogących mieć związek z przedmiotowym procederem. Największą ich liczbę stwierdzono w województwie śląskim (21) i małopolskim (18). Warto przy tym zauważyć, że w żadnej z przedstawionych spraw nie nastąpiło orzeczone ostatecznym wyrokiem sądu odzyskanie prawa własności nieruchomości poprzez reaktywację przedwojennej spółki akcyjnej.

Jednakże, mając do dyspozycji jedynie zbiorcze informacje przesłane przez poszczególnych wojewodów, nie istnieje możliwość przeprowadzenia szczegółowej weryfikacji w zakresie oceny zasadności oraz legalności działań podejmowanych przez poszczególne podmioty/osoby fizyczne w przedmiotowym obszarze. W związku z tym niemożliwe jest w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji rozstrzygnięcie, czy wskazane przez wojewodów sprawy rzeczywiście dotyczą obszaru mogącego stanowić potencjalne zagrożenie interesów ekonomicznych Skarbu Państwa.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż zgodnie z właściwością instytucją wiodącą w przedmiotowym obszarze jest Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, kopie wszystkich otrzymanych dokumentów zostały przekazane wskazanemu podmiotowi celem dalszego procedowania.

Jednocześnie wskazać należy, że z dniem 17 lipca 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 106, poz. 671). W kontekście reaktywowania spółek na podstawie akcji emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. wskazać należy, że w przypadku złożenia wniosku o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego sąd rejestrowy jest zobligowany do badania prawidłowości zwołania zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia oraz powołania składów osobowych organów tych spółek, prawidłowości nabycia lub objęcia udziałów albo akcji, a w szczególności spełnienia wymogów dotyczących rejestracji i umarzania niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. Przedmiotowa ustawa przewiduje również udział prokuratora w procesie reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw, bowiem o złożeniu wniosku o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego sąd rejestrowy zawiadamia prokuratora oraz doręcza temu prokuratorowi odpis uchwały wspólników albo uchwały walnego zgromadzenia, jeżeli stanowi ona podstawę dokonania wpisu w rejestrze. Prokurator wstępuje do postępowania w przypadku spółek zawiązanych przed dniem 1 września 1939 r.

Znowelizowane przepisy umożliwiają również na wniosek prokuratora ponowne zbadanie i wznowienie procedur rejestrowych spółek, co do których nastąpił prawomocny wpis do KRS (art. 2 ust. 1 ww. ustawy).

Odnosząc się do sprawy spółki A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie, pragnę poinformować, że otrzymałem do wiadomości pismo z dnia 8 czerwca 2010 r. wystosowane

przez pana Aleksandra Grada, ministra skarbu państwa do pana pułkownika Krzysztofa Bondaryka, szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w sprawie ogłoszenia o zwołaniu przez Zarząd A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie na dzień 9 czerwca 2010 r. nadzwyczajnego walnego zgromadzenia spółki.
Niezależnie od powyższego policja w wyniku monitorowania prasowych informacji dotyczących reaktywowania przedwojennej spółki A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie konsultowała powyższą sprawę w Prokuraturze Okręgowej w Krakowie. Na obecnym etapie nie ma podstaw do podejmowania czynności o charakterze procesowym.
Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Adam Rapacki
Warszawa, dnia 14 września 2010 r.

Interpelacja nr 17850
do prezesa Rady Ministrów
w sprawie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa

Szanowny Panie Premierze! Od dłuższego czasu podczas wykonywania swoich parlamentarnych obowiązków moje zainteresowanie wzbudza kwestia związana z zabezpieczeniem interesów ekonomicznych państwa w związku z procederem reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw, które następnie występują z nienależnymi znacznymi kwotowo roszczeniami finansowymi przeciwko Skarbowi Państwa.
W dniu 6 maja 2010 r. złożyłem razem z panem posłem Leonardem Krasulskim na ręce pana marszałka interpelację poselską nr 15921 do Prezesa Rady Ministrów związaną z bezczynnością pełnomocnika rządu ds. opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych w związku z procederem reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych oraz żądania nienależnych odszkodowań.
W dniu 11 czerwca 2010 r. złożyłem do ministra sprawiedliwości oraz do ministra spraw wewnętrznych i administracji interpelację w sprawie monitorowania uprawdopodobnionych nieprawidłowości prawnych związanych z procesem likwidacji firmy Swarzędz Meble SA w likwidacji w Poznaniu, której akcje są notowane na publicznym rynku papierów wartościowych, gdzie występują również osoby i podmioty, które stały m.in. za masową reaktywacją na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych takich spółek przedwojennych jak:
- Elektrownia Okręgu Warszawskiego SA (Warszawa),
- SA Fabryk Metalowych pod firmą: Norblin, Bracia Buch i T. Werner w Warszawie (Warszawa),
- Zakłady Amunicyjne Pocisk SA (Warszawa),
- Elektrownia w Piotrkowie SA (Piotrków Trybunalski),
- Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru SA (Warszawa),
- Ziarno Polska Wytwórnia Chleba Zdrowia i Młyn Walcowy SA (Kraków),
- Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą Haberbusch i Schiele SA w likwidacji (Warszawa),
- Modrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze SA (Warszawa),
- Zjednoczone Fabryki Cykorii Ferd. Bohm Et Co. i Gleba SA (Włocławek),

- Browary Grudziądz sp. z o.o.,
- Browary Kunter sp. z o.o.,
- Białostockie Towarzystwo Elektryczności SA,
- Łódzkie Towarzystwo Elektryczności SA,
- Elektrownia w Kielcach SA,
- Częstochowskie Towarzystwo Elektryczne SA.

W związku z moimi działaniami parlamentarnymi związanymi ze składaniem interpelacji poselskich do prezesa Rady Ministrów i członków Rady Ministrów związanych tak naprawdę z kwestią reaktywacji przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przez pana **Roberta Jędrzejowskiego**, prezesa spółki **Sovereign Capital SA** (członka wspierającego stowarzyszenie **Transparency International Polska**), zostałem pozwany do sądu cywilnego o rzekome naruszenie jego dóbr osobistych.

Również i pani Magdalenę Jędrzejowską-Kowalską w kierowanej do mnie korespondencji kierowała pod moim adresem groźby sugerujące mi zaprzestanie działalności związanej z zainteresowywaniem właściwych organów państwa polskiego oraz członków Rady Ministrów - poprzez interpelacje poselskie - z zagrożeniami wynikającymi z procederu masowego reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw i żądaniem przez nie nienależnych odszkodowań finansowych.

Mając powyższe na uwadze, uprzejmie proszę o informację:

1. Jakie rząd RP - a w szczególności minister gospodarki - zamierza podjąć działania przygotowawcze, jeśli skarga przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej reaktywowanej na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych spółki Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru SA zostanie przyjęta przez Komisję Europejską?
   Prośba o przesłanie w załączeniu kopii stanowiska ministra gospodarki.

2. Czy minister pełnomocnik rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych jako osoba kierująca wcześniej Transparency International Polska zna osobiście oraz w jakim stopniu panią M. J.-K., członka zarządu WTFC SA, oraz osoby zarządzające spółką **Sovereign Capital SA**, mając na uwadze fakt, iż pani minister **Julia Pitera** była długoletnim prezesem **Transparency International Polska?**
   Pragnę uprzejmie ˝przypomnieć˝, iż wskazana spółka **Sovereign Capital SA**, której członkowie zarządu przyczynili się do reaktywacji wielu przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych, jest członkiem wspierającym - również znacznymi kwotami finansowymi - stowarzyszenia **Transparency International Polska.**

   Również na oficjalnej strony internetowej Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej http://www.cie.gov.p1/WWW/iikie.nsf/0/9A3A52207EB7A6DlC1256E7D003D2BD47O pen) dowiadujemy się, iż spółka **Sovereign Capital SA** będąca doradcą finansowym samorządów była organizatorem konkursu na najlepszy projekt partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP). Celem konkursu było upowszechnienie wiedzy i standardów dotyczących realizacji przedsięwzięć za pomocą tej metody, przygotowanie wzorcowego projektu PPP oraz ukazanie istniejących możliwości rozwoju infrastruktury oraz realizacji zadań publicznych za pomocą partnerstwa publiczno-prywatnego.

   Konkurs przeznaczony był dla gmin w całej Polsce i mogły w nim wziąć udział pojedyncze jednostki samorządu terytorialnego oraz związki tych jednostek.

   W komisji konkursu na projekt PPP oprócz prof. M. K. zasiadali zaś: prezes **Sovereign Capital** pan **Robert Jędrzejowski**, pan P. S., dyrektor pani A. W., dyrektor pan A. K. (Cameron McKenna), pani **Julia Pitera, prezes Transparency International Polska**, pan K. S. (przedstawiciel Ministerstwa Infrastruktury), pan B. K. (Instytut PPP), przedstawiciel Ministerstwa Finansów.

Spółka **Sovereign Capital SA** miała również przez pewien okres czasu siedzibę w tym samym budynku w Warszawie co stowarzyszenie **Transparency International Polska.**

3. Jakie jest stanowisko pana Pawła Wojtunika, szefa CBA, oraz pana Waldemara Pawlaka, ministra gospodarki, w przedmiocie związanym z tym, czy zjawisko reaktywowania przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych w skali całego kraju nie powinno być objęte obszarem stałego monitorowania Centralnego Biura Antykorupcyjnego?
   Prośba o przesłanie w załączeniu kopii oficjalnego stanowiska szefa CBA oraz ministra gospodarki.
4. Czy uzasadnionych wątpliwości pana Pawła Wojtunika, szefa CBA, pana Adama Rapackiego, podsekretarza stanu w MSWiA, oraz pana Waldemara Pawlaka, ministra gospodarki, nie budzi fakt, iż spółka **Sovereign Capital SA**, której osoby zarządzające zajmowały się reaktywacją przedwojennych przedsiębiorstw i które to zasiadały w organach statutowych reaktywowanych przedsiębiorstw, ma w swoim akcjonariacie spółki prawa cypryjskiego?
   Prośba również o przesłanie w załączeniu kopii oficjalnego stanowiska szefa CBA, podsekretarza stanu w MSWiA oraz ministra gospodarki.
5. Czy w związku z odpowiedziami na interpelacje poselskie kierowanymi do mnie w temacie związanym z reaktywacją przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych, a w tym również w związku z odpowiedzią na interpelację nr 16496 w sprawie monitorowania uprawdopodobnionych nieprawidłowości prawnych związanych z procesem likwidacji firmy Swarzędz Meble SA w likwidacji w Poznaniu, której akcje są notowane na publicznym rynku papierów wartościowych, uzyskaną od pana Adama Rapackiego, podsekretarza stanu w MSWiA, oraz pana Piotra Kluza, podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, również i pan minister Adam Rapacki oraz pan minister Piotr Kluz doznali tak jak i ja gróźb lub pozwów sądowych od pana **Roberta Jędrzejowskiego**, prezesa spółki **Sovereign Capital SA**, oraz od pani **Magdaleny Kowalskiej-Jędrzejowskiej**, członka zarządu ˝reaktywowanego˝ Warszawskiego Towarzystwa Fabryk Cukru SA w Warszawie, za dotychczasową ich działalność na gruncie związanym z zapobieganiem procederowi reaktywacji na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw?
   Łączę wyrazy szacunku w oczekiwaniu na szczegółowe i rzetelne informacje
   Z poważaniem
   Poseł Zbigniew Kozak
   Warszawa, dnia 22 sierpnia 2010 r.

Odpowiedź ministra gospodarki
na interpelację nr 17850
w sprawie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa

Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka, przekazaną przy piśmie wicemarszałka Sejmu RP - pani Ewy Kierzkowskiej z dnia 31 sierpnia 2010 r., znak: SPS-023-17850/10, w sprawie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa, uprzejmie informuję, co następuje.

W związku z upoważnieniem ministra gospodarki przez prezesa Rady Ministrów do udzielenia, w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości, ministrem spraw wewnętrznych i administracji oraz sekretarzem stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - panem Jackiem Cichockim, odpowiedzi na ww. interpelację (pismo szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - pana Tomasza Arabskiego z dnia 2 września 2010 r., znak: DSPA-4810-4464-(1)/10), minister gospodarki zwrócił się do ww. organów z prośbą o przedstawienie, w zakresie ich właściwości, stanowiska odnośnie do zawartych w niej pytań. Na podstawie znajdujących się w posiadaniu ministra gospodarki informacji oraz wyjaśnień udzielonych w pismach ministra spraw wewnętrznych i administracji z dnia 14 września 2010 r., znak: BMP-0713-38-27/10/AK, podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości - pana Jacka Czai z dnia 16 września 2010 r., znak: BM-I-0700-319/10/3, DSP-IV-0700-39/10, sekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - pana Jacka Cichockiego z dnia 9 września 2010 r., znak: KSS-4810-10(2)/10 i 22 września 2010 r., znak: KSS-4810-10(5)/10 oraz zastępcy szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego - pana Macieja Klepacza, znak: ZAE-I-927/902/10, przedstawiam następujące stanowisko.

Odpowiadając na pytanie zawarte w pkt 1, należy podkreślić, iż każda osoba lub przedsiębiorstwo ma prawo wnieść skargę do Komisji Europejskiej w związku z naruszeniem przez państwo członkowskie prawa Unii Europejskiej (UE), bez względu na to, czy naruszenie bezpośrednio wpływa na ich sytuację. Przedmiotem skargi może być naruszenie prawa UE przez państwo członkowskie w wyniku wydania aktów prawnych lub stosowania praktyk administracyjnych sprzecznych z prawem UE, a także w wyniku niepodjęcia działań, do których wykonania zobowiązuje je prawo wspólnotowe. Należy przy tym pamiętać, iż Komisja Europejska nie ma uprawnienia do rozstrzygania w ramach tej procedury indywidualnych roszczeń z tego tytułu, lecz jedynie po zbadaniu skargi może wezwać państwo członkowskie do usunięcia naruszenia i przestrzegania prawa UE.

W tym kontekście należy wyjaśnić, iż bez zapoznania się z treścią skargi spółki Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru Spółka Akcyjna nie jest możliwe wskazanie konkretnych działań przygotowawczych, jakie w tym zakresie powinien podjąć rząd RP. Nie jest bowiem jasne, na czym polegać ma, w uznaniu tej spółki, naruszenie przez Polskę przepisów UE (niezbędne jest bowiem wskazanie w takiej skardze przepisów krajowych bądź praktyk administracyjnych, których zgodność z prawem UE jest kwestionowana).

Odnosząc się do pytania zawartego w pkt 2, należy wskazać, iż spółka **Sovereign Capital SA** jest nam znana wyłącznie z enuncjacji prasowych, z których wynika, iż prezes tej spółki jest ˝udziałowcem˝ kilku reaktywowanych spółek. Jednocześnie w zakresie tego pytania odnoszącym się do pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych - pani Julii Pitery - żaden z organów, do których zwrócił się minister gospodarki, nie ustosunkował się do jego treści.

Odnosząc się do pytania zawartego w pkt 3, należy wskazać, że minister gospodarki, mając w szczególności na uwadze upowszechnianie się procederu wykorzystywania przedwojennych spółek do dochodzenia odszkodowań przez osoby nieuprawnione oraz fakt, że ma on istotny wpływ na interesy finansowe Skarbu Państwa, uznaje za właściwe, by proceder reaktywacji przedwojennych spółek prawa handlowego był objęty stałym nadzorem organów państwa i służb bezpieczeństwa, w tym Centralnego Biura Antykorupcyjnego (CBA).

W tym kontekście zastępca szefa CBA wskazał, że kwestia reaktywacji przedwojennych spółek stanowi przedmiot zainteresowania CBA od grudnia 2009 r., w związku z przekazywanymi przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) informacjami o nieprawidłowościach w tym zakresie. W dniu 30 grudnia 2009 r. zorganizowane zostało spotkanie z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Gospodarki oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, KNF, Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznego (ABW), CBA i Komendy Głównej Policji (KGP), w wyniku którego dokonano podziału zadań pomiędzy wymienione instytucje.
Ze względu na fakt, iż ABW prowadziła już śledztwa w sprawie reaktywacji przedwojennych spółek Giesche SA, Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru SA i Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu SA, działania CBA ograniczyły się do trwającego do chwili obecnej monitorowania przedmiotowego zagadnienia oraz szkolenia funkcjonariuszy biura we współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego w obszarze nieprawidłowości przy reaktywacji spółek. Szkolenie w tym zakresie odbyło się w dniu 29 kwietnia 2010 r.
Jak wskazuje minister spraw wewnętrznych i administracji, również ten organ w następstwie ustaleń podjętych na spotkaniu w dniu 30 grudnia 2009 r. podjął działania służące zapobieganiu i zwalczaniu przedmiotowego procederu.
W dniu 11 marca 2010 r. w Centrum Szkolenia Policji w Legionowie odbyło się seminarium skierowane do przedstawicieli organów ścigania pt. ˝Przerejestrowywanie przedwojennych spółek˝, zorganizowane przez KNF oraz KGP. W trakcie szkolenia wskazano w szczególności na praktyczne aspekty zwalczania przestępczości związanej z reaktywacją przedwojennych spółek w kontekście nieprawidłowości towarzyszących ww. zjawisku.
Ponadto minister spraw wewnętrznych i administracji wystąpił do ministra sprawiedliwości pismem z dnia 29 stycznia 2010 r. oraz do ministra skarbu państwa pismem z dnia 6 maja 2010 r. z prośbą o ustosunkowanie się do kwestii wyznaczenia instytucji wiodącej w zakresie zagadnień związanych z weryfikacją postępowań rejestrowych w odniesieniu do reaktywowanych spółek oraz możliwości wprowadzenia czasowego ograniczenia dochodzenia roszczeń.
W konsekwencji resort sprawiedliwości zobowiązał się do aktywnego włączenia w działania mające na celu wyeliminowanie zjawiska nielegalnego przejmowania majątku Skarbu Państwa poprzez reaktywowanie przedwojennych spółek.
Ponadto w dniu 29 marca 2010 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z ABW wystosowało pismo do wojewodów z prośbą o przekazanie informacji na temat możliwości wystąpienia wyżej opisanego procederu na terenach poszczególnych województw oraz przedstawienie wykazu spraw związanych z odzyskiwaniem nieruchomości (sprawy windykacyjne, o uzgodnienie treści księgi wieczystej, o ustalenie i o wpis do księgi wieczystej) przez reaktywowane spółki. Na podstawie informacji uzyskanych od właściwych miejscowo wojewodów, według stanu na dzień 10 sierpnia 2010 r., należy stwierdzić, iż ww. proceder nie został odnotowany na terenie następujących dziesięciu województw:
- lubelskie,
- dolnośląskie,
- warmińsko-mazurskie,
- wielkopolskie,
- świętokrzyskie,
- lubuskie,
- zachodniopomorskie,
- opolskie,
- kujawsko-pomorskie,
- podlaskie.

Zwierzchnicy zespolonej administracji rządowej na terenie ww. jednostek podziału administracyjnego kraju zapewnili, iż podległe im organy będą monitorować, w ramach swojej właściwości, obszary, w których mogą pojawić się zagrożenia interesów ekonomicznych Skarbu Państwa w kontekście reaktywacji przedwojennych spółek.
Analiza ww. materiałów wykazała, iż na terenie pozostałych 6 województw łącznie odnotowano 50 spraw mogących mieć związek z przedmiotowym procederem. Największą ich liczbę stwierdzono w województwie śląskim (21) i małopolskim (18). Warto przy tym

zauważyć, że w żadnej z przedstawionych spraw nie nastąpiło, orzeczone ostatecznym wyrokiem sądu, odzyskanie prawa własności nieruchomości, poprzez reaktywację przedwojennej spółki akcyjnej.

Odpowiadając na pytanie zawarte w pkt 4, należy stwierdzić, że minister gospodarki nie prowadzi żadnych postępowań administracyjnych w odniesieniu do spółki Sovereign Capital SA, a tym samym nie jest organem uprawnionym do oceny powiązań osobowych i kapitałowych tej spółki z akcjonariatem prawa cypryjskiego.

W kontekście możliwości wystąpienia uzasadnionych wątpliwości co do faktu, iż przedmiotowa spółka posiada w swoim akcjonariacie spółki prawa cypryjskiego, minister spraw wewnętrznych i administracji wskazał, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 276) organami administracji rządowej, właściwymi w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, są minister właściwy do spraw instytucji finansowych i generalny inspektor informacji finansowej, do którego zadań należy m.in. badanie przebiegu transakcji, co do których generalny inspektor powziął uzasadnione podejrzenia.

Niezależnie od powyższego wymaga podkreślenia, iż w związku z faktem członkostwa Polski w UE i wynikającej z tego m.in. zasady swobody przepływu kapitału stwierdzone powiązania osobowe i kapitałowe wskazanego w wystąpieniu podmiotu z akcjonariatem prawa cypryjskiego nie są wystarczającą podstawą do podejrzenia popełnienia przestępstwa.

Kwestia pochodzenia oraz powiązania z kapitałem zagranicznym osób zasiadających we władzach legalnie zarejestrowanej spółki, w tym spółki reaktywowanej na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich, nie może być podstawą do podejmowania przez Policję czynności ustawowych. Warto w tym miejscu podkreślić, że przepisy ustaw regulujących zasady prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium RP, w tym ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, ze zm.), ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186, ze zm.), ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2000 r. Nr 94, poz. 1037), ˝nie upoważniają Policji do dokonywania analiz pod kątem bliżej niesprecyzowanych uzasadnionych wątpliwości˝.

Minister spraw wewnętrznych i administracji podkreślił ponadto, że polskie prawodawstwo nie przewiduje instytucji ˝specjalnego traktowania˝ podmiotów ze względu na jego udziałowców bądź też akcjonariuszy, choć zauważyć należy, że transakcje finansowe, powiązania kapitałowe z podmiotami z krajów uznanych za raje podatkowe mogą być związane np. z ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

CBA stoi natomiast na stanowisku, że sam fakt posiadania w akcjonariacie podmiotu zarejestrowanego na Cyprze nie jest automatycznie okolicznością obciążającą dla spółki i nie stanowi podstawy do podejmowania działań przez służby specjalne.

Odnosząc się do pytania zawartego w pkt 5, należy stwierdzić, że z wyjaśnień udzielonych przez Ministerstwo Sprawiedliwości wynika, iż pod adresem podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, który podpisał w dniu 13 lipca 2010 r. odpowiedź na interpelację pana Zbigniewa Kozaka (nr SPS-023-16496), nie były kierowane ze strony osób wymienionych w przedmiotowym pytaniu żadne groźby ani zapowiedzi pozwów. Ponadto podkreślono, że w ww. odpowiedzi na interpelację nie zostały ujawnione dane osobowe tych osób.

Jednocześnie wyjaśnienia wymaga okoliczność, że w przedmiotowej sprawie stanowisko zajęła również ABW w piśmie z dnia 22 września 2010 r., niemniej informacje w nim zawarte stanowią informację niejawną w rozumieniu ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631), oznaczoną klauzulą

˝zastrzeżone˝, a tym samym mogą być udostępniane wyłącznie z zachowaniem zasad przewidzianych przepisami tej ustawy.
Łączę wyrazy szacunku
Minister
Waldemar Pawlak
Warszawa, dnia 13 października 2010 r.
Interpelacja nr 17850
do prezesa Rady Ministrów
w sprawie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa – ponowna

Na podstawie art. 193 ust. 3 Regulaminu Sejmu RP składam na ręce Pana ponowną interpelację do prezesa Rady Ministrów w związku z uznaniem za niepełną i niezadowalającą odpowiedzi na interpelację nr 17850 do prezesa Rady Ministrów w sprawie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa.
Udzielona mi odpowiedź na interpelację jest niezadowalająca ze względu na fakt, iż:

1. W interpelacji poselskiej nr 17850 do prezesa Rady Ministrów w sprawie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa zadałem pozostające nadal bez odpowiedzi prezesa Rady Ministrów oraz działającego z jego upoważnienia pana Waldemara Pawlaka, wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki pytanie: Czy minister pełnomocnik rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych jako osoba kierująca wcześniej **Transparency International Polska** zna osobiście oraz w jakim stopniu panią **Magdalenę Kowalską-Jędrzejowską**. członka zarządu WTFC SA, oraz osoby zarządzające spółką Sovereign Capital SA, mając na uwadze fakt, iż pani minister **Julia Pitera** była długoletnim prezesem **Transparency International Polska?**
2. Brak jest przedstawienia stanowiska prezesa Rady Ministrów w odniesieniu do wskazanej przeze mnie informacji wskazana spółka **Sovereign Capital SA,** której członkowie zarządu przyczynili się do reaktywacji wielu przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych, jest członkiem wspierającym - również znacznymi kwotami finansowymi - stowarzyszenia **Transparency International Polska.** Również na oficjalnej strony internetowej Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej http://www.cie.gov.p1/WWW/iikie.nsf/0/9A3A52207EB7A6DlC1256E7D003D2BD47O pen) dowiadujemy się, iż spółka Sovereign Capital SA będąca doradcą finansowym samorządów była organizatorem konkursu na najlepszy projekt partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP). Celem konkursu było upowszechnienie wiedzy i standardów dotyczących realizacji przedsięwzięć za pomocą tej metody, przygotowanie wzorcowego projektu PPP oraz ukazanie istniejących możliwości rozwoju infrastruktury oraz realizacji zadań publicznych za pomocą partnerstwa publiczno-prywatnego.

   Konkurs przeznaczony był dla gmin w całej Polsce i mogły w nim wziąć udział pojedyncze jednostki samorządu terytorialnego oraz związki tych jednostek.

   W komisji konkursu na projekt PPP oprócz prof. M. K. zasiadali zaś: prezes **Sovereign Capital pan Robert Jędrzejowski,** pan P. S., dyrektor pani A. W., dyrektor pan A. K. (Cameron McKenna), pani **Julia Pitera**, prezes **Transparency International Polska**, pan

K. S. (przedstawiciel Ministerstwa Infrastruktury), pan B. K. (Instytut PPP), przedstawiciel Ministerstwa Finansów.

Spółka **Sovereign Capital SA** miała również przez pewien okres czasu siedzibę w tym samym budynku w Warszawie co stowarzyszenie **Transparency International Polska**.

3. Działający w imieniu prezesa Rady Ministrów wiceprezes Rady Ministrów, minister gospodarki nie odniósł się do powyższego pkt 2 lakonicznie informując, iż: odnosząc się do pytania zawartego w pkt 2, należy wskazać, iż spółka **Sovereign Capital SA** jest nam znana wyłącznie z enuncjacji prasowych, z których wynika, iż prezes tej spółki jest ˝udziałowcem˝ kilku reaktywowanych spółek. Jednocześnie w zakresie tego pytania odnoszącym się do pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych - pani **Julii Pitery** - żaden z organów, do których zwrócił się minister gospodarki, nie ustosunkował się do jego treści.
4. Brak jest w odpowiedzi na interpelację nr 17850 szczegółowych i wyczerpujących wyjaśnień pani minister **Julii Pitery** sekretarza stanu w KPRM, pełnomocnika rządu ds. spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych w kontekście powyżej wskazanych informacji zawartych na stronie UKIE związanych z jej jako prezesa **Transparency International Polska** relacjami ze spółką **Sovereign Capital SA** oraz zadanego przeze mnie i przez posła Leonarda Krasulskiego w interpelacji nr 15921, w sprawie bezczynności pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych w związku z procederem reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych oraz żądania nienależnych odszkodowań, pytań: Czy minister pełnomocnik rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych jako osoba kierująca wcześniej **Transparenty International Polska** zna osobiście oraz w jakim stopniu członka Zarządu WTFC SA oraz osoby zarządzające spółką **Sovereign Capital SA**? Czy utrzymuje z nimi z kontakty? Czy osoby te odwiedzają ministra w KPRM lub w biurze poselskim?
   W swojej odpowiedzi z dnia 7 czerwca 2010 r. na interpelację z dnia 15921 skierowanej do marszałka Sejmu RP pani minister **Julia Pitera** podała wówczas w kontekście danych umieszczonych na stronie internetowej UKIE informacje nieprawdziwe i lakoniczne, iż: wykonując mandat posła RP oraz sekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na co dzień spotykam się z wieloma osobami z różnych środowisk. Niemniej jednak odpowiadając na pytanie zawarte w interpelacji, nie znam osobiście członków Zarządu Warszawskiego Towarzystwa Fabryk Cukru SA oraz osób zarządzających spółką **Sovereign Capital SA.** Wyjaśniam, że nie utrzymuję z tymi osobami kontaktów. Osoby te nie odwiedzają mnie w biurze poselskim, zaś podejmowane przez **Sovereign Capital SA** próby kontaktu ze mną na terenie KPRM dotyczyły kwestii konfliktu pomiędzy spółką a Komisją Nadzoru Finansowego.
5. W związku z pkt 1, 2, 3 i 4 powstała poważna, wymagająca wyjaśnienia i podjęcia stosownych działań, wątpliwość co do kwalifikacji prawnej takiego postępowania pani minister **Julii Pitery** działającej z upoważnienia i w imieniu prezesa Rady Ministrów, która w sposób celowy wprowadziła w odpowiedzi na interpelację marszałka Sejmu oraz posłów w błąd.
   Wątpliwość ta budzi moje uzasadnione wątpliwości co do naruszenia w ten sposób przepisów prawa w kontekście uzyskanej przeze mnie odpowiedzi na interpelację nr 15939 podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, działającego z upoważnienia ministra sprawiedliwości w sprawie możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności karnej lub służbowej urzędników państwowych z tytułu celowego i świadomego przekazywania marszałkowi Sejmu nieprawdziwych informacji lub zatajania prawdy w odpowiedziach na

zapytania i interpelacje poselskie. Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wskazał w tej materii, że: odnosząc się do ewentualnej odpowiedzialności karnej urzędników państwowych z tytułu celowego i świadomego przekazania Marszałkowi Sejmu informacji nieprawdziwych lub zatajenia prawdy w odpowiedziach na zapytania i interpelacje poselskie, należy stwierdzić, iż można ją rozpatrywać jedynie na podstawie art. 271 § l ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553, z późn. zm., zwanej dalej „K.k.") i art. 231 § l lub 3 K.k.

Przedmiotem ochrony typu czynu określonego w art. 271 § l K.k. (zwanego fałszem intelektualnym) jest wiarygodność dokumentów, jak również zaufanie obywateli do prawdziwości dokumentów wystawianych przez osoby do tego powołane. Przestępstwo to ma charakter przestępstwa indywidualnego. Może je popełnić wyłącznie funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu.

Przestępstwo z art. 271 § l K.k. polega na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne w autentycznym dokumencie. Poświadczenie nieprawdy może polegać na potwierdzeniu okoliczności, które nie miały miejsca, lub też ich przeinaczeniu lub zatajeniu, wbrew obowiązkowi. Czynność ta jest dokonana w momencie, gdy dokument zawierający poświadczenie zostaje wprowadzony do obrotu prawnego (zob. M. Mozgawa, ˝Komentarz do art. 271 Kodeksu karnego˝, w: M. Mozgawa, M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, ˝Kodeks karny. Komentarz praktyczny˝, Oficyna, 2007, II wyd.).

Mając na uwadze powyższe stanowisko, uprzejmie proszę Pana Marszałka:

- o uzupełnienie przez prezesa Rady Ministrów odpowiedzi na interpelację nr 17850 o wskazane powyżej zagadnienia dotyczące związków relacji pani minister **Julii Pitery** sekretarza stanu, pełnomocnika rządu ds. spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych (byłego prezesa **Transparency International Polska**) ze spółką **Sovereign Capital SA** zajmującej się m.in. reaktywowaniem na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz

- o przekazanie niniejszej interpelacji również do wiadomości prokuratora generalnego celem podjęcia przez niego z urzędu stosownych przewidzianych przepisami prawa działań związanych z wprowadzaniem marszałka Sejmu RP oraz posłów w błąd.

Uprzejmie proszę jednocześnie o umożliwienie mi przez wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki zapoznania się w Ministerstwie Gospodarki w trybie i na zasadach przewidzianych w ustawie o ochronie informacji niejawnych z treścią niejawnego stanowiska ABW dotyczącego kwestii podniesionych w interpelacji nr 17850, zawartego w piśmie z dnia 22 września 2010 r. o klauzuli ˝zastrzeżone˝.

Z poważaniem
Poseł Zbigniew Kozak, Warszawa, dnia 1 grudnia 2010 r.

Odpowiedź sekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - z upoważnienia prezesa Rady Ministrów - na ponowną interpelację posła Zbigniewa Kozaka na interpelację nr 17850

w sprawie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na pismo z dnia 7 grudnia 2010 r. (SPS-023-1780p/10) w sprawie ponownej interpelacji z dnia 1 grudnia 2010 r. posła Prawa i Sprawiedliwości pana Zbigniewa Kozaka dotyczącej ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonerskich przedwojennych spółek Skarbu Państwa, na podstawie art. 193 ust. 3 regulaminu Sejmu (uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r., M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47, ze zm.), przedstawiam, z upoważnienia prezesa Rady Ministrów, następujące stanowisko odnośnie do działalności pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych.

Na wstępie chcę wskazać, że nie jest zasadna forsowana w interpelacji teza o niezgodnych z prawem relacjach pełnomocnika z niektórymi osobami uczestniczącymi w procederze reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań. Moja ocena tego procederu jest jednoznacznie negatywna i uważam, że działania podejmowane przez posiadaczy akcji kolekcjonersko-historycznych, które zorientowane są na wyłudzenie m.in. od Skarbu Państwa odszkodowań za przejęty przez władze PRL majątek wchodzący w skład mienia przedwojennych podmiotów, wypełniają kodeksową definicję oszustwa zawartą w art. 286 § 1 Kodeksu karnego. Kolejne próby powiązania mnie z osobami zajmującymi się reaktywacją przedwojennych polskich przedsiębiorstw z tytułu sprawowanych przeze mnie funkcji publicznych nie znajdują uzasadnienia. Ponownie zatem wyjaśniam, że nie utrzymuję z tymi osobami żadnych kontaktów. Osoby te nie odwiedzają mnie w biurze poselskim, zaś podejmowane przez **Sovereign Capital SA** próby kontaktu ze mną na terenie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów dotyczyły incydentalnej kwestii konfliktu pomiędzy spółką a Komisją Nadzoru Finansowego.

Można zatem odnieść wrażenie, że w związku z brakiem podstaw do krytyki sprawnych i skutecznych działań organów administracji rządowej w przeciwdziałaniu ewentualnym niekorzystnym dla majątku publicznego skutkom reaktywowania przedwojennych spółek na podstawie kolekcjonerskich papierów wartościowych pan poseł Kozak usiłuje bezpodstawnie zdyskredytować moją osobę i funkcję pełnomocnika rządu do spraw opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych, insynuując utrzymywanie kontaktów z osobami zajmującymi się reaktywacją przedwojennych polskich przedsiębiorstw.

Moja publiczna działalność na obecnie, jak i wcześniej zajmowanych stanowiskach zawsze związana była z przeciwdziałaniem nieprawidłowościom w życiu publicznym. Różnego rodzaju inicjatywy, w których uczestniczyłam, zawsze służyły idei uczciwości i transparentności w działalności publicznej.

Chcę w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z zasadą odpowiedzialności (zasady etyki poselskiej) poseł odpowiada za swoje decyzje i działania. Stwierdzenie pana posła Kozaka, że w sposób celowy wprowadziłam w błąd marszałka Sejmu i posłów, uważam za nieetyczne i naruszające moje dobra osobiste.

Wyrażam zatem przekonanie, że niniejsza interpelacja jest ostatnią insynuacją posła pod moim adresem. W przeciwnym wypadku wystąpię w tej sprawie do Komisji Etyki Poselskiej.

Z wyrazami szacunku
Sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Julia Pitera
Warszawa, dnia 21 grudnia 2010 r.

Odpowiedź ministra gospodarki - z upoważnienia prezesa Rady Ministrów - na ponowną interpelację posła Zbigniewa Kozaka
na interpelację nr 17850
w sprawie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa

Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na przekazaną przy piśmie wicemarszałka Sejmu RP pana Marka Kuchcińskiego z dnia 7 grudnia 2010 r. (znak: SPS-023-17850p/10) ponowną interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka w sprawie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych (posłów) występujących w interesie państwa przeciwko procederowi reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa, uprzejmie informuję, co następuje.

Minister gospodarki został upoważniony przez prezesa Rady Ministrów w piśmie szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pana Tomasza Arabskiego z dnia 14 grudnia 2010 r. (znak: DSPA-4810-6125-(2)/10) do odniesienia się do prośby pana posła o umożliwienie zapoznania się z treścią niejawnego stanowiska Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zawartego w piśmie z dnia 22 września 2010 r., dotyczącego kwestii podniesionych w interpelacji nr 17850.

Mając na uwadze, iż po upływie 2 miesięcy od udzielenia odpowiedzi na ww. interpelację pismo Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w tej sprawie zostało w dniu 14 grudnia 2010 r. zwrócone do nadawcy, nie jest możliwe zadośćuczynienie prośbie pana posła. Jednocześnie informuję, iż minister gospodarki zwrócił się do szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego pana pułkownika Krzysztofa Bondaryka z uprzejmą prośbą o udostępnienie panu posłowi wymienionego dokumentu celem zapoznania się ze stanowiskiem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego tam zawartym (kopia w zał.)*).

Łączę wyrazy szacunku
Minister Waldemar Pawlak,
Warszawa, dnia 20 grudnia 2010 r.

Interpelacja nr 17977
do prezesa Rady Ministrów
w sprawie działań podejmowanych przez organy państwa oraz ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa w związku z próbami odzyskiwania przez rzekomych właścicieli przedwojennych przedsiębiorstw, na przykładzie Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie

Szanowny Panie Premierze! W ostatnim czasie wiele poważnych kontrowersji i wątpliwości prawnych wzbudza kwestia związana z procesem reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek Skarbu Państwa przez osoby fizyczne oraz osoby prawne.

W dzienniku ˝Rzeczpospolita˝ z dnia 7 września 2010 r., w artykule pt. ˝Zabrane fabryki mogą zwrócić do właścicieli˝, wskazane zostały działania miasta Krakowa oraz spółki energetycznej należącej do spółki (matki) z udziałem Skarbu Państwa związane z próbami odzyskania przez rzekomych właścicieli budynków oraz nieruchomości przedwojennej Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie.

Mając powyższe na uwadze oraz ustalenia podjęte na szczeblu Rady Ministrów związane ze stałym monitorowaniem przez organy ochrony prawnej oraz organy bezpieczeństwa państwa

procederu oraz środowiska osób zajmujących się reaktywacją na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych przedsiębiorstw oraz odzyskiwania mienia Skarbu Państwa przez rzekomych właścicieli, zwracam się do Pana Premiera z prośbą o pilne udzielenie mi enumeratywnie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy wiadomo Panu, czy dokonana została reaktywacja na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennego polskiego przedsiębiorstwa Fabryka Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie?
2. Jakie osoby lub podmioty były inicjatorami reaktywacji lub procesu ˝odzyskiwania mienia˝ przedwojennej Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie?
3. Jakie osoby uważają się za spadkobierców właścicieli przedwojennej Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie oraz przez jakie osoby (kancelarie prawne) są oni reprezentowani?
4. Czy za osobami rzekomych spadkobierców przedwojennych właścicieli Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie lub za ich pełnomocnikami mogą stać te same osoby, które dokonywały reaktywacji na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych spółek, w tym przedwojennej spółki Skarbu Państwa A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie?
5. Czy wskazane powyżej osoby z pkt 4 występowały już kiedykolwiek do Skarbu Państwa z roszczeniami denacjonalizacyjnymi lub o wypłatę rekompensat finansowych?
6. Jakie sądy w poszczególnych etapach postępowania sądowego podejmowały decyzję o zwrocie rzekomym właścicielom ww. mienia należącego przed II wojną światową do Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie?
7. Jakie osoby zasiadały w ww. składach orzekających?
8. Jaki był profil działalności przed II wojną światową Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie?
9. Jakie osoby były przed II wojną światową akcjonariuszami lub właścicielami Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie?
10. Jaka jest obecnie wartości rynkowa nieruchomości oraz gruntów należących przed II wojną światową do Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie?
11. Co się obecnie znajduje na nieruchomościach oraz w budynkach należących do Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie?
12. Czy i jakie działania mające na celu ochronę interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa w związku z procesem - budzącym moje uzasadnione wątpliwości moralne oraz prawne - odzyskiwania mienia (budynków oraz nieruchomości) przedwojennej spółki Fabryka Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie zostały podjęte przez:
    1) ministra sprawiedliwości,
    2) ministra skarbu państwa,
    3) ministra finansów (generalnego inspektora kontroli skarbowej) i podległe mu właściwe miejscowo terenowe komórki organizacyjne wywiadu skarbowego, organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej,
    4) prokuratora generalnego oraz podległego mu prokuratora apelacyjnego w Krakowie,
    5) Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa?
13. Jeżeli nie zostały podjęte przez ww. organy jakiekolwiek działania, to dlaczego?
14. Jakie było stanowisko ministra gospodarki w postępowaniu związanym z odzyskiwaniem przez rzekomych spadkobierców właścicieli i ich pełnomocników nieruchomości oraz budynków należących do Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie? Czy zgodnie z publikacją prasową faktycznie opowiedział się on po stronie rzekomych spadkobierców właścicieli i ich pełnomocników?

15. Czy i jakie działania analityczno-informacyjne podjęli w niniejszej sprawie dotyczącej przedwojennej Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie:
   1) przedstawiciel rządu w terenie, czyli wojewoda małopolski,
   2) prezydent miasta Krakowa oraz
   3) małopolski komendant wojewódzki Policji?
16. Czy podlegli Panu Premierowi - szef ABW oraz szef CBA - podjęli jakiekolwiek działania analityczno-informacyjne oraz ochronne, związane z monitorowaniem, ustaleniem i eliminacją zjawisk niepowołanych i nieformalnych powiązań towarzyskich pomiędzy osobami zainteresowanymi, ich pełnomocnikami, notariuszami i członkami składów orzekających, podczas procesu odzyskiwania mienia przez rzekomych spadkobierców i ich pełnomocników w odniesieniu do sprawy dotyczącej przedwojennej Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie, opisywanej przez dziennik ˝Rzeczpospolita˝ w dniu 7 września 2010 r.?

Z poważaniem

Poseł Zbigniew Kozak, Warszawa, dnia 13 września 2010 r.

Odpowiedź ministra gospodarki - z upoważnienia prezesa Rady Ministrów - na interpelację nr 17977
w sprawie działań podejmowanych przez organy państwa oraz ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa w związku z próbami odzyskiwania przez rzekomych właścicieli przedwojennych przedsiębiorstw, na przykładzie Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie

W odpowiedzi na zapytanie poselskie pana posła Zbigniewa Kozaka, przekazane przy piśmie z dnia 22 września 2010 r., znak: SPS-023-17977/10, dotyczące działań podejmowanych przez organy państwa oraz ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa w związku z próbami odzyskiwania przez rzekomych właścicieli przedwojennych przedsiębiorstw, na przykładzie Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie, uprzejmie informuję, jak następuje.

W związku z upoważnieniem ministra gospodarki przez prezesa Rady Ministrów do udzielenia, w porozumieniu z zainteresowanymi członkami Rady Ministrów oraz sekretarzem stanu w KPRM panem Jackiem Cichockim, odpowiedzi na ww. interpelację (pismo szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pana Tomasza Arabskiego z dnia 27 września 2010 r., znak: DSPA 4810-4565(1)/10), minister gospodarki zwrócił się do właściwych organów z prośbą o przedstawienie, w zakresie ich właściwości, stanowiska odnośnie do zawartych w niej pytań.

W oparciu o informacje posiadane przez ministra gospodarki, a także udzielone przez: podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pana Jacka Czaję - pismo z dnia 24 listopada 2010 r., znak: BM-I-0700-401/10/3, DSP-IV-0700-52/10, ministra skarbu państwa pana Aleksandra Grada - pismo z dnia 27 października 2010 r., znak: MSP/DMSP/7766/10, ministra finansów - podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów pana Wiesława Szczukę - pismo dnia 28 października 2010 r., znak: FR6/063/033/BJF/10/BMI9-14302, prezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa pana Marcina Dziurdę - pismo z dnia 26 października 2010 r., znak: KR-073-82/10/MIZ, szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego pana Krzysztofa Bondaryka - pismo z dnia 19 października 2010 r., znak: C-19765/2010, zastępcę szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego pana Macieja Klepacza - pismo z dnia 18 października 2010 r., znak: ZAE-I-1036/2010, oraz Prokuraturę Generalną - p.o. dyrektora Departamentu Postępowania Przygotowawczego pana Bogusława

Michalskiego - pismo z dnia 27 października 2010 r., znak: PG II Ko2 1974/10, przedstawiam następujące stanowisko.
Odpowiadając na pytania zawarte w pkt 2, 3, 6, 8 oraz 9, minister gospodarki pragnie poinformować, że w sprawie Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie do ministra przemysłu i handlu (poprzednika prawnego ministra gospodarki) w dniu 14 listopada 1991 r. wpłynął wniosek osób fizycznych podających się za następców prawnych byłych właścicieli omawianego przedsiębiorstwa, tj. Z. S.Z., zastępowanej przez radcę prawnego J. B. oraz przez Z. Z., T. S. i S. W., w sprawie ˝uchylenia˝ zarządzeń ministra przemysłu lekkiego z dnia 13 października 1949 r., orzeczenia ministra przemysłu ciężkiego z dnia 14 maja 1951 r. oraz zarządzenia ministra przemysłu motoryzacyjnego z dnia 29 czerwca 1955 r., dotyczących przejęcia na własność Skarbu Państwa byłej ˝Fabryki Wyrobów Metalowych - St. Sulikowski i Spadkobiercy˝ w Krakowie ˝wraz z równoczesnym podtrzymaniem praw do odszkodowań na mocy ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r.˝.
W oparciu o znajdujący się w aktach sprawy wypis z Rejestru Handlowego Sądu Okręgowego w Krakowie, Wydział III Handlowy, Poj. III. 108, aktualny na dzień 23 lipca 1930 r., oraz postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie, Wydział III Handlowy, Poj. III. 108, ustalono, iż właścicielem Fabryki Wyrobów Metalowych - Sp. St. Sulikowski w Krakowie była spółka jawna, której wspólnikami byli: S. S., T. S., J. S., Z. z S.W., J. z S.R. i W. S. Do reprezentowania spółki upoważnieni byli T. S. i Z. z S.W. Wykaz hipoteczny lwh 137 Kraków-Krowodrza wskazuje, iż tytuł własności do znacjonalizowanej nieruchomości, na której zorganizowane było omawiane przedsiębiorstwo, posiadali: S. S., T. S., J. S., Z. z S.W., J. z S.R. i W. S.
Minister gospodarki decyzją z dnia 10 sierpnia 2007 r., znak: BOL-0241/52/92/R/AG/1142/07, utrzymał w mocy decyzję własną z dnia 25 kwietnia 2007 r., znak: BOL-0241/52/92/R/AG/625/07, stwierdzającą, na zasadzie dyspozycji art. 156 § 1 pkt 2 K.p.a., nieważność:
- orzeczenia nr 21 ministra przemysłu ciężkiego z dnia 14 maja 1951 r. o przejęciu przedsiębiorstw na własność państwa, w części dotyczącej przedsiębiorstwa pn. Fabryka Wyrobów Metalowych - Sp. St. Sulikowski, oraz
- zarządzenia ministra przemysłu lekkiego z dnia 13 października 1949 r., znak: ORG-IIZ/101/49, w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem pn. Fabryka Wyrobów Metalowych - Sp. St. Sulikowski w Krakowie.
Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu skarg kasacyjnych: gminy miejskiej Kraków oraz Enion Grupa Tauron w Krakowie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2008 r., sygn. akt IV SA/Wa 1997/07, prawomocnym orzeczeniem z dnia 3 września 2010 r., sygn. akt I OSK 923/10, oddalił przedmiotowe skargi. Należy zaznaczyć, że do dnia dzisiejszego przedmiotowy wyrok wraz z uzasadnieniem nie został doręczony ministrowi gospodarki oraz że nie nastąpił zwrot akt przedmiotowej sprawy. Natomiast informację o ww. orzeczeniu sądowym minister gospodarki pozyskał ze strony internetowej Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych.
Z informacji ministra sprawiedliwości wynika, że dane znajdujące się w zasobach XI Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie wskazują, iż Fabryka Wyrobów Metalowych Stanisław Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie została wpisana do tomu III rejestru firm pojedynczych. Ostatni wpis datowany jest na dzień 3 października 1950 r. i dotyczy ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad ww. przedsiębiorstwem. Do dnia dzisiejszego nie wpłynął wniosek o przerejestrowanie tej spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Dla spółki nie ustanowiono też kuratora. W rejestrze firm pojedynczych brak jest wpisów dotyczących przedmiotu działalności, a więc nie jest możliwe udzielenie odpowiedzi, jaki był profil działalności tej spółki przed II wojną światową. W dniu 16 listopada 1936 r. zmieniono brzmienie firmy na:

Fabryka Wyrobów Metalowych St. Sulikowski i Spadkobiercy, z miejscem zakładu głównego i filialnego w Krakowie. Minister sprawiedliwości, odnosząc się do pytania o działania podejmowane w celu ochrony interesów ekonomicznych i prawnych w związku z procesem odzyskiwania mienia przez Fabrykę Wyrobów Metalowych - Sp. St. Sulikowski, stwierdził, że tego rodzaju działania pozostają poza zakresem jego kompetencji. Zaznaczono również, że w przypadku gdy do sądu rejestrowego wpłynie w przyszłości wniosek o przerejestrowanie spółki Fabryka Wyrobów Metalowych St. Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie do Krajowego Rejestru Sądowego, to zostanie on wraz z dołączonymi dokumentami szczegółowo zbadany przez sąd rejestrowy, zgodnie ze znowelizowanym art. 9b ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. 1997 r. Nr 121, poz. 770, ze zm.). O złożeniu takiego wniosku sąd rejestrowy będzie również zobowiązany zawiadomić prokuratora. Prokurator wstępuje obligatoryjnie do postępowania w przypadku spółek zawiązanych przed dniem 1 września 1939 r. Wskazano również, że minister sprawiedliwości nie posiada wiedzy, czy przed sądem powszechnym toczyło się postępowanie o zwrot mienia na rzecz spadkobierców przedwojennych właścicieli tej spółki.

Minister skarbu państwa wskazał, że podmiot o nazwie Fabryka Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie (ani o podobnej nazwie) nie podlegał nadzorowi właścicielskiemu ministra skarbu państwa. Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Skarbu Państwa wynika, że przed II wojną światową przedsiębiorstwo to było własnością osoby fizycznej, a następnie jej spadkobierców, natomiast brak było w aktach rejestrowych zapisów wskazujących, że działało jako spółka akcyjna czy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Minister skarbu państwa wskazał również, iż nie kierowano do niego wystąpień z roszczeniami reprywatyzacyjnymi dotyczącymi majątku fabryki.

Reasumując powyższe, wskazano, że w przypadku Fabryki Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie nie chodzi o proces ˝reaktywacji˝ przedwojennego podmiotu na podstawie akcji na okaziciela, gdyż fabryka nie była emitentem takich dokumentów.

Z informacji ministra finansów wynika, że generalny inspektor kontroli skarbowej oraz podległe mu właściwie terenowo komórki organizacyjne wywiadu skarbowego, organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej w związku z procesem odzyskiwania mienia przedwojennej spółki Fabryka Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy w Krakowie nie są właściwi w zakresie działań mających na celu ochronę interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa. Ponadto w wyniku sprawdzenia dokumentacji posiadanej przez ministra finansów nie ujawniono dowodu informującego o ubieganiu się o odszkodowanie lub uzyskanie odszkodowania na podstawie tzw. umów indemnizacyjnych za mienie wskazanej spółki. Wskazano także, że zakres zadań organów podatkowych reguluje w szczególności ustawa z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 121, poz. 1267) oraz że nie obejmuje on ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa w związku z procesem odzyskiwania mienia przedwojennej spółki. Wskazano również na brak przepisów szczególnych, które taki zakres działania przyznawałby dyrektorom izb skarbowych i naczelnikom urzędów skarbowych.

Jak poinformowała Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, nie wykonuje ona ani nie wykonywała zastępstwa procesowego w sprawach z udziałem wskazanej spółki. Spółka ta nie występuje ani nie występowała w charakterze powoda ani pozwanego w sprawach, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonywane jest przez Prokuratorię Generalną. Nadmieniono poza tym, że zakres kompetencji, określony przepisami ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.), nie daje podstaw do wykonywania zastępstwa procesowego w sprawach tzw. reaktywowania spółek na etapie postępowania rejestrowego, co powoduje niemożność wiążącego

wypowiedzenia się w przedmiocie tego ˝procederu˝. Dopiero na etapie postępowania przed sądem powszechnym Prokuratoria Generalna, wykonując czynności zastępstwa procesowego, może mieć możliwość zapoznania się z niektórymi informacjami dotyczącymi wpisu spółki do rejestru.
Centralne Biuro Antykorupcyjne wskazało, że w jednostce tej nie podejmowano działań analityczno-informatycznych dotyczących procesu reaktywacji przedwojennej spółki Fabryka Wyrobów Metalowych - Sp. St. Sulikowski w Krakowie.
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego wskazała, że czynnie angażuje się w rozpoznawanie ˝procederu˝ reaktywacji przedwojennych podmiotów gospodarczych na podstawie akcji o wartości kolekcjonerskiej, uznając tego typu aktywność za noszącą znamiona przestępstwa oszustwa. Dotychczas efektem działań ABW w tym zakresie były czynności (w tym procesowe) związane ze spółkami Giesche, Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru czy Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu. Elementem monitoringu i rozpoznawania kwestii odtwarzania przedwojennych spółek była m.in. także analiza przypadku związanego z Fabryką Wyrobów Metalowych Sulikowski i Spadkobiercy Krakowie. Dotychczasowe ustalenia dotyczące postępowania o uchylenie decyzji nacjonalizacyjnej tego podmiotu wykazały, że przypadek przedsiębiorstwa pn. Fabryka Wyrobów Metalowych - Sp. St. Sulikowski w Krakowie nie powinien być utożsamiany z procederem nielegalnych reaktywacji przedwojennych podmiotów gospodarczych przez osoby, które nie są następcami prawnymi pierwotnych właścicieli na podstawie akcji o wartości historyczno-kolekcjonerskiej. W tej sprawie bowiem mamy do czynienia z prawowitymi spadkobiercami właściciela spółki, której przedsiębiorstwo - jak wynika z ww. decyzji ministra gospodarki oraz wyroków sądów administracyjnych - zostało upaństwowione wbrew przepisom ustawy nacjonalizacyjnej. Argumentacja ta leżała u podstaw orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego (I OSK 923/10) podtrzymującego decyzję ministra gospodarki o uchyleniu - w odniesieniu do tej spółki - decyzji o przejęciu jej na własność Skarbu Państwa. Wskazano także, że żaden z organów orzekających w tej sprawie nie wnosił zastrzeżeń do legitymacji występowania Z. S.Z. i innych uczestników postępowania - jako prawowitych następców pierwotnego właściciela przedsiębiorstwa. Jednocześnie wskazano, w powołaniu się na informacje pozyskane z Delegatury Ministerstwa Skarbu Państwa w Krakowie, że w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa nie toczy się żadne postępowanie ukierunkowane na jego reaktywację. Brak przy tym także jakichkolwiek sygnałów wskazujących, jakoby w sprawie unieważnienia ww. decyzji miała być zaangażowana którakolwiek z osób biorących udział w reaktywowaniu firmy A. Piasecki Fabryka Czekolady SA w Krakowie.
Z informacji uzyskanej z Prokuratury Generalnej wynika, że na podstawie ustawy z dnia 9 października 2009 r. o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1375) nastąpił rozdział funkcji ministra sprawiedliwości i prokuratora generalnego, prokuratura przestała być podmiotem, o którym mowa w art. 195 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 16 ustawy z dnia 9 maja 1995 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, co w konsekwencji skutkuje brakiem legitymacji do udzielania odpowiedzi na zapytania poselskie w sprawach należących do kompetencji organów prokuratury. W związku z tym wskazano, że kopia zapytania pana posła została przekazana, zgodnie z właściwością miejscową, prokuratorowi apelacyjnemu w Krakowie w celu podjęcia w ramach jego uprawnień stosownych działań i poinformowania o nich pana posła.

Minister
Waldemar Pawlak
Warszawa, dnia 9 grudnia 2010 r.

Interpelacja nr 17978
do ministra spraw wewnętrznych i administracji, ministra sprawiedliwości oraz ministra finansów
w sprawie sporu miasta Gdańska ze spółką Sovereign Capital SA dotyczącego studium wykonalności dla inwestycji pod nazwą: Budowa wielofunkcyjnej hali sportowo-widowiskowej na granicy miast Gdańska i Sopotu

Szanowni Panowie Ministrowie! W prospekcie emisyjnym spółki **Sovereign Capital SA z** siedzibą w Warszawie (str. 148, umieszczonym na stronie internetowej spółki http://www.sovereign.pl/files/Prospekt%20emisyjny%20Sovereign%20Capital.pdf)można pozyskać wiedzę, iż spółka ta jest w sporze sądowym z miastem Gdańsk w sprawie zapłaty należności z tytułu umowy z dnia 30 kwietnia w sprawie studium wykonalności dla inwestycji pod nazwą: Budowa wielofunkcyjnej hali sportowo-widowiskowej na granicy miasta Gdańska i Sopotu. Spółka żądała zapłaty tej kwoty wraz z odsetkami od 23 maja 2005 r. i kosztów postępowania. Wyrokiem z dnia 22 maja 2007 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku, I Wydział Cywilny zasądził od miasta Gdańska na rzecz spółki kwotę 132 290,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 13 814 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W dniu 26 czerwca 2007 r. miasto Gdańsk wniosło apelację od powyższego wyroku sądowego. Pragnę wskazać, iż miasto Gdańsk jest jednostką finansów publicznych i dysponentem środków publicznych.

Mając na uwadze ochronę interesów ekonomicznych i prawnych jednostki sektora finansów publicznych, zwracam się do Panów Ministrów z prośbą o udzielenie mi następujących informacji:

1. Jakie było dokładnie podłoże sporu również sądowego spółki **Sovereign Capital** z siedzibą w Warszawie z miastem Gdańskiem i jakie zapadło w tej sprawie rozstrzygnięcie? Czy możliwe jest wniesienie kasacji od wyroku, gdyby zapadł on na szkodę miasta Gdańska? Jakie jest w tej sprawie stanowisko ministra sprawiedliwości?
2. Czy minister spraw wewnętrznych i administracji oraz minister finansów (generalny inspektor kontroli skarbowej), oraz podległe im organy podjęli stosowne działania celem wyjaśnienia powyższej sprawy oraz ochrony interesów ekonomicznych i prawnych jednostki sektora finansów publicznych, tj. miasta Gdańska?
3. Jeżeli działania wskazane w pkt 2 nie zostały podjęte, to jakie decyzje minister spraw wewnętrznych i administracji oraz minister finansów (generalny inspektor kontroli skarbowej) zamierzają podjąć w celu wyjaśnienia sprawy i ochrony interesów ekonomicznych jednostki sektora finansów publicznych?
4. Czy prokurator generalny oraz szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego mogą podjąć stosowne czynności kontrolne oraz analityczno-informacyjne związane z analizą działalności spółki w niniejszej sprawie oraz zasadnością podnoszenia przez nią roszczeń finansowych wobec instytucji samorządu terytorialnego, dysponującej środkami publicznymi?
5. Jakie jest stanowisko prezydenta miasta Gdańska w sprawie zasadności roszczeń kierowanych przeciwko niemu przez powyżej wskazaną spółkę **Sovereign Capital SA**?

Z poważaniem
Poseł Zbigniew Kozak Warszawa, dnia 13 września 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów - z upoważnienia ministra - na interpelację nr 17978
w sprawie sporu miasta Gdańska ze spółką Sovereign Capital SA dotyczącego studium wykonalności dla inwestycji pod nazwą: Budowa wielofunkcyjnej hali sportowo-widowiskowej na granicy miast Gdańska i Sopotu

Szanowny Panie Marszałku! W związku ze skierowaną do ministra finansów interpelacją pana posła Zbigniewa Kozaka w sprawie sporu miasta Gdańska ze spółką **Sovereign Capital SA** dotyczącego studium wykonalności dla inwestycji pod nazwą: Budowa wielofunkcyjnej hali sportowo-widowiskowej na granicy miast Gdańska i Sopotu, przekazaną przy piśmie z dnia 22 września 2010 r., znak: SPS-023-17978/10, uprzejmie przedstawiam Panu Marszałkowi następujące informacje.

Przedmiotowa interpelacja została złożona w trosce o ochronę interesów ekonomicznych i prawnych jednostki samorządu terytorialnego - miasta Gdańska pozostającego w sporze sądowym ze spółką **Sovereign Capital SA** z siedzibą w Warszawie w związku z realizacją umowy dotyczącej studium wykonalności dla inwestycji pod nazwą: Budowa wielofunkcyjnej hali sportowo-widowiskowej na granicy miast Gdańska i Sopotu. Podłożem tego sporu, jak wynika z treści interpelacji, mającego charakter cywilnoprawny, jest kwestia zapłaty należności z tytułu ww. umowy, której powinność uiszczenia na rzecz spółki została potwierdzona wyrokiem z dnia 22 maja 2007 r. Sądu Okręgowego w Gdańsku, I Wydział Cywilny. Od tego rozstrzygnięcia miasto Gdańsk wniosło w dniu 26 czerwca 2007 r. apelację.

W opinii autora interpelacji wzgląd na ochronę interesów ekonomicznych i prawnych jednostki sektora finansów publicznych stanowi uzasadnienie do skierowania pod adresem ministra finansów następujących pytań w tej sprawie:

Czy minister finansów (generalny inspektor kontroli skarbowej) oraz podległe mu organy podjęli stosowne działania celem wyjaśnienia powyższej sprawy oraz ochrony interesów ekonomicznych i prawnych jednostki sektora finansów publicznych, tj. miasta Gdańska?

Jeżeli działania wskazane w ww. punkcie nie zostały podjęte, to jakie decyzje minister finansów (generalny inspektor kontroli skarbowej) zamierza podjąć w celu wyjaśnienia sprawy i ochrony interesów ekonomicznych jednostki sektora finansów publicznych?

Mając powyższe na uwadze, uprzejmie wyjaśniam, iż zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej[1)] (u.k.s.) celem kontroli skarbowej jest ochrona interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa oraz zapewnienie skuteczności wykonywania zobowiązań podatkowych i innych należności stanowiących dochód budżetu państwa lub państwowych funduszy celowych. Celem kontroli skarbowej jest również badanie zgodności z prawem gospodarowania mieniem innych państwowych osób prawnych oraz zapobieganie i ujawnianie przestępstw określonych w art. 228-231 Kodeksu karnego popełnianych przez osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

Realizacja celu ustawowego kontroli skarbowej następuje m.in. poprzez wykonywanie kontroli w zakresie określonym w art. 2-2a u.k.s., wyznaczających granice kompetencyjne organów kontroli skarbowej do podejmowania czynności kontrolnych w podmiotach podlegających kontroli, wskazanych w art. 4 u.k.s.

W oparciu o ww. przepisy kompetencyjne organy kontroli skarbowej mogą podejmować działania w interesie jednostek samorządu terytorialnego, ale wyłącznie przy okazji wykonywania kontroli, których celem jest ochrona interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa. O uzupełniającym charakterze tego rodzaju działań świadczy treść art. 2 ust. 2 u.k.s. stanowiąca, iż w ramach kontroli prowadzonych na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1-3 u.k.s., tj. kontroli podatkowych, badaniu może podlegać również rzetelność deklarowanych podstaw

opodatkowania oraz prawidłowość obliczania i wpłacania zobowiązań podatkowych stanowiących dochód jednostek samorządu terytorialnego.
Ponadto zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5 u.k.s. uprawnienia organów kontroli skarbowej w stosunku do jednostek samorządu terytorialnego obejmują prowadzenie w tych jednostkach kontroli w zakresie celowości i zgodności z prawem gospodarowania środkami publicznymi oraz środkami pochodzącymi z Unii Europejskiej i międzynarodowych instytucji finansowych oraz kontroli wywiązywania się z warunków finansowania pomocy z tych środków. Jednakże kontrole te mogą być prowadzone wyłącznie w stosunku do określonej kategorii środków publicznych, w szczególności pochodzących z budżetu państwa lub ze źródeł pozabudżetowych.
Jednostki samorządu terytorialnego, poprzez wyraźne rozdzielenie władzy centralnej i lokalnej, stały się podmiotami konstytucyjnych praw i obowiązków. W następstwie decentralizacji państwo nie może ingerować w wykonywane przez te jednostki zadania. Dlatego też prawodawca ograniczył uprawnienia kontroli skarbowej wobec jednostek samorządu terytorialnego do określonego typu działań ze względu na gwarancję samodzielności finansowej samorządu terytorialnego wynikającą wprost z norm konstytucyjnych, a w szczególności z art. 167 Konstytucji RP[2], powtórzoną także w aktach ustrojowych regulujących funkcjonowanie samorządu gminnego[3], powiatowego[4] i wojewódzkiego[5]. Ograniczenie takie przewidziane zostało w art. 2 ust. 1 pkt 4 u.k.s., mocą którego wyłączono z zakresu kontroli badanie celowości gospodarowania środkami publicznymi zaliczanymi do dochodów własnych i subwencji ogólnej jednostki samorządu terytorialnego.
Powyższy zakres przedmiotowy kontroli skarbowej w stosunku do jednostek samorządu terytorialnego, determinowany zasadą finansowej samodzielności ww. jednostek, znajduje swoje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. W wyroku z dnia 27 kwietnia 2009 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, sygn. akt I SA/GL 193/09, wskazano m.in., że ˝kontrola skarbowa gminy jako jednostki, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy, w zakresie celowości i zgodności z prawem gospodarowania środkami publicznymi (....) nie obejmuje celowości gospodarowania środkami zaliczonymi do dochodów własnych gminy, wymienionych w art. 167 ust. 2 Konstytucji RP oraz w ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego˝.
Przedstawiając powyższe wyjaśnienia odnoszące się do zakresu kompetencji ministra finansów (GIKS) oraz podległych mu organów kontroli skarbowej, uprzejmie informuję, że służby skarbowe nie są uprawnione do wyjaśnienia przedmiotowego sporu i podjęcia decyzji w celu ochrony interesów ekonomicznych i prawnych jednostki sektora finansów publicznych - miasta Gdańska.
Dodatkowo uprzejmie informuję, iż Urząd Kontroli Skarbowej w Gdańsku przeprowadził w 2010 r. jedno postępowanie kontrolne wobec gminy miasta Gdańsk. W ramach ww. postępowania sprawdzono prawidłowość wzajemnych rozliczeń inwestycji objętej porozumieniem międzygminnym zawartym 20 maja 2005 r. Zbadano m.in. wysokość środków przekazywanych przez gminę miasta Gdańsk na podstawie not obciążeniowych wystawianych przez gminę miasta Sopot oraz prawidłowość ujęcia tych wydatków w planie finansowym i ewidencji księgowej kontrolowanej jednostki.

Powyższe rozliczenia związane były z realizacją budowy wielofunkcyjnej hali sportowo-widowiskowej na granicy Gdańska i Sopotu. W zakresie objętym kontrolą nieprawidłowości nie stwierdzono.

Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Andrzej Parafianowicz
Warszawa, dnia 8 października 2010 r.

Odpowiedź sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji - z upoważnienia ministra -
na interpelację nr 17978
w sprawie sporu miasta Gdańska ze spółką Sovereign Capital SA dotyczącego studium wykonalności dla inwestycji pod nazwą: Budowa wielofunkcyjnej hali sportowo-widowiskowej na granicy miast Gdańska i Sopotu

Szanowny Panie Marszałku! W nawiązaniu do pisma z dnia 22 września 2010 r. (SPS-023-17978/10), przekazującego interpelację posła na Sejm RP pana Zbigniewa Kozaka w sprawie sporu miasta Gdańsk ze spółką **Sovereign Capital SA** dotyczącego studium wykonalności dla inwestycji pod nazwą: Budowa wielofunkcyjnej hali sportowo-widowiskowej na granicy miast Gdańska i Sopotu, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Z informacji przedstawionych w wystąpieniu wynika, że niniejsza sprawa stanowi przedmiot postępowania sądowego. Mając na uwadze niezależność i niezawisłość władzy sądowniczej, orzeczenie kończące postępowanie w sprawie rozstrzygnie spór toczący się pomiędzy miastem Gdańsk a spółką **Sovereign Capital SA.**

Należy podkreślić, że Konstytucja RP przyznała jednostkom samorządu terytorialnego - jako odrębnym podmiotom publicznym - przymiot samodzielności w wykonywaniu ich zadań, podlegający ochronie sądowej. Samorząd terytorialny uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej, a przysługującą mu w ramach ustaw istotną część zadań publicznych wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność. Jednostki samorządu terytorialnego są więc w wykonywaniu swoich obowiązków samodzielne i ponoszą odpowiedzialność za ochronę swoich interesów majątkowych w sporach cywilnych.

Wskazać również należy, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji nie jest stroną ani uczestnikiem toczącego się postępowania cywilnego w ww. sprawie. W związku z powyższym brak jest podstaw do podjęcia przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji działań w przedmiotowej sprawie.

Niezależnie od powyższego informuję, że MSWiA nie posiada stanowiska prezydenta miasta Gdańska w zakresie zasadności roszczeń adresowanych pod jego adresem przez spółkę **Sovereign Capital SA.**

Z wyrazami szacunku
Sekretarz stanu
Tomasz Siemoniak
Warszawa, dnia 13 października 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości
na interpelację nr 17978
w sprawie sporu miasta Gdańska ze spółką Sovereign Capital SA dotyczącego studium wykonalności dla inwestycji pod nazwą: Budowa wielofunkcyjnej hali sportowo-widowiskowej na granicy miast Gdańska i Sopotu

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka z dnia 13 września 2010 r., w części dotyczącej postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Gdańsku, sygn. akt I C 78/08, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Pozew **Sovereign Capital SA** w Warszawie przeciwko gminie miasta Gdańska o zapłatę kwoty 132 290,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu został złożony w Sądzie Okręgowym w Gdańsku w dniu 3 marca 2006 r. Strona pozwana wnosi o oddalenie powództwa. Sąd Okręgowy w Gdańsku po przeprowadzeniu postępowania dowodowego wyrokiem z dnia 22 maja 2007 r. zasądził od pozwanej gminy miasta Gdańska na rzecz **Sovereign Capital SA** w Warszawie kwotę 132 290,55 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

Na skutek apelacji pozwanej gminy Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 28 listopada 2007 r., sygn. akt I ACa 925/07, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego. Po uchyleniu wyroku prowadzone jest postępowanie dowodowe w kierunku wskazanym przez sąd odwoławczy.

Odnosząc się do pytania pana posła dotyczącego możliwości wniesienia skargi kasacyjnej, uprzejmie wyjaśniam, że kwestia powyższa uregulowana jest w dziale Va Kodeksu postępowania cywilnego. Skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku, przy czym w sprawach o prawa majątkowe wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być niższa niż 50 tys. zł (art. 398^2 §1 K.p.c.).

Ponieważ minister sprawiedliwości sprawuje nadzór jedynie nad działalnością administracyjną sądów, z oczywistych względów nie może wypowiadać się co do zasadności dochodzonych w sprawie roszczeń ani nie jest uprawniony do podawania szczegółów sporu powstałego pomiędzy stronami. Z tych względów nie jest możliwe zajęcie stanowiska w kwestii toczącego się sporu sądowego pomiędzy **Sovereign Capital SA** w Warszawie a gminą miasta Gdańska. Natomiast pytania od 2 do 5 nie dotyczą ministra sprawiedliwości.

Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Jacek Czaja
Warszawa, dnia 14 października 2010 r.

Interpelacja nr 18158
do ministra finansów, ministra gospodarki, ministra pracy i polityki społecznej, ministra rolnictwa i rozwoju wsi, ministra sportu i turystyki, ministra infrastruktury, ministra skarbu państwa, ministra obrony narodowej, ministra zdrowia, ministra środowiska, ministra sprawiedliwości, ministra spraw zagranicznych, ministra spraw wewnętrznych i administracji, ministra nauki i szkolnictwa wyższego, ministra kultury i dziedzictwa narodowego oraz ministra rozwoju regionalnego
w sprawie skatalogowania przez członków RM - według właściwości - blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami w organach administracji publicznej i w BGK

Szanowna Pani Minister/Szanowny Panie Ministrze! W ostatnim czasie media prasowe na podstawie spółki Giesche SA wskazały na proceder reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw oraz wyłudzania przez nie nienależnych odszkodowań oraz mienia.
W celu zapobiegnięcia dalszym wskazanym niebezpieczeństwom dla prawnie chronionych interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 29 grudnia 2009 r. przyjęła przedłożony przez ministra gospodarki projekt ustawy o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym.
Rada Ministrów zobowiązała ponadto wszystkich członków Rady Ministrów do skatalogowania - według właściwości - wszystkich posiadanych blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub z innymi czynnościami.
Mając powyższą kwestię na uwadze, zwracam się do Pani Minister/Pana Ministra z prośbą o następujące informacje:

1. Czy zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi na ww. posiedzeniu Rady Ministrów w Pani/Pana resorcie oraz w jednostkach podległych zostały skatalogowane - według właściwości - wszystkie posiadane blankiety przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumenty związane z rejestracją ich lub z innymi czynnościami? Jeżeli nie, to dlaczego?
2. Jakie imiennie blankiety papierów wartościowych przedsiębiorstw przedwojennych znajdują się w Pani/Pana resorcie lub w jednostkach podległych? Prośba o przekazanie nam pełnego imiennego wykazu skatalogowanych przedwojennych papierów wartościowych, które znajdują się w zasobach Pani/Pana resortu oraz w jednostkach podległych, np. w BGK.
3. Jakie dokumenty znajdują się w zasobach Pani/Pana resortu lub jednostek podległych, które związane są z rejestracją lub z innymi czynnościami związanymi z przedwojennymi papierami wartościowym?

Z poważaniem
Poseł Zbigniew Kozak Warszawa, dnia 23 września 2010 r.

Odpowiedź ministra skarbu państwa
na interpelację nr 18158
w sprawie skatalogowania przez członków RM - według właściwości - blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami w organach administracji publicznej i w BGK

Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka z dnia 23 września 2010 r. (znak: SPS-023-18158/10), w sprawie skatalogowania przez członków Rady Ministrów według właściwości blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami w organach administracji publicznej i w BGK pozwalam sobie przedstawić następujące informacje.
Zgodnie z ustaleniami podjętymi na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 29 grudnia 2009 r. członkowie Rady Ministrów zostali zobowiązani do skatalogowania blankietów dawnych papierów wartościowych, dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami dotyczącymi tych papierów oraz przedstawienia informacji w tej sprawie ministrowi skarbu państwa do dnia 31 marca 2010 r.
Pismem z dnia 8 kwietnia 2010 r. minister skarbu państwa przedstawił sekretarzowi Rady Ministrów informację o stanie wykonania powyższego zadania.

W posiadaniu Ministerstwa Skarbu Państwa nie pozostają przedwojenne imienne papiery wartościowe. W zasobach resortu znajdują się następujące blankiety przedwojennych papierów wartościowych na okaziciela i dokumenty m.in. dotyczące rejestracji poniższych spółek:

1. Brzeskiauto SA w likwidacji z siedzibą w Warszawie:
   - 22 akcje na okaziciela,

   - 32 zaświadczenia wydane przez banki w 1948 r., obejmujące l453 akcji, poświadczony odpis z księgi akcyjnej, z dnia 21 stycznia 2005 r.,

   - odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 19 kwietnia 2005 r.;

2. A. Piasecki Fabryka Czekolady w Krakowie SA z siedzibą w Krakowie:
   - 1753 akcji na okaziciela, zarejestrowanych zgodnie z dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem l września 1939 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 28, poz. 190),

   - 402 akcje na okaziciela, niezarejestrowane w świetle postanowień ww. dekretu,

   - 5 zaświadczeń wydanych stosownie do postanowień ww. dekretu, dotyczących utraconych papierów wartościowych, tj. 18 akcji,

   - kopia wyciągu z rejestru handlowego Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia z dnia 9 października 2006 r.

   Równocześnie uprzejmie informuję, że trwają uzgodnienia zmierzające do powołania międzyresortowego zespołu, który zweryfikuje i skataloguje przedwojenne papiery wartościowe oraz dotyczącą ich dokumentację, zgromadzone po zakończeniu II wojny światowej w depozycie Narodowego Banku Polskiego i do chwili obecnej niezewidencjonowane przez ich przechowawcę.

   Zakończenie powyższych czynności zapewni Skarbowi Państwa większy wpływ na toczące się procesy reaktywacji przedwojennych spółek i umożliwi podejmowanie stosownych kroków dla zabezpieczenia interesów ekonomicznych i prawnych państwa.

Z poważaniem
Minister
Aleksander Grad
Warszawa, dnia 26 października 2010 r.

Odpowiedź ministra kultury i dziedzictwa narodowego
na interpelację nr 18158
w sprawie skatalogowania przez członków RM - według właściwości - blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami w organach administracji publicznej i w BGK

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację posła Zbigniewa Kozaka, przesłaną 8 października 2010 r. (SPS-023-18158-10) w sprawie skatalogowania przez członków RM blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami w organach administracji publicznej, uprzejmie proszę Pana Marszałka o przyjęcie następujących informacji.

Realizując postanowienie uchwały w tej sprawie Rady Ministrów z dn. 29 grudnia 2009 r., Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, poprzez Naczelną Dyrekcję Archiwów

Państwowych, dokonała kwerendy w państwowym zasobie archiwalnym. Zgodnie z ustawą z 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. 1983 Nr 38, poz. 173, z późn. zm., art. 4 pkt 1) minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego sprawuje nadzór nad narodowym zasobem archiwalnym za pośrednictwem naczelnego dyrektora archiwów państwowych.
Kwerendą objęte zostały 2563 zespoły archiwalne, co w przybliżeniu odpowiada liczbie podmiotów, które w przeszłości zgromadziły lub utworzyły dokumentację na ten temat. W dn. 31 marca br. wyniki kwerendy (23 978 rekordów oraz spis dodatkowy dokumentacji - 3263 rekordy), zapisane na płycie CD, zostały przekazane do Ministerstwa Skarbu Państwa zgodnie z postanowieniem wymienionej uchwały RM. W odpowiedzi na pytania zawarte w interpelacji MKiDN przekazuje w załączeniu kopię, na której zawarte są wszelkie informacje na ten temat znajdujące się w posiadaniu państwowego zasobu archiwalnego i które zostały przekazane do resortu skarbu w myśl przyjętych zobowiązań*).
Mam nadzieję, że Pan Poseł uzna powyższe wyjaśnienia za wystarczające.
Z poważaniem
Minister
Bogdan Zdrojewski Warszawa, dnia 28 października 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów - z upoważnienia ministra - na interpelację nr 18158
w sprawie skatalogowania przez członków RM - według właściwości - blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami w organach administracji publicznej i w BGK
Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na przekazaną z pismem z dnia 8 października 2010 r. (znak: SPS-023-18158/10) interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka w sprawie skatalogowania przez członków Rady Ministrów - według właściwości - blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami w organach administracji publicznej i w BGK, zgodnie z art. 193 ust. 2 uchwały Sejmu RP z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu RP (Dz. U. Nr 23, poz. 398), przedstawiam następujące wyjaśnienia dotyczące papierów wartościowych przechowywanych w Ministerstwie Finansów. Dane dotyczące papierów wartościowych, którymi dysponuje Bank Gospodarstwa Krajowego, zostaną przekazane po uzyskaniu stosownych informacji od banku.
W Ministerstwie Finansów do końca stycznia 2010 r. zostały skatalogowane wszystkie posiadane dawne (przedwojenne) papiery wartościowe. Informacja o skatalogowaniu oraz sposobie przechowywania tych dokumentów została przekazana ministrowi skarbu państwa zgodnie z ustaleniami Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 2009 r.
W Ministerstwie Finansów przechowywane są dokumenty związane z przedwojennymi papierami wartościowymi, które zostały objęte postanowieniami tzw. układów indemnizacyjnych, czyli umów międzynarodowych zawartych z rządami Austrii, Belgii i

Wielkiego Księstwa Luksemburga, Danii, Francji, Grecji, Holandii, Kanady, Norwegii, Szwajcarii i Księstwa Liechtenstein, Szwecji, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz Wielkiej Brytanii.
Stany Zjednoczone Ameryki. Materiały związane z układem zawartym ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, najobszerniejsze wśród posiadanych zbiorów, są skatalogowane w formie elektronicznej bazy danych umożliwiającej przeglądanie katalogu ze względu na dane wnioskodawcy odszkodowania, ich ewentualnych spadkodawców, przedmiot odszkodowania oraz oznaczenia nadawane przez administrację amerykańską. Zbiór dokumentów obejmuje ponad 10 tys. postępowań stanowiących łącznie ok. 15 m bieżących akt.
Wielka Brytania, Szwajcaria, Holandia. Materiały związane z układami zawartymi z Wielką Brytanią, Szwajcarią oraz Holandią są skatalogowane w formie elektronicznych baz danych umożliwiających przeglądanie katalogu m.in. ze względu na dane wnioskodawcy odszkodowania, ich ewentualnych spadkodawców, przedmiot odszkodowania oraz oznaczenia nadawane przez organ państw przyznających odszkodowania.
Szwecja. Dokumentacja dotycząca wykonania układu ze Szwecją jest w trakcie opracowywania. Dokumenty z tego zbioru sporządzone są w językach szwedzkim, angielskim, niemieckim oraz francuskim i w większości dotyczą nie wykonania układu, lecz negocjacji przed jego zawarciem. W zakresie wykonania układu Ministerstwo Finansów dysponuje wykazem podmiotów oraz częściowo mienia, które zostały objęte układem.
Pozostałe układy. Dokumentacja dotycząca układów z Austrią, Belgią i Wielkim Księstwem Luksemburga, Danią, Francją, Grecją, Kanadą i Norwegią ogranicza się do wykazów wskazujących podmioty, które wnioskowały o wypłatę odszkodowań lub którym odszkodowania przyznano bądź które były uprawnione do otrzymania tych odszkodowań.
W przypadku układu z Norwegią w posiadanych materiałach znajdują się dane podmiotów, którym przyznano odszkodowanie, jednakże nie we wszystkich sprawach podane są dokładne dane mienia, które było przedmiotem roszczeń. Dokumenty dotyczącego układu norweskiego są nieliczne i zostały skatalogowane w formie spisu.
W sprawie uzyskania kompletu dokumentów wykonania układów z wyżej wymienionymi państwami prowadzone są działania we współpracy z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i polskimi placówkami dyplomatycznymi.
Z uwagi na znaczną obszerność wykazu przekazywany jest on w załączeniu w formie elektronicznej na płycie CD*).
Przekazując powyższe wyjaśnienia, dziękuję za zainteresowanie problematyką uregulowania stanu prawnego majątku przedwojennych spółek oraz pragnę zapewnić, że Minister Finansów, we współpracy z właściwymi organami administracji publicznej, podejmuje wszelkie konieczne działania w celu ochrony interesów Skarbu Państwa. Z uwagi na specyfikę zagadnienia, dokonanie odpowiednich ustaleń wymaga jednak czasu.
Z wyrazami szacunku
Podsekretarz stanu
Wiesław Szczuka
Warszawa, dnia 2 listopada 2010 r.

Odpowiedź sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości - z upoważnienia ministra -
na interpelację nr 18158
w sprawie skatalogowania przez członków RM - według właściwości - blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami w organach administracji publicznej i w BGK

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na pismo z dnia 8 października 2010 r. (znak: SPS-023-18158/10), przy którym przesłana została interpelacja pana posła Zbigniewa Kozaka w sprawie skatalogowania przez członków Rady Ministrów blankietów przedwojennych papierów wartościowych oraz dokumentów związanych z rejestracją lub innymi czynnościami w organach administracji publicznej i w BGK, uprzejmie informuję, iż Ministerstwo Sprawiedliwości, Centralny Zarząd Służby Więziennej, Instytut Wymiaru Sprawiedliwości oraz Instytut Ekspertyz Sądowych nie posiadają dokumentów wskazanych w przedmiotowej interpelacji.
Natomiast odnośnie do jednostek sądownictwa powszechnego z informacji uzyskanych od dyrektorów sądów apelacyjnych wynika, że w dwóch sądach rejonowych wystąpiły przedmiotowe dokumenty, a mianowicie:

- w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku wystąpiły akta spółki Giesche SA o numerze KRS 253073, które zostały 29 maja 2010 r. przekazane za pośrednictwem dyrektora Archiwum Państwowego w Gdańsku i dyrektora Archiwum Państwowego w Katowicach do Sądu Rejonowego w Katowicach prowadzącego aktualnie postępowanie o wznowienie czynności rejestracyjnych w KRS;
- w Sądzie Rejonowym w Chorzowie przechowywany jest przedwojenny dokument w formie papieru wartościowego, tj. bon Funduszu Inwestycyjnego Ministerstwa Skarbu, seria VIII Nr 12011, o wartości 25 zł, wydany 1 grudnia 1933 r. na podstawie rozporządzenia prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. RP Nr 85, poz. 636) oraz rozporządzenia ministra skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. RP Nr 89, poz. 694), który znajduje się w zbiorach nieskatalogowanych.

Zwrócono się również do prezesów 21 sądów okręgowych, w okręgach których funkcjonują wydziały gospodarcze Krajowego Rejestru Sądowego o udzielenie informacji, czy w posiadaniu sądów rejestrowych znajdują się dokumenty, o których mowa w interpelacji.

Wiceprezes Sądu Okręgowego w Warszawie wskazał, że w wydziałach rejestrowych Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie nie katalogowano żadnych przedwojennych papierów wartościowych ani dokumentów związanych z rejestracją akcji lub innymi czynnościami dotyczącymi akcji. Nie jest jednak możliwe udzielenie informacji, czy w zasobach akt rejestrowych znajdują się dokumenty, o których mowa w interpelacji, ponieważ nie prowadzi się żadnych urządzeń ewidencyjnych w tym celu. System informatyczny, w którym pracują sądy rejestrowe w Warszawie, też nie pozwala na udzielenie informacji w tym zakresie. Obecnie jednak w XII Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sejfie znajdują się oryginały akcji przedwojennych spółek. Złożono je osobno w czterech różnych toczących się sprawach sądowych o wyznaczenie kuratora dla spółek na podstawie art. 42 Kodeksu cywilnego.

Przedmiotowe akcje są w posiadaniu sądu tylko czasowo w związku ze złożonym przez konkretnego wnioskodawcę wnioskiem i zostaną mu zwrócone po rozpoznaniu sprawy.
Jednocześnie według informacji wiceprezesa Sądu Okręgowego w Krakowie w archiwum tego sądu znajdują się zabezpieczone przedwojenne akcje, obligacje, weksle oraz listy zastawne według załączonego wykazu (załącznik nr 1)*).

Z poważaniem
Sekretarz stanu
Stanisław Chmielewski
Warszawa, dnia 3 listopada 2010 r.

Interpelacja nr 19002
do prezesa Rady Ministrów
w sprawie zasad i procedur prawnych reaktywowania na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich przedwojennych spółek

Szanowny Panie Premierze! W ostatnim czasie media prasowe i telewizyjne wskazały na proceder masowego reaktywowania na podstawie przedwojennych akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennych polskich przedsiębiorstw. Do takich spółek należą:

1) Elektrownia Okręgu Warszawskiego SA (Warszawa),
2) SA Fabryk Metalowych pod firmą ˝Norblin, Bracia Buch i T. Werner˝ (Warszawa),
3) Zakłady Amunicyjne Pocisk SA (Warszawa),
4) Elektrownia w Piotrkowie SA (Piotrków Trybunalski),
5) Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru SA (Warszawa),
6) Ziarno Polska Wytwórnia Chleba Zdrowia i Młyn Walcowy SA (Kraków),
7) Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą ˝Haberbusch i Schiele˝ SA w likwidacji (Warszawa),
8) Modrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze SA (Warszawa),
9) Zjednoczone Fabryki Cykorii Ferd. Bohm EtCo. i Gleba SA (Włocławek),
10) Browary Grudziądz sp. z o.o.,
11) Browary Kunter sp. z o.o.,
12) Białostockie Towarzystwo Elektryczności SA,
13) Łódzkie Towarzystwo Elektryczności SA,
14) Elektrownia w Kielcach SA,
15) Częstochowskie Towarzystwo Elektryczne SA,
16) Hartwig Kantorowicz SA - następca prawny Gorzelni Owocowej i Fabryki Wódek,
17) Fabryka Portland Cementu Szczakowa SA,
18) Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu SA.

Mając powyższą kwestię na uwadze, zwracam się do Pana Premiera z prośbą o enumeratywne przekazanie mi następujących informacji o wskazanych powyżej spółkach:

1. Jakie osoby lub podmioty były inicjatorami reaktywacji powyżej wskazanych przedwojennych spółek?
2. Jakie sądy rodzinne lub sądy rejonowe podjęły decyzję o reaktywacji ww. spółek?
3. Jakie osoby zasiadały w składach orzekających?
4. Jakie osoby zasiadały w radach nadzorczych i zarządach ww. spółek tuż po ich reaktywacji?
5. Jakie osoby były akcjonariuszami reaktywowanych spółek tuż po ich reaktywowaniu przez sądy?
6. Czy dla spółek ustanawiany był przez sąd kurator rodzinny?
7. Czy wskazane spółki wystąpiły do Skarbu Państwa o zwrot posiadanego przez nie przed II wojną światową mienia lub o wypłatę im rekompensat finansowych?
8. W odniesieniu do pkt 7: O jaką wielkość roszczenia finansowego lub o jakie mienie konkretnie chodzi (na terenie jakich miast)?
9. Do jakich organów publicznych reaktywowane spółki wystąpiły z roszczeniami o zwrot mienia lub o wypłatę im rekompensat finansowych? Czy zapadła w tej sprawie decyzja? Jaka?
10. Jaki był profil działalności reaktywowanych spółek przed II wojną światową oraz jaki jest obecnie?
11. Czy reaktywowane spółki prowadzą obecnie działalność gospodarczą?

12. Czy są one ewentualnie w likwidacji? Czy ma to związek z działaniami podejmowanymi przez organy państwa? Kto jest ich likwidatorem?
13. Czy reaktywowane spółki zostały reaktywowane na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych wykradzionych z Ministerstwa Finansów, a znajdujących się na liście przewozowej rządu USA do rządu PRL i jakie jest w tej sprawie zdanie prokuratora generalnego, szefa ABW oraz szefa CBA?

Z poważaniem

Poseł Zbigniew Kozak Warszawa, dnia 6 października 2010 r.

Odpowiedź ministra gospodarki - z upoważnienia prezesa Rady Ministrów - na interpelację nr 19002 w sprawie zasad i procedur prawnych reaktywowania na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich przedwojennych spółek

Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka, przekazaną przy piśmie wicemarszałka Sejmu RP pana Marka Kuchcińskiego z dnia 20 października 2010 r., znak: SPS-023-19002/10, w sprawie zasad i procedur prawnych reaktywowania na podstawie akcji historyczno-kolekcjonerskich przedwojennych spółek, uprzejmie informuję, co następuje.

W związku z upoważnieniem ministra gospodarki przez prezesa Rady Ministrów do udzielenia, w porozumieniu z zainteresowanymi członkami Rady Ministrów, odpowiedzi na ww. interpelację (pismo szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pana Tomasza Arabskiego z dnia 25 października 2010 r., znak: DSPA-4810-5253-(1)/10) minister gospodarki, pismami z dnia 2 listopada 2010 r., znak: BOL-IV-462-413-IK/10, znak: BOL-IV-462-414-IK/10, znak: BOL-IV-462-415-IK/10, znak: BOL-IV-462-416-IK/10, znak: BOL-IV-462-417-IK/10, znak: BOL-IV-462-418-IK/10, znak: BOL-IV-462-419-IK/10 oraz pismem z dnia 18 listopada 2010 r., znak: BOL-IV-462-442-IK/10, zwrócił się z prośbą do ministra finansów, ministra skarbu państwa, ministra sprawiedliwości, ministra rolnictwa i rozwoju wsi, ministra obrony narodowej, ministra infrastruktury, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o przedstawienie, w zakresie właściwości tych organów, stanowiska odnośnie do zawartych w niej pytań.

Na podstawie znajdujących się w posiadaniu ministra gospodarki informacji oraz wyjaśnień udzielonych przez wskazane powyżej organy (pismo ministra finansów z dnia 6 grudnia 2010 r., znak: FR6/063/038/XMB/10/BM/9 15083, pismo podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pana Jacka Czai z dnia 2 grudnia 2010 r., znak: BM-I-0700-402/10/5, DSP-IV-0700-53/10, pismo sekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi pana Kazimierza Plocke z dnia 30 listopada 2010 r., znak: Fri.03/84-1/10, pismo ministra obrony narodowej z dnia 26 listopada 2010 r., znak: 603/1470/1182/10/MG, pismo zastępcy szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego pana Macieja Klepacza z dnia 17 listopada 2010 r., znak: M-I-1144/2010, pisma podsekretarza stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa pana Adama Leszkiewicza z dnia 17 listopada 2010 r., znak: DRiR-GD-560-88/10 (DRiR/2679/10), i 3 grudnia 2010 r., znak: MSP/DMSP/8374/10, przedstawiam następujące stanowisko.

Minister gospodarki, w zakresie posiadanych kompetencji, na podstawie akt administracyjnych spraw prowadzonych z wniosków skierowanych do mienia wskazanych poniżej spółek ustalił, jak następuje:

1. W odniesieniu do mienia Spółki Akcyjnej Fabryk Metalowych pod firmą Norblin, Bracia Buch i T. Werner przed ministrem gospodarki toczy się postępowanie z wniosku tej spółki,

złożonego za pośrednictwem adwokata, z dnia 14 lipca 2008 r. o stwierdzenie nieważności orzeczenia nr 22 ministra przemysłu i handlu z dnia 12 lutego 1948 r. o przejęciu przedsiębiorstw na własność państwa w części dotyczącej przedsiębiorstwa: Spółka Akcyjna Fabryk Metalowych Norblin, Bracia Buch i T. Werner oraz orzeczenia ministra hutnictwa z dnia 20 listopada 1953 r. w sprawie zatwierdzenia protokołu zdawczo-odbiorczego tego przedsiębiorstwa. W związku z koniecznością pozyskania materiału dowodowego z Archiwum Akt Nowych minister gospodarki, zawiadomieniem z dnia 8 listopada 2010 r., znak: BOL-I-461-25-09-MG/PJ/10, wyznaczył termin rozpatrzenia przedmiotowej sprawy na dzień 31 stycznia 2011 r.

2. W sprawie Warszawskiego Towarzystwa Fabryk Cukru SA do ministra gospodarki nigdy nie został złożony wniosek nieważnościowy pochodzący od przedmiotowej spółki. Niemniej w dniu 18 grudnia 1990 r. do Ministerstwa Przemysłu wpłynęło pismo osoby fizycznej, podającej się za ˝współwłaściela˝ przedmiotowej spółki, dotyczące zwrotu następujących przedsiębiorstw: Cukrownia Dobrzelin, Cukrownia Konstancja, Cukrownia Łanięta, Cukrownia Model, Cukrownia Ostrawy, Cukrownia Izabelin, Cukrownia Kujawy oraz Cukrownia Tuczno. Ponieważ przedmiotowe pismo nie nosiło cech wniosku złożonego w trybie administracyjnym, a wnioskodawca nie wskazał decyzji, które mają być przedmiotem kontroli przed organem, jak też podstawy prawnej żądania ich wzruszenia, nie został mu nadany bieg w administracyjnym toku instancji.
3. Z informacji posiadanych przez ministra gospodarki wynika, że w odniesieniu do mienia spółki Zjednoczone Browary Warszawskie p.f. Haberbusch i Schiele SA wydane zostały następujące decyzje nacjonalizacyjne:
   - orzeczenie ministrów: skarbu oraz przemysłu i handlu z dnia 29 listopada 1948 r. w sprawie przejęcia na własność państwa przedsiębiorstwa Zjednoczone Browary Warszawskie p.f. Haberbusch i Schiele w Warszawie,

   - orzeczenie ministra przemysłu rolnego i spożywczego z dnia 31 maja 1954 r. w sprawie zatwierdzenie protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa Zjednoczone Browary Warszawskie Haberbusch i Schiele w Warszawie,

   - orzeczenie ministra przemysłu spożywczego i skupu z dnia 4 maja 1963 r. w sprawie uzupełnienia orzeczenia ministra przemysłu rolnego i spożywczego z dnia 31 maja 1954 r., znak: GM.II.E.346/171, w sprawie zatwierdzenie protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa Zjednoczone Browary Warszawskie Haberbusch i Schiele w Warszawie.
4. W sprawie Modrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze SA do ministra gospodarki i pracy (poprzednika prawnego ministra gospodarki) wpłynął wniosek kuratora spółki - radcy prawnego, z dnia 27 czerwca 2005 r. o stwierdzenie nieważności orzeczenia nr 2 ministra przemysłu i handlu z dnia 17 czerwca 1947 r. o przejęciu przedsiębiorstw na własność państwa w części dotyczącej przedsiębiorstwa pn. Modrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze - Spółka Akcyjna - Warszawa. Ww. kurator legitymował się postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy IX Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 19 maja 2005 r., sygn. akt IX R Ns 139/05, o ustanowieniu kuratora dla ww. spółki, upoważniającym go do powołania organów spółki lub przeprowadzenia jej likwidacji. Przedmiotowy wniosek został następnie podtrzymany przez zarząd spółki, w osobach M. K.J. i A. W.
   Przedmiotowa spółka jest podmiotem zawiązanym przed dniem 1 września 1939 r. Statut spółki został zatwierdzony przez ministrów przemysłu i handlu oraz skarbu i opublikowany w Monitorze Polskim nr 274 z dnia 27 listopada 1931 r. Spółka ta została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS 0000248826, z datą wpisu na dzień 11 stycznia 2006 r.

Ze zgromadzonych przez Ministerstwo Gospodarki akt sprawy wynika, że w skład ww. przedsiębiorstwa wchodziły m.in. kopalnie rudy żelaza, huty, fabryka wyrobów aluminiowanych i blaszanych, fabryka wyrobów żelaznych, odlewnie żeliwa, cegielnie, skład żelaza; spółka posiadała majątki ziemskie obejmujące około 1117 ha.

Ponadto w sprawie z kolejnego wniosku spółki Modrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze SA w Warszawie, w imieniu której wystąpił zarząd w osobach **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska** i A. W., decyzją z dnia 8 czerwca 2009 r., znak: BOL-ZRI-461-44-07-MW/09, utrzymaną następnie w mocy decyzją z dnia 18 września 2009 r., znak: BOL-II-461-44-07-MW/BJ/09, minister gospodarki nie stwierdził nieważności orzeczenia ministra hutnictwa z dnia 20 stycznia 1956 r., wydanego w porozumieniu z przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, w sprawie zatwierdzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa: Modrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze SA, Warszawa - Zakład: Skład Żelaza Bydgoszcz w części dotyczącej nieruchomości, oznaczonej jako parcele nr 43, 44, 1929/45 o łącznej powierzchni 5800 m2, objętej KW Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, tom 16, wykaz L. 558 - stanowiącej własność spółki Modrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze Spółka Akcyjna w Warszawie.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 24 lutego 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1921/09, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę spółki na decyzję ministra gospodarki z dnia 18 września 2009 r.

5. W sprawie spółki Zjednoczone Fabryki Cykorii Ferd. Bohm et Co. i Gleba Spółka Akcyjna do ministra gospodarki wpłynął wniosek z dnia 20 czerwca 2007 r., złożony w imieniu tej spółki przez pełnomocnika - radcę prawnego, ˝o stwierdzenie nieważności decyzji nacjonalizacyjnej przedsiębiorstwa Zjednoczonych Fabryk Cykorii Ferd. Bohm et Co. i Gleba Spółka Akcyjna, zawartej w orzeczeniu nr 22 ministra przemysłu i handlu z dnia 12 lutego 1948 r., Lp. 44 (Lp. wykazu 52), ogłoszonego w Monitorze Polskim Nr 44, poz. 224˝.
   Na podstawie pozyskanych do akt sprawy dokumentów ustalono, że przedmiotowa spółka pierwotnie wpisana była do Rejestru Handlowego pod pozycją 158, zaś obecnie figuruje w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod pozycją 249843 i została zarejestrowana w dniu 26 stycznia 2006 r.

   W odniesieniu do przedsiębiorstwa ww. spółki zostały wydane następujące decyzje nacjonalizacyjne:

   - orzeczenie ministra przemysłu i handlu z dnia 13 lutego 1948 r. o przejęciu przedsiębiorstw na własność państwa w części dotyczącej przedsiębiorstwa pn. Zjednoczone Fabryki Cykorii Ferd. Bohm et Co i Gleba Spółka Akcyjna,

   - orzeczenie ministra przemysłu rolnego i spożywczego z dnia 22 czerwca 1951 r. w sprawie zatwierdzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa Zjednoczone Fabryki Cykorii Ferd. Bohm et Co i Gleba w Opolu - Nowej Wsi Królewskiej, stanowiącego własność firmy Oppalner Kraftfutterwerk und Malzkaffeefabrik Hans Tänzer w Opolu.

   Postępowanie przed ministrem gospodarki jest w toku.

6. Odnośnie do mienia spółki Białostockie Towarzystwo Elektryczności SA, radca prawny **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska**, działając na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 11 grudnia 2002 r., sygn. akt VR Ns 768/02, jako kurator tej spółki, wystąpiła z wnioskiem z dnia 29 września 2003 r. ˝o stwierdzenie nieważności decyzji o przejęciu na własność Skarbu Państwa przedsiębiorstwa wyżej

wymienionej spółki". Na podstawie dokumentacji archiwalnej pozyskanej przez organ ustalono, że w odniesieniu do przedsiębiorstwa ww. spółki wydane zostały: orzeczenie nr 63 ministra przemysłu i handlu z dnia 28 grudnia 1948 r. o przejęciu przedsiębiorstw na własność państwa w części dotyczącej Białostockiego Towarzystwa Elektryczności SA - Białystok oraz orzeczenie ministra górnictwa i energetyki z dnia 4 kwietnia 1960 r. w sprawie zatwierdzenia protokołu zdawczo-odbiorczego tego przedsiębiorstwa.
Wniosek nieważnościowy złożony przez kuratora przedmiotowej spółki został następnie podtrzymany w piśmie z dnia 11 maja 2005 r. przez Tomasza Górniaka i Magdalenę Kowalską-Jędrzejowską, działających jako likwidatorzy spółki. Z dołączonego przez nich do akt sprawy protokołu z walnego zgromadzenia akcjonariuszy przedmiotowej spółki z dnia 1 kwietnia 2005 r. wynikało, iż wskazana spółka została rozwiązana, a jako jej likwidatorów powołano ww. osoby, jak również, że w walnym zgromadzeniu akcjonariuszy brali udział akcjonariusze reprezentujący 13,04% kapitału zakładowego spółki.

Decyzją z dnia 30 maja 2008 r., znak: BOL-0241/51/03/R/RM/666/08, minister gospodarki odmówił wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie, wskazując na brak interesu prawnego likwidatorów spółki do występowania z przedmiotowym wnioskiem ze względu na fakt, iż ich umocowanie dotyczy jedynie prowadzenia spraw w zakresie likwidacji spółki. Wobec niezłożenia przez wnioskodawcę wniosku, w trybie art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071) - K.p.a., decyzja z dnia 30 maja 2008 r. jest ostateczna.

7. W sprawie spółki Łódzkie Towarzystwo Elektryczne Spółka Akcyjna z siedzibą w Łodzi minister gospodarki, działając na wniosek pochodzący od osób fizycznych, wskazujących siebie jako członków zarządu tej spółki, ostateczną decyzją z dnia 13 października 2006 r., znak: BOL-02541-33-05/JO/1517/06, utrzymującą w mocy decyzję ministra gospodarki z dnia 28 sierpnia 2006 r., znak: BOL-02541-33-05/JO/1251/06, odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności orzeczenia nr 5 ministra górnictwa i energetyki z dnia 31 grudnia 1949 r., wydanego w porozumieniu z przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność państwa w części dotyczącej przedsiębiorstwa firmy: Łódzkie Towarzystwo Elektryczne Spółka Akcyjna - Łódź, z wyłączeniem części przedsiębiorstwa odpowiadającej liczbie akcji stanowiących własność gminy m. Łodzi. Podstawą wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia był fakt, iż wnioskodawcy, mimo wezwania organu, nie wykazali interesu prawnego uprawniającego ich do wystąpienia z takim wnioskiem poprzez przedłożenie do akt sprawy aktualnego wyciągu z Krajowego Rejestru Sądowego ze wskazaniem ich jako członków zarządu ww. spółki.
8. W odniesieniu do Elektrowni w Kielcach SA do ministra gospodarki i pracy (poprzednika prawnego ministra gospodarki) wpłynął wniosek przedmiotowej spółki, reprezentowanej przez radcę prawnego Magdalenę Kowalską-Jędrzejowską, z dnia 8 marca 2005 r. o stwierdzenie nieważności orzeczenia nr 2 ministra przemysłu i handlu z dnia 17 czerwca 1947 r. o przejęciu przedsiębiorstw na własność państwa w części dotyczących przedsiębiorstwa pn. Elektrownia w Kielcach Spółka Akcyjna - Kielce. Wnioskodawczyni przedłożyła aktualny odpis rejestru przedsiębiorców z Krajowego Rejestru Sądowego spółki Elektrownia w Kielcach SA w Kielcach.
Decyzją z dnia 17 lutego 2006 r., znak: BOL-02541-10-05/MO/245/06, utrzymaną w mocy decyzją z dnia 6 kwietnia 2006 r., znak: BOL-02541-10-05/MO/531/06, minister gospodarki odmówił stwierdzenia nieważności ww. orzeczenia nacjonalizacyjnego. Decyzja z dnia 6 kwietnia 2006 r. nie została zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie i jest ostateczna.

9. W sprawie Hartwig Kantorowicz SA - następca prawny Gorzelni Owocowej i Fabryki Wódek minister gospodarki, po rozpoznaniu wniosku likwidatora spółki Hartwig Kantorowicz Następca SA z siedzibą w Poznaniu (w likwidacji), adwokata J. M., decyzją z dnia 25 kwietnia 2008 r., znak: BOL-0241/75/01/R/JO/483/08, odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności orzeczenia przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 29 czerwca 1967 r., znak: OP3-A-67-11, w sprawie zatwierdzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa Gorzelnia Owocowa i Fabryka Wódek - Hartwig Kantorowicz Następca SA w Poznaniu, w części dotyczącej nieruchomości położonej w Poznaniu. Podstawą wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia było ustalenie przez organ orzekający, iż wnioskodawca, jako likwidator ww. spółki akcyjnej, nie jest uprawniony do występowania w jej imieniu z wnioskiem ˝nieważnościowym˝, bowiem jego umocowanie dotyczy jedynie prowadzenia spraw w zakresie likwidacji tej spółki. Przedmiotowa decyzja ministra gospodarki, stosownie do dyspozycji art. 41 K.p.a., została skutecznie doręczona jego adresatowi.
   Natomiast decyzją z dnia 13 czerwca 2008 r., znak: BOL-0241/75/01/R/JO/757/08, utrzymaną następnie w mocy decyzją z dnia 24 października 2008 r., znak: BOL-0241/75/01/R/JO/1459/08, minister gospodarki po rozpatrzeniu wniosku pochodzącego od osób fizycznych - aktualnych właścicieli znacjonalizowanej wraz z ww. przedsiębiorstwem nieruchomości, odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności ww. orzeczenia przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 29 czerwca 1967 r., w części dotyczącej nieruchomości położonej w Poznaniu. Podstawą wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia był fakt, iż wnioskodawcy, jako osoby fizyczne, nie posiadają interesu prawnego do żądania wzruszenia decyzji nacjonalizującej mienie stanowiące własność spółki kapitałowej. Na wydaną przez ministra gospodarki ww. decyzję została złożona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który to sąd wyrokiem z dnia 10 marca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 11/09, uchylił obydwie decyzje ministra gospodarki. W dniu 25 maja 2009 r. minister gospodarki złożył do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę kasacyjną od ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Wskazana skarga jest nadal przedmiotem rozpatrywania przez Naczelny Sąd Administracyjny.
10. W sprawie Fabryki Portland Cementu Szczakowa SA do ministra przemysłu (poprzednika prawnego ministra gospodarki) wpłynął wniosek pochodzący od osoby fizycznej - właściciela jednej akcji ww. spółki. Ponieważ przedmiotowy wniosek nie nosił cech wniosku złożonego w trybie administracyjnym, a wnioskodawca nie wskazał decyzji, które mają być przedmiotem kontroli przed organem, jak też podstawy prawnej żądania ich wzruszenia, nie został mu nadany bieg w administracyjnym toku instancji.
11. W sprawie spółki Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu SA minister gospodarki, po rozpatrzeniu wniosku Magdaleny Kowalskiej-Jędrzejowskiej, działającej jako likwidator spółki, z dnia 29 czerwca 2009 r., decyzją z dnia 13 lipca 2009 r., znak: BOL-I-461-154-92-SM/09, utrzymaną w mocy decyzją z dnia 2 września 2009 r., znak: BOL-II-461-154-92-SM/09, odmówił wszczęcia postępowania ˝w przedmiocie stwierdzenia nieważności bliżej nieokreślonej decyzji zatwierdzającej protokół zdawczo-odbiorczy przedsiębiorstwa Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu˝. Aktualnie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie toczy się postępowanie sądowoadministracyjne, dotyczące uchylenia ww. decyzji ministra gospodarki z dnia 2 września 2009 r.
    Z posiadanych przez ministra gospodarki informacji wynika, że przedwojenna spółka była zarejestrowana w Rejestrze Handlowym pod numerem RHB 10182. Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia III Wydział Rodzinny i

Nieletnich z dnia 15 listopada 2006 r., sygn. akt III RNs 366/06, kuratorem wskazanej spółki została radca prawny **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska.**

Z załączonego do akt sprawy odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000306234 wynika, że aktem notarialnym z dnia 17 maja 2007 r., nr rep. 1686/2007, sporządzonym przez notariusza I. O., spółka Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu SA postawiona została w stan likwidacji, a likwidatorem spółki jest **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska.**

W odniesieniu do spółek: Elektrownia Okręgu Warszawskiego SA, Zakłady Amunicyjne Pocisk SA, Elektrownia w Piotrkowie SA, Ziarno Polska Wytwórnia Chleba Zdrowia i Młyn Walcowy SA, Browary Grudziądz sp. z o.o., Browary Kunter sp. z o.o. oraz Częstochowskie Towarzystwo Elektryczne SA ustalono, iż zarówno przed ministrem gospodarki, jak i jego poprzednikami prawnymi nie toczyły się żadne postępowania dotyczące mienia tych spółek.

W odniesieniu do pytań zawartych w interpelacji pana posła minister sprawiedliwości, po dokonaniu stosownych ustaleń w sądach prowadzących rejestry poszczególnych spółek, udzielił następujących wyjaśnień:

1. W odniesieniu do spółki Elektrownia Okręgu Warszawskiego SA w Warszawie wniosek o przerejestrowanie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 5 września 2007 r. (nr KRS 0000287689). Jak wynika z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS oraz z akt rejestrowych, dla spółki nie był ustanowiony kurator. Ze znajdującego się w aktach rejestrowych odpisu wierzytelnego z księgi Rejestru Handlowego RHB LII 7398 wynika, że zasadniczym celem spółki (wpisanym jako przedmiot działalności) była działalność przemysłowa w zakresie wytwarzania, przetwarzania i przesyłania energii. Sąd rejestrowy nie dysponuje natomiast informacją, czy spółka prowadzi obecnie działalność statutową, czy jakąkolwiek inną. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych. Brak jest również informacji o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji, a wnioski w takim przedmiocie nie były składane do sądu.
2. W sprawie Spółki Akcyjnej Fabryk Metalowych pod Firmą: Norblin, Bracia Buch i T. Werner w Warszawie wniosek o przerejestrowanie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. (nr KRS 0000279228). Jak wynika z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS oraz akt rejestrowych, dla spółki nie był ustanowiony kurator. Sąd rejestrowy nie dysponuje wiedzą na temat profilu działalności spółki przed II wojną światową. W aktach rejestrowych KRS brak jest takiej informacji. Ewentualnym źródłem informacji mogą być stare akta rejestrowe, które znajdują się w Archiwum Państwowym. Sąd rejestrowy nie ma również informacji, czy spółka prowadzi obecnie działalność. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych. Brak jest również informacji o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji.
3. W odniesieniu do spółki Zakłady Amunicyjne Pocisk SA w Warszawie wniosek o przerejestrowanie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 15 stycznia 2009 r. (nr KRS 0000321388). Jak wynika z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS oraz akt rejestrowych, dla spółki nie był ustanowiony kurator. Sąd rejestrowy nie dysponuje informacjami na temat profilu działalności spółki przed II wojną światową. Ewentualnym źródłem takich informacji może być treść starych akt rejestrowych tej

spółki, znajdujących się w Archiwum Państwowym. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych. Sąd rejestrowy nie posiada wiedzy, czy spółka prowadzi obecnie jakąkolwiek działalność. Brak jest również informacji o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji.

4. W sprawie spółki Elektrownia w Piotrkowie SA w Piotrkowie Trybunalskim wniosek o przerejestrowanie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 7 grudnia 2007 r. (nr KRS 0000321388). Członek zarządu powołany został przez radę nadzorczą spółki, która z kolei powołana została na walnym zgromadzeniu zwołanym przez kuratora spółki, ustanowionego przez sąd opiekuńczy.
   Przedmiot działalności spółki określony został w statucie następująco: wytwarzanie, przetwarzanie i rozdzielanie energii elektrycznej w mieście Piotrkowie Trybunalskim, przesyłanie energii elektrycznej z elektrowni w Piotrkowie Trybunalskim do podstacji w Tomaszowie Mazowieckim w celu rozdzielania i przetwarzania tej energii w granicach m. Tomaszowa Mazowieckiego, budowa, nabywanie i eksploatowanie zakładów elektrycznych w różnych miejscowościach państwa, dostarczanie energii do światła, do siły, do ogrzewania i do wszelkich w ogóle zastosowań, uzyskiwanie, przejmowanie, wykonywanie i przekazywanie koncesji, związanych z przemysłem elektrycznym, eksploatowanie przedsiębiorstw wszelkiego rodzaju, mających na celu zastosowanie energii elektrycznej, uczestniczenie w podobnych i pokrewnych przedsiębiorstwach. Przedmiot działalności nie uległ zmianie, z tym że do KRS wpisany został według Polskiej Klasyfikacji Działalności.

   Na wezwanie sądu rejestrowego do złożenia sprawozdań finansowych za lata 2007-2009 członek zarządu poinformował, że spółka nie prowadzi działalności. Brak jest również informacji o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji.

5. W odniesieniu do spółki Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru SA w Warszawie wniosek o przerejestrowanie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 listopada 2007 r. (nr KRS 0000293082). Jak wynika z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS oraz akt rejestrowych, dla spółki nie był ustanowiony kurator. Sąd rejestrowy nie dysponuje wiedzą na temat profilu działalności spółki przed II wojną światową. W aktach rejestrowych KRS brak takiej informacji. Ewentualnym źródłem informacji mogą być stare akta rejestrowe, które znajdują się w Archiwum Państwowym. Sąd rejestrowy nie posiada informacji, czy spółka prowadzi obecnie działalność. Przedmiotowa spółka złożyła sprawozdanie finansowe za 2008 r. Brak jest informacji o rozwiązaniu tej spółki i otwarciu jej likwidacji.
6. W sprawie spółki Ziarno Polska Wytwórnia Chleba Zdrowia i Młyn Walcowy SA w Krakowie wniosek o przerejestrowanie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 10 grudnia 2008 r. (nr KRS 0000319225). Jak wynika z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS oraz akt rejestrowych, dla podmiotu był ustanowiony kurator przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórza (sygn. RNs 559/05/P). Profil działalności spółki przed II wojną światową i obecnie nie zmienił się. Zgodnie z aktualnym wpisem w KRS przedmiotem działalności spółki jest: prowadzenie postępowego młyna i piekarni, zakładanie i prowadzenie innych tego typu rodzajów wytwórni w obrębie państwa polskiego, wykonywanie interesów handlowych odnośnie do produktów

młynarskich i piekarskich, zakładanie i prowadzenie w związku z młynarstwem i piekarstwem ubocznych działalności. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych. Sąd rejestrowy nie ma wiedzy, czy spółka prowadzi obecnie jakąkolwiek działalność. Brak jest również informacji o rozwiązaniu przedmiotowej spółki i otwarciu jej likwidacji.

7. W odniesieniu do spółki Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą Haberbusch i Schiele SA w likwidacji w Warszawie wniosek o przerejestrowanie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 18 grudnia 2002 r. (nr KRS 0000143973). Jak wynika z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS oraz akt rejestrowych, dla spółki nie był ustanawiany kurator. Sąd rejestrowy nie dysponuje wiedzą na temat profilu działalności spółki przed II wojną światową. W aktach rejestrowych KRS brak takiej informacji. Ewentualnym źródłem informacji mogą być stare akta rejestrowe, które znajdują się w Archiwum Państwowym. Sąd rejestrowy nie posiada informacji, czy spółka obecnie prowadzi działalność. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych.
   W dniu 6 marca 2008 r. podjęto uchwałę o rozwiązaniu spółki. Na mocy postanowienia sądu z dnia 31 marca 2008 r. wpisano do rejestru przedsiębiorców KRS likwidatorów w osobach: J. P., W. G. oraz A. F.

8. W odniesieniu do Modrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze SA w Warszawie wniosek o przerejestrowanie spółki do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 stycznia 2006 r. (nr KRS 0000248826). Jak wynika z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS oraz akt rejestrowych, dla spółki nie był ustanowiony kurator. Sąd rejestrowy nie dysponuje wiedzą na temat profilu działalności spółki przed II wojną światową. W aktach rejestrowych KRS brak jest takiej informacji. Ewentualnym źródłem informacji mogą być stare akta rejestrowe, które znajdują się w Archiwum Państwowym. Sąd rejestrowy nie ma informacji, czy spółka obecnie prowadzi działalność. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych. Sąd rejestrowy nie dysponuje również wiedzą o rozwiązaniu tej spółki i otwarciu jej likwidacji.

9. W odniesieniu do spółki Zjednoczone Fabryki Cykorii Ferd. Bohm et Co. i Gleba SA we Włocławku wniosek o przerejestrowanie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 26 stycznia 2006 r. (nr KRS 0000249843).
   Z zapisów Rejestru Handlowego RHB 158, prowadzonego przez Sąd Okręgowy we Włocławku, jak i statutu przedmiotowej spółki opublikowanego w Monitorze Polskim w dniu 22 października 1930 r. wynika, że przedmiotem jej działalności było suszenie, wyrób i przerób oraz skup i sprzedaż korzeni cykoryjnych, cykorii, zboża, kawy, owoców, domieszek do kawy, kawy zbożowej, figowej i owocowej, mieszanek z kawy itp., zakładanie i prowadzenie potrzebnych do fabrykacji wytwórni klejów, skrzyń, drukowanie etykiet itp., prowadzenie istniejących i urządzanie nowych plantacji, składów i sklepów dla sprzedaży tych artykułów.

   Z akt rejestrowych ww. spółki wynika, że nadzwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszy tej spółki, które wybrało organy reprezentacji i nadzoru, odbyło się w dniu 1 lipca 2005 r. oraz 12 września 2005 r. i zostało zwołane przez kuratora spółki, radcę prawnego K. S., ustanowionego na mocy postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku

Wydziału III Rodzinnego i Nieletnich z dnia 11 maja 2005 r. (sygn. akt III RNs 128/2005), w trybie art. 42 § 1 Kodeksu cywilnego. Na zgromadzeniu obecni byli akcjonariusze posiadający 4853 akcje, co stanowiło 16,79% ogólnie wyemitowanych akcji (protokół NWZA z dnia 1 lipca i 12 września 2005 r.).

Przedmiotem działalności przedmiotowej spółki jest przetwórstwo kawy, sprzedaż hurtowa kawy i przypraw oraz naprawa (dostosowanie do potrzeb produkcji kawy) cykorii korzennej.

Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych. Sąd rejestrowy nie dysponuje wiedzą, czy spółka prowadzi obecnie jakąkolwiek działalność. Brak jest również informacji o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji.

10. W sprawie Browary Grudziądz sp. z o.o. w Grudziądzu wniosek o zarejestrowanie spółki do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 14 października 2002 r. (nr KRS 0000135178). Przedmiotowa spółka nie była wcześniej zarejestrowana w Rejestrze Handlowym. Została zawiązana umową z dnia 2 sierpnia 2002 r. Spółka prowadziła i prowadzi działalność, jak również regularnie składa sprawozdania finansowe od roku obrachunkowego 2002. Ostatnie sprawozdanie finansowe zostało złożone za rok 2009. Dla spółki nie ustanawiano kuratora. Brak jest również informacji o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji.
11. W odniesieniu do spółki Browar Kunter sp. z o.o. w Grudziądzu wniosek o zarejestrowanie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożyli członkowie zarządu. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 27 listopada 2003 r. (nr KRS 0000181347). Spółka nie była wcześniej zarejestrowana w Rejestrze Handlowym. Przedmiotowa spółka zawiązana została umową z dnia 31 października 2003 r. W dniu 24 listopada 2003 r. wspólnicy zmienili nazwę firmy spółki jeszcze przed rejestracją z Browar Grudziądz sp. z o.o. na Browar Kunter sp. z o.o. Spółka złożyła sprawozdania finansowe za lata 2003 i 2004. Dla spółki nie ustanawiano kuratora. Brak jest również informacji o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji.
12. Spółka Białostockie Towarzystwo Elektryczności SA w Białymstoku do chwili obecnej nie została przerejestrowana do Krajowego Rejestru Sądowego. Białostockie Towarzystwo Elektryczności SA w Białymstoku zostało zawiązane w dniu 3 maja 1913 r. i zarejestrowane w Sądzie Okręgowym w Białymstoku pod numerem RHB I.2 i firmą: Białostockie Towarzystwo Elektryczności Spółka Akcyjna pod zarządem państwowym.
Profil działalności spółki przed II wojną światową, rozumiany jako przedmiot jej działalności, obejmował eksploatację zakładu elektrycznego w mieście Białymstoku, a w szczególności: budowę, nabywanie i eksploatowanie zakładów elektrycznych i gazowych w różnych miejscowościach państwa, dostarczanie energii do światła, do siły, do ogrzewania i do wszelkich w ogóle zastosowań, uzyskiwanie, przejmowanie, wykonywanie koncesji związanych z przemysłem elektrycznym i gazowym, eksploatowanie przedsiębiorstw wszelkiego rodzaju mających na celu zastosowanie energii elektrycznej i gazu oraz uczestniczenie w podobnych i pokrewnych przedsiębiorstwach˝. W dniu 12 lutego 1980 r. akta rejestrowe przedmiotowej spółki zostały przekazane przez składnicę akt Sądu Wojewódzkiego w Białymstoku do Wojewódzkiego Archiwum Państwowego w Białymstoku.

Sąd Rejonowy w Białymstoku V Wydział Rodzinny i Nieletnich, postanowieniem z dnia 11 grudnia 2002 r., ustanowił kuratora dla tego podmiotu. W dniu 10 lutego 2003 r. do XII Wydziału Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego w Białymstoku wpłynął wniosek o przerejestrowanie spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Wniosek w imieniu

spółki złożył pełnomocnik, radca prawny **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska**. Postępowanie o wpis spółki do rejestru prowadzone było pod sygnaturą BI. XII Ns-Rej. KRS 673/03/065 i zakończyło się wydaniem w dniu 30 czerwca 2003 r. zarządzenia o zwrocie wniosku. Sąd rejestrowy nie posiada informacji, czy spółka obecnie prowadzi działalność. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych. Brak jest również informacji o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji.

13. Spółka Łódzkie Towarzystwo Elektryczne Spółka Akcyjna w Łodzi do chwili obecnej nie została przerejestrowana do Krajowego Rejestru Sądowego. Przedmiotowa spółka jest wpisana do Rejestru Handlowego pod numerem RHB 1655. Nazwa spółki wpisana do tego rejestru brzmi ˝Łódzkie Towarzystwo Elektryczne Spółka Akcyjna˝. Wniosek o przerejestrowanie tej spółki do Krajowego Rejestru Sądowego, podpisany przez wszystkich członków zarządu, wpłynął w dniu 7 listopada 2005 r. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2005 r., Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi odmówił przerejestrowania spółki do KRS. Apelacja oraz skarga kasacyjna w tej sprawie zostały oddalone.
Przedmiot działalności spółki określony został w statucie następująco: budowa, nabywanie, zbywanie, eksploatacja, organizowanie, spieniężanie, branie i oddawanie w dzierżawę wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw w zakresie elektrotechniki, w szczególności wytwarzanie, przetwarzanie, przenoszenie i rozdzielanie zawodowe energii elektrycznej dla oświetlenia, siły, przewoźnictwa, ogrzewania i elektrochemii w Polsce, uczestnictwo w tego rodzaju przedsiębiorstwach oraz prowadzenie handlu artykułami elektrotechnicznymi i elektrochemicznymi; przede wszystkim spółka ma na celu prowadzenie i rozbudowę istniejącego zakładu elektrycznego w Łodzi.

    Członkowie rady nadzorczej i zarządu powołani zostali na walnych zgromadzeniach zwołanych przez kuratora spółki, ustanowionego przez sąd opiekuńczy. Do organów powołani zostali także kandydaci wskazani przez miasto Łódź, zgodnie ze statutem przedmiotowej spółki. Sąd rejestrowy nie posiada informacji, czy spółka obecnie prowadzi działalność. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych. Brak jest również informacji o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji.

14. W sprawie Elektrowni w Kielcach SA w Kielcach wniosek o przerejestrowanie spółki do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym złożył pełnomocnik spółki radca prawny **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska.** Przedmiotowa spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 21 listopada 2003 r. (nr KRS 0000180539).
Przedmiotem działalności spółki przed II wojną światową, zgodnie ze statutem były: eksploatacja zakładu elektrycznego w mieście Kielcach, a w szczególności wykonywanie uprawnienia rządowego nr 10 na wytwarzanie, przetwarzanie i rozdzielanie energii elektrycznej w mieście Kielcach udzielonego w dniu 20 sierpnia 1925 r. firmie Societé d´Enterprises Electriques en Pologne i przekazanego Elektrowni w Kielcach Spółce Akcyjnej, budowa, nabywanie i eksploatowanie zakładów elektrycznych w różnych miejscowościach państwa, dostarczanie energii do światła, do siły, do ogrzewania i do wszelkich w ogóle zastosowań, uzyskiwanie, przejmowanie i przekazywanie koncesji związanych z przemysłem elektrycznym, eksploatowanie przedsiębiorstw wszelkiego rodzaju, mających na celu zastosowanie energii elektrycznej i gazu, uczestniczenie w podobnych i pokrewnych przedsiębiorstwach.

    Obecnie ujawniony w rejestrze przedmiot działalności, zgodnie z klasyfikacją PKD, to:

    - 40 10 A - wytwarzanie energii elektrycznej,
    - 40 10 B - przesyłanie energii elektrycznej,

- 40 10 C - dystrybucja energii elektrycznej.

Jak wynika z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS oraz akt rejestrowych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Kielcach (sygn. akt III RNs 1033/02) dla przedmiotowej spółki ustanowiony został kurator w osobie Magdaleny Kowalskiej-Jędrzejowskiej.

Z oświadczenia prezesa zarządu z dnia 28 października 2007 r., znajdującego się w aktach rejestrowych, wynika, iż spółka nie rozpoczęła działalności, nie nastąpiło otwarcie ksiąg rachunkowych, a zatem nie sporządzono bilansów. W aktach rejestrowych brak jest informacji, czy po tej dacie spółka podjęła działalność. Sąd rejestrowy nie dysponuje również wiedzą o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji.

15. Spółka Towarzystwo Elektryczne Okręgu Częstochowskiego SA w Częstochowie do chwili obecnej nie została przerejestrowana do Krajowego Rejestru Sądowego. Towarzystwo Elektryczne Okręgu Częstochowskiego SA w Częstochowie zostało zarejestrowane w Rejestrze Handlowym postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie z dnia 6 maja 1926 r., pod numerem RHB-255/P. Przedmiotowa spółka nadal figuruje w Rejestrze Handlowym pod tym numerem. Postanowieniem sądu z dnia 30 maja 1941 r. wpisano niemiecką nazwę spółki Elektrizitatswerke A.G. Tschenstochau. Od 1945 r. w rejestrze figuruje pierwotna polska nazwa spółki. Ostatni wpis do rejestru został dokonany w dniu 16 sierpnia 1948 r.

    Zgodnie z aktem założycielskim spółki z dnia 22 kwietnia 1926 r. Towarzystwo Elektryczne Okręgu Częstochowskiego Spółka Akcyjna została zawiązana w celu założenia i eksploatacji elektrowni w okręgu częstochowskim, jak również założenia i eksploatacji urządzeń elektrycznych do światła, do siły, do ogrzewania i do wszystkich innych zastosowań technicznych energii elektrycznej. W szczególności spółka miała na celu przejęcie i eksploatowanie uprawnienia rządowego nr 8 z dnia 7 maja 1925 r. na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej, nadanego firmie Elektrownia w Częstochowie spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

    Jak wynika ze sprawozdań zarządu składanych przez spółkę w latach 1930-1938, zajmowała się ona produkcją, sprzedażą energii elektrycznej oraz elektryfikacją miasta i regionu. Z akt rejestrowych nie wynika, aby spółka w kolejnych latach prowadziła działalność, nie składała bowiem sprawozdań finansowych ani nie była postawiona w stan likwidacji. Z akt rejestrowych nie wynika również, aby dla spółki był kiedykolwiek ustanowiony kurator.

16. Spółka Hartwig Kantorowicz Następca SA w Poznaniu do chwili obecnej nie została przerejestrowana do Krajowego Rejestru Sądowego. Spółka jest wpisana do Rejestru Handlowego pod numerem RHB 443. Na podstawie akt rejestrowych ustalono, że pierwszy wpis do tego rejestru miał miejsce w dniu 30 maja 1921 r.

    Przedmiotem przedsiębiorstwa, zgodnie z wpisem do księgi rejestrowej, było: ˝Nabycie i dalsze prowadzenie fabryki likworów i soków owocowych firmy Hartwig Kantorowicz w Poznaniu z prawem dalszego używania firmy dotychczasowej z dodatkiem ˝następca˝ lub daw. Hartwig Kantorowicz dalej dzierżawienie względnie nabywanie fabryk wódek na ziemiach polskich. Dozwolonem jest także współudział w innych przedsiębiorstwach i nabywanie takowych˝.

    Postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu Wydział IX Rodzinny i Nieletnich z dnia 6 listopada 1989 r. (sygn. R IX Ns 291/89) ustanowiono dla tej spółki kuratora. Sąd rejestrowy nie ma informacji, czy spółka obecnie prowadzi działalność. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych.

Uchwałą z dnia 30 stycznia 1991 r. spółkę postawiono w stan likwidacji z dniem 1 lutego 1991 r. Likwidatorem ustanowiono adwokata J. M. Do chwili obecnej nie wpłynął wniosek o przerejestrowanie spółki do Krajowego Rejestru Sądowego.

17. W odniesieniu do Fabryki Portland Cementu Szczakowa SA brak jest informacji o przerejestrowaniu spółki o takiej firmie do Krajowego Rejestru Sądowego. W Krajowym Rejestrze Sądowym zarejestrowana została natomiast spółka Towarzystwo Fabryk Portland Cementu Wysoka SA (nr KRS 0000154433). Ponadto w Archiwum Państwowym w Cieszynie znajdują się akta spółki Goleszowska Fabryka Portland Cementu SA (nr H.RB 50/01, B 127).

18. W sprawie spółki Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu SA w likwidacji w Warszawie wniosek o przerejestrowanie jej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego złożył likwidator **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska**. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 maja 2008 r. (nr KRS 0000306234.). Jak wynika z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS oraz akt rejestrowych, dla tego podmiotu nie był ustanowiony kurator. Sąd rejestrowy nie dysponuje wiedzą na temat profilu działalności spółki przed II wojną światową. W aktach rejestrowych KRS brak jest takiej informacji. Ewentualnym źródłem informacji mogą być stare akta rejestrowe, które znajdują się w Archiwum Państwowym. Sąd rejestrowy nie ma informacji, czy spółka obecnie prowadzi działalność. Spółka dotychczas nie składała sprawozdań finansowych. Pani **Magdalena Kowalska-Jędrzejowska.** nadal pozostaje likwidatorem tej spółki.
Jednocześnie minister sprawiedliwości wskazał, iż działania mające na celu ustalenie, czy akcje opisanych wyżej spółek znajdują się na liście przewozowym rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA) do rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (PRL), pozostają poza zakresem jego kompetencji.

W odniesieniu do pytań zawartych w interpelacji pana posła minister rolnictwa i rozwoju wsi udzielił następujących wyjaśnień.

Spółka Hartwig Kantorowicz SA - następca prawny Gorzelni Owocowej i Fabryki Wódek w dniu 23 września 1994 r. wystąpiła do tego organu z wnioskiem o stwierdzenie wygaśnięcia orzeczenia ministra przemysłu rolnego i spożywczego z 1951 r. w części dotyczącej przejęcia na własność państwa nieruchomości położonej w Poznaniu. W przedmiotowej sprawie minister rolnictwa i gospodarki żywnościowej wydał decyzję z dnia 10 listopada 1998 r., znak: NR.rn.051/626-33/98, w której utrzymał w mocy swoją wcześniejszą decyzję z dnia 24 lipca 1996 r., znak: GZ.rn-051/626-1/96, o odmowie stwierdzenia wygaśnięcia ww. orzeczenia ministra przemysłu rolnego i spożywczego z 1951 r. Decyzja ministra rolnictwa i gospodarki żywnościowej z dnia 10 listopada 1998 r. została zaskarżona do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który wyrokiem z dnia 9 lutego 2001 r., sygn. akt IV SA 2654/98, oddalił skargę.

Przed ministrem rolnictwa i rozwoju wsi toczy się również postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego, którego przedmiotem będzie określenie składników majątkowych przedsiębiorstwa Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą Haberbusch i Schiele SA w likwidacji, prowadzone na wniosek ministra finansów. Minister rolnictwa i rozwoju wsi, decyzją z 20 marca 2008 r., nr GZ.rn-057-626-16-1/07, umorzył postępowanie w przedmiocie wydania decyzji określającej składniki majątkowe tego przedsiębiorstwa, uzasadniając, że nie ma podstaw prawnych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa do wydania takiej decyzji. W następstwie złożenia przez ministra finansów oraz zainteresowaną spółkę wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy minister rolnictwa i rozwoju wsi, decyzją z 5 lutego 2009 r., nr GZ.rn-057-626-6/08,

utrzymał w mocy decyzję własną z dnia 20 marca 2008 r. W wyniku wniesionych przez zainteresowaną spółkę oraz ministra finansów skarg Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wyrokiem z dnia 17 lipca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 510/09, w pkt 1 tego wyroku oddalił skargę ministra finansów, uznając, iż nie jest on stroną, zaś w jego pkt 2 uchylił zaskarżoną decyzję ministra rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 5 lutego 2009 r. oraz utrzymaną nią w mocy decyzję z dnia 20 marca 2008 r.

Rozpoznając ponownie sprawę, minister rolnictwa i rozwoju wsi, decyzją z dnia 12 kwietnia 2010 r., nr GZ.rn-057-626-5/09, odmówił wydania decyzji określającej składniki majątkowe przedsiębiorstwa Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą Haberbusch i Schiele SA w Warszawie, uzasadniając, że nie istnieje przepis prawa pozwalający na wydanie takiego rozstrzygnięcia, natomiast zgodnie z zasadą praworządności, zawartą w art. 6 K.p.a., organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Minister rolnictwa i rozwoju wsi wyjaśnił, że ustalenie składników majątkowych przedsiębiorstwa następowało w drodze czynności materialno-technicznej, której jedynie potwierdzeniem był sporządzony z przeprowadzonej czynności protokół. Z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją zwrócił się minister finansów oraz spółka Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą Haberbusch i Schiele SA w likwidacji.

W odniesieniu do pytań zawartych w interpelacji pana posła minister finansów udzielił następujących wyjaśnień.

Przed ministrem finansów prowadzone są postępowania administracyjne w przedmiocie:

1) stwierdzenia nieważności orzeczenia nr 5 ministrów: skarbu oraz przemysłu i handlu z dnia 29 listopada 1948 r. o przejęciu na własność państwa przedsiębiorstwa Zjednoczone Browary Warszawskie p.f. Haberbusch i Schiele SA w Warszawie;
2) stwierdzenia nieważności postanowienia Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Warszawie z dnia 30 listopada 1948 r., znak: G.K. rep. II.B.428/47, o umorzeniu postępowania odwoławczego od postanowienia Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Warszawie z dnia 24 czerwca 1947 r., nr rep. 57, nr wyk. 112.

Odnośnie do postępowania wymienionego w pkt 1 minister finansów zwrócił się, zgodnie z dyspozycją zawartą w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 listopada 2002 r., sygn. akt 467/01, do ministra rolnictwa i rozwoju wsi o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego, tj. określenie składników majątkowych zakładów prowadzonych pod firmą Zjednoczone Browary Warszawskie p.f. Haberbusch i Schiele SA w Warszawie, które orzeczeniem nr 5 ministrów: skarbu oraz przemysłu handlu z dnia 29 listopada 1948 r. zostały przejęte na własność Skarbu Państwa. W tym zakresie minister finansów potwierdził informacje udzielone przez ministra rolnictwa i rozwoju wsi, wskazując jednocześnie, iż do chwili obecnej do Ministerstwa Finansów nie wpłynęła decyzja w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją z dnia 12 kwietnia 2010 r., nr GZ.rn-057-626-5/09. W wyniku ponaglenia ze strony ministra finansów minister rolnictwa i rozwoju wsi, pismem z dnia 27 lipca 2010 r., poinformował, iż wniosek ministra finansów z dnia 28 kwietnia 2010 r. zostanie rozpatrzony po uprawomocnieniu się postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 31 maja 2010 r. i zwrocie akt sprawy. Na dzień 29 listopada 2010 r. minister finansów nie otrzymał rozstrzygnięcia w sprawie.

Natomiast w odniesieniu do postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Warszawie z dnia 30 listopada 1948 r., znak: G.K. rep. II.B.428/47, o umorzeniu postępowania odwoławczego od postanowienia Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Warszawie z dnia 24 czerwca 1947 r., nr rep. 57, nr wyk.

112, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 9 listopada 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1570/10, oddalił skargę spółki Zjednoczone Browary Warszawskie p.f. Haberbusch i Schiele SA w likwidacji na decyzję ministra finansów z dnia 23 czerwca 2010 r., znak: FR6/0341/01/MXB/RFB/2010/1125, utrzymującą w mocy decyzję własną z dnia 16 marca 2010 r., znak: FR6/0341/RFB/2010/819, umarzającą postępowanie administracyjne z wniosku tej spółki. W dniu 15 listopada 2010 r. minister finansów wniósł o sporządzenie uzasadnienia do tego wyroku.

Ponadto minister finansów wskazał, iż z informacji przekazanych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych wynika, że przedmiotowa spółka złożyła skargę przeciwko Polsce do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu (nr 3565/03), domagając się odszkodowania w kwocie 103 902 134 zł (stu trzech milionów dziewięciuset dwóch tysięcy stu trzydziestu czterech złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 22 grudnia 1948 r., za szkodę spowodowaną odebraniem na trwałe możliwości uzyskania rzetelnego werdyktu w sprawie stwierdzenia nieważności wspomnianego wyżej orzeczenia nacjonalizacyjnego oraz zasądzenia kwoty 900 000 zł (dziewięciuset tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia za straty spowodowane wieloletnim rozpatrywaniem jej wniosku. Szczegółowe informacje odnośnie do złożonej skargi posiada minister spraw zagranicznych prowadzący postępowanie pod sygnaturą Biura Pełnomocnika do spraw postępowań przed międzynarodowymi organami ochrony praw człowieka: BPOM/44-14/010.

W odniesieniu do pytań zawartych w interpelacji pana posła minister infrastruktury udzielił następujących wyjaśnień.

Spośród spółek wymienionych w przedmiotowej interpelacji w postępowaniach nadzorczych prowadzonych przed ministrem infrastruktury występuje jedynie spółka Zjednoczone Browary Warszawskie Haberbusch i Schiele SA w likwidacji. Reaktywowany zarząd tej spółki wystąpił o stwierdzenie nieważności szeregu decyzji wydanych w trybie dekretu warszawskiego dotyczących nieruchomości położonych w Warszawie, na których uprzednio znajdowały się budynki produkcyjne i administracyjne. Postępowania do chwili obecnej nie zostały zakończone w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa. W odniesieniu natomiast do nieruchomości stanowiących własność komunalną sprawy zostały przekazane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie.

Minister infrastruktury stwierdził przy tym, iż z informacji uzyskiwanych z Ministerstwa Finansów wynika, że aktualnie wyjaśniane są kwestie uzyskania odszkodowania przez udziałowców spółki w ramach umów indemnizacyjnych i jednocześnie - prawidłowość reaktywowania tak samej spółki, jak i jej organów.

Minister infrastruktury podniósł ponadto, że przedmiotowa spółka nie zgłaszała dotychczas żadnych roszczeń finansowych i ich wysokość nie jest znana. W chwili obecnej z uwagi na działania wyjaśniające organów działania pełnomocników spółki, po latach intensywnej aktywności, zostały całkowicie zaniechane. Spółka nie prowadzi żadnej działalności, a zarejestrowanie spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym odbyło się bez uzupełnienia kapitału zakładowego.

W odniesieniu do pytań zawartych w interpelacji pana posła minister skarbu państwa udzielił następujących wyjaśnień.

Minister skarbu państwa ˝nie prowadzi postępowań w zakresie oceny legalności decyzji nacjonalizacyjnych oraz przejęcia mienia˝, a jedyną jego kompetencją w zakresie postępowań dotyczących znacjonalizowanych składników majątku jest gospodarowanie państwowym funduszem celowym pn. Fundusz Reprywatyzacji, z którego środków realizowane są wnioski o wypłatę odszkodowań. Wnioski te przekazywane są przez organy reprezentujące Skarb Państwa we właściwym postępowaniu administracyjnym lub sądowym, dotyczącym ustalenia wysokości odszkodowania za bezprawną nacjonalizację mienia. Zgodnie z ustawą z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397)

odszkodowania z Funduszu Reprywatyzacji wypłacane są na podstawie tytułów prawnych, tj. prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych przedłożonych do wypłaty przez właściwe organy administracji publicznej. Minister skarbu państwa podkreślił, iż w odniesieniu do żadnej ze spółek wymienionych w przedmiotowej interpelacji nie została zrealizowana wypłata odszkodowania ze środków ww. funduszu. Natomiast organ ten nie posiada informacji na temat wielkości roszczeń zgłaszanych przez wskazane w interpelacji spółki.

Minister skarbu państwa wskazał również, iż w niektórych kwestiach objętych jego właściwością informacje przedstawiła Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, która wskazała, że według stanu na dzień 30 listopada 2010 r. wykonywała zastępstwo procesowe w następujących sprawach:

1) Modrzejów-Hantke Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze SA - sprawa o odszkodowanie; żądanie powodowej spółki w kwocie 195 662 407 zł kierowane do Skarbu Państwa - prezesa Rady Ministrów, zostało prawomocnie oddalone;
2) Elektrownia w Kielcach SA - żądanie odszkodowawcze w kwocie 3 568 000 zł kierowane przeciwko Skarbowi Państwa - prezesowi Rady Ministrów, a następnie ministrowi skarbu państwa, zostało prawomocnie oddalone;
3) Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą Haberbusch i Schiele SA - żądanie powodowej spółki kierowane m.in. przeciwko Skarbowi Państwa - prezydentowi m.st. Warszawy o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym nieruchomości położonej w Warszawie, której wartość określono na kwotę 128 129 970 zł, zostało prawomocnie oddalone;
4) Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą Haberbusch i Schiele SA - Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa wykonywała jedynie zastępstwo procesowe Skarbu Państwa reprezentowanego przez wojewodę mazowieckiego przed Sądem Najwyższym w sprawie o ustalenie i wydanie nieruchomości położonej w Warszawie; skarga kasacyjna powoda nie została przyjęta do rozpoznania.

Obecnie Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w następujących sprawach z powództwa Zjednoczonych Browarów Warszawskich pod firmą Haberbusch i Schiele SA, dotyczących nieruchomości położonych w Warszawie:

- o ustalenie, gdzie reprezentantami Skarbu Państwa są prezydent m.st. Warszawy oraz minister skarbu państwa; w sprawie zapadł nieprawomocny wyrok oddalający powództwo,
- o ustalenie, gdzie reprezentantami Skarbu Państwa są prezydent m.st. Warszawy oraz wojewoda mazowiecki; postępowanie toczy się przed sądem I instancji.

W odniesieniu do pytań zawartych w interpelacji pana posła minister obrony narodowej stwierdził, iż nie dysponuje informacjami niezbędnymi do udzielenia na nie odpowiedzi. W kontekście pytania zawartego w pkt 13 Centralne Biuro Antykorupcyjne (CBA) wskazało, że nie posiada informacji o procederze wykradania z Ministerstwa Finansów akcji kolekcjonersko-historycznych, znajdujących się na liście przewozowej rządu USA do rządu PRL. Ewentualne sygnały o takim zjawisku, w przypadku ich wpłynięcia do CBA - ze względu na brak właściwości rzeczowej biura - zostałyby przekazane właściwym organom administracji państwowej. Organami kompetentnymi w tej sprawie są odpowiednio: Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prowadząca śledztwa w sprawie reaktywacji spółek przedwojennych, oraz zajmująca się sprawą ˝z ramienia Skarbu Państwa˝ Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa.

Jednocześnie wyjaśnienia wymaga okoliczność, że odnośnie do ww. pytania stanowisko zajęła również Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego w piśmie z dnia 25 listopada 2010 r., niemniej informacje w nim zawarte stanowią informację niejawną w rozumieniu ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz.

1631), oznaczoną klauzulą ˝zastrzeżone˝, a tym samym mogą być udostępniane wyłącznie z zachowaniem zasad przewidzianych przepisami tej ustawy.
W odniesieniu natomiast do prośby o przedstawienie stanowiska prokuratora generalnego w tym zakresie należy wskazać, że na podstawie ustawy z dnia 9 października 2009 r. o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1375) nastąpił rozdział funkcji ministra sprawiedliwości i prokuratora generalnego. Tym samym prokuratura przestała być podmiotem, o którym mowa w art. 191 ust. 1 uchwały Sejmu RP z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47) w związku z art. 16 ustawy z dnia 9 maja 1995 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U z 2003 r. Nr 221, poz. 2199), co skutkuje brakiem, po stronie prezesa Rady Ministrów, legitymacji do udzielania odpowiedzi na interpelacje poselskie w sprawach należących do kompetencji prokuratora generalnego.

Z poważaniem
Minister Waldemar Pawlak, Warszawa, dnia 20 grudnia 2010 r.

Interpelacja nr 19003
do ministra sportu i turystyki, ministra spraw wewnętrznych i administracji, ministra finansów oraz ministra sprawiedliwości
w sprawie bezpieczeństwa ekonomicznego inwestycji stadionowych w związku z Euro 2012, w aspekcie nieregulowania roszczeń pracowniczych przez spółkę Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA w Poznaniu będącą jednym z głównych wykonawców inwestycji
Szanowni Panowie Ministrowie! Jednym z głównych wykonawców inwestycji w ramach Euro 2012, tj. stadionu we Wrocławiu oraz stadionu narodowego w Warszawie, jest spółka Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA w Poznaniu.
Zgodnie z informacjami prasowymi spółka w latach 2005-2007 miała bardzo poważne kłopoty finansowe, skutkujące nawet ogłoszeniem jej upadłości likwidacyjnej. Jedna ze spółek inwestycyjnych dokonała zakupu jej wierzytelności. Zgodnie zaś z informacjami prasowymi ze stycznia 2010 r. przeciwko spółce Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA z siedzibą w Poznaniu w sądzie pracy w Poznaniu złożonych zostało ponad 60 pozwów i na tej liczbie pewnie się nie skończy. Złożyli je ekspracownicy firmy. Większość sądzi się o wypłatę zaległych pieniędzy za przepracowane nadgodziny, ale chodzi też o odszkodowanie za niezgodne z przepisami rozwiązanie umowy o pracę. Robotnicy żądają w sumie od budowlanej korporacji ponad 2 mln zł. Chodzi o pracę na budowie w Paderborn (Niemcy). W maju ubiegłego roku Pekabex BET (spółka córka Pekabeksu) zatrudniał tam ok. 60 Polaków z kraju. Płacił im za godzinę ok. 9 euro. Pracownicy firmy pracowali codziennie od czwartej rano do wieczora, po 10-12 godzin dziennie, pensję dostawali zaś tylko za siedem godzin pracy.
Spółka Pekabex SA w 2005 r. postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu postawiona została w stan upadłości likwidacyjnej. Wierzyciele spółki, w tym spółka Sovereign Capital, która zawarła porozumienie o odkupie od pozostałych wierzycieli przysługujących im wierzytelności, w styczniu 2006 r. podjęli uchwałę o pozytywnym zaopiniowaniu działań syndyka zmierzających do odwołania zarządu spółki Pekabex SA.
W marcu 2007 r. prezes zarządu spółki wystąpił z listem otwartym, zwracając się do mediów z apelem o powstrzymanie Sovereign Capital SA i niedopuszczenie do zniszczenia Pekabex SA i jej spółki zależnej Pekabex BET sp. z o.o.

W 2007 r. spółka Sovereign Capital SA z siedzibą w Warszawie zajmująca się tzw. distressed assets (aktywa o podwyższonym ryzyku, polega to na przejmowaniu kontroli nad podmiotami znajdującymi się w upadłości, dokapitalizowaniu ich oraz sprzedaży po wyższej cenie) dokonała przejęcia kontroli nad spółką Pekabex SA, co nastąpiło w wyniku wrogiego przejęcia pomimo sprzeciwu Skarbu Państwa, który, będąc znaczącym akcjonariuszem spółki (19,64%), wniósł pozew sądowy przeciwko spółce Pekabex SA. Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał postanowienie nakazujące Zarządowi Pekabex SA powstrzymanie się od dokonywania czynności związanych z rejestracją uchwał o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki i wyłączeniu prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy.
Ostatecznie Ministerstwo Skarbu Państwa z niezrozumiałych powodów naruszających interes państwa wycofało złożony pozew, co pozwoliło spółce Sovereign Capital SA stać się największym akcjonariuszem tej spółki. W marcu 2008 r. Sąd Rejonowy w Poznaniu postanowił w związku z powyższym wycofaniem się ministra skarbu państwa umorzyć postępowanie upadłościowe wobec Pekabex SA.
Mając na uwadze powyższe, zwracam się do Panów Ministrów z prośbą o udzielenie mi następujących informacji:

1. Jaka jest obecnie zdaniem Ministra Sportu i Turystyki, Ministra Finansów (generalnego inspektora kontroli skarbowej) kondycja podatkowo-finansowa spółki oraz jakie podmioty wchodzą obecnie w skład głównego akcjonariatu spółki Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA w Poznaniu, będącej jednym z głównych wykonawców inwestycji stadionowych w ramach projektu Euro 2012?
2. Czy Minister Sportu i Turystyki, Minister Finansów (generalny inspektor kontroli skarbowej), Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz nadzorowany przez niego komendant główny Policji we współpracy z szefem ABW i szefem CBA gwarantują, że spółka oraz jej główni akcjonariusze dają rękojmię bezpieczeństwa i prawidłowego zrealizowania bardzo ważnych inwestycji w ramach Euro 2012?
3. Czy zdaniem Ministra Sprawiedliwości, Ministra Sportu i Turystyki oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wskazany spór sądowy przed poznańskimi sądami pracowników spółki ze spółką i wynikające z niego roszczenia finansowe mogą skutkować zachwianiem kondycji spółki będącej jednym z głównych wykonawców stadionów piłkarskich w związku z przygotowaniami do organizacji przez Polskę Euro 2012?
4. Czy kondycja podatkowo-skarbowa oraz finansowa podmiotów odpowiedzialnych za prawidłową i terminową realizację inwestycji w ramach Euro 2012, w tym przedmiotowej spółki Pekabex SA, jest przedmiotem zainteresowania i monitoringu Ministra Sportu i Turystyki, organów nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, organów nadzorowanych przez ministra finansów (generalnego inspektora kontroli skarbowej) oraz nadzorowanego przez niego komendanta głównego Policji we współpracy z szefem CBA i szefem ABW?
5. Jakie kryteria zdecydowały o wyborze spółki Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA na jednego z głównych inwestorów stadionowych w ramach projektu Euro 2012?
6. Jakie powody według informacji posiadanych przez Ministra Sprawiedliwości zdecydowały o nieuzasadnionym wycofaniu się przez ministra skarbu państwa jako reprezentanta Skarbu Państwa w akcjonariacie spółki (19,64%) ze wskazanego powyżej pozwu sądowego z Sądu Rejonowego w Poznaniu związanego z przejęciem spółki Pekabex SA, gdzie pierwotnie minister skarbu państwa wniósł pozew sądowy przeciwko spółce Pekabex SA, a Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał postanowienie nakazujące Zarządowi Pekabex SA powstrzymanie się od dokonywania czynności związanych z rejestracją uchwał o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki i wyłączeniu prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy?

7. Czy wskazane powyżej działanie ministra skarbu państwa z pkt 6 nie naruszyło prawnie chronionych ekonomicznych interesów państwa i nie powinno być przedmiotem oceny kontrolno-wyjaśniającej szefa CBA oraz szefa ABW we współpracy z Prokuraturą Generalną i ministrem finansów (generalnym inspektorem kontroli skarbowej)?
8. Czy Minister Finansów (generalny inspektor kontroli skarbowej), Minister Sprawiedliwości oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zamierzają wskazaną sprawę przekształceń własnościowych spółki Pekabex SA skierować do wskazanych powyżej organów ochrony prawnej państwa, tj. UKS (w tym wywiad skarbowy), ABW, CBA i Prokuratury Generalnej, posiadających uprawnienia kontrolno-wyjaśniające? Jeżeli nie, to dlaczego?

Z poważaniem
Poseł Zbigniew Kozak
Warszawa, dnia 6 października 2010 r.

Odpowiedź ministra sportu i turystyki
na interpelację nr 19003
w sprawie bezpieczeństwa ekonomicznego inwestycji stadionowych w związku z Euro 2012, w aspekcie nieregulowania roszczeń pracowniczych przez spółkę Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA w Poznaniu będącej jednym z głównych wykonawców inwestycji

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację posła na Sejm RP pana Zbigniewa Kozaka, przekazaną pismem z dnia 20 października 2010 r. (sygn. SPS-023-19003/10), w sprawie bezpieczeństwa ekonomicznego inwestycji stadionowych w związku z Euro 2012 w aspekcie nieregulowania roszczeń pracowniczych przez spółkę Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA w Poznaniu będącą jednym z głównych wykonawców inwestycji uprzejmie informuję, co następuje.

Firma Pekabex-Bet SA, Poznań, ul. Szarych Szeregów 27, była dostawcą prefabrykatów i wykonawcą montażu niektórych z nich na budowie stadionu narodowego w Warszawie. Zgodnie z zapisem w KRS jedynym akcjonariuszem spółki jest Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA. W działach 4 i 6 KRS brak jest jakichkolwiek zapisów, które świadczyłyby o kłopotach finansowych spółki.

Zakres robót firmy Pekabex-Bet został już w zasadzie zakończony - w chwili obecnej trwają drobne poprawki. Ocena wykonanych dostaw i robót jest pozytywna.

Pekabex-Bet SA został zaangażowany do wykonania dostaw i montaży prefabrykatów przez wykonawcę II etapu budowy stadionu narodowego - Konsorcjum Alpine Bau Deutschland AG, Berlin, Niemcy, Alpine Bau GmbH, Salzburg, Austria, Alpine Construction Polska sp. z o.o., Kraków, Hydrobudowa Polska SA, Przeźmierowo, PBG SA, Przeźmierowo. Pekabex nigdy nie był inwestorem ani głównym wykonawcą budowy stadionu narodowego w Warszawie. Jego zakres prac w wymiarze finansowym stanowił poniżej 3% wartości robót budowlano-montażowych II etapu budowy stadionu narodowego.

Z poważaniem
Minister dam Giersz, Warszawa, dnia 4 listopada 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów - z upoważnienia ministra -

na interpelację nr 19003
w sprawie bezpieczeństwa ekonomicznego inwestycji stadionowych w związku z Euro 2012, w aspekcie nieregulowania roszczeń pracowniczych przez spółkę Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA w Poznaniu będącej jednym z głównych wykonawców inwestycji

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na otrzymaną przy piśmie z dnia 20 października 2010 r., nr SPS-023-19003/10, interpelację pana Zbigniewa Kozaka, posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawie bezpieczeństwa ekonomicznego inwestycji stadionowych w związku z Euro 2012 w aspekcie nieregulowania roszczeń pracowniczych przez spółkę Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA z siedzibą w Poznaniu w odniesieniu do kondycji podatkowo-finansowej tej spółki oraz jej monitoringu prowadzonego przez organy nadzorowane przez ministra finansów uprzejmie wyjaśniam.

Sprawozdania finansowe spółki Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA z siedzibą w Poznaniu, ul. Szarych Szeregów 27, REGON 630007106, nr KRS 109717, corocznie publikowane są w Monitorze Polskim ˝B˝. Ostatnio opublikowane zostało sprawozdanie finansowe za rok obrotowy trwający od 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r., MP ˝B˝ Nr 371, poz. 2088. W sprawozdaniu finansowym ujęte są poszczególne pozycje zgodnie ze standardami wynikającymi z ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223) wraz z opinią niezależnego biegłego rewidenta.

Ponadto wszelkie informacje dotyczące sposobu reprezentowania spółki oraz podmiotów wchodzących w jej skład można znaleźć w Krajowym Rejestrze Sądowym. W dziale IV rejestru umieszczane są również dane o zaległościach podatkowych objętych egzekucją, jeżeli dochodzona należność nie została uiszczona w terminie 60 dni od daty wszczęcia egzekucji, data wszczęcia egzekucji tych należności oraz wysokość pozostałych do wyegzekwowania kwot, data i sposób zakończenia egzekucji. Dane w tym zakresie udostępniane są zgodnie z ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186, z późn. zm.). Rejestr ten prowadzą w systemie informatycznym sądy rejonowe (sądy gospodarcze), obejmujące swoją właściwością obszar województwa lub jego część, zwane dalej ˝sądami rejestrowymi˝.

Jednocześnie pragnę poinformować, że przepisy ustawy Ordynacja podatkowa nie pozwalają mi przekazać bardziej szczegółowej informacji w odpowiedzi na zagadnienia poruszone w przedmiotowej interpelacji. Zgodnie bowiem z treścią art. 293 i 294 ustawy Ordynacja podatkowa informacje gromadzone i przetwarzane przez organy skarbowe stanowią tajemnicę skarbową i mogą być udostępnione wyłącznie podmiotom i osobom wskazanym w art. 298 i 299 ww. ustawy. Wśród podmiotów uprawnionych do dostępu do informacji zawartych w aktach dotyczących kontroli czy aktach podatkowych nie są wymienieni posłowie lub senatorowie. Przyznanie im takiego prawa w praktyce stanowiłoby naruszenie przepisów dotyczących tajemnicy skarbowej, będących lex specialis w stosunku do przepisów art. 19 ustawy o obowiązkach i prawach posłów i senatorów oraz art. 19 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora.

Natomiast odnosząc się do pytania dotyczącego skierowania przeze mnie sprawy przekształceń własnościowych spółki Pekabex SA do szefa CBA oraz szefa ABW, uprzejmie informuję, iż zgodnie z art. 5 oraz art. 6 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.) to właśnie do zadań ABW i AW należy rozpoznawanie, wykrywanie przestępstw godzących w podstawy ekonomiczne państwa i zapobieganie im, jak również uzyskiwanie, analizowanie, przetwarzanie i przekazywanie właściwym organom informacji mogących mieć istotne znaczenie dla potencjału ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Andrzej Parafianowicz
Warszawa, dnia 10 listopada 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji - z upoważnienia ministra -
na interpelację nr 19003
w sprawie bezpieczeństwa ekonomicznego inwestycji stadionowych w związku z Euro 2012, w aspekcie nieregulowania roszczeń pracowniczych przez spółkę Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA w Poznaniu będącej jednym z głównych wykonawców inwestycji

Szanowny Panie Marszałku! W nawiązaniu do pisma z dnia 20 października 2010 r. (znak: SPS-023-19003/10), przekazującego interpelację posła na Sejm RP pana Zbigniewa Kozaka z dnia 6 października 2010 r. w sprawie bezpieczeństwa ekonomicznego inwestycji stadionowych w związku z Euro 2012, w aspekcie nieregulowania roszczeń pracowniczych przez spółkę Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA w Poznaniu będącą jednym z głównych wykonawców inwestycji, uprzejmie informuję, że zakres poruszonych w wystąpieniu spraw wykracza poza właściwość ministra spraw wewnętrznych i administracji. Udzielanie gwarancji, jak również sprawdzanie kondycji podatkowo-skarbowej oraz finansowej podmiotów w związku z prawidłową realizacją inwestycji nie należy do zadań Policji. Kontrola prawidłowego wykonywania zobowiązań podatkowych właściwa jest dla urzędu kontroli skarbowej oraz urzędu skarbowego.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.) celem kontroli jest ochrona interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa oraz zapewnienie skuteczności wykonywania zobowiązań podatkowych i innych należności stanowiących dochód budżetu państwa lub państwowych funduszy celowych.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji wspólnie z innymi resortami podejmie działania mające na celu przeanalizowanie sytuacji wskazanej w wystąpieniu spółki. W tym celu Ministerstwo SWiA wystąpiło do Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Sportu i Turystyki.

Z poważaniem
Adam Rapacki, Podsekretarz Stanu
Podsekretarz stanu Adam Rapacki
Warszawa, dnia 9 listopada 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości
na interpelację nr 19003
w sprawie bezpieczeństwa ekonomicznego inwestycji stadionowych w związku z Euro 2012, w aspekcie nieregulowania roszczeń pracowniczych przez spółkę Poznańska Korporacja Budowlana Pekabex SA w Poznaniu będącej jednym z głównych wykonawców inwestycji

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka z dnia 6 października 2010 r., w sprawie bezpieczeństwa ekonomicznego inwestycji stadionowych w związku z Euro 2012, w aspekcie nieregulowania roszczeń pracowniczych

przez Poznańską Korporację Budowlaną Pekabex SA w Poznaniu, w zakresie pytań adresowanych do ministra sprawiedliwości, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.
W stosunku do Poznańskiej Korporacji Budowlanej Pekabex SA w Poznaniu toczyło się postępowanie upadłościowe w Sądzie Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu (sygn. akt XI GUp 14/08). Postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z dnia 7 marca 2008 r., gdyż w dniu 29 lutego 2008 r. wszyscy wierzyciele upadłego złożyli wniosek o umorzenie postępowania upadłościowego.
Zgodnie z art. 361 pkt 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361, ze zm.) sąd miał obowiązek umorzyć postępowanie, gdy żądali tego wszyscy wierzyciele, którzy zgłosili wierzytelności.
Odnosząc się do pytania o ocenę działania ministra skarbu w kontekście czynności procesowych w bliżej niesprecyzowanym postępowaniu sądowym z powództwa Skarbu Państwa - ministra skarbu przeciwko Poznańskiej Korporacji Budowlanej Pekabex SA w Poznaniu, niezależnie od braku uprawnień do dokonania tego rodzaju oceny wyjaśniam, że z ustaleń dokonanych w Sądzie Okręgowym w Poznaniu i Sądzie Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu wynika, że nie toczyło się żadne postępowanie z powództwa Skarbu Państwa - ministra skarbu przeciwko spółce Poznańskiej Korporacji Budowlanej Pekabex.
Ponieważ minister sprawiedliwości sprawuje nadzór jedynie nad działalnością administracyjną sądów, nie należy do jego kompetencji ocena wpływu sporu sądowego z powództwa pracowników przeciwko Poznańskiej Korporacji Budowlanej Pekabex na kondycję tego przedsiębiorcy, jak również ocena przekształceń własnościowych w tej spółce.

Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Jacek Czaja
Warszawa, dnia 10 listopada 2010 r.

Interpelacja nr 19049
do ministra gospodarki, ministra finansów, ministra skarbu państwa, ministra spraw wewnętrznych i administracji oraz ministra sprawiedliwości
w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią i jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa
Szanowni Panowie Ministrowie! W dniu l października 2010 r. ogólnopolskie media prasowe wskazały na kolejny przypadek reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią oraz przez jej pełnomocników wielomilionowych - moim zdaniem wątpliwych

prawnie i etycznie - roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa, znajdujących się w podwarszawskiej miejscowości Konstancin-Jeziorna oraz będących w zarządzie gminy Konstancin-Jeziorna (jednostki sektora finansów publicznych).
Mając powyższą kwestię na uwadze, zwracam się z prośbą do Panów Ministrów o następujące informacje w sprawie reaktywowania na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych ww. przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA:

1. Jakie osoby lub podmioty według informacji posiadanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Sprawiedliwości (Prokuratora Generalnego) oraz Ministra Gospodarki były inicjatorami reaktywacji powyżej wskazanej przedwojennej spółki na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych?
   Jakie sądy rodzinne lub sądy rejestrowe podjęły decyzję o reaktywacji ww. przedwojennej spółki?

   Jakie osoby zasiadały w składach orzekających?
   Czy dla ww. spółki ustanawiany był przez sąd rodzinny - kurator?
   Jakie imiennie wskazane osoby lub podmioty są jej pełnomocnikami?
2. Jaka jest dokładna kosztowa i obszarowa wielkość roszczeń majątkowych lub finansowych od Skarbu Państwa reaktywowanej przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz jej pełnomocników według informacji posiadanych przez Ministra Sprawiedliwości (Prokuratora Generalnego), Ministra Skarbu Państwa i Ministra Gospodarki?
   O jakie mienie konkretnie chodzi i jakiej jest ono wartości rynkowej?

   Do jakiego organu publicznego reaktywowana ww. spółka lub jej pełnomocnicy wystąpili z roszczeniem o zwrot mienia lub o wypłatę rekompensaty finansowej? Czy zapadła w tej sprawie decyzja? Jaka?

   Jaki był profil działalności reaktywowanej ww. przedwojennej spółki przed II wojną światową?

3. Czy organy państwa obowiązane do ochrony interesów gospodarczych i ekonomicznych państwa oraz jednostek sektora finansów publicznych, takie jak Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Skarbu Państwa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, szef ABW, szef CBA oraz prokurator apelacyjny w Warszawie i komendant stołeczny Policji, zamierzają w związku z reaktywacją przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz podejmowanymi przez nią i jej pełnomocników wątpliwymi prawnie działaniami podjąć jakiekolwiek działania procesowo-prawno-ochronne?
4. Czy reaktywowana ww. spółka prowadzi działalność gospodarczą i w związku z tym prawidłowo reguluje należne budżetowi państwa zobowiązania podatkowo-skarbowe? Czy jej działalność nie powinna być w związku z tym przedmiotem zainteresowania informacyjno-analitycznego organów podległych Ministrowi Finansów i generalnemu inspektorowi kontroli skarbowej?
5. Czy Minister Finansów, Minister Sprawiedliwości, Minister Gospodarki, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, Minister Skarbu Państwa oraz Prokurator Generalny we współpracy z szefem ABW i szefem CBA zamierzają ex post zlecić zbadanie prawidłowości reaktywowania na podstawie przedwojennych akcji kolekcjonersko-historycznych wskazanej powyżej spółki podległym sobie organom i służbom? Jeżeli nie, to dlaczego?
6. Czy w związku z pkt. 5 Minister Finansów, Minister Sprawiedliwości, Minister Skarbu Państwa, Minister Gospodarki, Prokurator Generalny, a także szef ABW i szef CBA podjęli już działania w celu ustalenia, czy akcje reaktywowanej ww. przedwojennej spółki znajdują się na liście przewozowym rządu USA do rządu PRL z lat 60. i 70., znajdującym się w Ministerstwie Finansów? Jeżeli nie podjęli dotychczas takich działań, to dlaczego?

Z poważaniem
Poseł Zbigniew Kozak
Warszawa, dnia 8 października 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki - z upoważnienia ministra -
na interpelację nr 19049
w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią i jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa

Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka przekazaną przy piśmie wicemarszałka Sejmu RP pana Marka Kuchcińskiego z dnia 20 października 2010 r., znak: SPS-023-19049/10, w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią i jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa, wyjaśniam, jak następuje.

W sprawie Mirkowskiej Fabryki Papieru Spółka Akcyjna w Warszawie minister gospodarki, działając na wniosek pochodzący od osoby fizycznej, powołującej się na prawa wynikające z posiadanych 223 sztuk akcji ww. spółki, decyzją z dnia 8 października 2010 r., znak: BOL-I-461-111-98-JW/PJ/10, L.dz. 1723, odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności orzeczenia nr 6 ministra przemysłu i handlu z dnia 21 czerwca 1947 r. o przejęciu przedsiębiorstw na własność państwa w części dotyczącej przedsiębiorstwa pn. Mirkowska Fabryka Papieru Spółka Akcyjna - Jeziorna k. Warszawy. Podstawą wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia był fakt, iż wnioskodawca, mimo wezwania organu, nie wykazał interesu prawnego, tzn. nie udokumentował legitymacji prawnej uprawniającej go do wystąpienia z takim wnioskiem. W oparciu o posiadane dokumenty minister gospodarki nie ma podstaw, by stwierdzić, iż przedmiotowa spółka wznowiła swoją działalność.

Mając zatem na uwadze okoliczność, iż minister gospodarki nie dysponuje żadnymi informacjami potwierdzającymi fakt ˝reaktywacji˝ przedwojennej spółki pn. Mirkowska Fabryka Papieru Spółka Akcyjna w Warszawie - nie jest możliwe udzielenie odpowiedzi na postawione przez pana posła pytania szczegółowe.

Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Dariusz Bogdan
Warszawa, dnia 2 listopada 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji - z upoważnienia ministra -
na interpelację nr 19049

w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią i jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa

Szanowny Panie Marszałku! W nawiązaniu do pisma z dnia 20 października 2010 r. (znak: SPS-023-19049/10), przekazującego interpelację posła na Sejm RP pana Zbigniewa Kozaka z dnia 8 października 2010 r. w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią i jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa, uprzejmie informuję, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji nie posiada informacji na temat osób lub podmiotów będących inicjatorami reaktywacji ww. spółki na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych.

Pragnę ponownie poinformować, że - zgodnie z ustaleniami zapadłymi w trakcie spotkania w dniu 30 grudnia 2009 r. poświęconego potencjalnemu zagrożeniu interesów ekonomicznych Skarbu Państwa w kontekście reaktywacji spółki Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru SA - instytucją wiodącą w zakresie ww. spraw wyznaczono Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, do której zadań, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154), należy rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw godzących w podstawy ekonomiczne państwa.

W związku z powyższym wszelka korespondencja przekazywana do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, odnosząca się do ww. zagadnienia przesyłana jest zgodnie z właściwością do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Z poważaniem

Podsekretarz stanu

Adam Rapacki

Warszawa, dnia 4 listopada 2010 r.

Odpowiedź ministra skarbu państwa
na interpelację nr 19049
w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią i jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa

Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka z dnia 8 października 2010 r. (SPS-023-19049/10) w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią oraz jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa, pozwalam sobie przedstawić w granicach właściwości ministra skarbu państwa następujące informacje.

Podmiot pod firmą Mirkowska Fabryka Papieru SA z siedzibą w Warszawie nie podlega nadzorowi właścicielskiemu ministra skarbu państwa. Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Skarbu Państwa wynika, że spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 15 października 2009 r. pod numerem 0000339279.

Do Ministerstwa Skarbu Państwa nie skierowano wystąpień z roszczeniami reprywatyzacyjnymi dotyczącymi majątku tej spółki, co nie wyklucza postępowań prowadzonych przed innymi organami będącymi następcami prawnymi organów dokonujących nacjonalizacji.

Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, Mirkowska Fabryka Papieru SA nie występowała i nie występuje w charakterze powoda ani pozwanego w sprawach, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonywane jest przez prokuratorię generalną.

Zaznaczyć należy, że w obowiązującym stanie prawnym zakres kompetencji przyznanych Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa nie daje podstaw do sprawowania przez nią zastępstwa procesowego w sprawach tzw. reaktywowania spółek na etapie postępowania rejestrowego, co powoduje brak możliwości wiążącego wypowiedzenia się w przedmiocie tego procederu. Dopiero na etapie postępowania przed sądem powszechnym (a więc najczęściej po przerejestrowaniu podmiotu do aktualnego Krajowego Rejestru Sądowego, jak też zazwyczaj po uzyskaniu przez spółkę w trybie administracyjnym stwierdzenia wadliwości decyzji nacjonalizacyjnej czy wywłaszczeniowej) prokuratoria generalna, wykonując czynności zastępstwa procesowego, może mieć możliwość zapoznania się z niektórymi informacjami dotyczącymi wpisania spółki do rejestru.

Równocześnie należy podkreślić, że ewentualne postępowania administracyjne w przedmiocie reaktywacji spółek prawa handlowego oraz w zakresie oceny legalności decyzji nacjonalizacyjnych dotyczących mienia takich spółek prowadzone są przez ministra gospodarki.
Z poważaniem
Minister
Aleksander Grad
Warszawa, dnia 4 listopada 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości
na interpelację nr 19049
w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią i jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa
Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację pana Zbigniewa Kozaka, posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, z dnia 8 października 2010 r., odnoszącą się do reaktywowania przedwojennej spółki Mirkowskiej Fabryki Papieru Spółki Akcyjnej, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.
Przedsiębiorstwo Mirkowskie Spółka Akcyjna złożyła wniosek o przerejestrowanie do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 25 września 2009 r. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS 0000339279 postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 15 października 2009 r.
W rejestrze handlowym firma spółki brzmiała: Przedsiębiorstwo Mirkowskie Spółka Akcyjna (RHB LXX-10184), przy czym do dnia 27 września 1995 r. firma ta brzmiała: Mirkowska Fabryka Papieru Spółka Akcyjna.
Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 3 sierpnia 2010 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym została wpisana zmiana firmy i siedziby podmiotu z Przedsiębiorstwa Mirkowskiego Spółka Akcyjna w Konstancinie Jeziornie na Mirkowską Fabrykę Papieru Spółka Akcyjna w Warszawie.
Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 24 marca 1995 r. ustanowiono dla spółki kuratora (sygn. akt XVI Ns 14/94).
W oparciu o księgę rejestrową RHB LXX-10184 ustalono, że przedmiot działalności spółki przed II wojną światową był następujący: produkcja, zakup i sprzedaż papieru oraz wszelkich artykułów będących w związku z przemysłem papierniczym.

Spółka złożyła w czerwcu 2010 r. sprawozdanie finansowe za rok 2009, jednak z uwagi na zwrot wniosku nie doszło do wpisania wzmianki o przyjęciu sprawozdania finansowego za rok 2009 do akt rejestrowych. Z akt rejestrowych nie wynika natomiast, czy spółka prowadzi działalność gospodarczą.
Odnosząc się do pytania o wielkości roszczeń zgłaszanych przez Mirkowską Fabrykę Papieru Spółkę Akcyjną w Warszawie w stosunku do Skarbu Państwa, uprzejmie wyjaśniam, że minister sprawiedliwości nie posiada informacji na ten temat. Wskazuję także, że minister sprawiedliwości nie dysponuje uprawnieniami do badania prawidłowości wpisu tej spółki do rejestru. Każdy wpis spółki do Krajowego Rejestru Sądowego jest bowiem dokonywany na podstawie orzeczenia sądu rejestrowego, które podlegać może jedynie instancyjnej kontroli sądu.
Należy natomiast wyjaśnić, że w przypadku spółek powstałych przed 1 września 1939 r., które zostały przerejestrowane do Krajowego Rejestru Sądowego przed dniem 17 lipca 2010 r., przepisy znowelizowanej ustawy z dnia 19 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz.770, ze zm.) przewidują możliwość wznowienia postępowania rejestrowego na wniosek prokuratora, w przypadku zaistnienia okoliczności uzasadniających stwierdzenie nieważności uchwały wspólników albo uchwały walnego zgromadzenia, stanowiącej podstawę wpisu spółki do Krajowego Rejestru Sądowego.
Poza zakresem kompetencji ministra sprawiedliwości pozostają także działania mające na celu ustalenie, czy akcje tej spółki pan poseł znajdują się na liście przewozowym rządu USA do rządu PRL, o które wnioskuje Zbigniew Kozak.
Ponadto za konieczne uznaję odniesienie się do zawartego w interpelacji twierdzenia, że to sądy podejmują decyzję o reaktywacji spółek przedwojennych. W rzeczywistości wznowienie działalności następuje z inicjatywy samej spółki (lub podmiotów trzecich) i polega w pierwszej kolejności na nabyciu akcji lub udziałów, następnie wyborze władz spółki, a dopiero w dalszej kolejności na złożeniu przez zarząd do sądu wniosku o przerejestrowanie spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Sąd rejestrowy działa na wniosek zarządu spółki (ewentualnie kuratora lub likwidatora) i zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz. U. z 2007 r., Nr 168, poz.1186) jest zobowiązany do jego rozpoznania. Po stwierdzeniu, że wniosek i dołączone dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa, sąd rejestrowy jest zobowiązany do przeniesienia danych z rejestru handlowego do Krajowego Rejestru Sądowego, z jednoczesnym ujawnieniem zmienionych danych.
Należy podkreślić, że przerejestrowanie spółki do Krajowego Rejestru Sądowego nie decyduje o wznowieniu przez nią działalności, a zatem nieuprawnione jest twierdzenie, że to sądy wznawiają (reaktywują) działalność jakiejkolwiek spółki przedwojennej.
Z poważaniem
Podsekretarz stanu
Jacek Czaja
Warszawa, dnia 10 listopada 2010 r.

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów - z upoważnienia ministra - na interpelację nr 19049
w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią i jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na przekazaną za pismem z dnia 20 października 2010 r., sygn. SPS-023-19049/10, interpelację pana posła Zbigniewa Kozaka w sprawie ochrony interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa związanych z reaktywowaniem przedwojennej spółki Mirkowska Fabryka Papieru SA oraz dochodzeniem przez nią i jej pełnomocników roszczeń majątkowych od Skarbu Państwa, zgodnie z art. 193 ust. 2 uchwały Sejmu RP z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu RP (Dz. U. Nr 23, poz. 398), przedstawiam następujące wyjaśnienia.

W Ministerstwie Finansów przechowywane są dokumenty związane z przedwojennymi papierami wartościowymi, które zostały objęte postanowieniami tzw. układów indemnizacyjnych, czyli umów międzynarodowych zawartych z rządami Austrii, Belgii i Wielkiego Księstwa Luksemburga, Danii, Francji, Grecji, Holandii, Kanady, Norwegii, Szwajcarii i Księstwa Liechtenstein, Szwecji, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz Wielkiej Brytanii.

Stany Zjednoczone Ameryki. Materiały związane z układem zawartym ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, najobszerniejsze wśród posiadanych zbiorów, są skatalogowane w formie elektronicznej bazy danych umożliwiającej przeglądanie katalogu ze względu na dane wnioskodawcy odszkodowania, ich ewentualnych spadkodawców, przedmiot odszkodowania oraz oznaczenia nadawane przez administrację amerykańską. Zbiór dokumentów obejmuje ponad 10 tys. postępowań stanowiących łącznie ok. 15 metrów bieżących akt.

Wielka Brytania, Szwajcaria, Holandia. Materiały związane z układami zawartymi z Wielką Brytanią, Szwajcarią oraz Holandią są skatalogowane w formie elektronicznych baz danych umożliwiających przeglądanie katalogu m.in. ze względu na dane wnioskodawcy odszkodowania, ich ewentualnych spadkodawców, przedmiot odszkodowania oraz oznaczenia nadawane przez organ państw przyznających odszkodowania.

Szwecja. Dokumentacja dotycząca wykonania układu ze Szwecją jest w trakcie opracowywania. Dokumenty z tego zbioru sporządzone są w językach szwedzkim, angielskim, niemieckim oraz francuskim i w większości dotyczą nie wykonania układu, lecz negocjacji przed jego zawarciem. W zakresie wykonania układu Ministerstwo Finansów dysponuje wykazem podmiotów oraz częściowo mienia, które zostały objęte układem.

Pozostałe układy. Dokumentacja dotycząca układów z Austrią, Belgią i Wielkim Księstwem Luksemburga, Danią, Francją, Grecją, Kanadą i Norwegią ogranicza się do wykazów wskazujących podmioty, które wnioskowały o wypłatę odszkodowań lub którym odszkodowania przyznano, bądź które były uprawnione do otrzymania tych odszkodowań.

W przypadku układu z Norwegią w posiadanych materiałach znajdują się dane podmiotów, którym przyznano odszkodowanie, jednakże nie we wszystkich sprawach podane są dokładne dane mienia, które było przedmiotem roszczeń. Dokumenty dotyczące układu norweskiego są nieliczne i zostały skatalogowane w formie spisu.

Z danych dostępnych ministrowi finansów nie wynika, aby za akcje lub majątek Mirkowskiej Fabryki Papieru SA zostało wypłacone odszkodowanie na podstawie tzw. układów indemnizacyjnych. Akcje te nie znajdują się również na liście przewozowym, za którym zostały przekazane akcje przedsiębiorstw objętych układem indemnizacyjnym ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki. W związku z tym nie jest możliwe podejmowanie działań zmierzających do podważenia prawidłowości reaktywacji działalności spółki na podstawie ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych (Dz. U. Nr 12, poz. 65), a więc z wykorzystaniem środków prawnych dostępnych w tym zakresie ministrowi finansów.

W związku z ustawowym zakresem działania kontroli skarbowej, do którego należy badanie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz brakiem oznak prowadzenia

faktycznej działalności gospodarczej przez Mirkowską Fabrykę Papieru SA, podmiot ten aktualnie znajduje się poza obszarem zainteresowania organów kontroli skarbowej.
W odniesieniu do pytania o regulowanie należności podatkowych przez wyżej wymienioną spółkę odpowiedź zostanie udzielona niezwłocznie po zebraniu informacji, z uwagi na konieczność uzyskania danych z jednostek terenowych.
Przekazując powyższe wyjaśnienia, dziękuję za zainteresowanie problematyką uregulowania stanu prawnego majątku przedwojennych spółek oraz pragnę zapewnić, że minister finansów, we współpracy z właściwymi organami administracji publicznej, podejmuje wszelkie konieczne działania w celu ochrony interesów Skarbu Państwa.

Z wyrazami szacunku
Podsekretarz stanu
Wiesław Szczuka, Warszawa, dnia 15 listopada 2010 r.

Interpelacja
(nr 22079)
do prezesa Rady Ministrów
w sprawie zasad prowadzenia prac legislacyjnych nad ustawą wprowadzającą ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym w 2000 r., w trakcie których w niejasnych okolicznościach usunięto zapisy przeciwdziałające procederowi reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw
Szanowny Panie Premierze! W 2000 r. dokonana została nowelizacja przepisów ustawy wprowadzającej ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym. W jej wyniku dokonano w niejasnych okolicznościach usunięcia podczas prac legislacyjnych na etapie resortowym lub międzyresortowym zapisów, które miały przeciwdziałać procederowi reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw.
Dokonana zmiana spowodowała bardzo poważne negatywne następstwa dla interesów ekonomicznych i prawnych Skarbu Państwa w postaci reaktywowania przez osoby niezwiązane z prawowitymi właścicielami znacznej liczby przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych,
celem późniejszego wyłudzania nienależnych odszkodowań finansowych od Skarbu Państwa oraz nienależnego zwrotu posiadanych przez te przedsiębiorstwa przez II wojną światową nieruchomości budynkowych i gruntowych. Skala roszczeń szacowana jest na ok. 100 mld zł. Dopiero stosunkowo niedawno, w 2010 r., błąd ten został naprawiony.
Mając powyższe na uwadze, uprzejmie proszę Panów Ministrów o przekazanie następujących szczegółowych i obiektywnych informacji:

1. Jakie ministerstwo było wiodące w prowadzeniu prac legislacyjnych nad projektem ustawy wprowadzającej ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym w 2000 r., gdy usunięto zapisy, które uniemożliwiały reaktywowanie i funkcjonowanie w Polsce przedwojennych przedsiębiorstw?
2. Jakie było stanowisko Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, ministra spraw wewnętrznych i administracji, ministra spraw zagranicznych, ministra skarbu państwa oraz ministra sprawiedliwości wobec projektu ustawy wprowadzającej ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym w 2000 r., gdy usunięto zapisy uniemożliwiające reaktywowanie i funkcjonowanie przedwojennych przedsiębiorstw podczas uzgodnień międzyresortowych oraz konferencji uzgodnieniowych?
3. Jakie Ministerstwo było wiodące podczas prowadzenia prac nad projektem ustawy wprowadzającej ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym w 2010 r., przywracających

ograniczenia, jeśli chodzi o możliwość funkcjonowania i reaktywowania w Polsce przedwojennych przedsiębiorstw?

4. Jakie było stanowisko Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, ministra spraw wewnętrznych i administracji, ministra spraw zagranicznych, ministra skarbu państwa oraz ministra sprawiedliwości wobec projektu ustawy o KRS w 2010 r., gdy przywrócono ograniczenia, jeśli chodzi o możliwość funkcjonowania i reaktywowania przedwojennych przedsiębiorstw podczas uzgodnień międzyresortowych oraz konferencji uzgodnieniowych?
5. W jakim ministerstwie, przez kogo oraz z czyjej inicjatywy w 2000 r. zostały usunięte zmiany, które ograniczały możliwość funkcjonowania przedwojennych przedsiębiorstw na podstawie wpisu do RHB do określonego przedziału czasowego?
6. Jakie było znaczenie usuniętych wówczas ww. zapisów?

Z poważaniem
Posłowie Zbigniew Kozak i Leonard Krasulski
Warszawa, dnia 1 kwietnia 2011 r.

Odpowiedź na interpelację (nr 22079)
Pani Juli Pitery, Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów
w sprawie zasad prowadzenia prac legislacyjnych nad ustawą wprowadzającą ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym w 2000 r., w trakcie których w niejasnych okolicznościach usunięto zapisy przeciwdziałające procederowi reaktywacji przedwojennych przedsiębiorstw

W odpowiedzi na pismo z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie interpelacji z dnia 1 kwietnia 2011 r . Panów Posłów : Zbigniewa Kozaka i Leonarda Krasulskiego, dotyczącej prowadzonych od 2000 r. prac legislacyjnych nad nowelizacją ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. *przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym*, na podstawie art. 193 ust. 3 Regulaminu Sejmu, przedstawiam następujące stanowisko.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – *przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym* i ustawy – *Prawo działalności gospo*darczej był przedłożeniem rządowym i został przygotowany w Ministerstwie Sprawiedliwości i został uzgodniony z innymi resortami.

Odnośnie do stanowiska wobec projektu o zmianie ustawy – *przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym*, które zajęły w 2000 r. wymienione w interpelacji resorty, uprzejmiej informuję, że w toku uzgodnień międzyresortowych i konferencji uzgodnieniowej: Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Skarbu Państwa oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych, nie zgłosiły uwag zawartych w projekcie regulacji, które dopuszczały możliwość dokonania wpisu przedwojennych spółek do Krajowego Rejestru Sądowego.

Następną nowelizacją ustawy - *przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym* odnoszącą się do spółek, stowarzyszeń, fundacji wpisanych do rejestru handlowego była ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. *o zmianie ustawy – przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym*, która wprowadziła nową regulację dotyczącą mocy wpisów w zamkniętym rejestrze handlowym. Zgodnie z tą ustawą wpisy w rejestrze handlowym utracą moc z dniem 31 grudnia 2013 r.

Projekt ten wniósł pod obrady stałego komitetu Rady Ministrów w dniu 6 października 2009 r. Minister Gospodarki.

Komitet na posiedzeniu w dniu 15 października 2009 r. omówił projekt ustawy i w związku z licznymi wątpliwościami powołał zespół roboczy pod przewodnictwem Ministra Sprawiedliwości i Ministra Gospodarki. W skład zespołu roboczego weszli przedstawiciele Rządowego Centrum Legislacji, Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa i Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej.

W dniu 19 października 2009 r. zespół roboczy przygotował nową wersję projektu ustawy *o zmianie ustawy – przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym* uwzględniającą wszystkie dotychczasowe zastrzeżenia.

Przygotowany projekt po konsultacjach międzyresortowych, społecznych i rozpatrzeniu przez Komisję Prawniczą został przyjęty przez Radę Ministrów na posiedzeniu w dniu 29 grudnia 2009 r. Projekt ten przewidywał m.in.:

- ograniczenie możliwości posługiwania się wyciągami, odpisami i zaświadczeniami z rejestru handlowego (zawierającego w zdecydowanej większości wpisy nieaktualne) do celów innych niż rejestracja spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym lub dochodzenie roszczeń przez wierzycieli takich spółek,
- poszerzenie zakresu badania przez sąd rejestrowy wniosków o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego złożonych przez podmioty uprzednio wpisane do rejestru handlowego,
- nadanie prokuratorowi uprawnień dotyczących zaskarżania uchwał organów spółek oraz złożenia wniosku o wznowienie postepowania w sprawach o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego prawomocnie zakończonego przed wejściem w życie projektowanej ustawy.

Projekt nie przewidywał zamknięcia dawnego rejestru handlowego.
W pracach sejmowych nad przedmiotowym projektem Rząd reprezentował Minister Gospodarki.

Na etapie prac legislacyjnych w Sejmie zostało wprowadzone nowe brzmienie art. 9 ust. 2 ustawy - *przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym*, skutkujące zachowaniem mocy dotychczasowych wpisów w rejestrze handlowym nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2013 r. Nadmienić należy, że była to inicjatywa poselska.

Odpowiadając na pytanie: w jakim resorcie i przez kogo zostały w 2000 r. usunięte zmiany w *Projekcie ustawy - przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym*, które ograniczyłyby możliwość funkcjonowania przedwojennych przedsiębiorstw, uprzejmie wyjaśniam, że na podstawie dostępnych materiałów nie można ustalić kto i kiedy wprowadził te zmiany. Ustalono, że na etapie prac rządowych wnioskodawcą zmiany było Ministerstwo Sprawiedliwości. Resort był reprezentowany przez Sekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, pana Janusza Niedzielę, który brał także udział w pracach Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, które były kierowane na zewnątrz resortu sprawiedliwości podpisywane były także przez tego członka Kierownictwa Ministerstwa.

Obecnie Pan Janusz Niedziela nie jest pracownikiem Ministerstwa, stąd nie było możliwe uzyskanie szczegółowych informacji dotyczących przebiegu prac nad projektem. Jednakże wyrażam przekonanie że twórcy interpelacji Panowie Posłowie Zbigniew Kozak o Leonard Krasulski nie będą mieli trudności z otrzymaniem takich wyjaśnień, gdyż Pan Janusz Niedziela był związany z klubem Prawa i Sprawiedliwości, z którego rekomendacji piastował funkcje publiczne, a także z list tej partii kandydował do Sejmu w 2001 oraz do Parlamentu Europejskiego w 2004 r.

Należy dodać, że w ramach resortu sprawiedliwości prace nad projektem prowadzone były w Departamencie Legislacyjno-Prawnym i kierował nimi ówczesny Wicedyrektor Departamentu, pan Marek Sadowski.

Zgodnie z przedstawionymi przez Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnieniami ówczesne Kierownictwo Ministerstwa Sprawiedliwości nie było informowane o wszystkich zmianach wprowadzanych do tego projektu.

Nadmienić należy, że sprawa ta była także przedmiotem zainteresowania mediów i poświęcony był jej program Superwizjer wyemitowany w telewizji TVN w dniu 14 czerwca 2010 r. W programie tym zawarta jest m.in. wypowiedź ww. Wicedyrektora Departamentu Legislacyjno-Prawnego Ministerstwa Sprawiedliwości, który nie podał powodów wprowadzenia omawianych zmian do projektu, ani nie wskazał osób, które je prowadziły.

Wyjaśniając natomiast znaczenie wprowadzonych w 2000 r. zmian do tego projektu Ministerstwo Sprawiedliwości wskazało, że projekt przewidywał m.in. zmianę brzmienia art. 9 ustawy - *przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym*, który dotyczył zachowania mocy wpisów w dawnych rejestrach sądowych oraz dodanie nowego art. 9a przewidującego rezygnację z obligatoryjnego postępowania przymuszającego do dokonania wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym przez podmioty, które faktycznie zaprzestały działalności, a zostały wpisane do rejestru handlowego przed dniem 1 stycznia 1989 r.

W uzasadnieniu do projektu wyjaśniono, że : „zmiany planowane do art. 6,7, 7a i 9 zmierzają do zapewnienia płynnego przejścia między starym i nowym systemem rejestracji spółek i innych przedsiębiorców wpisanych w rejestrach sądowych. Definitywne zakończenie działania starych rejestrów handlowych z końcem 2000 r. spowodowałoby, że wnioski nierozpoznane przed tą datą musiałyby być ponownie uzupełniane (składane na formularzu) wraz z wnioskiem o przerejestrowanie. Przekazywanie tych wniosków przez „stare" sądy „nowym" sądom rejestrowym powodowałoby zaistnienie okresu, w którym sądy te nie mogłyby dokonywać żadnych wpisów. Lepszym zatem rozwiązaniem jest rozpoznanie również po dniu 1 stycznia 2001 r. wniosków o kolejne wpisy w starym rejestrze, złożonych przed 1 stycznia 2001 r. według dotychczasowych zasad i przekazanie jedynie wniosków o pierwsze wpisy do Krajowego Rejestru Sądowego. Kolejne wpisy są zwykle pilnymi sprawami i trudno powodować w nich najpierw przekazanie akt, a następnie uzupełnienie wniosku zgodnie z nowymi wymogami, skoro sąd rejestrowy mógł zdążyć wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, a jedynie nie zdążył wydać orzeczenia. Zestawienie ich według zasad dotychczasowych nie naruszy prawa stron, wymaga jednak wyraźnej zmiany przepisów".

Dalej w uzasadnieniu do projektu wyjaśniono, że „proponowane dodanie art. 9a wynika z faktu dalszego istnienia w rejestrach handlowych spółek zarejestrowanych jeszcze przed II wojną światową lub też zaraz po niej. Podmioty te są od wielu lat „martwe" i w odniesieniu do nich nie dokonuje się żądnych wpisów. Należy wyłączyć obligatoryjność wobec nich postępowań przymuszających zmierzających do złożenia przez nie wniosku o wpis, w tym szczególnie wniosku o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego. Data 1 stycznia 1989 r. Wynika z faktu, iż w tym samym dniu weszła w życie pierwsza po wielu latach zmiana Kodeksu handlowego i można uznać ją za datę praktycznego przywrócenia do życia przepisów tego kodeksu.

Pokrywa się ona zresztą z datą wejścia w życie ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. *o działalności gospodarczej* wprowadzającą nowe zasady prowadzenia działalności gospodarczej. Z proponowanego przepisu wynika, iż wobec aktywnych podmiotów przed tą datą wpisanych, sąd mógłby zastosować postępowanie przymuszające, niemniej jednak nie musiałby tego czynić w sytuacjach gdy zastosowanie tego postanowienia mijałoby się z celem.

Ministerstwo Sprawiedliwości podniosło także, że wprowadzone zmiany - zgodnie z przytoczonym wyżej uzasadnieniem - miały umożliwić sądom, po wejściu ustawy *o Krajowym Rejestrze Sądowym*, rozpatrzenie wcześniej złożonych wniosków o zmianę wpisu

w rejestrze handlowym, bez konieczności przekazywania tych wniosków do nowych wydziałów Krajowego Rejestru Sądowego.

Zdaniem Ministerstwa Sprawiedliwości, pracom ówczesnego rządu w tym zakresie mogło przyświecać przede wszystkim zapewnienie płynnego przejścia między starym i nowym systemem rejestracji spółek i innych przedsiębiorców wpisanych w rejestrach sądowych, które nie zakłócałyby funkcjonowania podmiotów gospodarczych wprowadzanymi zmianami przepisów prawa. Nie bez znaczenia wydaje się także bardzo duże poparcie dla wprowadzanych zmian w ówczesnym Sejmie i Senacie. Biorąc pod uwagę natomiast zebrane w sprawie informacje i dokumenty nie można obecnie stwierdzić, czy wynikłe z tych zmian prawa problemy z roszczeniami reaktywowanych przedwojennych spółek były następstwem celowego działania, błędów czy tylko wynikiem braku przewidywania wszystkich skutków wprowadzanych regulacji prawnych przez osoby zaangażowane w te prace legislacyjne.

Wyrażam jednak przekonanie, że obecny Rząd podjął i przeprowadził niezbędne działania w celu przeciwdziałania ewentualnym niekorzystnym dla majątku publicznego skutkom reaktywowania przedwojennych spółek na podstawie kolekcjonerskich papierów wartościowych.

Najwyższa Izba Kontroli
Departament Strategii Kontrolnej
Wydział Skarg i Wniosków

Warszawa, dnia 1 września 2010 r.

BIURO POSELSKIE
Zbigniewa Kozaka
w Gdyni
Wpłynęło dnia 7.09.2010
Nr 2K-032/478/2010

Pan
Zbigniew Kozak
Poseł na Sejm RP
Biuro Poselskie
ul. Starowiejska 54
81-356 Gdynia

WSK/WSW-052-2262/2010/T

Szanowny Panie Pośle,

W odpowiedzi na wystąpienie wnioskujące przeprowadzenie kontroli procederu reaktywowania przedwojennych polskich przedsiębiorstw na podstawie akcji kolekcjonersko-historycznych oraz żądania przez nie nienależnych odszkodowań w związku z bezczynnością Pełnomocnika Rządu ds. Opracowania Programu Zapobiegania Nieprawidłowościom w Instytucjach Publicznych Wydział Skarg i Wniosków w Departamencie Strategii Kontrolnej uprzejmie informuje, iż obecnie podjęte zostały czynności w zakresie rozpoznania obszaru ewentualnych badań kontrolnych. Po ich zakończeniu Izba poinformuje Pana Posła o zajętym w tej sprawie stanowisku.

z wyrazami szacunku

Kierujący Wydziałem
Artur Zawartko
doradca techniczny

ul. Filtrowa 57, 02-056 Warszawa
tel.: (0-22) 444 55 43, fax: (0-22) 444 53 55, e-mail: wsw@nik.gov.pl
Adres korespondencyjny: Skr.poczt. P-14, 00-950 Warszawa 1

20102262wa.doc

STADION NARODOWY W WARSZAWIE

Sz. P.
Zbigniew Kozak
Poseł na Sejm RP

Szanowny Panie Pośle,

Uprzejmie informuję, że w dniu 1 czerwca 2011 roku kierowane przeze mnie Narodowe Centrum Sportu, spółka celowa Ministerstwa Sportu, działając w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, realizując budowę Stadionu Narodowego w Warszawie oraz będąc operatorem tego obiektu wezwało Generalnego Wykonawcę, Konsorcjum Alpine - Hydrobudowa – PBG, do natychmiastowego usunięcia w ciągu najbliższych 14 dni rażących naruszeń warunków umowy z dnia 4 maja 2009 roku.

Stała kontrola wykonywanych prac prowadzona przez nasze służby ujawniła szereg usterek - mimo licznych wezwań do ich naprawienia Generalny Wykonawca nie zareagował. Nieusuwane wady często stanowią przeszkodę w wykonywaniu kolejnych robót, co wpływa na narastanie opóźnień. Wadliwy montaż schodów kaskadowych skutkujący niemożliwością korzystania z górnego poziomu trybun - to najistotniejszy przykład rażących uchybień w wykonywaniu postanowień umowy zawartej miedzy Konsorcjum Alpine - Hydrobudowa - PBG a Narodowym Centrum Sportu.

Narodowe Centrum Sportu w ciągu ostatnich miesięcy wielokrotnie podejmowało działania mające na celu mobilizację Głównego Wykonawcy Stadionu Narodowego w Warszawie do terminowej realizacji prac budowlanych zgodnie z harmonogramem będącym integralną częścią umowy z dnia 4 maja 2009 roku. Od stycznia 2011 roku sukcesywnie powiększa się odchylenie realizacji prac nadzorowanych i realizowanych przez Generalnego Wykonawcę, Konsorcjum Alpine - Hydrobudowa – PBG, w stosunku do przyjętego i zaakceptowanego harmonogramu. Na koniec roku 2010 odchylenie to wynosiło -5%. Oznaczało to nieznaczne, łatwe do nadrobienia opóźnienia. Natomiast pod koniec kwietnia 2011 roku odchylenie harmonogramu wzrosło już do -16%. Mimo ciągłych wezwań NCS zarówno liczba zaangażowanych przez Generalnego Wykonawcy pracowników (niezwiększająca się od stycznia 2011 roku i pozostająca na poziomie nieco ponad 2000 osób w tygodniu, malejąc do ok. 150 w niedzielę), jak i niedostateczne tempo prac (brak realizacji robót podczas weekendów spowodował utratę ok. 100 dni roboczych), nie pozwalają utrzymać planowanego na 30 czerwca 2011 roku terminu zakończenia najważniejszej części prac.

Kierując się jasno określonymi i bezdyskusyjnymi priorytetami - bezpieczeństwem uczestników imprez organizowanych na Stadionie Narodowym, troską o publiczne pieniądze, najwyższą jakością powstającego obiektu oraz bezwzględną koniecznością przestrzegania obowiązującego prawa i umów - nie mogliśmy dłużej akceptować wadliwego wykonania kluczowych dla spełnienia powyższych priorytetów elementów konstrukcji budynku oraz opieszałości i sposobu pracy prezentowanego w ostatnim czasie przez Generalnego Wykonawcę. Dlatego skorzystaliśmy z ostatecznego środka przewidzianego w umowie. Wezwaliśmy do natychmiastowego naprawienia stwierdzonych naruszeń

Narodowe Centrum Sportu spółka z o.o.
www.stadionnarodowy.org.pl

STADION NARODOWY W WARSZAWIE

w ciągu najbliższych 14 dni. Jeżeli Konsorcjum nadal nie będzie reagować, będziemy mieć prawo odstąpienia od umowy

Próba przerzucenia odpowiedzialności za opóźnienia na NCS podjęta przez przedstawicieli Konsorcjum w niektórych mediach, ma na celu odwrócenie uwagi od faktów. Zarówno w umowie z dnia 4 maja 2009 roku, jak i w aneksie z dnia 9 czerwca 2010 roku znajdują się zapisy, w których Generalny Wykonawca Konsorcjum Alpine - Hydrobudowa – PBG potwierdzają prawidłowość i kompletność dostarczonej przez Zamawiającego dokumentacji projektowej umożliwiającej pełną realizację inwestycji. Nie chcąc dłużej tolerować gry na czas prowadzonej przez Generalnego Wykonawcę oraz opóźnień wynikających ze złej organizacji, braku wystarczającej liczby pracowników i niewystarczającej mobilizacji, użyliśmy naszych uprawnień.

Liczymy, że to wezwanie spowoduje zmianę nastawienia Generalnego Wykonawcy. Podkreślam, że naszym celem jest zbudowanie stadionu spełniającego wszelkie wymogi. Jeżeli trzeba będzie wypowiedzieć umowę, jesteśmy na to gotowi. Ale podkreślam, naszym celem jest wywołanie pożądanej reakcji po stronie Generalnego Wykonawcy i zmobilizowanie go do wytężonej pracy. W razie pytań, pozostaję do dyspozycji.

Z poważaniem,

Robert Kapler

Prezes Zarządu
Narodowe Centrum Sportu Sp. z o.o.

Narodowe Centrum Sportu spółka z o.o.
www.stadionnarodowy.org.pl

p.o. Wiceprezesa
Najwyższej Izby Kontroli
Stanisław Jarosz

Warszawa, dnia 30 czerwca 2011 r.

BIURO POSELSKIE
Zbigniewa Kozaka
w Gdyni
Wpłynęło dnia 12.07.2011
Nr .....

Pan
Zbigniew Kozak
Poseł na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

WSK/WSW-052-2283/2011/AG

W odpowiedzi na wystąpienie w sprawie wykorzystania w działalności Najwyższej Izby Kontroli informacji o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu organów administracji rządowej przedstawionych w załączonych interpelacjach poselskich, uprzejmie informuję Pana Posła, że po szczegółowej analizie zagadnień w nich zawartych przekazano je do właściwych przedmiotowo i terytorialnie jednostek organizacyjnych NIK w celu uwzględnienia tych informacji w aktualnie prowadzonych lub planowanych postępowaniach kontrolnych.

Stosownie do właściwości jednostek kontrolnych Izby oraz wskazywanych w interpelacjach nieprawidłowości przekazano je dyrektorom: Departamentu Budżetu i Finansów, Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji, Departamentu Nauki, Oświaty i Dziedzictwa Narodowego, Departamentu Komunikacji i Systemów Transportowych oraz delegatur NIK w Warszawie i Gdańsku. O wynikach i ustaleniach kontroli, w ramach których zbadane zostałyby zagadnienia będące przedmiotem interpelacji będzie Pan Poseł poinformowany.

Z poważaniem

Katowice, dn.05/10/2000

Sąd Rejonowy w Katowicach
Wydział XI Ksiąg Wieczystych

Dz. Kw.9144-6/00

Z A W I A D O M I E N I E

Sąd Rejonowy w Katowicach Wydział XI Ksiąg Wieczystych na podstawie art.51 ust. 1 i 2 ustawy z 6.VII.1982 o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. nr 19 poz.147) z a w i a d a m i a, że w księdze wieczystej Kw nr 58152 w dniu 21 września 2000 roku wpisano :

K S I Ę G A W I E C Z Y S T A N r 58152

DZIAŁ PIERWSZY : OZNACZENIE NIERUCHOMOŚCI.

I/1.WZMIANKA O WNIOSKU

I/2.NR BIEŻĄCY NIERUCHOMOŚCI
1

I/3.POŁOŻENIE
Katowice
Katowice Ligota
Katowice Mysłowice Las

I/4.OPIS I MAPA
mapa 79
działka nr 7
12
17/1
17/2
1
5
6
15
16/1
16/2

mapa 78
działka nr 3/1
3/2

mapa 71
działka nr 1

mapa 70
działka nr 7

mapa 2
działka nr 220/43
325/45
327/45
329/43
331/46
333/47
638/48
390/55
398/55
147/55
148/55
179/55

11

I/5.SPOSÓB KORZYSTANIA
koleje
droga
lasy i grunty leśne
grunty zadrzewione i zakrzewione
teren zabudowany inny

teren zabudowany przemysłowy

I/6.OBSZAR
137.17.09 ha

I/7.DO BIEŻ. NR NIERUCH.
1

I/8.STAN W CZASIE URZĄDZ.KW
Przy założeniu księgi wieczystej Giszowiec t.1 wyk.l.5 na podstawie opisów i map nr GGM.7410/3/2/267/2000 z dnia 17 marca 2000 roku,wyciągu głównego z wykazu zmian gruntowych nr GGM.7410/3/2/267/2000,na wniosek z dnia 1 czerwca 1994 roku nr dz. kw.(4195-6/94) 9144-6/00 - wpisano dnia 21 września 2000 roku.

DZIAŁ PIERWSZY : SPIS PRAW.

DZIAŁ DRUGI : WŁASNOŚĆ.

II/1.WZMIANKA O WNIOSKU

II/2.NR BIEŻĄCY WPISU
1

II/3.WŁAŚCICIEL
Skarb Państwa

II/4.NR BIEŻĄCY NIERUCHOMOŚCI
1

II/5.PODSTAWA NABYCIA
Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 roku (Dz.U.nr 3,poz.17) o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej,zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 29 sierpnia 1946 roku Mon.Polski nr 94,poz.176 z dnia 23 września 1946 roku,na wniosek z dnia 1 czerwca 1994 roku nr dz.kw.(4195-6/94) 9144-6/00 wpisano dnia 21 września 2000 roku.

DZIAŁ TRZECI : CIĘŻARY I OGRANICZENIA.

III/1.WZMIANKA O WNIOSKU

III/2.NR BIEŻĄCY WPISU
1

III/3.CIĘŻARY I OGRANICZENIA
Wpisy w języku niemieckim - tu przeniesiono na podstawie wpisów sporządzonych w księdze dawnej Giszowiec t.1 wyk.l.5 - dnia 21 września 2000 roku.

==========

Przeciwko powyższym wpisom może być złożona apelacja w terminie 14 dni od daty doręczenia tego zawiadomienia. Apelację adresowaną do Sądu Okręgowego składa się w Sądzie Rejonowym w Wydziale Ksiąg Wieczystych.

==========

SĄD REJONOWY W KATOWICACH WYDZIAŁ KSIĄG WIECZYSTYCH

Na oryginale właściwe podpisy.
Zgodność z oryginałem stwierdza
sekretarz
Sekretarz sądowy
Urszula Nowak

2008 -08- 05 / 4028

Sygn. akt IV Ca 382/08

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2008 roku.

Sąd Okręgowy w Katowicach
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Staszków - Greiner
Sędziowie: SO Marta Szczocarz – Krysiak
SR (del.) Tomasz Opitek (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 lipca 2008 roku

sprawy z wniosku Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta Katowice
z udziałem Giesche Spółki Akcyjnej w Gdyni
o założenie księgi wieczystej i wpis prawa własności

na skutek apelacji uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Rejonowego w Katowicach
z dnia 21 września 2000 roku Dz. Kw 9144-6/00

postanawia:

1. zmienić zaskarżony wpis przez jego uchylenie i wniosek oddalić;
2. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 277,- (dwieście siedemdziesiąt siedem) złotych zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

SĄD OKRĘGOWY W KATOWICACH

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza
sekretarz sądowy

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 września 2000 roku Sąd Rejonowy w Katowicach w sprawie z wniosku Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta Katowice o założenie księgi wieczystej i wpis prawa własności, postanowił o założeniu księgi wieczystej Kw Nr 58152 dla nieruchomości położonej w Katowicach, składającej się z działek oznaczonych nr 220/43, 325/45, 327/45, 329/43, 331/46, 333/47, 638/48, 390/55, 398/55, 147/55, 148/55, 179/55 na karcie mapy nr 2, działki nr 7 na karcie mapy 70, działki nr 4 na karcie mapy 71, działek nr 3/1 i 3/2 na karcie mapy nr 78, działek nr 7, 12, 17/1, 17/2, 1, 5, 6, 15, 16/1 i 16/2 na karcie mapy nr 79 i w dziale II nowozałożonej księgi wieczystej dokonał wpisu własności na rzecz Skarbu Państwa.

Jako podstawę wpisu własności ujęto w księdze wieczystej przepisy ustawy z dnia 3 stycznia 1946 roku o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej oraz zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 29 sierpnia 1946 roku (Mon. Pol. nr 94 poz. 176 z dnia 23.09.1946 roku).

Wpis dokonany został w wyniku rozpoznania wniosku Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta Katowice wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej z dnia 5 maja 1994 roku o założenie nowej księgi wieczystej dla nieruchomości zapisanych dotychczas w (zaginionych) księgach wieczystych Giszowiec tom 1 karta 4 (działki o łącznej powierzchni 359 m^2) i Giszowiec tom 1 karta 5 (działki o łączne powierzchni 137,17.09 ha), w których jako właściciel wpisana była „Giesche" Spółka Akcyjna w Katowicach.

Wnioskodawca opierał swój wniosek na przepisach art. 2 i 3 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 roku o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej Przedstawił kserokopię zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 29 sierpnia 1946 roku ogłoszonego w Monitorze Polskim nr 94 z dnia 23 września 1946 roku, obejmującego pierwszy wykaz przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa, w tym „Giesche" Spółkę Akcyjną w Katowicach.

Wykaz ów opublikowany został w trybie przewidzianym w § 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 roku w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa i obejmował przedsiębiorstwa nacjonalizowane na podstawie art. 2 wymienionej powyżej ustawy.

Zawiadomienie o wpisie zostało, bezpośrednio po dokonaniu wpisu, doręczone wyłącznie wnioskodawcy.

Apelację od wskazanego orzeczenia złożyła uczestniczka postępowania Giesche S.A. w Gdyni, która zaskarżyła wpis w całości.

Skarżąca zarzuciła orzeczeniu Sądu Rejonowego:

- naruszenie przepisu postępowania art. 31 ust. 1 oraz art. 34 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1946 r. o określeniu trybu ujawnienia w księgach hipotecznych, rejestrach handlowych i innych rejestrach publicznych przejścia na własność Państwa i osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstw, nieruchomości i praw hipotekowanych, poprzez dokonanie wpisu mimo, że do wniosku nie został dołączony dokument, który może stanowić podstawę ujawnienia Skarbu Państwa jako właściciela nieruchomości;
- naruszenie przepisu postępowania art. 46 ust. 1 w/w ustawy o księgach wieczystych i hipotece, mające wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a polegające na zaniechaniu zbadania przez Sąd Rejonowy treści i formy wniosku o wpis i załączonych do niego dokumentów, co doprowadziło do wpisu Skarbu Państwa jako właściciela nieruchomości, mimo istnienia przeszkód do jego dokonania (art. 48 w/w ustawy o księgach wieczystych i hipotece);
- naruszenie przepisu art. 48 ust. 2 w/w ustawy o księgach wieczystych i hipotece w zw. z § 49 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 1992 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece poprzez jego nie zastosowanie i dokonanie wpisu prawa własności, w sytuacji gdy wnioskodawca nie usunął przeszkody dla jego dokonania i nie przedstawił dokumentów stwierdzających nabycie własności nieruchomości określonej we wniosku.

Skarżąca podniosła przy tym, iż wbrew regulacji art. 51 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece Sąd Rejonowy nie zawiadomił o dokonaniu wpisu Spółki Akcyjnej Giesche, która wpisana była jako właściciel w prowadzonej uprzednio dla przedmiotowej nieruchomości księdze gruntowej Giszowiec tom I karta 5, stąd termin do wniesienia apelacji dla uczestniczki postępowania nie rozpoczął biegu.

Skarżąca podniosła, iż do wniosku o założenie nowej księgi wieczystej i wpis Skarbu Państwa jako właściciela załączono jedynie dokumenty wymagane dla oznaczenia nieruchomości w księdze wieczystej oraz zaświadczenie nr G.7224/N/318/94, wystawione

przez Kierownika Referatu w Wydziale Geodezji Urzędu Miasta Katowice, wskazujące, że nieruchomości ujawnione w księdze wieczystej Giszowiec tom I karta 5 przeszły na własność Skarbu Państwa z mocy przepisów ustawy o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej, a właścicielem ujawnionym dotychczas w księdze wieczystej jest Giesche Spółka Akcyjna.

Uczestniczka postępowania powoływała się na przepis art. 31 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, przewidujący dokonywanie wpisu na podstawie dokumentu z podpisem notarialnie poświadczonym, oraz przepis art. 34 tej ustawy, przewidujący jako wymóg ujawnienia właściciela, aby następstwo prawne po osobie wpisanej jako właściciel zostało wykazane odpowiednimi dokumentami, a w tym kontekście również na przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1946 roku o określeniu trybu ujawnienia w księgach hipotecznych, rejestrach handlowych i innych rejestrach publicznych przejścia na własność Państwa i osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstw, nieruchomości i praw hipotekowanych, zgodnie z którego § 1 tytułem do ujawnienia w księgach hipotecznych przejścia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego prawa własności nieruchomości oraz praw hipotekowanych wchodzących w skład przedsiębiorstw jest odpis orzeczenia o przejściu tych praw, wydanego przez ministra. właściwego ze względu na rodzaj przedsiębiorstwa.

Podniosła, iż wskazana decyzja administracyjna właściwego ministra stanowi w postępowaniu wieczystoksięgowym wyłączny dowód nabycia praw przez Skarb Państwa, a dokument taki nie został do wniosku dołączony.

Skarżąca podniosła także, że zarządzenie Ministra Przemysłu z dnia 29 sierpnia 1946 roku w sprawie pierwszego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa nie stanowi ani dowodu przejścia prawa własności nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa, ani podstawy wpisu w księdze wieczystej. Procedura nacjonalizacyjna przewidywała, że po ogłoszeniu wykazu właściciele przedsiębiorstw mogli zgłaszać zarzuty dotyczące przejścia przedsiębiorstwa na rzecz Państwa, a dopiero orzeczenie właściwego ministra o przejęciu lub przejściu przedsiębiorstwa na własność Skarbu Państwa było decyzją kończącą postępowanie w sprawie.

Podniosła też, że na podstawie ustawy nacjonalizacyjnej na rzecz Państwa przechodziły przedsiębiorstwa w znaczeniu przedmiotowym, a nie całe majątki osób fizycznych i prawnych, które jej prowadziły, stąd dla stwierdzenia, że dana nieruchomość została znacjonalizowana konieczne jest przedłożenie, prócz odpisu orzeczenia właściwego

ministra o przejęciu lub przejściu przedsiębiorstwa na własność Skarbu Państwa, także protokołu zdawczo – odbiorczego obejmującego daną nieruchomość oraz decyzji zatwierdzającej protokół.

Wpis dokonany w oparciu o zaświadczenie wystawione przez urzędników Urzędu Miasta Katowice, bez podstawy prawnej i poza wszelką procedurą, stanowi zdaniem skarżącej rażące naruszenie prawa.

Wskazała ona, iż wpis dokonany został z naruszeniem art. 48 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece, jako że założenie księgi wieczystej i dokonanie wpisu nastąpiło mimo nadal istniejącej przeszkody dla wpisu. Zgodnie bowiem z przepisem § 49 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 1992 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece do wniosku powinny być dołączone dokumenty stwierdzające nabycie własności nieruchomości określonej we wniosku oraz dokumenty stanowiące podstawę oznaczenia nieruchomości, jeżeli zaś dokument stwierdzający nabycie własności zaginął lub uległ zniszczeniu, wnioskodawca, nie dysponując jego urzędowo poświadczonym wypisem, powinien powołać inne dowody na stwierdzenie nabycia własności nieruchomości określonej we wniosku.

W rozpatrywanej sprawie wnioskodawca nie przedstawił ani dokumentów mogących stanowić podstawę wpisu, ani też nie udowodnił innymi środkami, że nieruchomość została znacjonalizowana.

Sąd Rejonowy, choć wzywał wnioskodawcę, wpierw postanowieniem o wszczęciu postępowania przynaglającego z dnia 24 stycznia 1997 roku, a następnie zarządzeniem z dnia 7 czerwca 2000 roku do przedłożenia dokumentów stanowiących podstawę wpisu, jednak następnie, mimo ich nie przedłożenia i wbrew zastrzeżonemu rygorowi, dokonał wpisu zgodnie z wnioskiem.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i oddalenie wniosku Prezydenta Miasta Katowice o wpis, a nadto o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz Giesche S.A. w Gdyni kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest uzasadniona.

W pierwszej kolejności odnotować należy, że zawiadomienie o założeniu księgi wieczystej i wpisie własności zostało uczestniczce postępowania „Giesche" S.A. (co do

której tożsamości ze Spółką ujawnioną jako właściciel nieruchomości w dawnych księgach wieczystych Giszowiec tom 1 karta 4 i Giszowiec tom 1 karta 5 w świetle przedłożonych wypisów z rejestru handlowego i rejestru przedsiębiorców KRS nie można mieć wątpliwości) doręczone w dniu 14 maja 2008 roku. Apelacja wniesiona została w dniu 8 kwietnia 2008 roku tj. przed doręczeniem zawiadomienia. Postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym, a takim jest zaskarżone postanowienie z dnia 21 września 2000 roku, zaistniało jednak w znaczeniu procesowym z chwilą podpisania jego sentencji. W podanych okolicznościach wniesienie apelacji, choć dokonane zostało przed rozpoczęciem dla uczestniczki biegu terminu do zaskarżenia przedmiotowego wpisu, uznać należy za w pełni skuteczne.

Zaskarżony wpis dokonany został przed przeniesieniem przepisów procedury wieczystoksięgowej z ustawy o księgach wieczystych i hipotece do Kodeksu postępowania cywilnego i związaną z tym nowelizacją obu wymienionych aktów prawnych, co nastąpiło z dniem 23 września 2001 r. mocą ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego [...]. Wpis nastąpił przy tym w okresie obowiązywania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 1992 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece, które dopiero z dniem 23 września 2001 r. zastąpione zostało przez rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2001 r. w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów.

Wydane na podstawie art. 58 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 1992 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece – w brzmieniu obowiązującym w dacie dokonania zaskarżonego wpisu – zawierało w § 49 ust. 1 wymóg dołączenia do wniosku dokumentów stwierdzających nabycie własności nieruchomości oraz dokumentów stanowiących podstawę oznaczenia nieruchomości.

Jeżeli dokument stwierdzający nabycie własności zaginął lub uległ zniszczeniu, a wnioskodawca nie miał urzędowo poświadczonego wpisu tego dokumentu, miał możliwość i powinność powołania innych dowodów na stwierdzenie nabycia własności nieruchomości.

Wnioskodawca powyższych wymogów nie spełnił, stąd też nie było uzasadnione założenie księgi wieczystej i dokonanie wpisu prawa własności.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. z 1946, Nr 3, poz. 17) na własność Państwa przechodziły z mocy prawa, bez odszkodowania przedsiębiorstwa: przemysłowe, górnicze, komunikacyjne, bankowe, ubezpieczeniowe oraz handlowe należące do Rzeszy Niemieckiej i byłego Wolnego Miasta Gdańska, obywateli Rzeszy Niemieckiej i byłego Wolnego Miasta Gdańska z wyjątkiem osób narodowości polskiej lub innej przez Niemców prześladowanej, niemieckich i gdańskich osób prawnych z wyłączeniem osób prawnych prawa publicznego, spółek kontrolowanych przez obywateli niemieckich lub gdańskich albo przez administrację niemiecką lub gdańską, oraz osób, które zbiegły do nieprzyjaciela.

Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 wymienionej ustawy, Państwo przejmowało na własność za odszkodowaniem przedsiębiorstwa górnicze i przemysłowe wymienionych w tym przepisie gałęzi gospodarki narodowej oraz inne przedsiębiorstwa, zdolne zatrudnić przy produkcji na jedną zmianę więcej niż 50 pracowników.

Wnioskodawca opierał swój wniosek na obu przytoczonych przepisach art. 2 i 3 powyższej ustawy, przy czym w toku postępowania przedłożył kserokopię zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 29 sierpnia 1946 roku ogłoszonego w Monitorze Polskim nr 94 z dnia 23 września 1946 roku, zawierającego wykaz przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa, który obejmował przedsiębiorstwa nacjonalizowane na podstawie art. 2 wymienionej powyżej ustawy.

Wedle art. 6 ust. 1 tej ustawy przedsiębiorstwa przejęte na zasadzie przepisu art. 2 lub art. 3 przechodziły na rzecz Państwa lub polskich osób prawnych prawa publicznego w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami (prawo do firmy, patenty, licencje, znaki towarowe, użytkowe itp.), wolne jednak od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

W przedłożonym przez wnioskodawcę wykazie przedsiębiorstw podlegających przejęciu na rzecz Państwa wymieniona została również Spółka Giesche S.A. w Katowicach. Dokument ten nie mógł jednak stanowić podstawy wpisu własności nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa.

Ujecie określonego podmiotu w opublikowanym w dzienniku urzędowym wykazie przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa potwierdzało jedynie wszczęcie postępowania o przejęcie przedsiębiorstwa na własność Skarbu Państwa (por. §§ 24-33 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 roku w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa).
Skutek prawny w postaci przejęcia przedsiębiorstwa na rzecz Państwa następował dopiero z chwilą wydania przez właściwego Ministra orzeczenia o przejęciu przedsiębiorstwa (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 5 lipca 2006 r., IV SA/Wa 87/2006). Wynika to literalnie z § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 roku w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (§ 71: Przedsiębiorstwo przejęte w myśl art. 3 ustawy przechodzi na własność Państwa z dniem ogłoszenia orzeczenia.).
Także przejście przedsiębiorstwa na własność Państwa lub polskich osób prawnych prawa publicznego w trybie art. 2 ust. 1 w/w ustawy wymagało wydania decyzji administracyjnej, mającej w tym wypadku charakter deklaratywny. Wedle art. 2 ust 7 ustawy o przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub polskich osób prawnych prawa publicznego orzekał właściwy ze względu na rodzaj przedsiębiorstwa minister, którego orzeczenie było ostateczne i nie ulegało zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Orzeczenie takie, zgodnie z § 67 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa, podlegało ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

Skoro wnioskodawca upatrywał podstawy nabycia własności nieruchomości przez Skarb Państwa w fakcie nacjonalizacji przedsiębiorstwa – jego wniosek o założenie księgi wieczystej i wpis własności mógł być uwzględniony jedynie w przypadku dołączenia do wniosku takich dokumentów stanowiących podstawę wpisu, jakie wymagane były przepisami o charakterze wykonawczymi do ustawy z dnia 3 stycznia 1946 roku o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej.
Zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1946 r. o określeniu trybu ujawnienia w księgach hipotecznych, rejestrach handlowych i innych rejestrach publicznych przejścia na własność Państwa i osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstw, nieruchomości i praw hipotekowanych (Dz.U. z 1946, Nr 17, poz.116) tytułem do ujawnienia w księgach hipotecznych (gruntowych), rejestrach handlowych i innych rejestrach publicznych przejścia prawa własności przedsiębiorstw i nieruchomości

do nich należących oraz praw hipotekowanych na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego był odpis orzeczenia o przejściu tych praw, wydanego przez ministra właściwego ze względu na rodzaj przedsiębiorstwa.
Wnioskodawca nie przedstawił takiego orzeczenia.
Integralną częścią orzeczenia o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa winien być protokół zdawczo – odbiorczy wymagający zatwierdzenia przez Ministra. (por. § 70 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa, a także § 75a. ust.2 zdanie drugie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 roku w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa).
Taki dokument również nie został przedstawiony.

W przedstawionych okolicznościach zarzuty apelacji naruszenia przepisu art. 46 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece poprzez zaniechanie zbadania treści i formy wniosku o wpis i załączonych do niego dokumentów oraz naruszenia przepisu art. 48 ust. 2 w/w ustawy w zw. z § 49 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 1992 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece poprzez ich nie zastosowanie i dokonanie wpisu prawa własności, pomimo tego, że wnioskodawca nie usunął przeszkody dla wpisu i nie przedstawił dokumentów stwierdzających nabycie własności nieruchomości określonej we wniosku – należało uznać za uzasadnione.

Odnotować należy, iż po założeniu przedmiotowej księgi wieczystej i wpisaniu własności na rzecz Skarbu Państwa działki oznaczone nr 220/43, 325/45, 327/45, 329/43, 331/46, 333/47, 147/55 i 148/55 na karcie mapy nr 2 o łącznym obszarze 57,86.29 ha, jak i działka nr 390/55 na karcie mapy nr 2 o powierzchni 2525 m², zostały z księgi wieczystej Kw Nr 58152 odłączone i przeniesione do księgi wieczystej Kw 59652 oraz księgi wieczystej Kw 47707 (działka nr 390/55).
Okoliczność ta pozostaje jednak bez wpływu na ocenę zaskarżonego postanowienia, a stwierdzenie słuszności zarzutów apelacji jest nadal aktualne.
Fakt odłączenia części działek, dokonany po założeniu księgi wieczystej i wpisie własności, który ostatecznie został uchylony, może stanowić podstawę dla dalszych czynności procesowych osób zainteresowanych, co jednak nie należy do niniejszego postępowania.

Z podanych względów, uznając, iż treść wniosku oraz treść i forma dołączonych do wniosku dokumentów, nie stanowiły podstawy dla ujawnienia w księdze wieczystej prawa własności Skarbu Państwa, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji postanowienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego, na które składały się: zwrot opłaty od apelacji w kwocie 200 zł i zwrot kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 77 zł, Sąd Okręgowy oparł na przepisie art. 520 § 3 k.p.c..

SĄD OKRĘGOWY W KATOWICACH 10

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza
sekretarz sądowy

Antoni Feldon, 25.11.49 (8) W-wa 28.11.83

Zobowiązanie

Ja, Antoni Feldon zobowiązuję się do zachowania w pełnej tajemnicy faktu ukończenia Szkoły z pracownikami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych PRL.

431115 - W-wa

986959 Firma
912259 prywatny } kwatera

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

(9) (12)

Z A T W I E R D Z A M

Żych
28/03/84

Warszawa, dnia 22 marca 1984 roku

TAJNE SPECJALNEGO ZNACZENIA

Egz.pojed.

2/300384

Dążyć do przejrzystości współpracy wyrachowanej i odpowiedniej do tego - zadań. Przyczyniać się do opanowania konspiracji, dyskrecji, opolitykowania i skuteczności.

Z-CA DYREKTORA DEPARTAMENTU I MSW

Tow. płk Bronisław Z Y C H

R A P O R T

z dokonanego werbunku agenta.

I.

Zgodnie z przedstawionym raportem pozyskano do współpracy figuranta sprawy obiektowej "OWCE" nr 10886 krypt. "FIL".

II. MIEJSCE I SPOSÓB NAWIĄZANIA KONTAKTU Z ZAWERBOWANYM

Kontakt z "F" nawiązany został w dniu 29.02. br. w recepcji hotelu "GRAND" w Warszawie, po wcześniejszym wywołaniu telefonicznym. Rozmowa została przeprowadzona w pokoju nr 456 w godz. 11,00 - 14,30.

III. METODA WERBUNKU

W oparciu o napisane przez "F" w listopadzie ub. roku dokumenty /życiorys, zobowiązanie o utrzymaniu w tajemnicy kontaktów z przedstawicielami MSW, notatkę informacyjną dotyczącą pracowników RWE/ zastosowano bezpośrednią metodę werbunku.

IV. PRZEBIEG ROZMOWY WERBUNKOWEJ

Na wstępie rozmowy tow. Woroniecki zaprezentował drugiego

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

oficera - tow. Czernycha jako osobę, która w przyszłości będzie utrzymywac kontakt z "FILEM". W początkowej fazie rozmowy wyjaśniono "F", że główną przyczyną odmawiania wydawania jemu wiz nie jest jego żydowskie pochodzenie, lecz podejrzenia o prowadzenie przez niego nielegalnych transakcji w Polsce i wprowadzenie w błąd polskich organów konsularnych. Zgodę na przyjazdy może uzyskiwać tylko dzięki naszej pomocy, ale pomoc ta nie może być bezinteresowna /przekazywanie określonych informacji/. "F" wyraził zgodę na dalszą współpracę z naszą Służbą, głównie z pobudek patriotycznych, nie oczekując w zamian za to wynagrodzenia pieniężnego. Pragnie on pomóc naszemu krajowi w zwalczaniu jego wrogów, ponadto chce posiadać możliwość przyjazdów do Polski w celu odwiedzenia nieuleczalnie chorego ojczyma i rodziny żony.

Początkowo "F" posiadał pewne opory w przekazywaniu informacji o określonych osobach, /szczególnie ze środowiska "Solidarności" i RWE/, ale w miarę upływu czasu zgodził się informować naszą Służbę odnośnie ww. tematów.

"F" jak sam twierdzi, będzie się starał podawać informacje prawdziwe, zgodnie z naszym zapotrzebowaniem, jednak nie w formie pisemnej. Obawę przed pisaniem tłumaczył strachem przed ewentualną dekonspiracją. Poprosił, żeby go nie doprowadzać do takiej sytuacji, w której będzie żałował, że związał się z nami. Na koniec stwierdził, że to co dotychczas zostało przez niego napisane oraz złożona ustna deklaracja o współpracy są wystarczająco zobowiązujące.

V. UGRUNTOWANIE WERBUNKU

Na ugruntowanie werbunku składają się własnoręcznie sporządzone przez figuranta wspomniane wcześniej dokumenty z listopada ub.r., ustna deklaracja co do dalszej współpracy i przekazane na spotkaniu informacje /notatki w załączeniu/. Ponadto przebieg rozmowy werbunkowej został nagrany na taśmę magnetofonową, co stanowi także istotny element wiążący "F". Nagrania dokonano w sposób operacyjny.

Elementami wiążącymi "F" z nami są także:

- fakt dokonania oszustwa prawno - konstytucyjnego przez figuranta podczas ubiegania się o obywatelstwo RFN, o czym poinformował w trakcie rozmowy,

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

(11) (14)

- składanie fałszywych deklaracji wizowych w polskich konsulatach w USA i Austrii,
- chęć przyjazdów do Polski /co wymaga każdorazowej naszej interwencji/ w związku z planami założenia firmy polonijnej i w celu odwiedzania rodziny.

VI. UZGODNIONA LEGENDA ZNAJOMOŚCI

Z agentem ustalono, że kontaktujący go oficerowie występować będą jako osoby zatrudnione w firmie polonijnej. Znajomość datuje się od końca 1983 roku.

VII. UDZIELONY INSTRUKTAŻ NOWO ZAWERBOWANEMU

Podczas udzielonego instruktażu położono nacisk na następujące sprawy:
- konieczność zachowania w tajemnicy faktu współpracy,
- przestrzeganie zasad konspiracji pracy /legendowanie zainteresowań, naturalność zachowania się, ścisłe przestrzeganie naszych wskazówek i instrukcji/,
- sposób, środki i metody realizacji postawionych zadań.

VIII. POSTAWIONE ZADANIA DO WYKONANIA

"P" zostały przedłożone następujące zadania wywiadowcze:

1. Opracowywanie analiz stosunków polsko - zachodnioniemieckich z uwzględnieniem antypolskiej działalności ziomkostw i polityków CSU.
2. Dostarczania informacji na temat funkcjonowania RWE i osób zatrudnionych w tej instytucji.
3. Dostarczania informacji dotyczących działalności emigracyjnych struktur "Solidarności" i ich powiązań z krajem i RWE.
4. Informowanie o funkcjonowaniu środowiska żydowskiego na terenie Monachium.
5. Uzyskiwanie informacji z dziedziny wywiadu naukowo - technicznego.

Agent oznajmił, że ww. zadania leżą w granicach jego obiektywnych możliwości.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

Podkreślono konieczność skoncentrowania się na zadaniach wobec RWE, struktur "S" i kanałów.

IX. UZGODNIONE FORMY ŁĄCZNOŚCI

Przyjmuje się obecnie zasadę kontaktowania agenta z pozycji Centrali, wykorzystując w tym celu jego przyjazdy do Polski.

"FIL" ma zastrzeżone do 1987 roku przyjazdy do PRL i z indeksu nie będzie skreślony, jeśli nie osiągnie pozytywnych wyników pracy dla nas. Odblokowanie wizy będzie miało charakter jednorazowy i decyzja co do ponownego wpuszczenia do PRL podjęta zostanie na podstawie rezultatów informacyjnych. "F" jest o tym poinformowany. Po przyjeździe do Warszawy kontakt z "F" zostanie nawiązany telefonicznie /telefon ojczyma/.

X. UWAGI, SPOSTRZEŻENIA, KOMENTARZE

1. "F" posiada kwalifikacje osobiste oraz możliwości pracy dla nas. Zachętą do uzyskania wyników jest zainteresowanie figuranta uzyskaniem koncesji na przewóz paczek do PRL oraz przyjazdów do rodziny.
2. Należy dążyć do przyzwyczajenia "F" do przekazywania informacji na piśmie, jako elementu wiążącego figuranta z nami.
3. Zadania dla "F" należy bazować na przekazanych przez niego informacjach a instruktaż ograniczać do niezbędnego minimum tj. do omówienia sposobu realizacji konkretnego zadania.
4. Uzgodniono z "F" iż kontakt z naszą placówką w RFN ograniczy on do niezbędnych rozmiarów.
5. Zachowanie "F" początkowo nerwowe, nie odbiegało do normy. Rozmowa nie ujawniła nic, co świadczyłoby, iż zna temat pracy wywiadowczej. "F" nie zadawał zbędnych pytań. Indagowany oświadczył, iż nigdy nie był kontaktowany przez Sł. Specjalne RFN lub Izraela i nie miał styku z policją. W dalszych kontaktach należy jednakże rozważyć możliwość przeprowadzenia kombinacji sprawdzeniowej oraz zastosowania wyrywkowego nadzoru nad "F", w czasie jego pobytu w Polsce.

Sformułowanie

BUiAD - GP01

werbunku dokonali: por. Krzysztof Woroniecki i ppor. Krzysztof Czernych, którzy występowali pod nazwiskami Bronecki i Adamski i imionami własnymi.

Rozmowa przeprowadzona była w języku polskim.

Prosimy o zatwierdzenie niniejszego raportu i wyrażenie zgody na założenie rozpracowania operacyjnego krypt. "FIL".

INSPEKTOR WYDZ. XI DEP. I MSW

Por. K. WORONIECKI

NACZELNIK WYDZ. XI DEP. I MSW

Płk H. B O S A K

MŁ. INSPEKTOR WYDZ. XI DEP. I MSW

Ppor. K. CZERNYCH

Odb. w 1 egz. L.K.
Nr ks. 888/84

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

Z A T W I E R D Z A M

86.06.04.

Warszawa, 1986.06.03

T A J N E
Egz.poj.

Interesujące informacje. Prosiłbym o ustalenie zabezpieczenia i postępowania z dokumentami dot. tych wydarzeń.

Z-CA DYREKTORA DEPARTAMENTU I M S W

TOW. PŁK Bronisław Z Y C H

R A P O R T

ze spotkań z agentem krypt. "FILEL"

I. Czas i miejsce spotkań

Podczas ostatniego pobytu "FILELA" w Polsce odbyto z nim dwa spotkania:

- w dniu 1986.05.21 w godz. od 14,00 do 17,00,
- w dniu 1986.05.23 w godz. od 16,00 do 18,00.

Spotkania powyższe miały miejsce w mieszkaniu figuranta i przebiegły w warunkach zapewniających pełną konspirację.

II. Rezultaty spotkań

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

(15)

(58)

a/ przekazane informacje

W trakcie spotkań "FILEL" przekazał dokument wywiadowczy w postaci podręcznika do szkolenia podstawowego żołnierzy LUFTWAFFE oraz pisemne informacje na temat lokali stanowiących miejsca spotkań członków NPD, adresy biur dla przesiedleńców oraz nazwiska członków HIAG, którzy byli lub są nadal pracownikami BND w Pullach.

Zapytany o sposób zdobycia podręcznika agent stwierdził, że pod legendą zainteresowań bronią białą i innym uzbrojeniem wojskowym utrzymuje kontakty z oficerami armii amerykańskiej i Bundeswehry. Legenda ta jest jak najbardziej naturalna, ponieważ "F" posiada przedsiębiorstwo produkujące broń białą i zbroje i ostatnio poszukuje zamówień ze strony wojska. Przedsiębiorstwo jego bardzo pomyślnie się rozwija, dzięki czemu agent będzie miał możliwość coraz większego "wchodzenia" na rynek uzbrojenia, co związane jest ściśle ze współpracą z przedsiębiorstwami zajmującymi się tego typu produkcją oraz poszukiwaniem nowych odbiorców w branży wojskowej. Agent posiada znajomych oficerów m.in. w amerykańskich koszarach "MC GRAW KASERNE" w Monachium i "KONRAD KASERNE" w Würtzburgu, gdzie utrzymuje koleżeńskie stosunki z pułkownikiem Robertem J. KEIVITEM i majorem Johnem O. BLAIR oraz w niemieckiej jednostce "ERSTE GEBIRGSJÄGER DIVISION", mieszczącej się w Garmisch - Parten Kirchen. Z jednostki wymienionej na ostatnim miejscu pochodzi omawiany podręcznik. Agent w towarzystwie znajomego Niemca, zaopatrującego tę jednostkę w produkty żywnościowe przebywał na początku marca na terenie koszar, należących do w/w jednostki wojskowej. Przeglądając materiały znajdujące się w sali nauki dla żołnierzy agent nie zwracając niczyjej uwagi zabrał ze stołu podręcznik, który następnie wyniósł bez kontroli z koszar. W celu zatarcia śladów pochodzenia podręcznika agent wyrwał pierwszą stronę, na której znajdował się numer jednostki, sygnatura tajności i nazwisko żołnierza, do którego on należał."F" dokonał tego w obawie o własne bezpieczeństwo. Podręcznik ten został przerzucony przez "F" do kraju za pośrednictwem firmy przewozowej wraz z wieloma innymi przesyłkami. Mówiąc na ten temat agent dodał, że dokonał dotatkowych zabezpieczeń przesyłki i jest pewny, że nie była ona wcześniej otwierana.

BUAD - GPOI

IPN BU 0 2320/84 t.1

(16)

(59)

Agent przekazał także informację dotyczącą podwyższenia stopnia gotowości bojowej w amerykańskich koszarach "MC GRAW", co miało miejsce w kwietniu br. oraz o dużym nasileniu lotów amerykańskich samolotów zwiadowczych typu "AWACS". Było to niewątpliwie związane z nalotami samolotów amerykańskich na Libię. Informacje te konsultowano z Wydziałem XVII Dep.I. MSW, który zainteresowany jest otrzymywaniem na bieżąco takowych. Ze względu na to, że agent kontaktowany jest wyłącznie z pozycji Centrali podczas przyjazdów do Polski w celu zdobywania od niego bieżących informacji konieczna będzie w przyszłości modyfikacja systemu łączności. Proponujemy w porozumieniu z Wydziałem XVII opracować kodowy sytem informowania telefonicznego przez "F" o zmianach zachodzących w systemie mobilności jednostek lub pojawieniu się żołnierzy czy uzbrojenia innych rodzajów wojsk. Agent wstępnie wyraził zgodę na wykorzystanie do tego celu telefonu, zastrzegając kategorycznie ewentualność kontaktowania go na terenie RFN. Szybkość przekazania informacji jest bardzo istotna w obliczu zbierania danych o przygotowaniych do Nagłego Uderzenia Rakietowo-Jądrowego.

Hasło operacyjne, kod.

b/ zadania do wykonania

Nadal pozostaje w mocy zadanie rozpracowywania ziomkostw i antypolskiej działalności ugrupowań neofaszystowskich oraz prawicowych.

Agent zobowiązany został także do zbierania materiałów z zakresu wojskowości.

c/ system łączności

Agent będzie nadal kontaktowany z pozycji Centrali podczas przyjazdów do Polski. Zgodnie z sugestią zawartą w punkcie/a/ proponujemy w najbliższym czasie opracować system łączności na wypadek konieczności nagłego przekazania informacji przez agenta. Szczegółowa koncepcja modyfikacji systemu łączności zawarta będzie w odrębnym raporcie.

Inspektor Wydz.XI.Dep.I. MSW NACZELNIK WYDZIAŁU XI DEP. I. MSW

ppor. Krzysztof Czernych MJR Aleksander MAKOWSKI

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

Z A T W I E R D Z A M

Warszawa, 1989.01.05

Tajne spec. znaczenia

Egz. poj.

Z-CA DYREKTORA DEPARTAMENTU I M S W

TOW. PŁK Bronisław Z Y C H

R A P O R T

ze spotkania z agentem ps. "F I L E L"

I. Agent ps. "FILEL" w pierwszej połowie grudnia przebywał w Polsce. Przyjeżdża on do naszego kraju w celach handlowych- posiada własną firmę "HETMAN", zajmującą się produkcją broni białej oraz jest przedstawicielem na Polskę dużego przedsiębiorstwa handlowego "BAVARIA" z siedzibą w Monachium.

II. Podczas spotkań, które odbyły się w jego mieszkaniu w Warszawie "FILEL" przekazał następujące materiały:

1/ tzw. "czarną książkę" księdza Jerzego GALIŃSKIEGO,

2/ Kwestionariusz do badań problemów Polonii w RFN,

3/ oferty dot. zamówień na sprzęt wojskowy otrzymane z Bangladeszu.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

(76)

AD.1.

"Czarna książka" ks. Jerzego GALIŃSKIEGO zawiera dokumentację sporu pomiędzy nim a środowiskiem emigracji polskiej w Bawarii. Książkę tę sporządził Jerzy JANKOWSKI- przewodniczący Grupy Roboczej "Solidarności" w Monachium, który przekazał ją do zapoznania się agentowi. "FILEL" pozostaje z nim w bliskich koleżeńskich stosunkach.

Książka zawiera wiele dokumentów, z których prezentujemy wybrane pisma i opracowania, załączone w formie kserokopii do raportu.

Zarzuty wobec ks. Jerzego GALIŃSKIEGO - proboszcza Polskiej Misji Katolickiej w Monachium formułuje "List otwarty" opracowany przez Zbigniewa ADAMSKIEGO ze Zjednoczenia Polskich Uchodźców w Niemczech i Jerzego JANKOWSKIEGO, a przekazany do wiadomości m.in.

- arcybiskupa Fridricha Kardynała Wettera,
- ks. Kardynała Józefa Glempa,
- ks. biskupa Szczepana Wesołego,
- ks. Stanisława Dziwisza.

Zarzuty zawarte w liście zostały poszerzone w:

- "Refleksjach" Erwina KARTZEWSKIEGO,
- "Sprawozdaniu ze spotkania Polskiej Wspólnoty Monachijskiej" odbytego w dniu 1985.12.08, sporządzonego przez Wacława MATUSZEWSKIEGO i Zbigniewa SADLAKA,
- "Życiorysie księdza Jerzego GALIŃSKIEGO",
- liście Zbigniewa SADLAKA do ks. J. GALIŃSKIEGO.

W opracowaniach tych zarzuca się księdzu, że jest on słabego, chwiejnego charakteru, tchórzliwy, arogancki, mściwy, wulgarny i posiada pieniacze usposobienie. Otwarcie

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

(77)

posądza się go o współpracę ze Służbą Bezpieczeństwa, czego dowodem jest rzekomo przyjmowanie przez niego komunistów, wysokich funkcjonariuszy partyjnych i rządowych /Bodnar, Jodkiewicz/, oficerów Służby Bezpieczeństwa /płk Sokołowski z MSW w Warszawie/, przedstawicieli prasy polskiej i udzielanie im wywiadów. Natomiast ze środowiskiem emigracji polskiej w Monachium jest skłócony. Prowokuje procesy sądowe, obraża ludzi bez podstaw, zaniedbuje obowiązki duszpasterskie. Prowadzi rozwięzły i hulaszczy tryb życia. Trudni się pokątnym handlem /złoto, alkohol, kamienie półszlachetne, lekarstwa, używana odzież/. Utrzymuje w tym celu kontakty z różnego rodzaju melinami i spelunkami we Francji /Strassbourg/, Austrii, Włoszech, Holandii i w Polsce. Ks. J. GALIŃSKIEMU wypomina się utrzymywanie kontaktów intymnych z kobietami- Grażyną SUROWIEC, która podobno urodziła syna z tego związku, zamieszkującą obecnie w Austrii oraz Magdaleną ELSHOLZ-JABŁOŃSKĄ, mieszkanką Monachium.

Wywiad, jakiego ks. J. GALIŃSKI udzielił "Panoramie Śląskiej", w ocenie jego przeciwników "...oczerniający Polonię monachijską i niezgodny z prawdą spowodował ogólną niechęć i wstręt wspólnoty parafialnej do osoby ks. J. Galińskiego. Ponadto pewny siebie rozpowiadał na prawo i na lewo informacje, że ks. Stanisław Ludwiczak z ambony kościelnej robi "tubę polityczną", że głosi kazania polityczne, które się jemu /ks. Galińskiemu/ nie podobają. Co prawda ks. J. Galiński miał jeszcze szanse rehabilitacji i odwołać nieszczęsny wywiad dla prasy reżimowej, chciano dać mu głos na falach eteru RWE, ale się nie zgodził. Być może bał się komunistów z rządu PRL, być może komuna go opłaciła? - trudno powiedzieć. Faktem jest, że z ambony oświadczył, iż: " miał

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

(78)

zaszczyt udzielić taki wywiad prasie komunistycznej". Wątpliwy to zaszczyt oczerniać Polonię monachijską, robić wokół niej tyle brudu, ale ks. J. Galińskiemu widocznie to odpowiadało. Bądź co bądź zrobił przysługę tym na Rakowieckiej w Warszawie, tym w Köln i innym tajniakom. Czy aby nie dlatego Radio Wolna Europa odseparowała się od ks. J. GALIŃSKIEGO?. Odebrano mu przecież transmisję mszy św...".

Na temat rezygnacji RWE z transmitowania nabożeństw niedzielnych odprawianych przez ks. J. GALIŃSKIEGO znajdujemy w dokumentacji list księdza do Dyrektora Rozgłośni Polskiej RWE- Zdzisława NAJDERA z dnia 1² maja 1986 roku. W liście tym ks. J. Galiński wyjaśnia swoje stanowisko na temat transmisji mszy niedzielnych przez RWE stwierdzając:

"... 1. Nie mogę się na to zgodzić, aby ambona na naszych polskich maszach św. w Monachium stała się miejscem ataków na naszą polską hierarchię kościelną. Tego rodzaju praktyki są prawnie i moralnie niedopuszczalne, zarówno kościelnie, jak i społecznie-narodowo szkodliwe, a nadto powodują publiczne zgorszenie. Mam tu na myśli przede wszystkim kazanie, wygłoszone w niedzielę po 26.08.84.

2. Jestem zdania, iż jest rzeczą właściwą i konieczną analizowanie i wartościowanie z punktu widzenia zasad Ewangelii i Katolickiej Nauki Społecznej, jak również z punktu widzenia całokształtu nauki Kościoła naszych współczesnych polskich zjawisk ekonomicznych, społeczno-politycznych, kulturowych, narodowych, owszem, zagadnień systemu społeczno-politycznego i ekonomicznego, ale jest pryncypilanie niedopuszczalne, aby ambona stawała się trybuną polityczną i miejscem polemiki politycznej. Musi ona zachować swoją autonomię i właściwy

IPN BU 0 2320/84 t.1

(79)

sobie charakter. Kryteria słuszne dla innych programów radiowych nie mogą mieć swego zastosowania odnośnie głoszenia Słowa Bożego. Zasada ta obowiązuje również w odniesieniu do kazań patriotycznych, szczególnie dzisiaj na czasie. Jako proboszcz jestem współodpowiedzialny za właściwe wykorzystanie ambony. Sprawa ta stała się od pewnego czasu moją troską...". Z wypowiedzi tych wynika, że ks. J. GALIŃSKI jest przeciwko wykorzystywaniu ambony jako trybuny politycznej. Wydaje się, iż stanowisko takie doprowadziło do konfliktu między księdzem a RWE, co znalazło swój wyraz w rezygnacji Radia z transmisji jego nabożeństw.

Odrębnym, istotnym wątkiem poruszanym w "czarnej książce" jest sprawa organizowania się i funkcjonowania Kongresu Wolnej Polski w Europie, którego animatorem jest dr Ludwik FRENDL, zam. Bert Brecht Allee 4 w Monachium. Kongres został utworzony 29 września 1985 roku jako stowarzyszenie powołane do życia w oparciu o Konstytucję RP z 1935 r. Ludwik FRENDL wyjaśnia, że:

"...polityczna idea Kongresu polega na tym, byśmy jako Polacy i emigracja przemawiali do opinii publicznej i Rządów europejskich jednym językiem i tymi samymi argumentami, może to tylko oddolnie pomóc i wzmocnić argumenty, jakie Rząd RP w Londynie będzie reprezentował. Opinia publiczna w Europie specjalnie sobie ceni poglądy najnowszej i najmłodszej wiekiem emigracji polskiej, gdyż świadczy ona o przywiązaniu młodzieży w PRL wychowanej do Kościoła i chrześcijańskiej kultury Zachodu- to trzeba wykorzystać i to może zrobić tylko Kongres, gdy obok niego wszelkie wystąpienia będą też dokonywane z ramienia tej młodej emigracji. Wydaliśmy przez tych 6 tygodni

BUiAD - GP01

(80)

już 4 deklaracje /wybory, rocznica tragicznej śmierci ks. Popiełuszki, tydzień więźnia politycznego, amnestia/, wydaje to już owoce np. na terenie Szwecji. W końcu chodzi o podniesienie i lepsze zorganizowanie walki o niepodległość Polski, o którą my, starsze pokolenie, walczyliśmy wszyscy w czasie ostatniej wojny i walczymy dalej. Druga agenda Kongresu to próba osiągnięcia ujednolicenia polityki wobec azylantów. Myśl powołania Kongresu wyszła ze Szwecji i została potem poparta przez innych. Zwrócono się do mnie o zorganizowanie całości i poprowadzenie Kongresu na początek. Jestem daleki od przeceniania siebie, ale koledzy z kilku stron Europy powołali się na moje doświadczenie organizacyjne z wielu lat pracy niepodległościowej, nie mogłem odmówić. Moralnie dodaje mi do tego prawo fakt, że jestem byłym więźniem politycznym epoki stalinowskiej, skazanym w 1952 roku na 15 lat więzienia z art. 86 § 2 KKWP za "usiłowanie zmiany ustroju przemocą" i mającym poza sobą efektywny pobyt w więzieniu przez 4 lata i 6 tygodni w latach 1952/56. Oczywiście pozostanę na tym stanowisku co najwyżej przez pierwszą 3-letnią kadencję, o ile w ogóle starczy mi sił fizycznych, mocno nadwyrężonych więzieniem w ubiegłych latach"..."

W kolejnych dokumentach sporządzonych przez Ludwika FRENDLA przewija się polemika z przeciwnikami powołania Kongresu, których orędownikiem jest przede wszystkim ks. Jerzy GALIŃSKI.

AD. 2.
=======

Kwestionariusz do badań problemów Polonii w RFN został opracowany przez Katedrę Socjologii Kultury Wydziału Nauk Społecznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

81

Kwestionariusz ten agent otrzymał także od Jerzego JANKOWSKIEGO. Ks. Jerzy GALIŃSKI brał udział w rozprowadzaniu tej ankiety w Monachium, co uznano za kolejny przejaw manipulowania nim przez polskie MSW. Jerzy JANKOWSKI, ZPU i Kongres uważają, że kwestionariusz został opracowany przez MSW i służy jego interesom, co wpłynęło negatywnie na popularność tej ankiety. Emigranci nie przejawili większego nią zainteresowania.

Kewstionariusz w załączeniu.

AD. 3.

Jak wspomniano w poprzednich raportach agent jest właścicielem firmy "HETMAN", zajmującej się produkcją broni białej. Przedsiębiorstwo "FILELA" zostało umieszczone w Katalogu Izby Handlu i Przemysłu RFN, w którym oferuje on m.in. broń miotającą i działa. Agent regularnie bierze udział w dorocznych targach bronią w Stuttgarcie. Dzięki obecności na rynku handlu bronią otrzymuje on niejednokrotnie zapytania ofertowe na dostawy określonych typów broni lub wyposażenia. W załączeniu korespondencja dot. oferty z Bangladeszu.

W związku z zajmowaniem się przez agenta tym rodzajem działalności, wprawdzie w dość ograniczonym zakresie, proponujemy przesłać informację na ten temat do Zarządu II Sztabu Generalnego WP w celu ew. uzyskania zapotrzebowania na określone dane z tego zakresu, co posłużyłoby do opracowania konkretnych zadań dla agenta odnośnie wywiadu wojskowego. "FILEL" posiada kontakty z handlarzami bronią i z oficerami armii amerykańskiej, stacjonującej w RFN. Agent w miarę chętnie udziela informacji na ten temt.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

(82)

III. Uwagi i wnioski

1/ Agent zobowiązał się dostarczyć dalszą część "czarnej książki" ks. Jerzego GALIŃSKIEGO oraz opracowania na temat aktualnej sytuacji w Polsce, sporządzonego przez grupę niemieckich naukowców. W opracowaniu tym zawarta jest diagnoza sytuacji gospodarczej i politycznej w Polsce wraz z konkretnymi propozycjami przedsięwzięć w tych sferach, które w przeciągu kilku lat doprowadziłyby do znacznej poprawy przede wszystkim kondycji gospodarczej naszego kraju.

2/ Ks. Jerzy GALIŃSKI jest figurantem Wydziału XI Dep.I.MSW. Uzyskane od agenta informacje znacznie rozszerzają nasze dane na jego temat.

Inspektor Wydziału XI Dep.I.MSW — kpt. Krzysztof Czernych

NACZELNIK WYDZIAŁU XI DEP.I.MSW — MJR Wiesław B E D N A R Z

Opr. i druk K.C.

BUiAD - GP01

93

(34)

"ZATWIERDZAM"

Warszawa, dnia 1989.07."18"

1. Zgadzam się z uwagami Dyr. Liberry.
2. Zmiana oficera stanowi odpowiedni moment by zmienić „ustawienie" agenta. Kontakty muszą cechować: konkretność, stanowcze egzekwowanie ustaleń, bezwzględne uświadamianie agentowi dwoistości oceny wyników współpracy stp
89/07/20

TAJNE SPEC.ZNACZENIA
Egz. pojedynczy

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU I MSW
TOWARZYSZ
PPŁK HENRYK JASIK

R A P O R T

ze spotkania w sprawie przekazania agenta ps. "FILEL"

W dniu 12 bm. zgodnie z zatwierdzonym przez Towarzysza Dyrektora "Wnioskiem o przekazaniu sprawy", miało miejsce spotkanie z agentem ps. "FILEL".

I. Dotychczasowy przebieg sprawy:

Agent ps. "FILEL" (lat 40, narodowość żydowska, obywatelstwo RFN, wykształcenie wyższe - handlowiec, dr filozofii, zamieszkały w Monachium, żonaty, 1 dziecko) do 1969 r. mieszkał w Polsce. Po wydarzeniach marcowych 1968 r., skreślony z listy studentów PW. W 1969 r. otrzymał zgodę na wyjazd do Austrii do ojca, gdzie następnie odmówił powrotu do kraju i podjął studia. "FILEL" został pozyskany do współpracy 1984.02.29 na zasadzie dobrowolności. W trakcie rozmowy werbunkowej stwierdził, że chce współpracować z nami z pobudek patriotycznych, nie oczekując w zamian wynagrodzenia pieniężnego.

Jednym z ważnych motywów wyrażenia zgody na współpracę była chęć przyjazdów do Polski w celu odwiedzania chorego ojczyma i rodziny żony. Agent pozostawał w tym czasie w indeksie osób niepożądanych w PRL, z którego został wykreślony na nasz wniosek w lutym 1985 roku.

Od początku współpracy agent wykazywał opory w przekazywaniu informacji o określonych osobach. Informacje przekazywał wyłącznie w formie ustnej. "FILEL" stawiane mu zadania wykonywał sporadycznie

IPN BU 0 2320/84 t.1

nie wykazując większego zaangażowania. Po części wynikało to z jego dużego zaabsorbowania pracą zawodową, a po części z braku obiektywnych możliwości wywiadowczych. Agent dużo i chętnie mówi na temat stosunków Polska - RFN, lecz są to w większości opinie oparte na własnych przemyśleniach.
Agent utrzymuje kontakty z oficerami armii amerykańskiej, stacjonującymi w RFN. W toku dotychczasowej współpracy "FILEL" dostarczył kilka informacji z zakresu wywiadu wojskowego, które zostały ocenione przez Zarząd II Sztabu Generalnego WP i przez Wydz. XVII Dep.I MSW negatywnie.

"FILEL" prowadzi obecnie prywatną firmę "HETMAN", która zajmuje się produkcją broni białej i marketingiem. Po otrzymaniu przedstawicielstwa na Polskę dużej firmy handlowej "BAVARIA" usilnie dąży on do rozszerzenia swoich kontaktów handlowych w naszym kraju.

Agent kontaktowany jest z poyźcji Centrali, w trakcie jego przyjazdów do kraju.
Dotychczas sprawę prowadził kpt. K.Czernych - Insp. Wydz. XI Dep.I MSW. Z uwagi na potencjalne możliwości wywiadowcze agenta z zakresu wywiadu naukowo-technicznego, sprawę przekazano do dalszego prowadzenia ppor. W. Woposkiemu - mł.insp. Wydz.VI Dep.I MSW.

II. Czas i miejsce spotkania:

Spotkanie odbyło się w dn. 12.07.br. w godz. 14.30 - 16.00 w mieszkaniu agenta w Warszawie i przebiegało w warunkach zapewniających pełną konspirację.
Termin i miejsce spotkania uzgodnił z agentem kpt. K.Czernych. W spotkaniu brał również udział kpt. K.Brzegowski, znający agenta z poprzedniego spotkania z nim.

III. Przebieg spotkania:

Na miejsce spotkania przyszedłem wspólnie z kpt.K.Brzegowskim. Drzwi wejściowe do mieszkania otworzył nam agent. W mieszkaniu znajdował się już kpt. K.Czernych (umówił się on na spotkanie z agentem na godz. 14.00). Kpt. K.Czernych przedstawił mnie jako oficera, który zamiast niego utrzymywać będzie dalszy kontakt

IPN BU 0 2320/84 t.1

z "FILELEM". Agent wyraził zgodę na zmianę prowadzącego go oficera, wyrażając przy tym życzenie, by zmiany te nie były zbyt częste, co mogłoby mieć negatywny wpływ na konspirację współpracy.

Po wstępnej fazie rozmowy, która dotyczyła m.in. spraw związanych z działalnością firmy agenta, kpt. K.Czernych oraz kpt. K. Brzegowski opuścili mieszkanie agenta.

W dalszej części spotkania agent po krótce przedstawił mi swój życiorys i zapoznał z prowadzoną obecnie przez niego działalnością gospodarczą.

Zaprezentował mi list skierowany do Premiera Rakowskiego z propozycją wypracowania przez jego firmę koncepcji rekonstrukcji polskiej gospodarki. Agent sam przyznał, iż jest mało prawdopodobnym by otrzymał odpowiedź na tę ofertę.

Stwierdził ponadto, że jego zdaniem Polska winna dążyć do zacieśniania współpracy gospodarczej ze Związkiem Radzieckim, gdzie istnieje praktycznie nieograniczony rynek zbytu. "FILEL" jest przeciwnikiem zbliżenia politycznego i gospodarczego z RFN, która wg niego nigdy nie zrezygnowała i nie zrezygnuje z pangermanizmu.

Omawiając kwestie związane z przyszłą współpracą "F" z naszą Służbą stwierdziłem, iż jesteśmy zainteresowani w większym wykorzystaniu jego możliwości w zakresie wywiadu technicznego. Zdaniem "FILELA" w obecnej sytuacji jego możliwości w tym zakresie są bardzo ograniczone.

W związku ze sprzedażą produkowanej przez jego firmę białej broni dla kolekcjonerów rekrutujących się w głównej mierze ze środowisk wojskowych i policyjnych, ma on naturalną możliwość penetracji tych środowisk. Stwierdził, iż w trakcie kolejnych spotkań dostarczać będzie mi informacje personalne a także zdjęcia (robione w trakcie wspólnych przyjęć) pracowników policji RFN. Być może w przyszłości, gdy nawiąże współpracę z firmami przemysłowymi jego możliwości w zakresie wywiadu technicznego będą większe.

Nadmienił również, iż ma znajomego w USA, profesora Uniwersytetu zajmującego się projektowaniem programów komputerowych. Prace swe wykonuje on na zasadzie umowy - zlecenia i jest podobno bardzo wysokiej klasy specjalistą w tej dziedzinie. Zdaniem "FILELA" mógłby on się ewentualnie podjąć prac przez nas zleconych. Jeszcze przed kilkoma laty "FILEL" posiadał nieruchomości w USA i jego kontakty z w/wym. znajomym były bardzo częste lecz po sprzedaży tych nieruchomości nie jeździ on już praktycznie do USA i z tego wzglę-

BUREAU GP01

IPN BU 0 2320/84 t.1

du kontakty ograniczają się tylko do kontaktu telefonicznego. Opowiadając mi o swym znajomym, "FILEL" unikał podania jego nazwiska i adresu, dopiero na moją prośbę i sugestie, iż możemy dokonać rozpoznania zakresu prowadzonych obecnie przez jego znajomego prac, z pewnymi oporami podał mi jego nazwisko - GODDARD JOHN ALEN, docent Uniwersytetu Kalifornijskiego w Los Angelos. Uzgodniliśmy, iż przy kolejnym kontakcie "FILLELA" z G.J. rozpozna on szerzej jego obecną sytuacje zawodową.

Na zakończenie spotkania przekazałem "FILELOWI" nr telefonu miejskiego uzgadniając z nim, iż skontaktuje się on ze mną telefonicznie w trakcie jego kolejnego pobytu w kraju.

IV. Uwagi i wnioski:

- W toku dotychczasowej współpracy z agentem nie osiągnięto wartościowych informacji wywiadowczych. W obecnej sytuacji sprawa nie rokuje również większych korzyści operacyjnych. Z uwagi jednak na walory intelektualne agenta, na aktywny rozwój prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, mogącej w przyszłości w znacznym stopniu poszerzyć posiadane przez niego możliwości wywiadowcze a także z uwagi na chęć kontynuowania współpracy, proponuję w dalszym ciągu utrzymywać z nim kontakty na dotychczasowych zasadach. W przyszłości należy dążyć do stawiania zadań powodujących głębsze zaangażowanie się "FILELA" we współpracę z naszą Służbą.

- Rezydenturze w Chicago zlecić dokonanie ustaleń o osobie J. GODDARDA.

Mł.Insp. Wydz.VI Dep.I MSW

Ppor. W. Woposki

Spotkanie przeprowadzono dobrze. Wnioski słuszne

St.insp. Wydz. VI Dep. I
kpt. K. [illegible]

88/09/20

NACZELNIK WYDZ.VI DEP.I MSW

PPŁK BOGDAN LIBERA

BUIAD - GPOT

IPN BU 0 2320/84 t.2

Źródło: ag. "FILEL"
Przyjął: ppor. K. Czernych
Dnia 1985.11.09.

Warszawa, 1985.11.13.

Wydział XI Dep.I. MSW

OCH-0114521/c/85
OCE-0 6348/85
Pl. XI

T A J N E
Egz.nr.2.

U 86458

NOTATKA INFORMACYJNA

==========

dot. schematu dowództwa północnej grupy wojsk NATO

Załączony schemat przedstawia dowództwo północnej grupy wojsk NATO.

Jak wynika z powyższego schematu w skład tych wojsk wchodzą siły zbrojne poszczególnych rodzajów wojsk z Norwegii, Danii i RFN.

Omówienie: informacja wiarygodna.

Wykorzystanie: proponuję przesłać do Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

Opr. i druk K.C.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

Źródło: ag. "FIIEL"
Przyjął: ppor. K. Czernych
Dnia 1985.11.09.

OCH-0114 51/P/85
OCE-06347/85

Warszawa, 1985.11.13.

Wydział XI Dep.I. MSW

XI

T A J N E
Egz.nr. 2.

10
11

N 86047

NOTATKA INFORMACYJNA

==========

dot. bezzałogowych małych urządzeń latających-
tzw. HEER, określanych w NATO skrótem RPV

Załączony schemat przedstawia zastosowanie i funkcjonowanie w/w urządzeń, znajdujących się na aktualnym wyposażeniu wojsk NATO.

Omówienie: informacja wiarygodna.

Wykorzystanie: proponuję przesłać do Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

Opr. i druk K.C.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

31 (2)

Źródło: "FIL"
Przyjął: K.C. i K.W.
Dnia 29.02.1984r.

Warszawa, dnia 2.03.1984 rok

T A J N E

Egz. poj.

NOTATKA INFORMACYJNA

dot. środowiska żydowskiego naterenie Monachium

Trudno mówić o gminie żydowskiej w Monachium. Wprawdzie funkcjonują synagogi, restauracje koszerne i utrzymywane są stosunki towarzyskie między Żydami jednak środowisko to jest mało widoczne na zewnątrz, jest hermetyczne i skupia się praktycznie tylko w czasie nabożeństw i świąt religijnych.

W Monachium skupiła się duża grupa emigrantów żydowskich z Polski, głównie z Łodzi. Trudnią się oni nadal tradycyjnie handlem i działalnością gospodarczą, lecz na mniejszą skalę. Duże znaczenie w sferach handlowych posiadają wywodzące się z Łodzi firmy SZUSTERMANNA i BUCHWALDA. Obecnie firmę pierwszą prowadzi syn, który czuje się Niemcem i nie uprawia praktyk religijnych. Firma ta zajmuje się handlem tekstyliami. Natomiast BUCHWALD działa w branży jubilerskiej.

Drugie pokolenie emigrantów żydowskich z Polski nie czuje się Polakami. Jest to głównie wynikiem doświadczeń wyniesionych z Polski przez ich rodziców i następnie im przekazanych. Negatywne wyobrażenie o Polsce opiera się na przeświadczeniu, że w naszym kraju panuje bieda, że Polacy są z natury antysemitami, że dzięki temu mogły powstać tutaj obozy zagłady Żydów. Natomiast emigracja najnowsza nie twierdzi wprawdzie, że Polacy pomagali w "HOLOKAUSCIE", lecz uważa, że Polacy są antysemitami- wiąże się to głównie z falą emigracji po 1968 roku.

Siedziba gminy jest dobrze strzeżona przez policję. Przed budynkiem, który mieści się na ulicy Zweibäckenstrasse stoją strażnicy uzbrojeni w pistolety maszynowe.

Opr. K.C. w 1 egz.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

Z A T W I E R D Z A M

Warszawa, dnia 31 maja 1984 roku

T A J N E

Egz. poj.

Z-CA NACZELNIKA WYDZIAŁU XI DEP.I. MSW

TOW. PŁK B. S T A W I Ń S K I

R A P O R T

ze spotkań z agentem ps. "FIELL"

I. Czas i miejsce spotkań

Spotkania zostały wywołane zgodnie z systemem łączności. W dniu 12.05. zatelefonowałem do ojczyma "F" w Warszawie i umówiłem spotkanie na dzień 14 maja na godzinę 10 przed kinem "RELAX". "F" przybył na spotkanie punktualnie. Już na początku zaznaczył, że ma tylko ok. 2,5 godziny czasu dla mnie, gdyż musi udać się do kliniki, w której przebywa jego ojczym. Spotkanie odbyło się w kawiarnii hotelu "POLONIA", ponieważ były kłopoty w otwarciu LK "ZYTA" a ponadto "F" chciał skonsumować śniadanie.

Spotkanie w dniu 17 maja odbyło się w miejscu zamieszkania "F", tj. w mieszkaniu jego ojczyma w godzinach od 10,00 do 13,15.

Spotkanie w hotelu "POLONIA" trwało od godz. 10,00 do 12,30.

II. Przebieg spotkania

a/ przekazane informacje

W trakcie spotkań "F" przekazał informacje na temat funkcjonowania gminy żydowskiej na terenie Monachium i scharakte-

BUIAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

37

ryzował działalność oraz osobowość działacza "SOLIDARNOŚCI" - JANKOWSKIEGO.

Informacje na powyższe tematy zostały sporządzone w formie notatek.

b/ sytuacja osobista "F"

"F" nadal zamieszkuje i pracuje w Monachium. Jest właścicielem firmy paczkowej "HETMAN", lecz jego firma nie przewozi paczek do Polski. Zajmuje się on tylko akwizycją i gromadzeniem paczek, które wysyłane są do kraju za pośrednictwem firmy przewozowej "SERVISCO", której właścicielem jest Leszek MORITZ z USA. Firma ta ma siedzibę w Poznaniu i biuro w Dortmundzie. Oprócz tej firmy korzysta on sporadycznie z usług "POL-MARKU", której właścicielem jest Marek STEFANIAK, bądź "POLAMERU". Nadal udziela porad organizacyjno-prawnych w ramach prowadzonej przez siebie firmy "UNTERNEHMUNGSBERATUNG". Głównym jednak źródłem utrzymania stanowią dla niego dochody, które przynoszą rozstawione w placówkach oświatowych, automaty z napojami chłodzącymi. Automaty te znajdują się na terenie Monachium i w USA w Los Angeles. Sytuacja taka wymaga także częstych jego wyjazdów do USA.

Żona - Ewa, która wyemigrowała z Polski w grudniu ub. roku robi szybkie postępy w nauce języka i pomaga mu w prowadzeniu firmy. Twierdzi, że działacze "SOLIDARNOŚCI" nie starali się dotrzeć do jego żony a on sam stykał się z ich działalnością, o czym sygnalizowano w poprzednim raporcie i świadczy notatka o JANKOWSKIM.

Ojczym "F" jest bardzo poważnie chory /ma nowotwór złośliwy/ i ostatnio po raz kolejny był operowany. W Polsce nie posiada on bliskiej rodziny i dlatego "F" chciałby częściej przyjeżdżać do kraju w celu zapewnienia mu opieki / konieczność zorganizowania fachowej opieki pielęgniarskiej/. Ojczym mieszka samotnie w trzypokojowym mieszkaniu w dzielnicy Służew nad Dolinką. W przypadku śmierci ojczyma "F" zgodziłby się udostępnić nam to mieszkanie do wykorzystania w zamian za opiekę nad nim., gdyż zainteresowany jest przyjazdami do kraju i dlatego chciałby to mieszkanie zatrzymać. Twierdzi,

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

38

że czuje się bardzo związany z Polską i chciałby zachować możliwość przyjazdów do Ojczyzny, gdzie ma wielu przyjaciół i zamierza w przypadku dobrej koniunktury założyć firmę polonijną.

"F" twierdzi, że jego wuj, także emigrant z Polski - Szymon FELDON jest multimilionerem i zamieszkuje w Brazylii. Prowadził ożywioną kooperację handlową z "BUDIMEXEM" i z przemysłem lekkim.

"F" posiada też znajomości wśród ludzi zajmujących się badaniami kosmicznymi, np. jego dobrym znajomym jest prof. Harry RUPPE, który ostatnio wrócił ze Stanów Zjednoczonych i podjął pracę naukową w RFN. Powodem jego wyjazdu z USA były ograniczenia finansowe na prowadzone przez niego badania. Znajomym z kręgu osób związanych z kosmologią jest też DENIKEN, z którym "F" przeprowadzał badania naukowe w Kolumbii.

c/ zadania do realizacji

"F" deklarował pomoc w rozpracowaniu rewizjonistów spod znaku HUPKI i innych działaczy odwetowych w RFN. W trakcie obydwu spotkań kilkakrotnie podkreślał, że tematyka ta najbardziej go interesuje. Ponadto uważa, że RFN stanowi trwałe zagrożenie dla Polski i dlatego chciałby przyczynić się do zwalczania tego odwiecznego wroga naszego kraju. Stoi na stanowisku, że nie "SOLIDARNOŚĆ" czy Żydzi zagrażają bezpieczeństwu Polski, lecz właśnie polityka tego kraju a w ramach jej działalność rewizjonistów.

Oprócz tego zadania o charakterze ogólnym zobowiązał się do dostarczenia dalszych informacji na temat firmy elektronicznej "PE", w tym także prospektów, ukazujących profil produkcji tego zakładu.

"F" przyjął do realizacji zadanie dotarcia do doradcy d/s "wschodnich" H. KOHLA prof. Alfreda HAMPLA, który jest także działaczem Niemieckiego i Międzynarodowego Komitetu Korczakowskiego. Dotrzeć do niego będzie się starał poprzez udział w działalności w/w Komitetu na terenia RFN, do którego jako Żyd może wstąpić bez większych przeszkód.

BUAD-GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

39 (13)

Przekazałem też "F" zadanie dalszego rozpracowania działacza "SOLIDARNOŚCI" na terenie RFN- Jankowskiego i spikera RWE Zalewskiego. Zadania te przekazałem na prośbę sekcji RWE Wydz. XI i sekcji niemieckiej.

d/ system łączności

System łączności pozostaje bez zmian. Po przyjeździe "F" do Polski będę się kontaktował z nim telefonicznie, dzwoniąc do mieszkania jego ojczyma- nr telefonu w Warszawie: 43-11-15.

Jako legenda znajomości pozostaje moje rzekome zainteresowanie utworzenia firmy polonijnej we współpracy z nim.

III. Uwagi końcowe

1/ "F" wchwili obecnej posiada ograniczone możliwości wywiadowcze. Spotkanie pozwoliło nakreślić plan dalszego wykorzystania źródła zgodnie z przekazanymi mu zadaniami do realizacji.

2/ "F" deklaruje nadal chęć współpracy z nami głównie z pobudek patriotycznych- dążenie do zwalczania RFN. Poparte to jest chęcią przyjazdów do Polski.

3/ Na spotkaniach dąży do ukazania, że zrobił dużo dla nas i że ma doże możliwości wywiadowcze. Wykazuje zaangażowanie w realizacji zadań. Z własnej inicjatywy przywiózł książkę telefoniczną Monachium.

4/ W zamian za przekazywane informacje nie oczekuje wynagrodzenia pieniężnego. Pragnie tylko, żeby umożliwić mu przyjazdy do Polski. Naturalną legendę przyjazdów do kraju stanowi choroba jego ojczyma i pozostawanie w kraju rodziny żony.

5/ Podczas najbliższego pobytu "F" w kraju propunuję dokonać operacyjnej kontroli figuranta z wykorzystaniem przede wszystkim pt i w miarę możliwości przez dwa kolejne dni obserwacji. Ponadto celowym będzie dokonanie kombinacji sprawdzeniowej po ściślejszym jeszcze związaniu go z nami.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

40 (14)

6/Celowym będzie ze względów operacyjnych dążenie do pozyskania mieszkania "F". Jest to mieszkanie własnościowe i figuruje jako własność ojczyma, po którym jedynym spadkobiercą będzie "F".

7/ Uzyskano dodatkowy materiał wiążący w postaci taśmy z nagraniem rozmowy. Nagrania dokonano w sposób operacyjny.

MŁ. INSP. Wydz. XI. DEP. I. MSW

ppor. Krzysztof Czernych

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

(15)

Źródło: "FILEI"
Przyjął: K.C.
w dn. 17.05.84r.

Warszawa, dn.1.06.1984roku

41

m T A J N E
Egz. poj.

NOTATKA INFORMACYJNA

dot.gminy żydowskiej w Monachium

Gmina żydowska w Monachium nie przejawia dużej aktywności. Żydzi trzymają się razem, chociaż nie podejmują działalności stricte politycznej.

Obsada personalna gminy przedstawia się następująco:

- rabin tytularny- Hans I. GRÜNEWALD, ur. 15.03.1914 roku, zam. KOLOSSEUMSTRASSE 6 Monachium, t. 26-76-83. Ze względu na wiek i stan zdrowia nie pełni on swojej funkcji, którą sprawuje obecnie
- BIBERFELD , zam. pod tym samym adresem,
- prezesem gminy d/s organizacyjnych jest dr Hans LAMM, zam. Emilriedelstrasse 8, Monachium,
- zastępcą LAMMA jest Chiel RACZKOWSKI, t. 29-83-11,
- Louis LEWITAN- przewodniczący Żydowskiego Związku Młodzieży, zam. Prinzregentenstrasse 91,
- małżeństwo SCHWARTZ- prowadzi restaurację koszerną.

Centrum kulturalne gminy mieści się w budynku przy ulicy REICHENBACHSTRASSE 27.

Opr. i druk K.C.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

Źródło: R.O. "FILEL"
Przyjął: ppor. K. C.
Dnia 1985.06.20.
Wydział XI. Dep. I. MSW

Warszawa, 1985.07.01

T A J N E
EGZ. NR ...

35

59

BUiAD - GP01

NOTATKA INFORMACYJNA

==========

dot. składu osobowego dowództwa BUNDESWEHRY

Notatka przedstawia dowództwo BUNDESWEHRY na dzień 1 października 1984 roku.

Wyszczególnione zostały stanowiska i osoby je piastujące. Podano rok urodzenia danego funkcjonariusza i datę objęcia przez niego urzędu.

Omówienie: informacja ciekawa dla celów porównawczych.

Wykorzystanie: proponuję przesłać do Zarządu II Sztabu Generalnego. w celu weryfikacji prawdomówności "F" i przydatności przekazywanych przez niego informacji z zakresu wojskowości.

Opr. i druk K.C.

IPN BU 0 2320/84 t.2

" ZATWIERDZAM "

15/11/89

Warszawa , dn. 1989.11.14

TAJNE SPEC. ZNACZENIA

Egz. poj. 1/1

DYREKTOR
DEPARTAMENTU I MSW

PŁK HENRYK JASIK

R A P O R T

ze spotkania kolejnego z agentem ps. " FILEL "

W dniu 09.11.1989 r. przeprowadziłem spotkanie kolejne z agentem ps. " FILEL " .
Spotkanie odbyło się w mieszkaniu agenta w Warszawie i przebiegało w warunkach zapewniających jego konspirację .
Spotkanie wywołał agent , kontaktując się telefonicznie z Centralą .

Celem spotkania było uaktualnienie danych dotyczących sytuacji zawodowej i osobistej " Filela " , w oparciu o które opracowywana będzie taktyka pogłębiania możliwości wywiadowczych agenta .

W trakcie spotkania," Filel " poinformował mnie , iż jego kolejny przyjazd do kraju związany jest z rozmowami jakie prowadzi on z " Orbisem " , reprezentując w nich zachodnioniemiecką sieć hoteli " Steigenberger " , która przy współpracy z " Orbisem " planuje rozpocząć budowę sieci hoteli w Polsce .
W najbliższej przyszłości , " Filel " zamierza podjąć działania celem utworzenia w Polsce Towarzystwa Przemysłowców Niemieckich współpracujących z naszym krajem . Utwierdziłem " Filela " w przekonaniu o celowości powstania takiego towarzystwa , upatrując w tym szans na powstanie warunków zwiększających możliwości wywiadowczych agenta .

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

100
109

Nawiązując do informacji o funkcjonariuszach policji zachodnio - niemieckiej , przekazanej nam w trakcie poprzedniego spotkania , podjąłem temat rozpoznawania pracowników zachodnioniemieckich służb specjalnych . " Filel " stwierdził , że od czasu naszego ostatniego spotkania , nie nawiązał żadnych kontaktów , które byłyby przydatne przy rozpoznawaniu tych służb . Na moje pytanie o jego dotychczasowe kontakty z pracownikami zachodnich służb specjalnych , " Filel " odparł , iż ograniczały się one tylko do oficjalnych kontaktów na przyjęciach , na które jest on zapraszany w związku z przynależnością do zachodnioniemieckiego związku producentów broni. Przynalezność ta , wynika z faktu , że firma " Hetman " , której agent jest właścicielem , zajmuje się m.in. produkcją białej broni . W trakcie uzyskiwania w 1975 r. obywatelstwa RFN , agent również nie miał żadnych kontaktów z pracownikami służb specjalnych , gdyż w tym czasie mieszkał on we Wiedniu a wszelkie formalności związane z uzyskaniem obywatelstwa RFN , pomagał mu załatwić poprzez swoje znajomości jego ojciec , mieszkający na stałe w RFN (ojciec agenta zmarł w 1982 r.) .

" Filel " zaakceptował moją sugestię by w przyszłości , korzystając z możliwości jakie stwarza mu udział w uroczystościach organizowanych przez związek producentów broni , których uczestnikami są również pracownicy zachodnioniemieckich służb specjalnych , nawiązywał on bezpośrednie kontakty umożliwiające podejmowanie działań w zakresie rozpoznawania pracowników zachodnioniemieckich służb specjalnych . Omawiając powyższy temat , zwróciłem agentowi szczególną uwagę na konieczność głębokiego legendowania każdej czynności i zainteresowań .

Podczas spotkania , " Filel " poinformował mnie , iż dokonał zmiany miejsca zamieszkania . Obecnie wraz z żoną i cztero - letnią córką , mieszka w willi przy Oberfoehringstr.135 , tel. domowy - 9570407 . Dom leży w willowej dzielnicy Oberfeohring , w północno-wschodniej części Monachium . " Filel " nadmienił przy tym , iż jego zdaniem wśród sąsiadów nie ma osób , które mogłyby być interesujące dla naszej służby . W pobliżu jego miejsca zamieszkania , przy Cosimastr. mieści się jednostka zachodnio - niemieckich wojsk saperskich .

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.2

10/1
110

Uwagi i wnioski .

W obecnej sytuacji " Filel " nie posiada możliwości wywiadowczych z zakresu zainteresowań wywiadu naukowo - technicznego .

W związku z jego przynależnością do związku producentów broni , posiada on potencjalne możliwości w zakresie rozpoznawania pracowników zachodnioniemieckich służb specjalnych .

O fakcie tym rozmawiałem z Z-cą Naczelnika Wydz.X Dep.I MSW ppłk Janem Parniewiczem . Stwierdził on , że Wydz.X zainteresowany jest w wykorzystaniu " Filela " do prowadzonych przez nich działań .

Ustaliliśmy ,iż w najbliższym okresie , celem pogłębienia mozliwości wywiadowczych " Filela " w zakresie rozpoznawania pracowników zachodnioniemieckich służb specjalnych , taktyka postępowania z agentem opracowywana będzie wspólnie z Wydz. X .

Sprawę ewentualnego przejęcia " Filela " na dalszy kontakt przez oficera Wydz.X , należy odłożyć na termin późniejszy . Agent przejęty został przez nasz Wydział w lipcu br. . Kolejna zmiana oficera utrzymującego kontakt z agentem , dokonana w tak krótkim okresie czasu , mogłaby wpłynąć niekorzystnie na przebieg dalszej współpracy .

Mł. insp. Wydz.VI Dep.I MSW

ppor. Wojciech Woposki

Naczelnik Wydz.VI Dep.I MSW

ppłk Bogdan Libera

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.3

Warszawa, 1987.08.25

T A J N E

Egz.poj.

(57)

91

NOTATKA SŁUŻBOWA

dot. sprawy rozpracowania operacyjnego krypt. "FILEL"

Agent krypt. "FILEL",
lat 38, ob. RFN, wykszt. wyższe - -handlowiec oraz dr. filozofii, narodowość polska /ojciec z pochodzenia był Żydem, a matka Polką/, zam. Monachium,

"FILEL" pozyskany został do współpracy przez Wydział XI Dep.I. MSW w lutym 1984 roku na podstawie patriotycznej.

Podczas współpracy realizował z pomyślnym skutkiem zadania pionu dywersji ideologicznej, a ponadto dostarczał informacje z zakresu obronności RFN.

Agent kontaktowany jest w Polsce /przyjeżdża do kraju 3-4 razy w roku/. Wykazuje duże zdyscyplinowanie w przestrzeganiu terminów spotkań.

"FILEL"posiada szerokie kontakty w środowisku kleru na terenie Polski i RFN, m.in. zna osobiście arcybiskupa Dąbrowskiego. Kontakty z księżmi zostały nawiązane przez "F" przy okazji przywożenia przez niego darów do Polski i utrzymywane są do chwili obecnej. Z niektórymi polskimi księżmi jest w zażyłych stosunkach osobistych. Ponadto agent jest członkiem ziomkostwa "WARTHE-WEICHSEL" i utrzymuje kontakty z działaczami ugrupowań odwetowych.

Biorąc pod uwagę potencjalne możliwości wywiadowcze agenta w zakresie problematyki kościelnej proponuje się przekazać agenta z Wydziału XI do Wydziału III Dep.I. MSW. Zainteresowani naczelnicy wyrazili wstępnie zgodę na przekazanie sprawy.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.3

A T W I E R D Z A M
Zych
20.03.84.

Warszawa, dnia 25.02.1984 roku

(6)

117

TAJNE SPECJAINEGO ZNACZENIA

Egz. poj.

2 20.03.84

Z-CA DYREKTORA DEPARTAMENTU I MSW

TOW. PŁK Bronisław Z Y C H

R A P O R T

o zezwolenie na dokonanie werbunku agenta

FELDON Antoni Jakub, dalej "FIL",
s. Adama i Ireny zd.Müller,
ur. 25.11.1949 roku w Łodzi, nar. żydowska, obywatelstwo RFN, wykształcenie wyższe-handlowiec, właściciel firmy przewozowej "HETMAN-PAKETE" GmbH oraz "HETMAN UNTERNEHMENSBERATUNG" znajomość języków obcych: niemiecki i angielski,
zam. 8000 Monachium 81, ul. Elektrastrasse 5

I. Charakterystyka kandydata i ocena sprawy.

a/ Dane biograficzne kandydata

Do 1969 roku mieszkał w Polsce, początkowo w Łodzi, a później w Warszawie. W dniu 15.03.1969 roku otrzymał zgodę na wyjazd do Austrii do ojca-uciekiniera z Polski w 1956 roku. Przed wyjazdem był studentem I roku Politechniki Warszawskiej. Za brak postępów w nauce został skreślony z listy studentów w 1968 roku. W uzasadnieniu wyjazdu do Austrii podał, że wyjazd ten traktuje jako jedyną szansę życiową, umożliwiającą mu kontynuowanie nauki i zdobycie odpowiedniej pozycji społecznej. Odmówił powrotu do kraju i podjął studia w Wiedniu.

Po ukończeniu studiów przeniósł się w 1972 roku z Austrii

BUiAD - GP01

(7)
118

do RFN, gdzie został współwłaścicielem firmy "TRADEX" w Monachium. Następnie podjął starania /z wynikiem negatywnym/ o nawiązanie współpracy handlowej z "VARIMEXEM" lub "POL-MOTEM".

Na mocy decyzji Wydziału Konsularnego Ambasady PRL w Wiedniu z dniem 29.11.1975 roku uzyskał zwolnienie z obywatelstwa polskiego i przyjął obywatelstwo RFN.

Przez cały okres pobytu za granicą zabiegał o przyjazd do Polski w celu odwiedzenia matki i nawiązania kontaktów handlowych. Po raz pierwszy przyjechał do PRL w 1979 roku. Wizę otrzymał w Nowym Jorku, podając fałszywe dane, że mieszka na stałe w USA. Ponownie przebywał w Polsce w 1981 roku, dzięki wizie otrzymanej w Wiedniu. W stanie wojennym kilkakrotnie przyjeżdżał do naszego kraju jako przewoźnik transportu charytatywnego, będąc właścicielem firmy przewozowej "HETMAN-PAKETE".

W 1982 roku złożył dokumenty o wydanie zezwolenia na utworzenie w Polsce Przedsiębiorstwa Polonijno-Zagranicznego "HETMAN", które miałoby się zajmować świadczeniem usług w zakresie produkcji odzieży dziecięcej i młodzieżowej oraz restauracji zabytków. Otrzymał odmowę.

Z dniem 1 lutego /do 31.01.1987 roku/ został wpisany do indeksu osób niepożądanych w PRL na wniosek Wydz.III Biura Paszportów. Po wpisaniu do indeksu przebywał w Polsce w listopadzie 1983 r. w ramach wizy losowej- w celu odwiedzenia ciężko chorego ojczyma.

"FIL" zamierza ponownie przyjechać do Polski w dniu 20.02. br. na dziesięć dni w celu odwiedzenia rodziny.

b/ Dane o rodzinie

Rodzice "FILA" nie żyją: ojciec zmarł w 1982 roku w Izraelu, a matka także w tym samym roku w Warszawie.

Rodzice zawarli związek małżeński w 1948 roku a rozwiedli się w 1953. Po rozwodzie ojciec wyjechał do Wrocławia, a "FIL" pozostał przy matce w Warszawie. W 1956 roku ojciec-Adam wyjechał do Austrii i zamieszkał w Wiedniu przy ul. Goldschmiedgasse 3 m 17. Był handlowcem i właścicielem "DOMU MODY". Z rodziną zamieszkałą w Polsce nie utrzymywał do 1963 roku żadnych kontaktów. W 1963 roku skontaktował się telefonicznie z "FILEM" i zaczął przysyłać mu paczki. W 1969 roku ściągnął syna do Wiednia i pomógł mu w zdobyciu wykształcenia oraz założeniu firmy. Ojciec nie podejmował prób powrotu do kraju.

IPN BU 0 2320/84 t.3

119 (8)

Matka wyszła ponownie za mąż w 1957 roku za Henryka BEŁTOWSKIEGO i wychowywała "FILA" do czasu jego wyjazdu do Austrii. Z ojczymem "FIL" nie znajdował "wspólnego języka", co było między innymi powodem jego emigracji.

Obecnie w Warszawie wraz z ojczymem zamieszkuje żona "FILA" Ewa FELDON zd. CZERNISZEWSKA, ur 5.12.1955 roku. Zamieszkują oni przy ulicy ELSNERA 32 m 38, tel. nr 43-11-15.

c/ Ocena sprawy z operacyjnego punktu widzenia.

Dnia 23.11.1983 roku por. Woroniecki Krzysztof przeprowadził z "F" na terenie Biura Rejestracji Cudzoziemców SUSW w Warszawie rozmowę operacyjną. W trakcie tej rozmowy "FIL" napisał własnoręcznie swój życiorys, notatkę o kontaktach z pracownikami Radia Wolna Europa oraz zobowiązanie o zachowaniu w tajemnicy faktu utrzymywania kontaktu z pracownikiem MSW PRL /dokumenty w załączeniu/. Rozmowa ta wykazała, że figurantowi bardzo zależy na przyjazdach do Polski ze względów rodzinnych i handlowych.

Rozmowa ujawniła też , że "FIL" jest człowiekiem inteligentnym, rzutkim i przedsiębiorczym. Chętnie wdaje się w rozmowę.

II. CEL WERBUNKU.

"FIL" działa w Monachium. Do jego firmy zgłaszają się między innymi pracownicy RWE-Sekcja Polska, nadając paczki dla swoich krewnych i znajomych w Polsce. "F" twierdzi, że zna osobiście Najdera. Stwarza to możliwości rozszerzenia kontaktów z tym obiektem oraz pozwala kontrolować kto, jakie i do kogo nadaje przesyłki.

"F" stwierdził, że nie miał do tej pory propozycji przerzutu sprzętu dla podziemia, jednak propozycji takiej nie można całkowicie wykluczyć. Pozyskanie "F" stworzyłoby możliwość podstawienia go zainteresowanym przerzutami. Mogą też powstać szanse dotarcia przez "F" do środowiska prosolidarnościowego.

"F" jest Żydem. W organizacjach żydowskich dotychczas nie był aktywny. Ma możliwości uczestniczenia w pracach Niemieckiego Komitetu Korczakowskiego z siedzibą w Monachium, gdzie zamieszkuje.

Mając powyższe na względzie celowym wydaje się być pozyskanie "F" do współpracy w charakterze agenta.

BUAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.3

(9)

120

III. Podstawa werbunku.

W oparciu o posiadane przez nas własnoręcznie napisane przez "F" dokumenty dążyć będziemy do ich pogłębienia i rozszerzenia tak, aby związać figuranta jeszcze bardziej z nami.

Główną bazę rozmowy stanowić będzie zainteresowanie "F" przyjazdami do Polski i rozszerzeniem współpracy handlowej z naszym krajem. Za umożliwienie mu powyższego zażądamy zobowiązania o współpracy i realizacji zadań z zakresu tematyki określonej w punkcie 2.

IV. Plan werbunku.

a/ Metoda werbunku.

Werbunek dokonany zostanie metodą bezpośrednią w toku jednej rozmowy w oparciu o posiadane materiały wiążące- przekazane dotychczas oraz zainteresowanie "F" przyjazdami do Polski i działalnością handlową na terenie PRL.

b/ Werbownik

Proponujemy aby rozmowę werbunkową przeprowadzili: por. Woroniecki Krzysztof, który poprzednio rozmawiał z "F" oraz ppor. Czernych Krzysztof, który aktualnie prowadzi sprawę.

c/ Miejsce i czas rozmowy

Rozmowa przeprowadzona zostanie w pokoju hotelowym, zgodnie z wcześniej ustalonym terminem /planujemy czwartek lub piątek tj. 24 lub 25 luty br./

d/ Sposób nawiązania kontaktu z kandydatem

Kontakt z kandydatem nawiąże por. Woroniecki telefonując do mieszkania ojczyma "F" - Henryka BEŁTOWSKIEGO, nr telefonu: 43-11-15, przedstawiając się jako Bronecki Krzysztof /pod takim nazwiskiem występował poprzednio/. Czas i miejsce spotkania zostanie ustalony w trakcie tej rozmowy.

BUiAD - GP01

IPN BU 0 2320/84 t.3

(10)

121

e/ Taktyka rozmowy werbunkowej

Rozmowa werbunkowa rozpoczęta zostanie od prezentacji mnie jako funkcjonariusza MSW PRL i dotyczyć będzie w pierwszej fazie jego sytuacji rodzinnej, przebiegu podróży, trudności w otrzymaniu wizy itp. w celu wytworzenia sprzyjającej atmosfery do jej kontynuacji W miarę upływu czasu dążyć będziemy do uzyskania od "F" informacji o charakterze wywiadowczym, które poprosimy o przekazanie na piśmie.

W trakcie rozmowy na temat kontaktów handlowych z Polską i korzyści stąd płynących dla niego oraz w oparciu o umożliwienie mu przyjazdów do PRL zaproponowana zostanie współpraca z Wywiadem PRL. Jeżeli propozycja zostanie przyjęta pobierzemy od "F" zobowiązanie do współpracy. W przypadku natomiast oporów ze strony "F" przedstawione mu zostaną ponownie korzyści ze współpracy z nami ,jeżeli to nie odniesie pożądanego skutku perswazja z naszej strony zmierzać będzie do wykazania mu, że praktycznie już z nami związał się . Przekazane poprzednio własnoręcznie napisane dokumenty wiążą go z nami, a obecnie naszym dążeniem jest sformalizowanie stosunków jego z nami i tym samym zabezpieczenie jego osoby oraz tajemnic państwowych, o których dowiedział się w toku dotychczas prowadzonych z nim rozmów.

f/ Ugruntowanie werbunku

Ugruntowanie werbunku stanowić będą własnoręcznie napisane przez "F" zobowiązanie do współpracy, przekazane pisemnie informacje oraz taśma z nagraniem przebiegu rozmowy.

g/ Przedsięwzięcia na wypadek nieudanego werbunku

Rozmowa przeprowadzona zostanie w kraju w pokoju hotelowym co pozwoli na zachowanie dostatecznej konspiracji. Pobrane poprzednio oraz rozszerzone obecnie zobowiązanie do współpracy stanowi dostateczne zabezpieczenie tajemnicy kontaktów z "F".

W przypadku kategorycznej odmowy proponujemy odstąpić od werbunku. Jednocześnie uprzedzimy go, że jest to jego ostania wizyta w Polsce oraz o konsekwencjach ujawnienia tajemnicy kontaktów.

h/ Legenda znajomości

Już na poprzednim spotkaniu ustalono legendę znajomości

IPN BU 0 2320/84 t.3

(11)

opartą na rzekomym korzystaniu przez oficera, występującego pod nazwiskiem Bronecki, z usług firmy przewozowej figuranta. "F" miał dostarczyć przesyłkę z RFN dla ob. Broneckiego .

V. Instruktaż i zadania dla nowo zawerbowanego.

Proponujemy przeszkolić ogólnie "F" w zakresie przestrzegania zasad konspiracji przy wykonywaniu zadań /utrzymanie tajemnicy przed najbliższą rodziną i znajomymi, legendowanie zainteresowań, naturalny sposób zachowania się, sposoby zbierania i przekazywania informacji, zachowanie na wypadek indagowania przez obce służby specjalne/.

Jako zadania wstępne dla "F" proponujemy:

1- zebranie i przekazanie charakterystyk osób, z którymi styka się na terenie RFN oraz rodziny zamieszkałej w Izraelu. Szczególnie chodzi nam o pracowników RWE,

2/ zebranie informacji na temat działalności Niemieckiego Komitetu Korczakowskiego w Monachium,

3/ zebranie charakterystyk osób wywodzących się z kręgu "Solidarności", z którymi ma lub może mieć kontakt na terenie RFN lub innych krajów zachodnich.

6. Proponowane formy łączności z nowo zawerbowanym.

Do łączności z "F" wykorzystywane będą przyjazdy figuranta do Polski. Łącznikowany będzie wyłącznie na terenie PRL, przynajmniej do czasu sprawdzenia i związania "F" z nami.

"F" nie otrzyma naszego numeru telefonu. W przypadku przyjazdu będzie kontaktowany telefonicznie /"F" podał numer telefonu swojej rodziny w Warszawie/.

Proszę o zatwierdzenie raportu.

Mł. Insp. Wydz.XI.Dep.I.MSW
ppor. Krzysztof Czernych

NACZELNIK WYDZ.XI.DEP.I. MSW
płk Henryk B O S A K

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

24

Warszawa dnia 28.01. 1983 r.

„ZATWIERDZAM"

ZASTĘPCA DYREKTORA

/data, pieczęć i podpis kier. jednostki/

TAJNE
Egz. nr

POSTANOWIENIE

o wpisaniu Cudzoziemca do indeksu osób niepożądanych w PRL

Na podstawie § 2 pkt 8 instrukcji stanowiącej załącznik do Zarządzenia nr 098/67 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 września 1967 r. wnoszę o wpisanie do indeksu osób niepożądanych w PRL na okres od dnia 1 luty 1983 do 31 styczeń 1987 r.

Ob. RFN F E L D O N Antoni Jakub narodowość-żydowska/
/obywatelstwo lub narodowość, nazwisko i imiona/

Adama (Henryk ojczym) matka Irena Bettowska vel Müller
/imię ojca/

25.11.1949 w Łodzi
/data i miejsce urodzenia/

Monachium, Elektrostr. 5
/miejsce zamieszkania/

wyższe - właściciel firmy przewozowej "Hetman-Pakete"
/wykształcenie, zawód, stanowisko/

Uzasadnienie: /podać w sposób zwięzły zarzuty stanowiące podstawę wpisania/

Odmówił powrotu w 1969 r. z wyjazdu czasowego. Posiada rodzinę i kontakty w Izraelu. Podawał fałszywe dane o rzekomym zainteresowaniu jego przyjazdami do Polski przez CHZ-ty. W 1979 r. uzyskał wizę w Nowym Jorku podając fałszywe dane, jakoby mieszka i pracuje w USA. W 1982 r. podał fałszywe dane, że jest asystentem na uniwersytecie w Monachium, a faktycznie był właścicielem firmy "Hetman-Pakete", zajmującej się transportem paczek do Polski. Sprowadzał duże ilości sztruksu i sprzedawał do z zyskiem. Otrzymał odmowę na założenie firmy polonijnej w Siedlcach. Wydział PG KSMO prowadził na niego sprawę w związku z usiłowaniem nielegalnego zakupu dolarów za 10 milionów zł. Nie posiada w Polsce rodziny a używa samochód VW zarejestrowany na matkę, zmarłą w lipcu 1982r. Rozgłaszał opinię, że potrafi sobie w Polsce wszystko "załatwić", mimo że jest uciekinierem.

St. Insp. Wydz. III BP -kpt. A. Ubysz
/Stanowisko służbowe wnioskującego/

2/2/83

NACZELNIK WYDZIAŁU III
Biura Paszportów MSW

/data, podpis/

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

Warszawa, dnia 13 .12.1982 r.

31

T a j n e

Egz. Nr 1

NOTATKA SŁUŻBOWA

dot. ob. RFN FELDON Antoni
s. Henryka, ur. 25.11.1945 r.
w Łodzi, zam. Monachium, Elektrostr.
5, właściciel f-my przewozowej
"Hetman" w Monachium, narodowość
żydowska.

Feldon A. wyjechał do Austrii w 1969 r. na zaproszenie ojca /Żyd-uciekł do Austrii w 1957 r./, w celu kontynuowania studiów. W Polsce był skreślony z listy studentów PW po I roku za brak postępów w nauce.
W 1972 r. osiedlił sięw RFN, gdzie był współwłaścicielem firmy "Tradex" w Monachium.
Po otrzymaniu w dn. 9.02.1976.r. zgody na zmianę obywatelstwa, Feldon ubiegał się o przyjazdy w celach handlowych. Otrzymywał odmowy z uwagi na brak zainteresowania strony polskiej. Zawsze argumentował chęcią odwiedzenia matki /wyszła ponownie za mąż za Polaka/, która zmarła w czerwcu 1982 r. Przesłał jej podobno ok. 500 gram złota w wyrobach i był wściekły, gdy powiadomiła go, iż po wielu staraniach udało się jej to spieniężyć. Posiada rodzinę i kontakty z Izraelem. Od chwili ucieczki tj. 1969 r. otrzymywał odmowy, a jednak w dniach 24.12.1979 - do 15.01.80 r. przebywał w Warszawie. Podał fałszywe dane, że mieszka na stałe w Nowym Jorku i tam uzyskał wizę. W następnym roku,posiadając wizę z N.Jorku w paszporcie, starał się o wjazd we Wiedniu i dostał zgodę. Przebywał w celu prywatnym w Warszawie w dniach 23.10.80 r. - 16.02.1981 r., przyjechał wtedy samochodem.
Po raz trzeci podał fałszywe miejsce zamieszkania - Nowy Jork, już w maju 1981 r. i we Wiedniu uzyskał następną wizę oraz przebywał w Warszawie w okresie 28.5.81 r.-21.6.81 r..
Wjechał samochodem, a wyjechał bez.

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

3C

W stanie wojennym starał się w Kolonii o przyjazd w styczniu 1982 r. jako przewoźnik transportu charytatywnego. /cl. nr 145 z Kolonii z dn. 26.1.82 r./ i otrzymał odmowę. W placówce podał fałszywe dane, że jest asystentem na uniwersytecie w Monachium i przedstawił pismo od komisji charytatywnej i ZOZ-u Warszawa Północ za poprzednią pomoc. Od tej chwili datują się częste przyjazdy Feldona z transportami charytatywnymi, a wizy powrotne otrzymuje w KS MO. Jedynie w okresie 28.2.82.-10.3.82 r. uzyskał wizę we Wiedniu, podając miejsce zamieszkania Wiedeń, a jako cel transport charytatywny i tylko na 3 dni. Wizę przedłużył w Warszawie i od tej pory regularnie wjeżdżał.

Miejsce wystaw.wizy	cel	data wjazdu	data wyjazdu
1. Wiedeń, zam. w Wiedniu	przyjazd charytat. na 03 dni,wjazd i wyjazd przez Zgorzelec	28.2.82r.	10.3.82 r.
2. Warszawa	przyjazd charytat. na 90 dni,wjazd samochodem-wyjazd bez	28.3.82 r. Świecko	9.04.82r. Zgorzelec
3. Warszawa	inne zakłady pracy,na 30 dni,wjazd i wyjazd Okęcie	30.6.82 r. Wwa-Okęcie	14.7.82 r. W-wa-Okęcie
4. Warszawa	inne zakłady pracy,na 90 dni,wjazd i wyjazd sam.przez Cieszyn	15.9.82r. Cieszyn	6.10.82r. Cieszyn
5. Warszawa	inne zakłady pracy na 35 dni wjazd samoch. przez Cieszyn	25.10.82r. Cieszyn	przebywał jeszcze do 18.11. /brak wyjazdu/

Z informacji uzyskanych na jego temat wynika:

- matka zmarła, z ojczymem prowadził "wojnę", więc nie ma powodów przyjazdów do PRL,

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

33

- firma przewozowa naciąga Polaków tj. giną paczki, ludzie nie otrzymują pieniędzy przekazywanych za jego pośrednictwem,
- jako aktywny Żyd, może przewozić stare dokumenty, książki żydowskie, będące w cenie za Zachodzie,
- jest aktywny w "załatwianiu spraw" ma kontakt z celnikiem z "Okęcia" /o imieniu Wojtek, a faktycznie ma [illegible] /, z którym załatwia różne "interesy", brak szczegółów,
- bez opinii resortu uzyskał licencje nr 089 Ministerstwa Łączności na przewóz paczek do Polski jako f-ma "Hetman"- Polen Pakete" - ważne, do 31 marca 1983 r. Firmę założył w Monachium 10.1.82 r.,
- założenie firmy polonijnej z kapitałem 14.100 DM tj. 5600 $ - nie spełnia warunku MHWiU o minimum 10.000 $. Wszedł w kontakt z ajentem sklepu w W-wie i z nim chce założyć f-rmę w Siedlcach,
- Feldon przechodził w zainteresowaniu Zarządu II Sztabu Generalnego /kpt. Kryszczuk - tel.294033/,który spowodował jednokrotny przyjazd Feldona do Wwy. Być może, w oparciu o tą rozmowę rozgłaszał opinię, że "załatwił" sobie wjazdy do Polski, mimo, że jest uciekinierem. Tow. Kryszczuk odstąpił od zainteresowania Feldonem z uwagi na zbyt aktywne jego kontakty z Tel-Avivem.

Wnioski:

- Propomuję utrzymać decyzję odmowną w sprawie zezwolenia na działalność gospodarczą,
- Wystąpić do Ministerstwa Łączności, Dep. Służby Pocztowej z wnioskiem o nie przedłużenie licencji poza termin 31.3.83 r.,
- Zlecić WOP-owi dokonanie przeszukania na wyjazd, celem ustalenia wywozu dokumentów, dewiz, materiałów propagandowych.

St.Insp. Wydz.III BP MSW

kpt. A. [illegible] UBYSZ

Wyk. 2 egz.
Egz. Nr 1 - Akta archiwalne N-18575
Egz. Nr 2 - a/a
opr. : AU
druk : EP

Projekt przyjęto bez zmian. Płk Aleksander Szymański 13/2/83

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

ZESPÓŁ ADWOKACKI Nr 15
Warszawa, ul. Wilcza 60
00-679 Telefon nr 28-08-58
Konto PKO Warszawa I O/M 95-14-240193

Edmund Mazur
Adwokat

Warszawa, dnia 31 III 1977 r. 62

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Departament Konsularny
Al.I Armii WP 23
Warszawa

Dot.D.Kons.III.324-446-74

Adw.Edmund Mazur,pełnomocnik Antoniego Feldona,zamieszkałego 8000 München 81,Elektrastrasse 5,RFN.

Nawiązując do rozmowy z Panem Kaczorowskim,pozwalam sobie przesłać odpis podania-zażalenia i teleksu Ob.Feldona,złożony w Konsulacie na ręce Sekretarza Ob.St.Matusiaka dnia 8 III br a adresowany do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,z uprzejmą prośbą o interwencję w kierunku zmiany stanowiska MSW i pozytywnego załatwienia wniosku.

Pozwalam sobie powołać się na ustne uzgodnienia z Naczelnikiem Zagólskim oraz na pismo MSZ z dnia 19 XI 1974 r,znak:jak w nagłówku. Wówczas zostało uzgodnione,że Pan Feldon otrzyma zgodę na zmianę obywatelstwa oraz wizę na przyjazdy do Polski/dla odwiedzania rodziny/, jeżeli zapłaci w dewizach za pierwszy rok studiów.Tej treści informację przekazałem Klientowi.Rzeczywiście po wpłaceniu należności,klient uzyskał zgodę na zmianę obywatelstwa,natomiast odmówiono Mu prawa przyjazdu do Kraju.MSW w swej odmowie z dnia 26 VII 1976 r powołuje się na odmowę powrotu z zagranicy.Należy podnieść,że zgoda Rady Państwa na zmianę obywatelstwa stanowi swoistą amnestię dla Ob.Feldona i nie można tego samego faktu interpretować podwójnie.Wydaje się również,że chodzi tu o prestiż MSZ oraz mój-udzieliłem informacji w dobrej wierze i po uzgodnieniu z Naczelnikiem Zagólskim.W tej szczególnej sytuacji jestem przekonany,że wniosek klienta zostanie załatwiony pozytywnie.

Zał:1 odpisy.

Adw.Edmund Mazur

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

Warszawa, dnia 16 lipca 1976 r.

73

Tajne

NOTATKA

dot. FEIDON Antoni s. Adama ur.25.11. 1949 r. w Łodzi, kawaler, narodowość - żydowska, wykształcenie średnie, obecnie wyższe, przed wyjazdem zam. W-wa ulica Domaniewska 7 m 11.

Ojciec wyżej wymienionego Adam FEIDON w 1956 r. wyjechał z Polski do Austrii i odmówił powrotu. Wyżej wymieniony pozostał przy matce, która w 1957 r. wyszła ponownie za mąż.

W 1964 r. Antoni FEIDON jako uczeń 8-mej klasy Szkoły Nr 49 im. Modzelewskiego otrzymał zgodę na wycieczkę szkoleniową organizowaną przez Kom.Rodz. pod protektoratem MSZ na zaproszenie organizacji "Woodcraft - Volk". Następnie w kwietniu 1966 r. ubiega się o wyjazd na wakacje do Izraela na zaproszenie ciotki Mirjam FEIDON /siostra ojca/ i trzykrotnie otrzymuje odmowę. W listopadzie 1966 r. ojciec wyżej wymienionego zam. w Austrii zaprasza go do Austrii na sześciotygodniowy pobyt i w grudniu tego roku również otrzymuje odmowę na wyjazd.

W kwietniu 1968 r. znów otrzymuje zaproszenie od ojca na wyjazd do Austrii w celu kontynuowania studiów. W Polsce w roku szkol. 1967/68 był studentem I roku Politechniki Warszawskiej. Za brak postępów w nauce został skreślony z listy studentów. W odwołaniu do Dyr.Biura Paszportów z 16.1.1969 r. pisze, że wyjazd do Austrii traktuje jako jedyną szansę życiową jak również, że życie z ojczymem nie układa mu się. W wyniku odwołania oraz osobistej rozmowy w Biurze Paszportów w dniu 15.03.69 r. otrzymuje zgodę na wyjazd do Austrii. Po ukończeniu studiów z Wiednia przenosi się do RFN. Od 1972 r. jest dyr. i współwłaścicielem firmy "Tradex GMBH" w Monachium. W marcu br. ubiega się o przyjazd do Polski do "Varimexu" i Pol-Motu" w sprawach handlowych. Ze względu na brak poparcia ze strony w/w central otrzymuje odmowę na przyjazd. Obecnie w/w odwołuje się od decyzji odmownej i wraz z odwołaniem przesłał zaświadczenie z Amb.PRL w Wiedniu o zmianie obywatelstwa polskiego na RFN. W dalszym ciągu żadna z central nie jest zainteresowana jego przyjazdem.

verte -

BUiAD - GPO1

IPN_BU_1268_31358

10. Juni 1976

Toni Feldon
8000 München 81
Elektrastrasse 5

Feldon
odmowa
ok. 1942
2.6.76 r.

Ambasada PRL
Wydział Konsularny
5 Köln 51
Pferdmengesstr. 30
I Sekretarz Ambasady
Pan Zbigniew Przybyszewski

33-04-W-76

Wielce Szanowny Panie !

W kwietniu 1969 opuściłem Polskę wyjeżdżając do ojca żyjącego od 20 lat w Austrii i BRD. Przyjąwszy obywatelstwo BRD i skończywszy studia w Wiedniu, zamieszkałem w Monachium, uregulowawszy uprzednio formalności konsularne w Ambasadzie PRL.

Zapewniono mnie przy wpłacie kwot z tytułu zobowiązań wobec Skarbu Państwa, jak również w czasie poprzedzających te wpłaty rozmów, że nie ma przeszkód mogących stanąć na drodze przyszłym przyjazdom do Polski.

Od 1972 jestem dyrektorem i wspolwłaścicielem firmy Tradex GmbH, towarzystwo to specjalizuje sie na polu exportu chemikalii do krajów EWG (głównie Benelux i Włochy).

Dotychczasowe kontakty handlowe z Polską ograniczały się do wymiany prospektów i korespondencji. Urozmaicenie wachlarza artykułów oferowanych przez polskie centrale handlowe umożliwia wymianę z przedsiębiorstwami niemieckimi handlu detalicznego, z ktorymi utrzymuję stały i dobry kontakt. M. in. do naszych odbiorców zaliczam Kaufhof AG Köln, oraz Horten Hamburg. W celu nawiązania konkretnych rozmów w Warszawie zwróciłem sie w marcu br. do konsulatu z prośbą o wystawienie mi wizy. Prośba ta poprzedzona została odpowiednim pismem wystosowanym przez przedsiębiorstwo do Ministerstwa SZ w Warszawie(załaczni

Forma zaadresowania odmowy udzielenia mi wizy zmusza mnie obok zdumienia do wysnucia wniosku, ze rozpatrzenie sprawy odbyło sie bez

IPN_BU_1268_31358

Toni Feldon
8000 München 81
Elektrastrasse 5

konieczne w takim wypadku wnikliwosci i uwagi. W obliczu normalizacj stosunków między obydwoma krajami jestem skłonny wziąć pod uwagę ew. zaszłą pomyłke podyktowaną pomyleniem nazwisk. Moje poczucie rzeczywistosci zabrania mi bowiem sądzic, ze celem obecnej polityki konsularnej miałoby byc ograniczenie wymiany handlowej miedzy Polska i BRD

Proszac w konsekwencji o powtorne rozpatrzenie wniosku i bedac w stanie ewentualne żądane szczegóły przedstawić w razie potrzeby osobiście, pozostaję

z poważaniem

Monachium, 8 czerwca 1976

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

170

"ZATWIERDZAM" Siedlce dnia 3.11.1982r.

Tajne

Egz.Nr.2

WNIOSEK

w sprawie opinii o wydanie zezwolenia na działalność gospodarczą w PRL Ob. RFN Antoniemu Feldon.

Wymieniony w Wydziale Handlu i Usług Urzędu Wojewódzkiego w Siedlcach złożył dokumenty o wydanie zęzwolenia na zorganizowanie Przedsiębiorstwa Polonijno - Zagranicznego pod nazwą "Hetman", które ma świadczyć usługi w zakresie produkcji odzieży dziecięcej i młodzieżowej oraz restauracji budowli zabytkowych.

Przedsiębiorstwo ma być zlokalizowane w Mińsku Maz. ul. Świętokrzyska 75.

Stronę wnioskodawcy reprezentuje ustanowiony przez Feldona pełnomocnik Wojciech Gołębiewski ur.23.04.1950r. zam. Warszawa ul. Chłodna 11 m 101, z zawodu plastyk - dekorator.

W Biurze "C" MSW pełnomocnik Wojciech Gołębiewski nie figuruje, natomiast wnioskodawca Antoni Feldon jest zarejestrowany jako osoba, która odmówiła powrotu do karaju.

Feldon w 1976r. otrzymał zgodę na zmianę obywatelstwa polskiego na RFN.

Stanowisko Wydziałów operacyjnych tut. KWMO w sprawie wydania zezwolenia w/w na prowadzenie działalności gospodarczej jest uzasadniane tym, że nie dysponują materiałami, które stanowiłyby podstawę do wydania opinii negatywnej.

Jednak po przeanalizowaniu materiałów zawartych w aktach osobowych cudzoziemca - Antoniego Feldona, w szczególności notatki służbowej St.Inspektora Wydz.III B.Paszportów kpt. Andrzeja Ubysza tut. Wydział Paszportów proponuje zaopiniować wniosek o podjęcie działalności gospodarczej w PRL - negatywnie.

Wykonano w 2 egz.
Egz.Nr. 1 - Wydz.V B.Paszportów
Egz.Nr. 2 - a/a

ppłk H.KAMIŃSKI

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

Rotuski 178

KOMISARIAT VII
MILICJI OBYWATELSKIEJ
KOMENDY DZIELNICOWEJ
00-865 Warszawa-Wola

02 L. dz. .....

DO Naczelnika Wydziału Paszportów KWMO w Siedlcach

Szyfrogram nr ZW-5024/82

W odpowiedzi na szyfrogram nr pf-01227/82 informuję, że Wojciech G O Ł Ę B I E W S K I / Gołębiewski/ s.Zbigniewa i Jadwigi zd. Stodołkiewicz, ur.23.04.1950 r. w Warszawie, zam.Warszawa ul. Chłodna 11 m.101 jest pochodzenia inteligeckiego. Do organizacji społeczno - politycznych nie należy. Stan cywilny - kawaler. Posiada wykształcenie średnie. Zawód wyuczony - plastyk, drekorator wnętrz. Na utrzymaniu nie posiada nikogo. Zatrudniony jest w Stołecznym Przedsiębiorstwie Handlu Wewnętrznego w Warszawie w charakterze kierownika sklepu /ajent/ branży przemysłowej. W miejscu zamieszkania posiada opinię pozytywną. Jest bez nałogow. Strona etyczno-moralna nie budzi zastrzeżeń. Do obecnej rzeczywistości ustosunkowany jest pozytywnie. Nie utrzymuje kontaktów z elementem przestępczym i milicyjnie podejrzanym. Skarg w Komitecie Blokowym i Społecznej Komisji Pojednawczej nie było. Przez Komisariat VII MO Warszawa Wola nie notowany. Sądownie i Administracyjnie nie karany. Pod wskazanym adresem zamieszkuje wspólnie z kuzynką Ob. Horodecką Ewą w mieszkaniu własnościowym typu M-3, które jest ich wspólną własnością. Majątku nie posiada. Nie stwierdzono aby utrzymywał kontakty z cudzoziemcami w miejscu pracy i zamieszkania.

Wykonał dzielnicowy Komisariatu VII MO Warszawa Wola
st.sierż.Zygmunt Rotuski

KIEROWNIK KOMISARIATU VII MO
K-ta Dzielnicowej Warszawa Wola

Wpłynęło 16.08. 82 r.
Nr. P.01227/82

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

BUiAD - GP01

191

(12)

URZĄD WOJEWÓDZKI
w Siedlcach
Ob. Wojewoda

W związku z ubieganiem się o wydanie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa na terenie Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej, niniejszym informujemy, że działalność przedsiębiorstwa PPZ "Hetman" obejmować będzie produkcję odzieży dziecięco-młodzieżowej oraz usługi w zakresie konserwacji budynków zabytkowych.

W I-m etapie rozruchu przedsiębiorstwa przewidujemy uruchomienie produkcji konfekcji przy zatrudnieniu 10-ciu pracowników produkcyjnych oraz 3-ch pracowników administracyjnych.
Planujemy produkcję odzieży dziecięcej i młodzieżowej w zakresie odzieży sportowej jak kombinezony ocieplane, kurtki, spodnie.
Całość produkcji przeznaczona będzie dla przedsiębiorstw handlu uspołecznionego, celem zaspokojenia potrzeb rynku woj. siedleckiego jak również terenu całej Polski.
Etap ten obejmować będzie również rozszerzenie produkcji na eksport oraz sukcesywne zwiększanie zatrudnienia pracowników do 15-tu produkcyjnych stanowisk pracy.

II - etap obejmować będzie uruchomienie ekipy remontowo budowlanej w zakresie konserwacji obiektów zabytkowych na terenie woj. siedleckiego i terenu całej Polski.
W ramach działalności usługowej przewidujemy zatrudnienie 8-miu pracowników etatowych oraz pracowników na zlecenia w zależności od wykonywanych prac remontowych.

Jednocześnie zaznaczamy, że w/w działalność przedsiębiorstwa zamierzamy uruchomić niezwłocznie po uzyskaniu odpowiednich zezwoleń.

Antoni Feldon

IPN_BU_1268_31358

192

(11)

MINISTERSTWO ŁĄCZNOŚCI
PODSEKRETARZ STANU

MINISTERSTWO ŁĄCZNOŚCI
Departament Służby Pocztowej

21

Wasze pismo z dnia | Znak | Nasz znak | Data

Sprawa

Zezwolenie Nr PRZ 089

Na podstawie § 9 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1976 r. w sprawie warunków, trybu i organów właściwych do wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym uprawnień do tworzenia przedstawicielstw na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla wykorzystania działalności gospodarczej /Dz.U. Nr 11 z dnia 25 marca 1976 r. poz. 63/, zwanego dalej rozporządzeniem

zezwala się

Przedstawicielstwu zagranicznemu firmy Polen Pakete, Hatman GmbH, Antoniego Feldon i Michaela Franczak na prowadzenie oddziału w Warszawie na warunkach określonych w niniejszym zezwoleniu.

1. Wyżej wymieniony Oddział uprawniony jest do prowadzenia działalności z zawieraniem umów wyłącznie w zakresie spedycji i dystrybucji paczek żywnościowych i konsumpcyjnych pochodzenia zagranicznego z przeznaczeniem dla indywidualnych odbiorców w Polsce.

2. Działalność Oddziału określona w pkt 1 może być prowadzona na całym terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Zmiana lub rozszerzenie zakresu działania Oddziału wymaga odrębnego zezwolenia.

4. Oddział może zatrudnić:

   a/ obywateli Republiki Federalnej Niemiec będących pracownikami przedsiębiorstwa po uprzednim powiadomieniu organu, który wydał niniejsze zezwolenie /§ 7 pkt 3 rozporządzenia/,

   b/ obywateli polskich stale zamieszkałych na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na podstawie zezwolenia wydanego przez terenowy organ administracji państwowej /§ 7 punkt 1 rozporządzenia/.

BUiAD - GP01

IPN_BU_1268_31358

5. Finansowa działalność Oddziału może odbywać się wyłącznie z rachunku Oddziałów w Banku Handlowym w Warszawie zasilanego przez przedsiębiorstwo w walucie wymiennej.

6. Oddział zobowiązany jest do przeculowania wszelkich spraw związanych z odprawą celną w Głównym Urzędzie Ceł przed rozpoczęciem działalności określonej zezwoleniem.

7. Oddział podlega kontroli władz finansowych i celnych.

8. Oddział zobowiązany jest w swej działalności stosować się do przepisów prawnych obowiązujących w PRL oraz wytycznych Ministerstwa Handlu Zagranicznego dotyczącego działalności oddziałów firm zagranicznych w Polsce.

9. Zezwolenie może być cofnięte, jeżeli Przedsiębiorstwo lub któryś z Oddziałów nie dotrzyma warunków zezwolenia lub naruszy przepisy prawne obowiązujące w PRL.

10. W zakresie działalności Oddziałów Przedsiębiorstwo podlega właściwości sądów polskich i pisma procesowe doręczane Oddziałowi Przedsiębiorstwa będą uważane za doręczone Przedsiębiorstwu.

Niniejsze zezwolenie nie zwalnia Przedsiębiorstwa lub jego Oddziałów od uzyskania innych zezwoleń, jakie wymagane są zgodnie z przepisami dla podejmowania działalności przez przedstawicieli przedsiębiorstw zagranicznych.

11. Oddział zobowiązany jest informować organ wydający niniejsze zezwolenie o zmianie adresu, numeru telefonu i dalekopisu.

13. Zezwolenie niniejsze wydaje się na okres od **31 marca 1982 r. do 31 marca 1983 r.**

Po tym okresie Przedsiębiorstwo może ubiegać się o przedłużenie swojej działalności na terenie PRL w Ministerstwie Łączności.

BUiAD - GP01

POWIĄZANIA KAPITAŁOWE W REAKTYWOWANYCH SPÓŁKACH

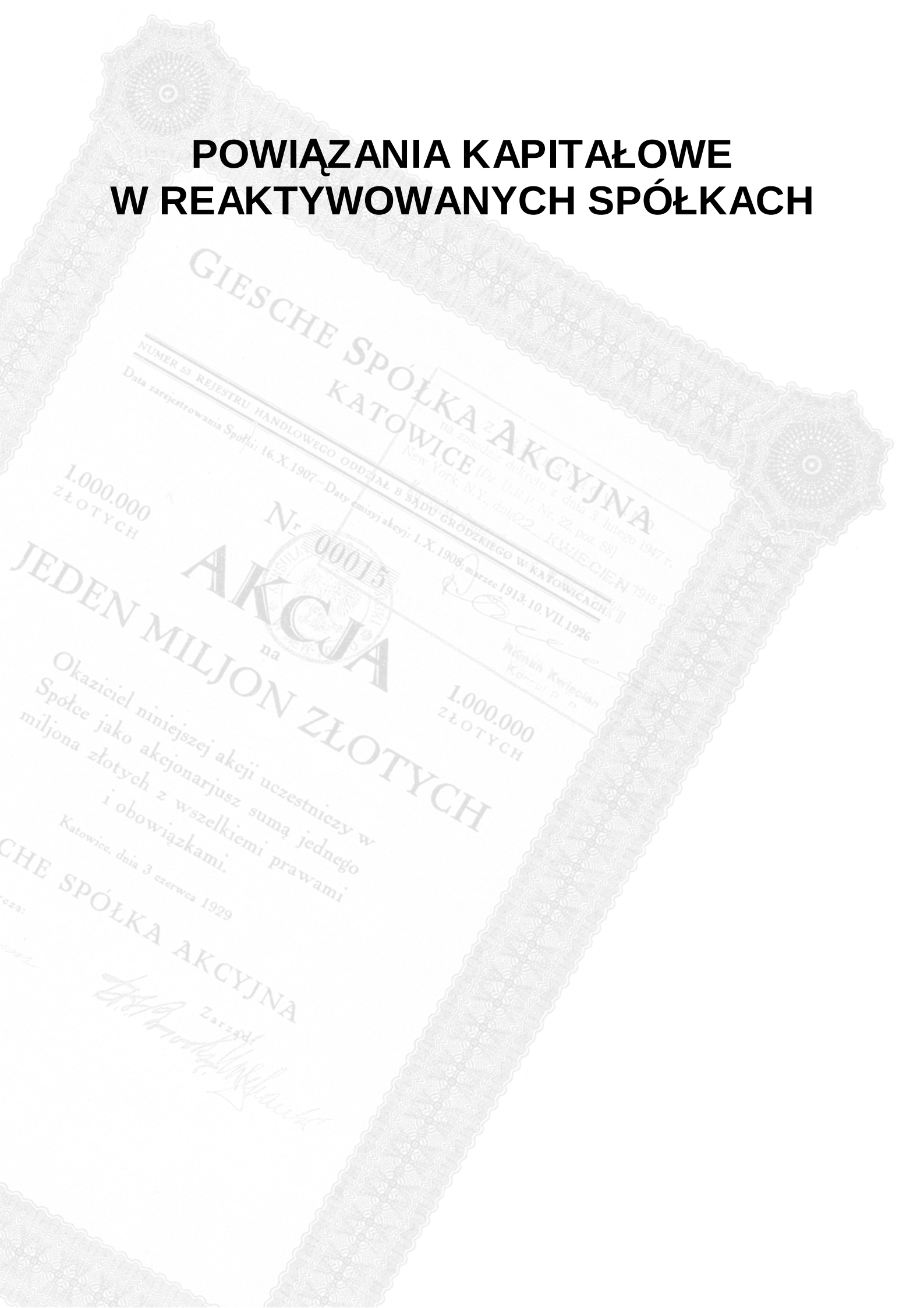

ZJEDNOCZONE FABRYKI MASZYN, KOTŁÓW I WAGONÓW L ZIELENIEWSKI I FITZNER-GAMPER SPÓŁKA AKCYJNA

SIEDZIBA: MAŁOPOLSKIE/Kraków/Kraków/Kraków

KRS: 359649

DATA: 2011.07.20

ZJEDNOCZONE FABRYKI MASZYN, KOTŁÓW I WAGONÓW L ZIELENIEWSKI I FITZNER-GAMPER SPÓŁKA AKCYJNA

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
FELDON ANTONI JAKUB		nadzór
JEZIERSKA MAŁGORZATA		nadzór
JUCHNIEWICZ JOLANTA		nadzór
KOSTRZEWA PAWEŁ		nadzór
KOWALSKI ADAM BOGUSZ		nadzór
KRAWCZUK JULITA		nadzór
MIETELSKI JERZY WOJCIECH		nadzór
MIETELSKI MICHAŁ MAREK		nadzór
SOBIERAJ WITOSŁAW BRONISŁAW		nadzór
ŁAGUNA HENRYK		nadzór
ŁAGUNA TADEUSZ HENRYK		nadzór
GÓRNIAK TOMASZ		reprezentacja
KOWALSKA-JĘDRZEJOWSKA MAGDALENA		reprezentacja

FELDON ANTONI JAKUB

PESEL:

DATA: 2011.07.20

FELDON ANTONI JAKUB

Podmioty:

Nazwa	KRS	Adres	Rodzaj powiązania
ZJEDNOCZONE BROWARY WARSZAWSKIE POD FIRMĄ „HABERBUSCH I SCHIELE" SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI	143973	KONOPCZYŃSKIEGO 3/5, 00-335 WARSZAWA	likwidator
SPÓŁKA AKCYJNA FABRYK METALOWYCH POD FIRMĄ: „NORBLIN, BRACIA BUCH I T. WERNER" W WARSZAWIE	279228	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	nadzór
WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO FABRYK CUKRU SPÓŁKA AKCYJNA	293082	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	nadzór
ZJEDNOCZONE FABRYKI MASZYN, KOTŁÓW I WAGONÓW L ZIELENIEWSKI I FITZNER-GAMPER SPÓŁKA AKCYJNA	359649	KOMANDORA WROŃSKIEGO 15, 30-852 KRAKÓW	nadzór
ELEKTROWNIA OKRĘGU WARSZAWSKIEGO SPÓŁKA AKCYJNA	287689	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	reprezentacja
PAŁAC LUCIŃSKICH SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	164996	BIELAŃSKA 10, 00-085 WARSZAWA	reprezentacja
REDUTA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	192810	BIELAŃSKA 10, 00-085 WARSZAWA	wspólnik reprezentacja
ZAKŁADY AMUNICYJNE POCISK SPÓŁKA AKCYJNA	321388	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	reprezentacja
„REDUTA B.P." SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	185168	BIELAŃSKA 10, 00-085 WARSZAWA	wspólnik

GÓRNIAK TOMASZ

PESEL:

DATA: 2011.07.20

GÓRNIAK TOMASZ

Podmioty:

Nazwa	KRS	Adres	Rodzaj powiązania
JAWORZNICKIE KOMUNALNE KOPALNIE WĘGLA SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI	241100	ŚW. FILIPA 23/3, 31-150 KRAKÓW	likwidator
ESGE SPÓŁKA AKCYJNA GRUNTOWA I BUDOWLANA SPÓŁKA AKCYJNA	219468	JANA JANOWSKIEGO 94, 30-440 KRAKÓW	nadzór
MODRZEJÓW - HANTKE ZJEDNOCZONE ZAKŁADY GÓRNICZO-HUTNICZE SPÓŁKA AKCYJNA	248826	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	nadzór
ZJEDNOCZONE BROWARY WARSZAWSKIE POD FIRMĄ „HABERBUSCH I SCHIELE" SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI	143973	KONOPCZYŃSKIEGO 3/5, 00-335 WARSZAWA	nadzór
„ELIBOR" SPÓŁKA AKCYJNA HANDLOWO-PRZEMYSŁOWA „Ł.J. BORKOWSKI"	320779	WIKTORII WIEDEŃSKIEJ 15/6, 02-954 WARSZAWA	nadzór
ELEKTROWNIA OKRĘGU WARSZAWSKIEGO SPÓŁKA AKCYJNA	287689	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	reprezentacja
ELEKTROWNIA W KIELCACH SPÓŁKA AKCYJNA	180539	ALABASTROWA 54, 25-735 KIELCE	reprezentacja
ELEKTROWNIA W PIOTRKOWIE SPÓŁKA AKCYJNA	292595	TORUŃSKA 3, 97-300 PIOTRKÓW TRYBUNALSKI	reprezentacja
SIERSZAŃSKIE ZAKŁADY GÓRNICZE SPÓŁKA AKCYJNA	294200	SIERSZA, 32-540 SIERSZA	reprezentacja
SPÓŁKA AKCYJNA FABRYK METALOWYCH POD FIRMĄ: „NORBLIN, BRACIA BUCH I T. WERNER" W WARSZAWIE	279228	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	reprezentacja
WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO FABRYK CUKRU SPÓŁKA AKCYJNA	293082	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	reprezentacja
ZAKŁADY AMUNICYJNE POCISK SPÓŁKA AKCYJNA	321388	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	reprezentacja
ZIARNO POLSKA WYTWÓRNIA CHLEBA ZDROWIA I MŁYN WALCOWY SPÓŁKA AKCYJNA	319225	ŚW. FILIPA 23/3, 31-150 KRAKÓW	reprezentacja
ZJEDNOCZONE FABRYKI CYKORII FERD.BOHM ET CO. I GLEBA SPÓŁKA AKCYJNA	249843	TORUŃSKA 2, 87-800 WŁOCŁAWEK	reprezentacja
ZJEDNOCZONE FABRYKI MASZYN, KOTŁÓW I WAGONÓW L ZIELENIEWSKI I FITZNER-GAMPER SPÓŁKA AKCYJNA	359649	KOMANDORA WROŃSKIEGO 15, 30-852 KRAKÓW	reprezentacja
„NOWE DZIELNICE” SPÓŁKA AKCYJNA	373494	FOKSAL 16, 00-372 WARSZAWA	reprezentacja
„SIŁA I ŚWIATŁO” SPÓŁKA AKCYJNA	381580	MARSZAŁKOWSKA 58/9, 00-545 WARSZAWA	reprezentacja

„SPÓŁKA AKCYJNA CUKROWNI DOBRE"	327726	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	reprezentacja

ELEKTROWNIA OKRĘGU WARSZAWSKIEGO SPÓŁKA AKCYJNA

SIEDZIBA: MAZOWIECKIE/Warszawa/Warszawa/Warszawa

KRS: 287689

DATA: 2011.07.20

ELEKTROWNIA OKRĘGU WARSZAWSKIEGO SPÓŁKA AKCYJNA

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
CZAP DARIUSZ JÓZEF		nadzór
JĘDRZEJOWSKI ROBERT WALDEMAR		nadzór
KOLESIŃSKI BOGUSŁAW		nadzór
KOWALSKA IRENA MONIKA		nadzór
KOZAKIEWICZ PAWEŁ ANTONI		nadzór
FELDON ANTONI JAKUB		reprezentacja
GÓRNIAK TOMASZ		reprezentacja
KOWALSKA-JĘDRZEJOWSKA MAGDALENA		reprezentacja

JAWORZNICKIE KOMUNALNE KOPALNIE WĘGLA SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI

SIEDZIBA: MAŁOPOLSKIE/Kraków/Kraków/Kraków

KRS: 241100

DATA: 2011.07.20

JAWORZNICKIE KOMUNALNE KOPALNIE WĘGLA SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
CHMIELEWSKA TERESA		likwidator
GÓRNIAK TOMASZ		likwidator
GÓRNIAK ANDRZEJ		nadzór
GÓRNIAK KRYSTIAN TOBIASZ		nadzór
KOLESIŃSKI BOGUSŁAW		nadzór
MRÓZ ŁUKASZ ANDRZEJ		nadzór
SZTYLER JACEK		nadzór

MODRZEJÓW - HANTKE ZJEDNOCZONE ZAKŁADY GÓRNICZO-HUTNICZE SPÓŁKA AKCYJNA

SIEDZIBA: MAZOWIECKIE/Warszawa/Warszawa/Warszawa

KRS: 248826

DATA: 2011.07.20

MODRZEJÓW - HANTKE ZJEDNOCZONE ZAKŁADY GÓRNICZO-HUTNICZE SPÓŁKA AKCYJNA

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
GÓRNIAK TOMASZ		nadzór
KOWALCZUK EDWARD		nadzór
KOWALCZUK JANUSZ		nadzór
KOWALSKI ADAM BOGUSZ		nadzór
KOWALSKI JAN MARIA		nadzór
KOWALSKA-JĘDRZEJOWSKA MAGDALENA		reprezentacja
RYCHLIK ŁUKASZ		reprezentacja
WIETRZYKOWSKA AGNIESZKA LUIZA		reprezentacja

FELDON ANTONI JAKUB

PESEL:

DATA: 2011.07.20

FELDON ANTONI JAKUB

Podmioty:

Nazwa	KRS	Adres	Rodzaj powiązania
ZJEDNOCZONE BROWARY WARSZAWSKIE POD FIRMĄ „HABERBUSCH I SCHIELE" SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI	143973	KONOPCZYŃSKIEGO 3/5, 00-335 WARSZAWA	likwidator
SPÓŁKA AKCYJNA FABRYK METALOWYCH POD FIRMĄ : „NORBLIN, BRACIA BUCH I T. WERNER" W WARSZAWIE	279228	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	nadzór
WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO FABRYK CUKRU SPÓŁKA AKCYJNA	293082	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	nadzór
ZJEDNOCZONE FABRYKI MASZYN, KOTŁÓW I WAGONÓW L ZIELENIEWSKI I FITZNER-GAMPER SPÓŁKA AKCYJNA	359649	KOMANDORA WROŃSKIEGO 15, 30-852 KRAKÓW	nadzór
ELEKTROWNIA OKRĘGU WARSZAWSKIEGO SPÓŁKA AKCYJNA	287689	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	reprezentacja
PAŁAC LUCIŃSKICH SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	164996	BIELAŃSKA 10, 00-085 WARSZAWA	reprezentacja
REDUTA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	192810	BIELAŃSKA 10, 00-085 WARSZAWA	wspólnik reprezentacja
ZAKŁADY AMUNICYJNE POCISK SPÓŁKA AKCYJNA	321388	WIERTNICZA 55, 02-952 WARSZAWA	reprezentacja
„REDUTA B.P." SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	185168	BIELAŃSKA 10, 00-085 WARSZAWA	wspólnik

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO FABRYK CUKRU SPÓŁKA AKCYJNA

SIEDZIBA: MAZOWIECKIE/Warszawa/Warszawa/Warszawa

KRS: 293082

DATA: 2011.07.20

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO FABRYK CUKRU SPÓŁKA AKCYJNA

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
BORKOWSKI ANDRZEJ		nadzór
FELDON ANTONI JAKUB		nadzór
KOWALCZUK EDWARD		nadzór
KOWALCZUK JANUSZ		nadzór
MIETELSKI JERZY WOJCIECH		nadzór
MIETELSKI MICHAŁ MAREK		nadzór
NIEGRZYBOWSKI MAREK RAFAŁ		nadzór
ŁAGUNA TADEUSZ HENRYK		nadzór
GÓRNIAK TOMASZ		reprezentacja
KOWALSKA-JĘDRZEJOWSKA MAGDALENA		reprezentacja
ŁAGUNA HENRYK		reprezentacja

ZJEDNOCZONE BROWARY WARSZAWSKIE POD FIRMĄ „HABERBUSCH I SCHIELE" SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI

SIEDZIBA: MAZOWIECKIE/Warszawa/Warszawa/Warszawa

KRS: 143973

DATA: 2011.07.20

ZJEDNOCZONE BROWARY WARSZAWSKIE POD FIRMĄ „HABERBUSCH I SCHIELE" SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
FELDON ANTONI JAKUB		likwidator
GAWDA WITOLD TADEUSZ		likwidator
PATZER RAFAŁ MICHAŁ		likwidator
GÓRNIAK TOMASZ		nadzór
PATZER JAN ANDRZEJ		nadzór
WITKIEWICZ SCHIELE ELŻBIETA HELENA		nadzór

ELEKTROWNIA W KIELCACH SPÓŁKA AKCYJNA

SIEDZIBA: ŚWIĘTOKRZYSKIE/Kielce/Kielce/Kielce

KRS: 180539

DATA: 2011.07.20

ELEKTROWNIA W KIELCACH SPÓŁKA AKCYJNA

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
FIRMANTY JĘDRZEJOWSKA GRAŻYNA		nadzór
GNIADEK JAROSŁAW		nadzór
JĘDRZEJOWSKI ROBERT WALDEMAR		nadzór
KOWALSKA IRENA MONIKA		nadzór
KOWALSKI JULIAN		nadzór
RU PALA KRZYSZTOF		nadzór
WIECZOREK KAROLINA		nadzór
GÓRNIAK TOMASZ		reprezentacja

ELEKTROWNIA W KIELCACH SPÓŁKA AKCYJNA

SIEDZIBA: ŚWIĘTOKRZYSKIE/Kielce/Kielce/Kielce

KRS: 180539

DATA: 2011.07.20

ELEKTROWNIA W KIELCACH SPÓŁKA AKCYJNA

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
FIRMANTY JĘDRZEJOWSKA GRAŻYNA		nadzór
GNIADEK JAROSŁAW		nadzór
JĘDRZEJOWSKI ROBERT WALDEMAR		nadzór
KOWALSKA IRENA MONIKA		nadzór
KOWALSKI JULIAN		nadzór
RU PALA KRZYSZTOF		nadzór
WIECZOREK KAROLINA		nadzór
GÓRNIAK TOMASZ		reprezentacja

GNIADEK JAROSŁAW

PESEL:

DATA: 2011.07.20

GNIADEK JAROSŁAW

Podmioty:

Nazwa	KRS	Adres	Rodzaj powiązania
ELEKTROWNIA W KIELCACH SPÓŁKA AKCYJNA	180539	ALABASTROWA 54, 25-735 KIELCE	nadzór
POZNAŃSKA KORPORACJA BUDOWLANA PEKABEX SPÓŁKA AKCYJNA	109717	SZARYCH SZEREGÓW 27, 60-462 POZNAŃ	nadzór
SOVEREIGN CAPITAL SPÓŁKA AKCYJNA	263183	ALEJA NIEPODLEGŁOŚCI 69, 02-626 WARSZAWA	reprezentacja
SOVEREIGN CAPITAL SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	109454	MARYNARSKA 19 A, 02-674 WARSZAWA	wspólnik reprezentacja
SOVEREIGN INWESTYCJE III SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	339088	EMILLI PLATER 28, 00-688 WARSZAWA	reprezentacja
SOVEREIGN RECOVERY SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	268557	EMILII PLATER 28, 00-688 WARSZAWA	reprezentacja
„WERTH-HOLZ" SPÓŁKA AKCYJNA	292194	SZARYCH SZEREGÓW 27, 60-462 POZNAŃ	reprezentacja

TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI

SIEDZIBA: MAZOWIECKIE/Warszawa/Warszawa/Warszawa

KRS: 306234

DATA: 2011.07.20

TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
KOWALSKA-JĘDRZEJOWSKA MAGDALENA		likwidator

ELEKTROWNIA W PIOTRKOWIE SPÓŁKA AKCYJNA

SIEDZIBA: ŁÓDZKIE/Piotrków Trybunalski/Piotrków Trybunalski/Piotrków Trybunalski

KRS: 292595

DATA: 2011.07.20

ELEKTROWNIA W PIOTRKOWIE SPÓŁKA AKCYJNA

Osoby fizyczne:

Nazwisko i imię	Pesel	Rodzaj powiązania
APOSTOŁOW MARIA MAŁGORZATA		nadzór
CHMIELEWSKA TERESA		nadzór
GÓRNIAK KORNEL TOMASZ		nadzór
KOLESIŃSKI BOGUSŁAW		nadzór
KOWALSKA KIEREŚ MARIA DOMINIKA		nadzór
KOWALSKA-JĘDRZEJOWSKA MAGDALENA		nadzór
KRAWCZUK JULITA		nadzór
GÓRNIAK TOMASZ		reprezentacja

TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU

SPÓŁKA AKCYJNA

FABRIQUE DE SOIE ARTIFICIELLE DE TOMASZOW

SOCIÉTÉ ANONYME

SPÓŁKA MA SIEDZIBĘ W WARSZAWIE.
LE SIÈGE SOCIAL DE LA SOCIÉTÉ SE TROUVE à VARSOVIE.

Spółka wpisana została do rejestru handlowego Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 22 lipca 1918 r. L. Rej. R. H. B. 1-74. Emisja akcyj zarejestrowana została w dniu 9 listopada 1922 r. L. Rej. R. H. B. 6521.

La Société a été inscrite au Registre de Commerce du Tribunal d'Arrondissement à Varsovie le 22 juillet 1918 No. du Reg. R. H. B. 1-74. L'emission des actions a été enregistrée le 9 novembre 1922. No. du Reg. R. H. B. 6521.

1 Akcja

na okaziciela

Wartości nominalnej Sto dwadzieścia złotych

zł. 120 *zł.*

1 Action au Porteur

de valeur nominale cent vingt zlotys

Nr. 032732

Zarząd:
Le Conseil d'Administration:

Księgowy: Le Comptable: *Kasjer: Le Caissier:*

Bolesław Kocznur
Wiceprezes R. P.

POLSKA WYTWÓRNIA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH. WARSZAWA.

TOWARZYSTWO PRZEMYSŁOWE
ZAKŁADÓW MECHANICZNYCH

LILPOP, RAU i LOEWENSTEIN

SPÓŁKA AKCYJNA

Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE.

Kapitał Zakładowy Zł 12.400.000, podzielony na akcje po Zł 100 wartości nominalnej.

Spółka wpisana do rejestru handlowego Sądu Okręgowego w Warszawie dnia 17 lipca 1918 r. Nr Rejestru B. I. 70/B. XXXIII-5186.

PIĘĆ AKCYJ

NA OKAZICIELA

WARTOŚCI NOMINALNEJ STO ZŁOTYCH KAŻDA

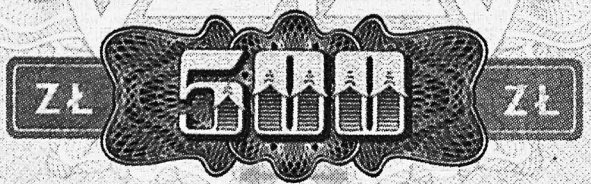

od Nr 033466 do Nr 033470

ZAREJESTROWANO [illegible] PODSTAWIE
DEKRETU [illegible] Dn. 3.XII.20 r. D.U.R.P.

Warszawa, dnia 15 maja 1937 r.

Nr [illegible] (20) dn. 4.7.48

TOWARZYSTWO PRZEMYSŁOWE ZAKŁADÓW MECHANICZNYCH
„LILPOP, RAU i LOEWENSTEIN" S. A.

TOWARZYSTWO PRZEMYSŁOWE ZAKŁADÓW MECHANICZNYCH
LILPOP, RAU i LOEWENSTEIN
SPÓŁKA AKCYJNA.

ZARZĄD:

Główny Buchalter:

Skarbnik:

POLSKA WYTWÓRNIA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH WARSZAWA — 1937

5%

TOWARZYSTWO KREDYTOWE MIEJSKIE w WARSZAWIE

5%

5% List Zastawny

NA 2500 ZŁ

DWA TYSIĄCE PIĘĆSET ZŁOTYCH

Nr 0704582

Wypuszczony na podstawie statutu Towarzystwa z dnia 7 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 401).

Za list niniejszy, po wylosowaniu jego numeru w jednym z losowań półrocznych, okaziciel otrzyma 2500 zł. List powinien być złożony z kuponami, których terminy płatności nie nadeszły. Wartość kuponów brakujących potrąca się.

Odsetki od tego listu w wysokości 5% w stosunku rocznym Towarzystwo wypłaca okaziciclowi właściwego kuponu co pół roku z dołu, każdego 2 stycznia i 1 lipca.

Warszawa, dnia 15 grudnia 1936 r.

Prezes Komitetu Nadzorczego — Dyrektor — Prezes Dyrekcji Towarzystwa

Buchalter

List ten Nr 0704582 wpisany został do Księgi Kontroli Hipotecznej pod Nr 8017 str. 2 t. II

Warszawa, dnia 30 stycznia 1938 r.

Przewodniczący Wydziału Hipotecznego — Pisarz Hipoteczny

5%

POLSKA WYTWÓRNIA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH WARSZAWA 1937

HypoVereinsbank Bank Hipoteczny Spółka Akcyjna w Warszawie

HIPOTECZNY LIST ZASTAWNY

NA KWOTĘ

DZIESIĘĆ TYSIĘCY EURO **10 000** *DZIESIĘĆ TYSIĘCY EURO*

SERIA AA

O OPROCENTOWANIU STAŁYM 5,95 % W STOSUNKU ROCZNYM
I TERMINIE WYKUPU 01 CZERWCA 2010 ROKU

NUMER 00000

Wyemitowany przez HypoVereinsbank Bank Hipoteczny SA z siedzibą w Warszawie na podstawie Uchwały Zarządu Banku nr 74/2000 z dnia 26 października 2000 roku w sprawie Emisji Hipotecznych Listów Zastawnych oraz wyboru Agenta Emisji oraz Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o listach zastawnych i bankach hipotecznych.

HypoVereinsbank Bank Hipoteczny SA zapłaci uprawnionemu do realizacji praw z Hipotecznego Listu Zastawnego w dniu 01 czerwca 2010 roku ("Dzień Wykupu") kwotę 10.000 (słownie: dziesięć tysięcy) Euro.

Uprawnionemu z Hipotecznego Listu Zastawnego nie przysługuje prawo wezwania Banku do wykupu Hipotecznego Listu Zastawnego przed Dniem Wykupu.

Niniejszy Hipoteczny List Zastawny został wystawiony w Warszawie w dniu 29 grudnia 2000 roku ("Dzień Emisji").

W IMIENIU BANKU

Jacek Furga — Peter Neubauer — Helmut Fischer — Bogdan Nawrocki

POWIERNIK PRZY BANKU

Witold Koziński — Zbigniew Banasiak

* Niniejszy dokument nie jest papierem wartościowym ani świadectwem depozytowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz.U. Nr 140, poz. 940 z póź. zm.)

SPECIMEN

HypoVereinsbank

BANK HIPOTECZNY S.A.
GRUPA BPH

Postanowienia Szczegółowe

1. Na podstawie Umowy Emisyjnej zawartej w dniu 08 listopada 2000 roku pomiędzy HypoVereinsbank Bank Hipoteczny SA - "Emitentem" z siedzibą w Warszawie przy ul. Chmielnej 132/134 a Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA - "Agentem Emisji" z siedzibą w Krakowie przy Al. Pokoju 1, Agent Emisji zobowiązał się do świadczenia czynności zleconych przez Emitenta związanych z I Emisją Hipotecznych Listów Zastawnych.
2. Uprawnionemu z hipotecznego listu zastawnego przysługuje oprocentowanie w wysokości 5,95 % w stosunku rocznym liczone od dnia 29 grudnia 2000 r.
3. Wypłata kuponów odsetkowych będzie następowała:
   a) Za pierwszy okres odsetkowy w dniu 01 czerwca 2001 r.
   b) Za drugi okres odsetkowy w dniu 03 czerwca 2002 r.
   c) Za trzeci okres odsetkowy w dniu 02 czerwca 2003 r.
   d) Za czwarty okres odsetkowy w dniu 01 czerwca 2004 r.
   e) Za piąty okres odsetkowy w dniu 01 czerwca 2005 r.
   f) Za szósty okres odsetkowy w dniu 01 czerwca 2006 r.
   g) Za siódmy okres odsetkowy w dniu 01 czerwca 2007 r.
   h) Za ósmy okres odsetkowy w dniu 02 czerwca 2008 r.
   i) Za dziewiąty okres odsetkowy w dniu 01 czerwca 2009 r.
   j) Za dziesiąty okres odsetkowy w dniu 01 czerwca 2010 r.
4. Należne odsetki od każdego kuponu odsetkowego obliczane są jako iloczyn wartości nominalnej hipotecznego listu zastawnego, stałej stopy procentowej, rzeczywistej ilości dni w okresie odsetkowym i podzielone przez 360, obliczane z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.
5. Rzeczywistą liczbę dni w pierwszym okresie odsetkowym oblicza się jako sumę dni od Dnia Emisji włącznie do dnia wypłaty pierwszego kuponu odsetkowego wyłącznie.
6. Rzeczywistą liczbę dni w kolejnych okresach odsetkowych oblicza się jako sumę dni od dnia wypłaty kuponu odsetkowego za okres odsetkowy bezpośrednio poprzedzający włącznie do dnia wypłaty bieżącego kuponu odsetkowego wyłącznie.
7. Warunkiem przydzielenia Inwestorowi hipotecznych listów zastawnych I Emisji jest posiadanie przez Inwestora otwartego rachunku papierów wartościowych prowadzonego przez Agenta Emisji.
8. Świadczenia pieniężne z hipotecznych listów zastawnych realizowane będą przez Agenta Emisji poprzez uznanie rachunku Inwestora prowadzonego przez Agenta Emisji kwotą wynikającą z tytułu posiadania listów zastawnych lub poprzez wysłanie środków w kwocie wynikającej z tytułu posiadania listów zastawnych na wskazany przez Inwestora rachunek bankowy.
9. W przypadku nieodebrania przez Inwestora świadczeń pieniężnych wynikających z hipotecznych listów zastawnych w Dniu Wykupu lub w dniu płatności kuponów odsetkowych, nie podlegają one dalszemu oprocentowaniu.

W zakresie szczegółowych zasad wypłaty świadczeń wynikających z hipotecznego listu zastawnego, które nie zostały uregulowane w niniejszych Postanowieniach szczegółowych obowiązują zapisy Propozycji Nabycia Listów Zastawnych.

GIESCHE SPÓŁKA AKCYJNA
KATOWICE

na zasadzie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. [Dz. U.R.P. Nr. 22, poz. 88]

New York, N.Y., dnia 22 KWIECIEŃ 1948 r.

NUMER 53 REJESTRU HANDLOWEGO ODDZIAŁ B SĄDU GRODZKIEGO W KATOWICACH

Data zarejestrowania Spółki: 16.X.1907 — Daty emisyj akcyj: 1.X.1908, marzec 1913, 10.VII.1926

Roman Kwiecian
Konsul R. P.

Nr 00015

1.000.000 ZŁOTYCH

AKCJA

1.000.000 ZŁOTYCH

na

JEDEN MILJON ZŁOTYCH

Okaziciel niniejszej akcji uczestniczy w Spółce jako akcjonarjusz sumą jednego miljona złotych z wszelkiemi prawami i obowiązkami.

Katowice, dnia 3 czerwca 1929

GIESCHE SPÓŁKA AKCYJNA

Rada Nadzorcza:

Zarząd: